

Onsdag den 18. december 2013 (D)

1

35. møde

Onsdag den 18. december 2013 kl. 9.00

Dagsordenen

1) 1. del af 3. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2014.
Af finansministeren (Bjarne Corydon).
(Fremsættelse 01.10.2013. 1. behandling 03.10.2013. Betænkning 24.10.2013. 2. behandling 21.11.2013. Tillægsbetænkning 12.12.2013. I tillægsbetænkningen er der stillet 507 ændringsforslag).

Kl. 09:00

Formanden:
Mødet er åbnet.

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) 1. del af 3. behandling af lovforslag nr. L 1: Forslag til finanslov for finansåret 2014.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).
(Fremsættelse 01.10.2013. 1. behandling 03.10.2013. Betænkning 24.10.2013. 2. behandling 21.11.2013. Tillægsbetænkning 12.12.2013. I tillægsbetænkningen er der stillet 507 ændringsforslag).

Kl. 09:00

Forhandling

Formanden:

Jeg skal gøre opmærksom på, at både ændringsforslag og forslaget som helhed kan kommenteres.

Forhandlingen er åbnet. Hr. Peter Christensen som Venstres ordfører.

Kl. 09:01

(Ordfører)

Peter Christensen (V):

Finansloven skal laves med Venstre, ikke med Enhedslisten. Der er netop brug for en finanslov, der kan understøtte de små tegn, vi ser, på, at der måske er bedre tider på vej. Sådan sagde jeg tilbage i september, da vi førstebehandlede finanslovsforslaget.

Venstres ønsker var enkle og rimelige. Under førstebehandlingen mindede jeg om den vækstpakke, som regeringen aftalte med V og K. Vi var jo indbyrdes enige om skatte- og afgiftslettelser til erhvervslivet med henblik på at øge væksten og gavne danske arbejdspladser. Hvorfor ikke bruge denne finanslov til at fremrykke en del af vores aftale, så den kan komme danske virksomheder til gavn allerede fra nytår og altså ikke først i 2015? Sådan spurgte jeg. Det var Venstres udspil. Jeg sluttede af med at fastslå, at gør man det, kan man regne med Venstre. Vi har ingen fine fornemmelser, for det har Danmark ikke råd til.

Derefter skete der ikke så meget. Regeringen inviterede på lidt kaffe i Finansministeriet, uden at Venstres forhandlere fik tid til at drikke den op. Det var et lidt ærgerligt spild af skatteborgernes penge. Men i det mindste spildte regeringen ikke vores tid. Det blev til to korte møder. Økonomi- og indenrigsministeren har forklaret det med, at den slags er ganske naturligt. Det vil vi huske.

Jeg må da også indrømme, at jeg havde indstillet mig på, at regeringen og Enhedslisten ville gentage deres faste samarbejdsmonster ved at kisse misse i november under misteltenen for at lave finanslov og så drage på eventyr med de borgerlige i foråret, når græsset er grønnere, og for at gøre det endnu grønnere. Det lå i kortene, men Enhedslisten blev for grådig, og regeringen blev for stejl. Enhedslisten troede nok for meget på regeringens mange løfter. Det er et udfordret parforhold.

I Venstre betragter vi ikke forholdet til regeringen som et, der bygger på kærlighed. Men vi kan da godt gøre en god politisk handel alligevel. Så da regeringen kontaktede os og derefter tilbød os indrømmelser på de områder, vi havde bedt om under førstebehandlingen af finansloven, ville vi da være nogle skarn, hvis vi sagde nej.

Venstre gik til forhandlingerne med to hovedkrav: Finansloven skulle sikre en fremrykning af den allerede aftalte vækstplan, og så skulle man gennemføre lettelser af beskæftigelsesfradraget. Disse krav er blevet indfriet. Hvorfor skulle vi afvise regeringen, hvis den vil imødekomme os med skatte- og afgiftslettelser, endda uden at finde på nye skatter og afgifter? Jeg må konstatere, at regeringen forhandlede med Enhedslisten i mange uger uden resultat. Det er virkelig ringe produktivitet. Venstre forhandlede med regeringen i 7 timer med et ganske udmærket resultat. Det er høj produktivitet, og det har vi brug for noget mere af i det danske samfund.

Vi har brug for, at man en gang imellem bare gøre det rigtige, selv om man gør det med nogle, man ikke nødvendigvis er enig med. Man kan sige meget om regeringens koks og fejlbedømmelser og systemfejl, men i Venstre har vi fra dag et lovet danskerne, at vi vil hjælpe regeringen på et centralt punkt – nemlig med, at regeringen lever op til regeringsgrundlagets side 9, hvor der står:

»Udgangspunktet for regeringen er VK-regeringens økonomiske politik i bredeste forstand, herunder genopretningsaftalen og forårets aftaler herunder tilbagetrækningsreformen.«

Det er en vigtig principiel udmelding. For Danmarks succes bygger på den reformkurs, som skiftende regeringer har fulgt siden 1982. Det er en kurs, som regeringen har været tøvende med, i hvert fald dengang da to tredjedele af de nuværende regeringspartier var i opposition. Det mønster ser ud til at være brudt, og det er glædeligt.

I Venstre ville vi dog gerne have haft mere, flere indrømmelser, der kunne give bedre forhold for landets borgere og virksomheder og dermed flere af de gode arbejdspladser, som vi har brug for, og som vi fortsat har hårdt brug for.

Kl. 09:05

Men i modsætning til andre har vi trods alt lidt dømmekraft i behold. Vi ved godt, at et udspil altid er et oplæg til kompromis. Regeringen har flertal med Enhedslisten, og kan bruge det, hvis den vil, og Venstre kan ikke vælte regeringen alene. Ud fra den betragtning er vi fint tilfredse med, at vi måtte, ja, nøjes med 2,2 mia. kr. i skatte- og afgiftslettelser. Det er et skridt i den rigtige retning, og vi tager hvert eneste af den slags skridt, også selv om det måtte gå lidt langsomt, fordi vi skal trække regeringen.

Når vi har en finanslovsaftale, må vi stå ved den. På en række områder ville vi gerne have gjort det endnu bedre, og derfor vil der givetvis være gode ændringsforslag fra Liberal Alliance og Dansk Folkeparti, som vi sympatiserer med uden at kunne stemme for. Men en finanslovsaftale er en pakke. Regeringen har givet os indrømmelser, og vi har til gengæld også måttet bøje os. Derfor vil vi ikke stille os i vejen for regeringens ændringsforslag. Sådan er et kompromis.

Vi har ikke bare et kompromis. Vi har et godt kompromis. Danskerne kan se frem til yderligere skatte- og afgiftslettelser for 2,2 mia. kr. i 2014. Virksomhederne kommer til at opleve en afskaffelse af den vægtbaserede emballageafgift, en forhøjelse af grænsen for skattecreditter vedrørende forsknings- og udviklingsaktiviteter, længere momskredittider for små virksomheder med en årlig omsætning mellem 1 og 5 mio. kr., en nedsættelse af afgiften for alle brændsler, der bruges til proces, et fradrag for selvstændiges syge- og arbejdsskadeforsikring. Det betyder, at danske virksomheder kan forvente bedre muligheder for at skabe vækst og arbejdspladser. Det har både dansk erhvervsliv og danske arbejdsløse brug for.

Samtidig gør finansloven det mere attraktivt at arbejde. Det er altafgørende i et samfund med et højt skattetryk som det danske. Ved at hæve beskæftigelsesfradraget får danskerne mere ud af at gå på arbejde allerede fra 2014. Særlig de enlige forsørgere får et ekstra stort fradrag og dermed en kontant tilskyndelse til at være i beskæftigelse.

Samtidig har vi aftalt med regeringen, at en ekstra milliard skal løfte ældreplejen i kommunerne – det er den samme milliard, som åbenbart ikke var god nok for Enhedslisten. Det vigtige for Venstre er, at kommunerne og de ældre selv bestemmer, hvad de synes er vigtigt – et ekstra bad, rengøring, gåtur, nye faciliteter på ældrecenteret eller noget helt femte. Vi har sørget for, at pengene er der.

Vi glæder os over, at der samtidig er blevet plads til en ekstra indsats på socialområdet over for udsatte familier, psykiatriske patienter osv. Vi glæder os også over, at der er blevet plads til andre udmærkede initiativer inden for grøn omstilling, miljø og infrastruktur. Det gælder f.eks. en letbane i en af Danmarks største byer, Odense. Det gælder også Den Danske Naturfond, som skal opkøbe jord og dermed bidrage til etablering af mere natur, men på en markedsøkonomisk måde. Endelig er vi særdeles glade for, at vi er enige med regeringen om principperne bag udmøntningen af arbejdet i Natur- og Landbrugscommissionen. Det fremgår soleklart af vores aftale med regeringen, at miljøindsatsen skal ske der, hvor virkningen og omkostningsstyringen er størst, hvilket ses af aftalen, hvor der står:

»En ny regulering vil samlet skulle give erhvervsøkonomiske gevinster, være baseret på et solidt fagligt grundlag og fastholde et højt niveau for miljøbeskyttelse.«

Jeg er glad for, at statsministeren har indskærpet over for miljøministeren, hvordan aftaleteksten skal forstås – bare sådan for en sikkerheds skyld.

I Venstre ser vi frem til forhandlingerne om den konkrete udmøntning af de elementer, der stadig ikke er på plads, herunder altså på det grønne område. Vi og regeringen ser ikke altid ens på alt, men vi

i Venstre værdsætter værdien af at indgå aftaler, der er til gavn for Danmark.

Jeg vil gerne gentage mit løfte til regeringen om, at Venstre hjælper med at holde regeringen fast på den reformkurs, der fremgår af regeringsgrundlaget. Så lad mig til sidst slutte af med et juleønske fra os Venstrefolk: I Venstre håber vi, at Socialdemokraterne, De Radikale og SF vil være lige så konstruktive den dag, hvor de måtte komme i opposition.

Kl. 09:10

Formanden:

Så er der en række korte bemærkninger, først hr. Ole Hækkerup.

Kl. 09:10

Ole Hækkerup (S):

Tak, hr. formand, og tak til Venstres ordfører. Jeg skal da begynde med at kvittere for, at Venstre sammen med De Konservative og regeringen har været med til at tage ansvar for næste års finanslov. Men noget af det, som jo fremgik af Venstres udspil til finanslovsaftalen, men som ikke kom med i finanslovsaftalen, var forslaget om massive besparelser på udviklingsbistanden – et af de forslag, Venstre kom med, og som blev begrundet med, at vi lever i en tid, hvor, og nu citerer jeg hr. Lars Løkke Rasmussen, »hver en krone skal vendes«. I hvilket omfang mener Venstres ordfører, at lige præcis hr. Lars Løkke Rasmussen selv har vendt hver en krone i sin omgang med de danske udviklingsmidler i GGGI?

Kl. 09:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:11

Peter Christensen (V):

Jeg synes sådan set, at det ville have været rigtig godt, hvis vi også kunne have diskuteret udviklingsbistand, og det mener jeg sådan set er langt mere interessant end at bruge en finanslovsdebat på at diskutere GGGI. Jeg tager også gerne debatten her om udviklingsbistanden. Vi synes sådan set, at når vi er i en økonomisk situation, hvor vi skal spare, vi skal prioritere midlerne, så bør vi da også kigge på udviklingsbistanden. Vi kom ikke igennem med vores forslag, men var vi kommet igennem med det, ville det jo frigøre 2,5 mia. kr., så man yderligere kunne have sænket byrden på danske arbejdspladser og skabt nogle flere af dem. Og selv om vi havde gjort det, ville Danmark stadig være blandt de fire lande, der vil give mest i udviklingsbistand. Så jeg er sådan set ærgerlig over, at regeringen ikke er parat til at tage den diskussion og finde nogle løsninger på, at vi også prioriterer midlerne inden for udviklingsbistanden.

Kl. 09:12

Formanden:

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 09:12

Ole Hækkerup (S):

Det var i virkeligheden noget lidt andet, jeg spurgte om: Mener ordføreren, at hr. Lars Løkke Rasmussen ville være den rette til at stå i spidsen for de besparelser i den danske udviklingsbistand, som Venstre foreslår?

Kl. 09:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:12

Kl. 09:15

Peter Christensen (V):

Det er jeg hundrede procent sikker på, for det, som Venstres formand viste i den periode, hvor han var finansminister og statsminister, var, at han tog fat i de udfordringer, vi havde økonomisk, og satte gang i den reformkurs, som sådan set medførte, at vi fik lavet reformer, der svarer til omkring 100.000 flere i arbejdsudbud. Det var altså en kurs, som Socialdemokraterne gik til valg på at være imod og så efterfølgende gerne vil tage æren for. Det, der sådan set er grunden til, at det også strukturelt lysner lidt, er, at der også begynder at komme en effekt af nogle de svære beslutninger, vi tog før valget.

Kl. 09:13

Formanden:

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil for en kort bemærkning.

Kl. 09:13

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Det er åbenbart lidt svært at få et svar her, så nu vil jeg stille sådan et relativt simpelt ja-/nejspørgsmål. Er det vigtigt for Venstre, at dansk udviklingsbistand ikke bruges til frås såsom f.eks. flyrejser på 1. klasse?

Kl. 09:14

Formanden:

Værsgo.

Kl. 09:14

Peter Christensen (V):

Altså, for mig er det vigtigt, at vi prioriterer de penge, vi har i den offentlige sektor. Jeg mener sådan set, at det bliver mere og mere afgørende, hvis vi samtidig skal kunne skabe rum til at lette byrder på danske arbejdspladser. Så kræver det en behård prioritering. Men at Socialdemokratiet vil bruge den her finanslovsdebat på at diskutere GGGL, er deres valg. Jeg kommer ikke til at bruge mange ord på det. Jeg synes, det er et mærkeligt niveau. For jeg kunne have valgt at svare igen med det hav af sager, hvor regeringen ikke har styr på offentlige midler; hvor regeringen ikke kan finde ud af at drive en regering. Men det vil jeg så også lade være med.

Kl. 09:14

Formanden:

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 09:14

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Mener hr. Peter Christensen, at det er udtryk for behård prioritering af offentlige midler – for at citere hr. Peter Christensen selv – at flyvne rundt på 1. klasse?

Kl. 09:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:15

Peter Christensen (V):

Jeg synes, det er plåt, og jeg kan jo konstatere, at den sag, som Socialdemokratiet vil bruge tredjebehandlingen af finansloven på, altså vedrører nogle rejseregler, som regeringen selv havde godkendt. Derfor synes jeg egentlig, at der må være en grænse for, hvor mærkværdigt det bliver.

Formanden:

Hr. Andreas Steenberg for en kort bemærkning.

Kl. 09:15

Andreas Steenberg (RV):

Jeg vil gerne diskutere lidt ulandsbistand med hr. Peter Christensen, for Venstre vil jo gennemføre den største enkeltstående besparelse på udviklingsbistanden nogen sinde. Og det er jo lidt interessant, hvad det er, Venstre vil spare på; det har vi jo ikke rigtig hørt noget om. Men hvis man er så økonomisk ansvarlig, som man siger man er, må man jo have lavet en liste over, hvilke projekter der skal skæres væk. Jeg vil gerne spørge hr. Peter Christensen, om Venstre kan garantere, at der ikke bliver skåret ned på de projekter, der er i Afrika – ja eller nej.

Kl. 09:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:16

Peter Christensen (V):

Nej, det tør jeg ikke stå her og garantere. Jeg kan sige, hvad vores politik er, og det er sådan, at hvis vi får en udviklingsbistand, som er på 0,7 pct. af BNI, så vil Danmark stadig væk være blandt de fire lande i verden, der giver mest. Det, som vores ordfører på området har lavet et oplæg om, er, at det store beløb, selv efter vi har reduceret, skal målrettes Afrika. Så når det her vil være implementeret, vil der over tid samlet være flere penge til netop Afrika, hvor nogle af verdens fattigste mennesker bor. Så Afrika er vores hovedfokus.

Kl. 09:17

Formanden:

Hr. Andreas Steenberg.

Kl. 09:17

Andreas Steenberg (RV):

Det er jo så meget interessant, at man siger, at Afrika skal have flere penge, men at man ikke kan garantere, at man ikke vil skære ned på det. Men det kan være, vi får lidt mere at vide om det.

Så vil jeg spørge om tre andre lande, som får støtte, nemlig Bangladesh, Burma og Nepal. Kan man så fra Venstres side garantere, at de tre lande ikke vil blive udsat for nedskæringer, eller er det netop dem, der skal skæres væk, for at man så kan give flere penge til Afrika?

Kl. 09:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:17

Peter Christensen (V):

Altså, jeg tror, det er omkring 2.800 udviklingsprojekter, Danmark bidrager til lige i dette øjeblik. At jeg skal stå her og garantere 2.800 udviklingsprojekter – det kan jeg ikke, det vil jeg ikke, og det ved jeg i øvrigt også for lidt om de her områder til at kunne. Det, jeg igen kan sige er vores politik, er, at når vi er inde og kigge på næsten alle andre områder af den offentlige sektor og se på, hvordan vi kan få den offentlige sektor til at køre længere på literen for få penge til at gøre Danmark mere konkurrencedygtigt, så synes vi, det er underligt, at lige præcis for udviklingsbistanden skal det ikke ske.

Kl. 09:18

Formanden:

Hr. Frank Aaen, kort bemærkning.

Kl. 09:18

Kl. 09:21

Frank Aaen (EL):

Før finanslovsforslaget blev fremsat, havde Venstre været med til at lave en aftale med regeringen, hvor man flyttede et milliardbeløb fra velfærd til skattelettelser til erhvervslivet. Det var vi imod. Så kan vi se på, hvad Venstre har fået ud af forhandlingerne om finansloven, da man kom ind i det forslag, regeringen havde fremsat, og det, jeg kan se, er, at Venstre har fået lavet nogle flere besparelser for erhvervslivet. Den største går ud på at reducere emballageafgiften. Det betyder på dansk, at virksomhederne kan få lov til at bruge mere emballage uden afgift – altså mere emballage. I modsætning hertil har man så accepteret og sagt ja til, at man skal skære ned på voksen- og efteruddannelsen – mindre efteruddannelse af sygeplejersker, lærere og pædagoger – altså mere emballage, mindre efteruddannelse. Er det Venstres sådan helt klare politik?

Kl. 09:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:19

Peter Christensen (V):

Efteruddannelseselementet var jo en del af regeringens udspil og prioritering og mærkesag. Det, vi mødte ind til forhandlingerne med, var en mærkesag om at fremrykke den her vækstpakke, som også – som hr. Frank Aaen påpeger – indeholder en lempelse af emballageafgiften. Så man kan sige, at vi vel begge fik en mærkesag igennem.

Kl. 09:20

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 09:20

Frank Aaen (EL):

Jo, men er det ikke en mærkelig prioritering? Jeg spørger bare, for altså, Venstre vil gerne have en bedre folkeskole, Venstre vil gerne have et bedre sundhedsvæsen, Venstre vil gerne have bedre pleje af børnene i daginstitutionerne. Og så accepterer man altså, at man tager lige præcis fra midlerne til efteruddannelse af personalegrupperne på de områder og så giver dem til at lempe emballageafgiften for virksomhederne, hvilket betyder mere emballage. Mindre uddannelse, mere emballage – det må Venstre da kunne tage stilling til, for det er det, man har accepteret.

Kl. 09:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:20

Peter Christensen (V):

Jamen jeg anerkender fuldt ud, at man jo altid kan sammenkæde indtægter og udgifter efter det behov, man nu har i en debat. Og jeg synes egentlig, at jeg vil give point for sammenkædningen her.

For os har det jo været afgørende – og nu er vi jo egentlig tilbage også at diskutere netop skatteaftalen – at vi fik lettet nogle af de byrder, der er på virksomhederne. Og der vil jeg sige, at på netop afgiftsområdet bliver vi ikke arbejdsløse her i Folketinget i rigtig, rigtig mange år. Og så kan man altid spørge: Redder det dansk erhvervsliv alene at fjerne emballageafgiften? Nej, det gør det ikke, men vi er nødt til at tage dem fra en ende af, for vi tror ikke på, at det, at man reducerer alle afgifter f.eks. med 2 pct., gør en stor forskel, men vi tror, at kan man fjerne nogle af dem helt, må vi tage det lange, seje træk der.

Formanden:

Hr. René Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 09:21

René Christensen (DF):

Tak. Og tak til ordføreren. Som ordføreren også sagde i sin tale, er der jo også gode ting i finansloven, og det synes Dansk Folkeparti bestemt også der er. Vi har dog et spørgsmål, og det er om ejendomsvurderingerne. Der er det jo ret interessant at høre, om Venstre stadig væk har en holdning til det. For før man indgik den her aftale, var Venstre jo ret skarpe, i hvert fald i forhold til klageretten. Og derfor vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvordan ser ordføreren nu på det, at der står nogle borgere derude, som ved, at de har betalt for meget i forhold til ejendomsvurderingen, men som nu får frataget deres mulighed for at klage? Hvordan stiller Venstre sig til det?

Kl. 09:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:22

Peter Christensen (V):

Jamen vi mener det samme, som vi har gjort hele tiden, og som vi gik til forhandlingerne – i øvrigt sammen med Dansk Folkeparti – til regeringen med, nemlig at allerhelst vil vi gå direkte til opgaven med at lave et nyt vurderingssystem, sådan at man her og nu kunne løse nogle af de problemer, der er, også bagudrettet. Det vil regeringen ikke. De har nedsat et arbejdsudvalg og vil først se resultatet af det. Og til den tid, når vi kan se, hvad det er, vi kan blive enige om som det fremtidige system, skal vi også have lavet en aftale om, fra hvor langt tilbage folk kan klage. Og der synes vi jo, at man skal gå tilbage til 2003.

Det, vi gerne ville have gjort her og nu, men som vi ikke kom igennem med, var jo at sænke grundskatteloftet med 10 pct. – det blev det jo ikke mere præcist af, men så ville der da være færre danskere, der betalte for meget, og så ville nogle få en lettelse, der måske var for stor, men det ville det fremtidige system kunne tage hånd om.

Kl. 09:23

Formanden:

Hr. René Christensen.

Kl. 09:23

René Christensen (DF):

Nu var Dansk Folkeparti desværre ikke inviteret over til de forhandlinger, så derfor ved vi jo ikke, hvad Venstre har forespurgt om. Men det, som Venstre i hvert fald gav udtryk for tidligere – og i samklang med Dansk Folkeparti – var jo netop det her om klageretten. Der er jo boligejere og også lejere for den sags skyld, som står derude, og som ved, at de har betalt for meget – altså åbenlyse sager. Og nu skal de jo i en periode frem til 2016 agere kassekredit for den danske stat.

Er det nu Venstres politik, at det har man ikke en holdning til? Man kan jo se i aftalen, at det er sådan, at både Venstre og De Konservative noterer sig L 80, og at man vil stemme hverken for eller imod ved afstemningen om forslaget. Er Venstre blevet sådan holdningsløs i forhold til det med klageretten?

Kl. 09:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:24

Kl. 09:27

Peter Christensen (V):

Nej, på ingen måde. Altså, det, jeg lige redegjorde for, var de forhandlinger, hvor Dansk Folkeparti var med, nemlig da vi forhandlede med regeringen om hele ejendomsvurderingsområdet. Der ved Dansk Folkeparti jo udmærket at vi ikke mødte en ret forstående regering og altså ikke fik en aftale, men regeringen var jo ude at sige i medierne, at de havde en aftale med Enhedslisten. Så møder vi op til forhandlinger om finansloven, og der er betingelsen altså for, at vi kan komme til at snakke skatte- og afgiftslettelser for 2,2 mia. kr., at vi ikke bringer regeringen i mindretal på den aftale, de har med Enhedslisten. Det er et kompromis; det ændrer ikke på Venstres holdninger til hele ejendomsvurderingssystemet.

Kl. 09:25

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen, en kort bemærkning.

Kl. 09:25

Ole Birk Olesen (LA):

Først vil jeg da gerne ønske Venstre tillykke med at have vristet regeringen ud af Enhedslistens kløer i finanslovsforhandlingerne. Det er da sådan set al ære værd, og det vil jeg gerne lette på hatten for.

Men der er jo også et større billede med sådan en finanslov. Hvilken retning trækker den samfundet i? Og Venstre har jo den overordnede økonomiske politik, at der ikke skal bruges flere penge i den offentlige sektor. Der skal være et udgiftsstop, og de flere penge, der måtte komme i kassen som følge af vækst i samfundsøkonomien, skal i stedet bruges på at lette skatten for borgere og virksomheder. Det er vi enige med Venstre i.

Alligevel kan vi konstatere, at Venstre har indgået aftale med regeringen om en finanslov, som vil øge det offentlige forbrug med 1,5 pct. i 2014 i forhold til 2013. Det er en procentsats, som er lige så stor som i de glade dage i 00'erne, hvor de offentlige udgifter eksploderede under Venstres regeringsledelse. Hvordan hænger det sammen?

Kl. 09:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:26

Peter Christensen (V):

Altså, hovedårsagen til, at der ikke er nulvækst, er jo, at vi ikke har et flertal. Og vi har hele tiden sagt, at så længe den nuværende regering sidder, vil vi forsøge at trække den i vores retning, men vi erkender også, at vi ikke kan komme igennem med alt det, der er vores politik. Det er jo bare en kendsgerning.

De 1,5 pct. er jeg vidende om. De dækker jo ikke over, at der er 1,5 pct. vækst i det offentlige forbrug, på den måde, vi plejer at diskutere det offentlige forbrug på. For det er en teknisk begrundelse, der ligger bag, nemlig at man ikke har brugt alle afsatte midler i 2013, og dermed får man så en procentuel højere vækst i 2014.

Men det, der er interessant, når man går ind og ser på den tabel, som jeg er sikker på hr. Ole Birk Olesen refererer til, er altså også, at ser man på den nuværende decembervurdering i forhold til den sidste, som vi havde i august, kan man se, at det offentlige forbrug altså er faldet med 600 mio. kr. – men procenter kan være taknemmelige.

Kl. 09:27

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Ole Birk Olesen (LA):

Det er nogle meget tekniske ting, hr. Peter Christensen hiver frem for ligesom at forvirre eventuelle tilhørere til den her debat. Virkeligheden er, at i forhold til hvor mange penge regeringen forventer at bruge i 2013, vil den bruge 1,5 pct. mere i 2014. Og det forhold, at den offentlige sektor kan drives billigere i 2013, skal jo ikke betyde, at man bare skal fyre løs i 2014. Så modsætningen mellem, hvad Venstre siger er Venstres politik, og hvad Venstre har indgået aftale om med den her finanslov, står jo tilbage. Hvorfor laver Venstre en aftale om at forbruge 1,5 pct. mere i 2014, når Venstre synes, at de offentlige udgifter skal holdes i ro?

Kl. 09:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:28

Peter Christensen (V):

Man kalder det en teknisk forklaring, men det var jo, fordi der blev brugt et procenttal, som kræver en forklaring. Og hvis vi skal have en politisk drøftelse og ikke en teknisk, så er det jo ikke anderledes, end at det, som hr. Ole Birk Olesen startede med at rose os for – nemlig at gå ind og holde Enhedslisten ude af en aftale – ville vi jo ikke kunne have gjort, hvis vi havde insisteret på, at der skulle være et udgiftsstop. Så altså: Det var et kompromis. Vi tror på, at det er bedst for Danmark, at vi har lavet en finanslovsaftale sammen med regeringen, og det hørte jeg egentlig også Liberal Alliance sige.

Kl. 09:29

Formanden:

Fru Özlem Sara Cekic for en kort bemærkning.

Kl. 09:29

Özlem Sara Cekic (SF):

Når Venstre vil skære ned på ulandsbistanden med 2,5 mia. kr., er det med det argument, at selve bistanden skal målrettes fattigdomsbekæmpelse i Afrika. Det må så betyde, at der er noget andet, man skærer fra. Nu har ordføreren jo gentagne gange sagt, at det handler om prioritering, og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om Venstre så i det regnskab prioriterer, at GGGI fortsat skal have økonomisk støtte.

Kl. 09:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:29

Peter Christensen (V):

Som jeg sagde tidligere, er der p.t. 2.800 udviklingsprojekter, der gives penge til, og jeg kommer ikke i dag til at stå her på talerstolen og prioritere dem. Jeg kan sige, hvad vores politiske tænkning er, nemlig at vi bør fokusere udviklingsbistanden yderligere, og det gør man jo også i dag. Altså, der er da masser af lande, man ikke er i. Der er masser af projekter, man ville kunne deltage i, hvis pengepungen var uendelig stor., så det ser jeg ikke noget problem i.

Jeg ser heller ikke noget problem i, at Danmark overholder FN's målsætning og stadig skal være blandt de lande, der kommer til at give mest i hele verden, men altså ikke giver mere end det, FN anbefaler, fordi det jo giver rum til, at vi også kan udvikle det danske samfund og gøre os alle sammen rigere.

Kl. 09:30

Formanden:

Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 09:31

Kl. 09:34

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er nok det, man på dansk kalder sort tale. Altså, uanset hvad man spørger om i forhold til udviklingsbistand, er det sådan et automatsvar, der går i gang. Jeg begyndte ikke at spørge om alle mulige 2.800 projekter. Jeg spørger helt konkret til GGGI, hvor Danmark er et af de første og vigtigste donorlande, og der tror jeg da – eller jeg håber da – at man ligesom har diskuteret, hvad man vil gøre med den organisation, når det er formanden for Venstre, der sidder for bordenden.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre – bare med et ja eller et nej: Kommer GGGI til at opleve en besparelse, eller gør de ikke? Altså, det kan vel ikke være så svært at svare på, medmindre selvfølgelig man ikke vil dele det med offentligheden.

Kl. 09:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:31

Peter Christensen (V):

Jo, jeg synes da, at det sikkert er en udmærket debat. Altså, om man i al fremtid vil give støtte til GGGI, tør jeg sandelig ikke stå her og garantere. Jeg kan også selv høre på regeringspartierne, at der løbende er en diskussion af de forskellige udviklingsprojekter, så det kan da godt være, at man ikke kan blive ved med at få noget ud af det over tid. Der er 2.800 projekter, og så længe vi sidder i opposition, foregår det jo ved, at vi tager stilling til dem via aktstykker i Finansudvalget.

Kl. 09:32

Formanden:

Hr. Jens Joel for en kort bemærkning.

Kl. 09:32

Jens Joel (S):

Tak for det. Tak til Venstres ordfører, og også tak for samarbejdet om finansloven og for det, man jo kan kalde nogle billige blå stemmer. Jeg er lidt nysgerrig på noget af det, som ikke kom med i finansloven, selv om Venstre har snakket meget om det, nemlig spørgsmålet om nulvækst. Derfor vil jeg bare gerne høre, om ordføreren kan bekræfte, at Venstre ved at indføre nulvækst i den offentlige sektor vil frigøre 22 mia. kr. frem mod 2020.

Kl. 09:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:32

Peter Christensen (V):

Når jeg tøver lidt, er det, fordi jeg ikke er helt sikker på, at tallet holder hundrede procent. Men vores ambition er klart at holde et udgiftsstop frem til 2020, fordi det netop vil kunne frigøre, lad os sige et sted mellem 20 og 30 mia. kr. – jeg tror nok, det sandsynlige vil være omkring 22 mia. kr. – til, at vi så kan lette byrder på de danske arbejdspladser. Det mener vi at der er et enormt stort behov for.

Der er lige kommet en økonomisk redegørelse fra regeringen, hvor man selv går ind og kigger på Sverige og fremhæver Sverige som et land, der har nogle langt højere vækstrater end Danmark, hvilket vil betyde, at svenskerne over tid også vil blive rigere – og rigere, end vi er i Danmark. Når den reference er der, er det, går jeg ud fra, fordi regeringspartierne også synes, vi skal gøre det lige så godt som i Sverige. Men så er man jo også nødt til at kigge på skatter og afgifter, og dem kan man kun fjerne ved at lade verdens største offentlige sektor have den samme størrelse, som den har i dag.

Formanden:

Hr. Jens Joel.

Kl. 09:34

Jens Joel (S):

Det skal ikke komme an på tallet. Ifølge Finansministeriets opgørelse i forbindelse med spørgsmål 410 er det i hvert fald 21,8 mia. kr., men lad os bare sige det. Så vil jeg bede ordføreren fra Venstre om at bekræfte, at man har tænkt sig at bruge alle disse 21,8 mia. kr. på skatte- og afgiftslettelser.

Kl. 09:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:34

Peter Christensen (V):

Vores ambition er jo at holde det offentlige forbrug uændret og sige, at verdens største offentlige sektor sådan set skal blive ved med at være verdens største offentlige sektor, men den skal ikke vokse yderligere andet end det, man fremskriver med som følge af lønstigninger og prisstigninger på varekøb. Det er jo ikke en ukendt politik for regeringen, det er en virkelighed, vi har set i de sidste år, og det vil altså give nogle muskler, som vi kan bruge til at fjerne byrder på arbejdspladser.

Kan vi få flere danskere i beskæftigelse, vil vores økonomi blive bedre, væksten vil blive højere, og vi vil blive et rigere land, og det vil sådan set også i sidste ende have en positiv afsmitning på det offentlige.

Kl. 09:35

Formanden:

Fru Lotte Rod for en kort bemærkning.

Kl. 09:35

Lotte Rod (RV):

Jeg er nysgerrig efter at høre, om det er vigtigt for Venstre, at man ender på de her 21,8 mia. kr., for det kræver jo, at der sådan set bliver indført nulvækst allerede fra 2014. Det bliver der jo som bekendt ikke, og derfor vil jeg gerne vide, om det er Venstres politik, at man sådan set uanset hvad gerne vil nå de her 21,8 mia. kr. i mindre offentligt forbrug, eller om det er Venstres politik, at man vil indføre en nulvækst fra 2015, eller hvornår man nu får chancen for det.

Kl. 09:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:35

Peter Christensen (V):

Ja, altså vi har jo ikke nogen forventning om at komme igennem med det, før den dag vi måtte have vundet valget. Det siger sig selv, at hvis De Radikale har fået et svar, der indeholder en beregning af, hvad et udgiftsstop vil give nu og frem til 2020, og valget først måtte komme om 2 år, og vi skal trækkes med en regering, der sådan set har et mål, nemlig at gøre verdens største offentlige sektor endnu større, ja, så bliver tallet jo sådan set mindre. Det er matematik. Vi så det gerne gælde allerede fra nu, men vi er jo også realistiske. Det bliver nok ikke med den her regering.

Kl. 09:36

Formanden:

Fru Lotte Rod.

	Kl. 09:36		Kl. 09:39
Lotte Rod (RV): Dermed kan Venstres ordfører jo så også bekræfte, at man ikke har 22 mia. kr. til at lette byrderne for virksomhederne med.		Formanden: Ordføreren.	
	Kl. 09:36		Kl. 09:39
Formanden: Ordføreren.		Peter Christensen (V): Jeg anerkender sådan set ikke præmissen for diskussionen, at det her er lig med det antal tusinde fattige børn, som hr. Per Clausen insisterer på er resultatet.	
	Kl. 09:36	Det, jeg altid savner i en diskussion med Enhedslisten, er jo, hvad Enhedslisten ville gøre for at sikre en stærk økonomi i Danmark, for det får man sjovt nok aldrig nogen svar på. Det er altid, at virksomhederne skal beskattes, og at alle, der ikke er en del af arbejdsmarkedet, skal have flere penge. Det er ikke en opskrift, vi tror på i Venstre.	Kl. 09:39
Peter Christensen (V): Ja, det her er jo dybest set en meget mærkelig diskussion. Det, vi har sagt, er, at vi går til valg på at holde et udgiftsstop. Det er vores ambition, fordi det ville kunne give nogle muligheder for at få lettet byrder på virksomheder, og det er klart, at man ikke kan lave en beregning, der hedder fra nu og frem til 2020, hvis det er sådan, at vi ikke kan komme igennem med politikken over for regeringen.		Formanden: Fru Lisbeth Bech Poulsen, en kort bemærkning.	
	Kl. 09:37		Kl. 09:39
Formanden: Hr. Per Clausen, kort bemærkning.		Lisbeth Bech Poulsen (SF): Venstre har med finanslovsaftalen været med til afsætte en ekstra milliard til de ældre frem til 2017. Vil Venstres ordfører komme ind på, om det er Venstres politik, at den ekstra milliard skal fortsætte efter 2017?	
	Kl. 09:37		Kl. 09:40
Per Clausen (EL): Jeg forstod af hr. Peter Christensens indledning, at Venstre var stolte over, at der var en milliard ekstra til pensionisterne i finanslovsaftalen. Det er jeg sådan set også, for det er jo bemærkelsesværdigt, at regeringen laver en aftale med to partier, hvor hverken regeringen eller de to partier på noget tidspunkt ønskede, at der skulle afsættes flere penge til pensionisterne. Alligevel endte det med en milliard kroner, som Venstre så accepterede kommer oveni, kan man sige, i forhold til den nulvækst, som de alligevel ikke var i nærheden af.		Formanden: Ordføreren.	
Men jeg vil spørge hr. Peter Christensen om noget andet, som jeg ved, Venstre er rigtig stolte af. Venstre er rigtig stolte af kontanthjælpsreformen. Er Venstre også stolte af de titusindvis af familier, der næste år bliver fattige? De titusindvis af børn, der næste år skal leve i fattigdom, fordi Venstre er kommet igennem med at gennemføre en forringelse af kontanthjælpen? Og hvad vil Venstre gøre for at sikre, at de børn ikke bliver fattige i det kommende år?		Peter Christensen (V): Jamen den ekstra milliard er jo finansieret, og det har vi gjort sammen. Altså, det ville sådan set være meget nemt for mig at svare ja ud fra sådan en almindelig økonomisk teknisk betragtning, for hvad angår den samlede økonomi for ældreområdet, vil der, alene på grund af at der bliver flere ældre, være et fremtidigt pres, sandsynligvis også for flere penge til ældreområdet.	
	Kl. 09:38		Kl. 09:40
Formanden: Ordføreren.		Formanden: Fru Lisbeth Bech Poulsen.	
	Kl. 09:38		Kl. 09:40
Peter Christensen (V): Vi har lavet en aftale med regeringen om en reform af kontanthjælpen, og jeg kunne aldrig finde på at stå og bruge udtryk som at være stolt af, at man har været inde at lave svære reformer, der giver den konsekvens for mennesker. Det gør de. Det gør de jo altid, for ellers ville der da være noget helt galt i forhold til det ressourceforbrug, der har været. Så selvfølgelig påvirker de reformer mennesker, men vi mener, at også den reform bidrager til at gøre dansk økonomi stærkere, og at den gensidige forsørgerpligt er sådan en, som selvfølgelig vil have nogle konsekvenser, men som er en del af løsningen.		Lisbeth Bech Poulsen (SF): Det kan godt være, jeg overfortolker, men jeg hører Venstres ordfører anerkende, at man kun kan bruge nogle ekstra penge på de ældre på en række andre velfærdsområder, hvis man ikke har nulvækst – man kan ikke have nulvækst og så prioritere nogle ekstra penge til de ældre, som vi har gjort her. Nu har Venstre jo været med til at lave en finanslov, hvor der ikke er nulvækst; Venstre går imod sit eget mantra om nulvækst og er med til at lave en finanslov, hvor der er en lille vækst i det offentlige forbrug for bl.a. at få råd til at sætte penge af til de ældre.	
	Kl. 09:39		Kl. 09:41
Formanden: Hr. Per Clausen.		Formanden: Ordføreren.	
	Kl. 09:39		Kl. 09:41
Per Clausen (EL): Jeg kunne godt tænke mig, om hr. Peter Christensen kunne fortælle mig, hvor mange tusinde fattige børn der går på en stærk dansk økonomi.		Peter Christensen (V): Nu er det sådan, at hvis man næste år laver en finanslov med et udgiftsstop, så vil den her milliard kroner stadig væk være til de ældre.	

- Formanden:**
Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.
- Kl. 09:41 til vores udspil for finanslov til i år, hvor vi jo viser, hvordan man kan tilvejebringe både 5 mia. kr. til at lette skatter og afgifter, samtidig have et udgiftsstop og samtidig have mulighed for at prioritere det offentlige område med over 1 mia. kr. Kl. 09:45
- Jesper Petersen (S):**
Selv om Venstre vil indføre nulvækst, har jeg forstået det sådan, at Venstre stadig væk vil finansiere det demografiske træk, altså at der f.eks. bliver flere ældre, ved at gennemføre effektiviseringer for et beløb, der svarer til, hvad det koster. Men ud over de stigende udgifter som følge af den udvikling er udgifterne på sundhedsområdet jo steget yderligere de seneste år, bl.a. fordi nye behandlingsformer gør det dyrere, ligesom bedre medicin presser priserne op. Vil Venstre også finansiere de stigende sundhedsudgifter, der altså ligger ud over det demografiske pres, og som vi ved yderligere findes? Kl. 09:42
- Formanden:**
Ordføreren.
- Kl. 09:42
- Peter Christensen (V):**
Vi kommer ikke til at have udgifter, vi ikke finansierer, det er helt sikkert. På sundhedsområdet har vi jo historisk viden om, at der er et konstant økonomisk pres, og derfor er det jo enormt glædeligt at have kunnet konstatere, at netop sundhedssektoren har været i stand til at have en meget høj produktivitet. Især i årene, hvor Venstres formand var sundhedsminister, så man jo, at det, at man også gik ind og bevilgede penge efter, hvor mange flere patienter man fik behandlet i sundhedssystemet, øgede produktiviteten helt enormt, og det er også en del af løsningen. Det er også en del af den løsning, som regeringen jo generelt selv peger på i forhold til den fremtidige økonomiske politik. Kl. 09:43
- Formanden:**
Hr. Jesper Petersen.
- Kl. 09:43
- Jesper Petersen (S):**
Når jeg og andre spørger om de her ting, er det, fordi det er så vanskeligt at blive klog på, hvad Venstres politik egentlig er. Jeg må jo prøve igen. Til spørgsmålet om de stigende sundhedsudgifter, der vil være ud over det demografiske pres, er det da – udledt af det, hr. Peter Christensen sagde før – Venstres svar, at der ikke vil være øgede udgifter, fordi det vil Venstre bare klare med højere produktivitet, og at man skal løbe stærkere, hvis man ellers kan, i sundhedssektoren, eller vil man rent faktisk finansiere, hvis der er øgede udgifter på sundhedsområdet ud over det demografiske træk? Kl. 09:44
- Formanden:**
Ordføreren.
- Kl. 09:44
- Peter Christensen (V):**
Til spørgsmålet om, om vi vil finansiere de udgifter, der måtte være, er svaret: Det vil vi! Venstre er et ansvarligt økonomisk parti, så der kommer ikke til at være udgifter, vi ikke finansierer. Men det, der er interessant, er jo at snakke om, at produktivitet er en del af løsningen, for det, der er centralt i regeringens økonomiske politik, er, at man siger, at vi skal få den offentlige sektor til at løbe længere i fremtiden svarende til 12 mia. kr. Det er sådan set en del af vores løsning også. Men Venstre skal komme med en plan for de 12 mia. kr., regeringen vil ikke komme med en plan. Og jeg vil bare henvise
- Formanden:**
Fru Sofie Carsten Nielsen, kort bemærkning. Kl. 09:45
- Sofie Carsten Nielsen (RV):**
Godt. Jeg skal lige have det på plads. Lad os nu sige, at det demografiske træk så finansieres via de effektiviseringsgevinster, som Venstre også opgør til 12 mia. kr. Det accepterer vi. Så er vi også enige om, kan jeg høre, at der er yderligere udgifter, bl.a. på sundhedsområdet; behandlingsformerne bliver bedre, medicinen bliver bedre, og det koster mere. Det skal finansieres. Skal det også finansieres via de effektiviseringsforbedringer? Og skal ældremilliarden efter 2017 også finansieres af effektivitetsforbedringer? Kl. 09:45
- Formanden:**
Ordføreren. Kl. 09:45
- Peter Christensen (V):**
Altså, jeg mener simpelt hen, at regeringspartierne har fået den der ældremilliard fuldstændig galt i halsen. Den er finansieret. Den er også finansieret fremover, så hvis det eneste, regeringspartierne fokuserer på, er den her ekstra milliard kroner til de ældre, som vi har aftalt nu, så vil vi jo fremover kunne blive enige om et udgiftsstop. Og det glæder mig da egentlig, for hvis det, der er målestokken for debatten i dag, er den ene milliard kroner ud af de mange penge, som udgifterne i den offentlige sektor udgør i dag, så er det lige ved, at vi skal ned og give hinanden håndslag her efter debatten. Kl. 09:46
- Formanden:**
Fru Sofie Carsten Nielsen. Kl. 09:46
- Sofie Carsten Nielsen (RV):**
Lad mig holde det helt enkelt: Vil Venstre finansiere de øgede udgifter på sundhedsområdet ud over det demografiske træk – ja eller nej? Kl. 09:46
- Formanden:**
Ordføreren. Kl. 09:46
- Peter Christensen (V):**
Jamen altså, hvis der som følge af prioriteringer er udgifter, som ligger ud over, hvad man kan hente i forhold til at gøre tingene smartere i sundhedssektoren, og som ligger ud over det, der skyldes, at der bare kommer flere patienter – sådan forstår jeg spørgsmålet – så vil vi da finansiere det ved prioriteringer inden for andre dele af den offentlige sektor. Men regeringen svarer jo heller ikke på, hvad det er for nogle udgifter, og hvad det er for nogle tal, vi står og diskuterer. Så jeg synes måske, det er en noget luftig debat. Kl. 09:47
- Formanden:**
Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 09:47

Kl. 09:50

Finn Sørensen (EL):

Tak. Ordførerens kollega, hr. Claus Hjort Frederiksen, har i går udtalt, at det ikke er social dumping, hvis en arbejdsgiver udbetaler en timeløn på 40 kr., og begrundelsen synes at være, at det jo ikke er forbudt i Danmark at give så lav en løn. Så spørger jeg bare ordføreren: Hvad er så social dumping efter Venstres opfattelse, hvis en timeløn på 40 kr. ikke er social dumping?

Kl. 09:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:48

Peter Christensen (V):

Min kollega, hr. Claus Hjort Frederiksen, har ikke sagt, at 40 kr. i timen ikke skulle være social dumping. Han har sagt, at det vil han ikke blande sig i. Der savner jeg egentlig en logik fra venstrefløjen, for man hører altid, at man ikke skal blande sig i det, arbejdsmarkedets parter laver, og så har vi alligevel en socialminister, der går ud og har en klar holdning til 40 kr. Der synes jeg jo at hvis der overhovedet fandtes principielle debatter, skulle omverdenen jo begynde at spørge til, hvad med 45 kr., hvad med 50 kr., hvad med 55 kr., hvad med 60 kr., hvad med 65 kr., indtil man så får et svar fra regeringen på, hvad der så er en rimelig timeløn, og så har man i hvert fald blandet sig i det, der førhen var arbejdsmarkedets parter beslutninger. Så jeg tror – og sådan læser jeg min kollega – at han egentlig har en principiel tilgang til det her spørgsmål.

Kl. 09:49

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 09:49

Finn Sørensen (EL):

Tak. Så må ordføreren da bede sin kollega om at rette henvendelse til den avis, der har bragt historien, hvor ordførerens kollega refereres for, at han afviser at kalde en timeløn på 40 kr. på dansk jord for social dumping. Men det fritager jo ikke ordføreren fra at svare på spørgsmålet. Hvad er så social dumping efter Venstres opfattelse? Hvis ikke en timeløn på 40 kr. er social dumping, hvad er så social dumping? Jeg går da ud fra, at ordføreren har en mening om det, for jeg har noteret mig – oven i købet med en vis glæde – at ordføreren gerne vil bevilge 74 mio. kr. om året til en indsats mod social dumping, og så er det vel en god idé, at man selv har en opfattelse af, hvad social dumping er. Det må man da have. Så kan jeg få et svar på det?

Kl. 09:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:50

Peter Christensen (V):

Jeg mener sådan set – og det er også derfor, at det undrede mig, at regeringen er gået ind i den debat, det undrer mig ikke, at Enhedslisten er – at hvis vi skal ende med at være enige om, hvad det nøjagtige tal er for, hvornår der er tale om social dumping, og hvornår der ikke er, at det jo kun kan løses ved en lovfastsat mindsteløn. Det vil være konsekvensen af den her debat. Derfor kan regeringen jo senere svare på, at når 40 kr. ikke er det, er 50 kr. så, er 60 kr., er 80 kr., er 90 kr., er 100 kr.? Hvornår er det så, at vi har fået det fastsat? Det bliver en interessant debat, og det vil være et meget stort nybrud på det danske arbejdsmarked.

Formanden:

Fru Mette Reissmann for en kort bemærkning.

Kl. 09:51

Mette Reissmann (S):

Venstre og ordføreren selv har jo flere gange brugt udtrykket verdens største offentlige sektor om den offentlige sektor i Danmark – senest her i dag fra talerstolen. Danmark er jo et lille land, og derfor har vi jo ikke verdens største offentlige sektor målt i faktiske beløb. Jeg antager derfor, at udtrykket om verdens største offentlige sektor skal måles som den offentlige sektors andel af den samlede økonomi.

Vil ordføreren bekræfte, at udtrykket om, at Danmark har verdens største offentlige sektor, baserer sig på den offentlige sektors andel af den samlede økonomi?

Kl. 09:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:51

Peter Christensen (V):

Det er godt nok et mærkeligt spørgsmål. Så det, jeg nu skal sige, er, at De Forenede Stater har verdens største offentlige sektor – er det logikken i spørgsmålet? Altså, selvfølgelig er det som andel af det lands økonomi, vi taler om. Hvad skulle det ellers være?

Kl. 09:52

Formanden:

Fru Mette Reissmann.

Kl. 09:52

Mette Reissmann (S):

Jamen det er jeg så glad for, for det er jo altid nyttigt trods alt at vide, hvad der er det reelle indhold i de udtryk, man anvender så hyppigt, som hr. Peter Christensen gør. Det er såmænd derfor, jeg stiller spørgsmålet.

Når nu ordføreren er så venlig at bekræfte dette, kan ordføreren så også bekræfte, at Venstre mener, at andelen er for høj, og at Venstre vil skære andelen ned og dermed forringe velfærden, såfremt Venstre havde mulighed derfor – godt nok pakket ind som udgiftsstop.

Kl. 09:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:52

Peter Christensen (V):

Jeg tror, vi får svært ved at have en grundig økonomisk debat sammen, men jeg kan gentage, hvad vores politik er på området, nemlig at vi vil stile efter at få et udgiftsstop for det, der i dag er verdens største offentlige sektor, målt som andelen af Danmarks økonomi, BNP, fordi det vil frigøre nogle midler, vi kan lette byrder på danske arbejdspladser for. Det er vores politik.

Kl. 09:53

Formanden:

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt for den sidste korte bemærkning.

Kl. 09:53

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Ved finanslovsdebatten i september sagde hr. Peter Christensen:

Regeringen vil gøre verdens største offentlige sektor endnu større. Det vil Venstre ikke.

Kl. 09:55

Jeg vil så høre ordføreren, om han kan svare på, om den offentlige sektor bliver større eller mindre med finanslovsaftalen for 2014.

Kl. 09:53

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 09:53

Peter Christensen (V):

Det er finanslovsaftalen og dermed også den finanslov, der kommer til at gælde for 2014. Den lever ikke op til et krav om udgiftsstop.

Kl. 09:53

Formanden:

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 09:53

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Kan ordføreren bekræfte, at det offentlige udgiftstryk som andel af BNP bliver mindre med finanslovsaftalen for 2014?

Kl. 09:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:54

Peter Christensen (V):

Det spørgsmål skal jeg lige have igen. Kan jeg få det igen?

Kl. 09:54

Formanden:

Ja. Ordføreren forstod ikke spørgsmålet.

Kl. 09:54

Forhandling

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg spørger igen: Kan ordføreren bekræfte, at det offentlige udgiftstryk som andel af BNP bliver mindre med finanslovsaftalen for 2014? Kan man bekræfte det?

Kl. 09:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:54

Peter Christensen (V):

Altså, når det er en andel, så afhænger det jo af, hvor stor økonomien bliver. Det ved vi jo dybest set ikke. Hvis vækstforudsætningerne holder, kan det, der antydes i spørgsmålet, godt være rigtigt. Derfor kan man sige, at det vel med al tydelighed viser, at det vel aldrig kan blive et problem for den politiske debat herinde, hvis vi får rigtig, rigtig høje vækstrater i den private sektor og det måtte medføre, at der var et procentuelt fald, for så synes jeg måske nok, at vi er begyndt at måle på de forkerte ting i Danmark.

Kl. 09:55

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Så er det hr. Jesper Petersen som socialdemokratisk ordfører.

(Ordfører)

Jesper Petersen (S):

Kært barn har mange navne, siger man. Sådan er det også med den finanslov, vi behandler i dag. Nogle siger, den er rød, andre siger, den er blå, og nogle foreslår nuancer steder midt imellem. Det siger jo egentlig ret meget om forløbet af finansloven for 2014. Enhedslisten var med i forhandlingerne meget længe og fik gode tilbud fra regeringen. Alligevel tog det kun Venstre og De Konservative nogle få timer, og hvad de vel selv vil kalde for en fin lille fremrykning af en fin lille plan, inden de også kunne stemme for.

Det vil jeg gerne kvittere for. Den aftale om finansloven, som Venstre og De Konservative skrev under på, ligger langt fra de svævende drømmerier om nulvækst og tusindvis af færre offentligt ansatte. Det er en finanslov, der både styrker velfærden og fundamentet for fremgang og jobskabelse i danske virksomheder. Den er tilmed god for natur og miljø. Regeringen vil bringe Danmark igennem krisen på en måde, så vi kan skabe et dygtigere, grønnere og mere solidarisk samfund.

Dette muliggør finansloven. Vi har fundet penge til at forbedre forholdene for de ældre, uden at vi fra centralt hold skal bestemme, præcis hvornår på døgnet man skal i bad, og om et bad nu defineres som værende 5 minutter langt eller 10 minutter langt. Vi fremrykker skattelettelser til enlige forsørgere og gør det mere attraktivt for konstanthjælpsmodtagere at tage et deltidsjob. Der er til gengæld ingen bonus til dem, der lever i sus og dus på 1. klasse. Vi sætter ind mod de virksomheder, der udbyder arbejde på dumpingvilkår og dermed presser lønnen i Danmark. For os er 40 kr. i timen ikke nogen ordentlig løn.

Regeringen er i arbejdstøjet, og indsatsen skaber resultater. Vi oplever et stemningsskifte i dansk økonomi. Troen på fremtiden stiger, boligmarkedet er mere stabilt, og hvor Venstre nonchalant nægtede at forholde sig til regeringens bedrifter, og hvor man tidligere hovent kaldte 2013 for to tusinde og trist, begynder vi nu at kunne se stemningsskiftet også i de hårde tal. Flere er i arbejde. Væksttallene for 2013 er lige blevet opjusteret. Måske er det, fordi hr. Luksus Løkke Rasmussen har rejst rundt i de højere luftlag, at Venstre ikke har opdaget det, men regeringen har bragt Danmark på rette kurs. Med finansloven for 2014 lykkes det at forbedre forholdene for de ældre, men det er ikke en finanslov på 1. klasse. Der vil ikke blive skålet i champagne og spist kaviar på plejehjemmene, selv om ældreplejen får 1 mia. kr. ekstra. Og selv om skattelettelsen til de enlige mødre og fædre giver dem mere luft i budgettet, får de nok ikke råd til at køre børnene i børnehave i limousine eller købe sko i Lars Løkke Rasmussen-klassen, men måske bedre råd til et par gode vinterstøvler til ungerne. Sådan er vilkårene efter 5 år med økonomisk krise i både Danmark og udlandet.

Vi er stolte af at kunne lave skridtvise forbedringer af velfærden uden at sætte Danmarks økonomiske troværdighed over styr. Der er ikke noget »går den, så går den« over finansloven. Tiden er til realistiske økonomiske planer. Det er et krav, regeringen lever op til, og det er et krav, man også burde kunne stille til oppositionen.

Venstre har nu i mere end 1 år arbejdet for nulvækst i det offentlige forbrug, men uden at ville fortælle ærligt og redeligt om konsekvenserne. For sandheden er jo, at nulvækst sammenlignet med regeringens politik vil reducere det offentlige forbrug med 22 mia. kr. og betyde 33.000 færre offentligt ansatte i 2020. Først da samtlige økonomer og kommentatorer og kollegaerne fra de andre borgerlige partier havde sagt det indlysende, nemlig at nulvækst betyder færre offentligt ansatte, måtte hr. Lars Løkke Rasmussen krybe til korset og indrømme, at det er sådan.

Hr. Lars Løkke Rasmussens nærighed med sandheden betyder, at den altid skal trækkes ud af ham. Det gælder også sandheden om konsekvenserne af Venstres politik. Vi ved f.eks. stadig væk ikke,

om det bliver politibetjente, sygeplejersker på hospitalerne, pædagoger i børnenes vuggestuer eller SOSU-assistenten på plejehjemmene, der skal være færre af, hvis Venstre indfører sit nulvækstregime. De vil simpelt hen ikke sige det og tænker måske igen, at går den, så går den. Vi ved, at besparelserne på velfærden skal bruges til skattelettelser, men vi ved ikke, hvem der skal have dem. Det holdes også skjult.

Venstre skaber utryghed, når de på den måde hemmeligholder deres politik – både økonomisk utryghed og politisk utryghed. Hvad skal den nyuddannede sygeplejerske tænke, hvis hun lige har fået et godt job og egentlig kunne købe et hus? Hvad nu, hvis Venstre vinder næste valg? Skal sygehusene så skæres ned, og mister hun så sit job? Skal hun løbe risikoen og købe det hus? Selvfølgelig skaber det bekymringer blandt offentligt ansatte, at Venstre taler om, at der skal være tusinder færre af dem, og det skaber politisk usikkerhed, når Venstre ikke fortæller ærligt om sin politik, fordi vælgerne ikke ved, hvad der gemmer sig bag overskrifterne fra Venstre.

Hvis der nu er en hjemmehjælper, der overvejer at stemme på Venstre, hvad skal han så tro? Stemmer han på sin egen fyreseddel, hvis han stemmer på dem til næste valg? Den slags får også folk til at holde igen med privatforbruget, hvilket er en af de ting, der jo tynger dansk økonomi i disse år.

Kl. 10:00

Da hr. Lars Løkke Rasmussen blev afsløret i at flyve på 1. klasse for penge, der skulle være gået til verdens fattigste, og den anden bilagsskandale rullede, var fru Ellen Trane Nørby meget ærgerlig over, at hun ikke kunne komme til at tale om politik. Det var omkvædet i de mange kommentarer, der måtte gives. Det synes jeg egentlig var en højst ejendommelig kommentar, for det at diskutere politik med Venstre er jo præcis, hvad vi andre har efterlyst lige siden valget. Man skal komme ud af hængekøjen og fortælle, hvilken politik man vil føre, hvis man kommer til. Man skal fortælle, hvem der skal betale for nulvækst.

Med Dansk Folkeparti er det en anden sag. I foldere, der deles ud på markeder landet over, fortæller de gerne om rigtig mange forslag på ældreområdet. Det er slet ikke dårlige eller usympatiske ideer overhovedet. Der står bare ikke noget om, hvem der skal betale, eller hvornår det skal gennemføres. Hr. Kristian Thulesen Dahl har tidligere sammenlignet Dansk Folkepartis politik med en ønskeseddel til juleaften, og jeg har egentlig partiet mistænkt for, at man i Dansk Folkeparti laver politik på samme måde, som når ungerne vil skrive til julemanden og sætter sig til BR-kataloget for at lave en ønskeliste. Den eneste forskel er nok, at hvor ungerne sætter kryds ved alt, sætter hr. Kristian Thulesen Dahl i stedet gule sedler. Men alt er med, intet er valgt fra, og ingen tænker på, hvem der mon skal betale.

Men man kan ikke lave politik, som børn skriver ønskelister til julemanden. Hr. Kristian Thulesen Dahl sagde da også ordret citeret for 1 år siden:

»...der skal man også anviser, hvordan man så finansierer sin politik, altså hvordan man finder penge til de ting, man foreslår.«

Det synes jeg var meget, meget rigtigt sagt, og jeg synes, det også burde gælde for Dansk Folkeparti selv, når nu partiets formand kommer med så vise ord. Men da vi så nåede frem til åbningsdebatten i år, måtte hr. Kristian Thulesen Dahl jo medgive, at partiet end ikke havde regnet på sine egne forslag. Til fru Karin Gaardsted, som tillod sig at spørge, hvad det egentlig ville koste at gøre al offentlig transport gratis for alle ældre, sagde hr. Kristian Thulesen Dahl, at det har han ikke nogen beregning på, så det kan han ikke sige. Altså, Dansk Folkeparti har ikke engang regnet på det, de selv foreslår og deler ud på markeder år efter år rundt omkring i landet.

I stedet peger de så på hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister og dermed på Venstres nulvækstpolitik. I virkelighedens verden bliver en stemme på Dansk Folkeparti en stemme på nulvækst, på hr.

Lars Løkke Rasmussen og på hr. Joachim B. Olsen og kollegaerne i Liberal Alliance. Det eneste ønske i den økonomiske politik, som Dansk Folkeparti ville få opfyldt, hvis magten skifter, er vel at få lov til at udfylde smørrebrødssedlen før finanslovsforhandlingerne og måske så få en grænsebom, men det har ikke så meget med økonomisk politik at gøre.

Nu var der ellers mulighed for i år at være med til at realisere noget af det, som Dansk Folkeparti taler så meget om, men man har mere travlt med at uddele fantasifulde ønskelister på de ældres vegne i stedet for at stemme for en aftale, der giver konkrete forbedringer for dem her og nu. Det er forbedringer, som jo ikke er mulige i længden med Venstres nulvækst.

Blandt mine politiske ønsker for den kommende tid er det ganske beskedne, at Dansk Folkeparti svarer på, hvordan deres mange ønsker skal finansieres, så vi kan debattere det og få en ordentlig politisk diskussion.

Det er vel heller ikke noget uoverkommeligt ønske at bede om, at Venstre snart svarer på, hvordan deres nulvækstplan skal hænge sammen? Bare debatten og talen før viste jo igen, at det ikke er en voldsom klarhed, man kan få over Venstres økonomiske politik. Hvorfor må vi ikke se den plan? Hvorfor skal sandheden hives ud af jer, så svarene på de simple spørgsmål, vi stiller, kan komme frem? Kan forbedringerne på finansloven for de ældre fastholdes, kan man følge med udgifterne i den offentlige sektor, når der bliver flere ældre og flere skal have sygehusbehandling og vi stiller højere krav til den? Bliver der råd til, at patienterne kan få de bedste behandlingsmetoder? Hvilke offentligt ansatte er det, der skal være færre af, og hvem skal have skattelettelserne? Nu må man komme på banen med et ærligt og konkret svar i stedet for som sædvanlig at kritisere mig for have sagt for meget om Venstres politik. Den skulle jo helst holdes hemmelig, har jeg forstået.

Til sidst vil jeg sige til hr. Peter Christensen – jeg vil lige bede om opmærksomhed et øjeblik, jeg har en serviceoplysning – at jeg er sikker på, at hr. Peter Christensen om lidt vil hæfte sig meget ved antallet af gange, jeg har omtalt Venstre. Jeg kan oplyse, at tallet i år er 19. Med det overstået kan vi forhåbentlig komme hurtigere til en reel debat om, hvad den økonomiske debat egentlig indeholder. Tak for ordet så langt.

Kl. 10:05

Formanden:

Der er selvfølgelig en lang række korte bemærkninger.

Jeg vil lige først sige, at det altså ikke er sædvane, at vi bruger – og heller ikke citerer – øgenavne for medlemmerne i debatten. Det skete for et øjeblik siden fra ordførerens side over for Venstres formand, det skete i går fra Liberal Alliances side over for den socialdemokratiske arbejdsmarkedsordfører. Jeg synes ikke, vi skal bruge den tiltaleform i Folketinget.

Så er det hr. Peter Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:05

Peter Christensen (V):

Selv om man er lille, så kunne man jo godt være stor. Det er man så ikke. Når man lytter til talen, skulle man jo tro, at det var et oppositionsparti, vi havde med at gøre. Men det må Socialdemokratiet jo selv om. Mit spørgsmål er sådan set: Når man bliver ved med at spørge til GGGI, er det så socialdemokraternes eneste svar på, hvordan Danmark skal komme til at nå Sverige i vækstrater?

Kl. 10:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:06

Kl. 10:08

Jesper Petersen (S):

Næh, spørgsmålene, der har været om GGGI, er vel meget relevante, al den stund at Venstre selv går meget op i, at man skal vende hver en krone – sådan har jeg hørt udtrykket er. At man skal bruge offentlige midler med omhu. Der har jo så i efteråret været et længere forløb i forbindelse med det, som alle jo har kunnet følge. Venstre selv har ønsket en diskussion om ulandsbistanden. Vi kan jo konstatere, at de ting, der bliver foreslået, ikke rigtig hænger sammen i omgangen med midlerne, og når det handler om, at det, man foreslår, egentlig stemmer. Selv om man fjernede alt andet, end hvad der havde med Afrika at gøre inklusive GGGI, som vi jo ikke kan få svar på om Venstre stadig væk synes vi skal støtte, så ville der stadig væk ikke være sammenhæng i det forslag, Venstre har lagt frem omkring ulandsbistanden. Der mangler stadig væk at skulle skæres ned andre steder.

Det var bare endnu et eksempel på den uklarhed, der er omkring Venstres politik. Vi kan ikke få lov at se, hvad det er, Venstre egentlig mener, hvordan deres politik hænger sammen, så vi kan få en ordentlig og redelig diskussion om den, i det her tilfælde om ulandsbistanden.

Kl. 10:07

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 10:07

Peter Christensen (V):

Nej, men når man lytter til talen, tror jeg, at enhver, der følger med i debatten her i dag, jo ikke vil være i tvivl om, at Socialdemokratiet ikke har nogen politik. Så ville man jo ikke bruge alle sine kræfter på Venstre og i øvrigt på et plat niveau, som hr. Jesper Petersen tror bliver bedre af at blive gentaget. Men lad os nu ikke bruge tiden på platheder, men på at høre: Når man laver en parallel fra regeringens side til Sverige, så er det jo, fordi Sverige har et helt andet skatte- og afgiftstryk. De har sænket skatter og afgifter. Mener hr. Jesper Petersen, at det er en del af løsningen, når vi nu gerne vil have vækstrater som i Sverige?

Kl. 10:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:08

Jesper Petersen (S):

Jeg synes egentlig ikke, at mit svar før havde noget med platheder at gøre. Det er jo et fuldstændig tilgængeligt forløb, som man så kan diskutere.

I forhold til spørgsmålet omkring Sverige er det, der fremgår, hvis man egentlig læser efter i Økonomisk Redegørelse, jo, at når svenskerne på nogle punkter kan være interessante at se på, så har det jo at gøre med, at de ikke har haft den bristede boligboble og den uansvarlige finanspolitik i de foregående år, som vi har haft i Danmark. Hvis man kigger på de seneste tal, kommer vi faktisk også til at klare os ganske godt i forhold til dem.

Så jeg tror, at billedet med forholdet mellem Danmark og Sverige er mere nuanceret. F.eks. er skatten på arbejde jo også lavere for en almindelig lavindkomstfamilie i Danmark end derovre. Så det er vel ikke kun så skidt endda.

Kl. 10:08

Formanden:

Hr. René Christensen, en kort bemærkning.

René Christensen (DF):

Tak for det, formand. Ordføreren har været godt i lære, det var en flot plat, polemisk og utiltalende tale, men sådan kan man jo vælge at bruge sin taletid. Hvis jeg havde været ordfører for et regeringsparti, tror jeg faktisk, jeg havde valgt at lægge meget mere vægt på nogle af de positive ting, der faktisk er i den her finanslov, men sådan kan man jo bruge sin taletid forskelligt.

Det, jeg gerne vil spørge ordføreren til, er, at ordføreren går meget op i, at man i forhold til den politik, man lægger frem, også skal fortælle, hvad det er for nogle konsekvenser, den har, og hvordan man finansierer den. Så vil jeg godt spørge ordføreren om, hvordan man læser det her: Regeringen har derudover ambitioner om at modernisere den offentlige sektor for 12 mia. kr. frem mod 2020. 2020 er sådan set lige om lidt, der er 6 år til. Det er 2.000 millioner om året, der skal findes besparelser for i den offentlige sektor. Hvem er det, der skal have den fyreseddel, som blev omtalt lige før fra talerstolen?

Kl. 10:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:09

Jesper Petersen (S):

Først og fremmest vil jeg sige, at jeg er fuldstændig enig med hr. René Christensen i, at der er mange positive ting i finansloven. Jeg var inde på nogle af dem i min tale, f.eks. forbedringer på ældreområdet, også mange andre områder, bl.a. gør den også mere for beskæftigelsen og natur og miljø. Det kunne man fortsætte meget længe om – det er offentligt kendt, det er lagt frem, velbeskrevet.

Jeg forsøger også at få en diskussion om den økonomiske politik fremadrettet i dag, og det er jo meget vanskeligt at få. Vi kan ikke få lov til at se, hvad det er, Venstre egentlig mener i forhold til den økonomiske politik – det får vi ikke noget svar på. Og vi kan ikke få lov til at få at vide, hvordan det så egentlig hænger sammen i forhold til det helt afgrundsdybe, man dog kan se, nemlig en forskel på, hvad den offentlige vækst skal være, hvis det står til Dansk Folkeparti, og hvad den skal være, hvis det står til Venstre – de er så milevidt fra hinanden. Er det 80 mia. kr., man er uenige med hinanden om i den borgerlige lejr? Det forsøger vi jo bare at få nogle svar på.

I forhold til moderniseringer i den offentlige sektor vil jeg sige, at det er rigtigt, at vi mener, at man kan gøre tingene smartere, man kan have bedre ledelse, bruge mere it, og der er andre forskellige måder, hvorpå man kan bruge pengene endnu bedre i den offentlige sektor og få gevinster for, hvad der svarer til 12 mia. kr. For os er det bare ikke nødvendigt, for at det hænger sammen i den økonomiske politik. Det vil være gevinster oven i den vækst i den offentlige sektor, vi har råd til, fordi vi har reformeret, fordi vi har truffet de beslutninger, vi har. For Venstre er det jo en forudsætning for, at der er en eller anden form for sammenhæng i det lidt, de overhovedet har lagt frem, og de kan ikke svare, vil ikke svare, på, hvordan det skal hænge sammen.

Kl. 10:11

Formanden:

Hr. René Christensen.

Kl. 10:11

René Christensen (DF):

[Lydudfald] ... finde noget valgmateriale, der er delt ud på markeder, hvor man går til valg på en vækst på 1,4 – sådan er det jo som bekendt ikke gået. Men det er da interessant. Kunne vi ikke bare få delt det sådan lidt ud på sektorer. Altså, når vi snakker 12 mia. kr. over

en 6-årig periode, er det vel ikke bare noget, man siger, så har man vel gjort sig nogle overvejelser. Det er i hvert fald det, ordføreren gerne vil give udtryk for, altså at når man siger noget, så er det, fordi man har gjort sig meget, meget grundige overvejelser.

Hvor meget er det, der skal findes i kommunerne, hvor meget er det, der skal findes i staten, og hvor meget er det, der skal findes i regionerne? De tre ting må man da have gjort sig nogle overvejelser om. Hvad er det, der skal gøres anderledes? Er det kun ledelse, der giver 12 mia. kr.? Så er det her er noget flyvske tanker, man gør sig i regeringen – så bliver man nervøs. Men man har vel gjort sig nogle overvejelser om, hvad det er for tre instanser, der skal have fordelt de her 12 mia. kr. mellem sig?

Kl. 10:11

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:12

Jesper Petersen (S):

Vi skal bare lige have helt på det rene, hvad det egentlig er her, der er forskellen på Dansk Folkeparti og regeringen. Det er nemlig, at regeringen siger, at vi har lagt den økonomiske politik frem, der gør, at vi har råd til de her ting i den offentlige sektor. Det er så muligt, at vi faktisk kan få råd til endnu flere kvalitetsforbedringer i den offentlige sektor. Vi kommer ikke med løfter om, hvad der skal ske, men siger, at det er muligt, at vi kan finde mere. Det, Dansk Folkeparti gør, er jo at dele foldere ud hele tiden – og jeg kan forstå, at man stadig gør det – med milliarder og milliarder af kroner, udgiftskrævende forslag. Men når vi så spørger til det, har Dansk Folkeparti ikke engang regnet på, hvad nogle af dem koster. Det er det, der er forskellen.

Kl. 10:12

Formanden:

Hr. Frank Aaen, en kort bemærkning.

Kl. 10:12

Frank Aaen (EL):

Allerede nu er der 30.000 arbejdsløse, der har mistet deres ret til dagpenge, men man regner med, at det i de kommende år vil være ca. 1.200 om måneden, der mister deres dagpenge. Vi nærmer os samlet set 50.000 mennesker, der mister deres dagpengeret. Dertil kommer alle dem, der mister deres ret til sygedagpenge, dertil kommer dem, der ikke får førtidspension og heller ikke får anden form for ydelse, og så er der de unge mennesker, der mister deres bolig, fordi de på grund af kontanthjælpsreformen ikke kan betale deres husleje.

Det er en social katastrofe, der er under udvikling, og mit ganske enkle spørgsmål til Socialdemokraterne er, om den sociale katastrofe, der er under fuld udvikling, er noget, man vil være med til at gøre noget ved i de kommende år.

Kl. 10:13

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:13

Jesper Petersen (S):

Jamen jeg synes, at der absolut er grund til at tage de her tal og de menneskeskæbner, der ligger bag dem, alvorligt. Da man kunne se, hvad konsekvenserne af en meget brat indfasning af dagpengereformen ville blive, har regeringen også ad flere omgange udskudt dens ikrafttræden og har nu gjort det over en længere periode og sat et arbejde i gang med at se på det område, som er velkendt.

Det er jo en konsekvens af, at vi synes, at indfasningen af den dagpengereform, der var besluttet, var for brutal og ville give nogle meget voldsomme konsekvenser. Derfor har vi truffet den beslutning med Enhedslistens støtte.

Kl. 10:14

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 10:14

Frank Aaen (EL):

Jo, man kan vel godt sige med Enhedslistens støtte – det er rigtigt. Man kan måske oven i købet sige med Enhedslistens meget voldsomme pres. Sammen med fagbevægelse og folkelige bevægelser fik vi presset regeringen til dog at gøre lidt for dem, der stod til at falde ud af dagpengesystemet. Det kvitterer vi selvfølgelig for, men støtte er måske et mildt udtryk for vores indsats i den forbindelse.

Jeg vil bare sige, at katastrofen jo også vokser på grund af de tidligere dagpengeregler. Altså, for dem, der falder ud nu, er det jo på grund af den gamle 4-årsregel. Der er dem, der mister deres mulighed for at betale husleje, og dem, der ikke får sygedagpenge, og det er på grund af kontanthjælpsreformen. Og det er, fordi regeringen ikke levede op til sin målsætning om at gøre noget for dem, der mister deres sygedagpenge. Derfor: Er der ikke brug for nye initiativer, og vil Socialdemokraterne ikke være med til det?

Kl. 10:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:15

Jesper Petersen (S):

Man fremlægger jo virkeligheden, som man fra Enhedslistens side gerne vil se den – et synspunkt om, hvordan det forløb i virkeligheden var. Faktum er, at den aftale blev lavet. Og bare lige nu er regeringen jo i gang med et arbejde omkring sygedagpengene, hvor der er forskellige muligheder for at gøre noget ved de problemer, der er på det område.

De reformer, der så ellers er gennemført – f.eks. af kontanthjælp og andre ting – handler jo også om at gøre det sådan, at det system, vi har, bedre hjælper de mennesker, det handler om, til faktisk at komme videre og igen komme i arbejde, til at få uddannelse, til at blive hjulpet med alle de problemer, man måtte have, og som har med andet at gøre, end at man ikke lige kan finde et arbejde.

Der prøver vi jo at gå til de her opgaver på en meget mere omfattende måde, der hjælper den enkelte på en bedre måde end det, vi havde før. Vi kan ikke være tilfreds med den situation, der var før.

Kl. 10:16

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 10:16

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg synes altså, det er en lidt mærkelig finanslovsdebat, som Socialdemokraterne forsøger at rejse her i dag. Det er jo en debat om dansk økonomi, og størstedelen af regeringens økonomiske politik er lavet sammen med Venstre. Man laver skattereform, man laver vækstplan, i øvrigt også sammen med Liberal Alliance, og man laver finanslov sammen med Venstre. Og alligevel går hele den her økonomiske debat op i, at Socialdemokraterne skælder ud på Venstre. Hvorfor er det egentlig sådan? Der burde da være forbrødring og enighed.

Det synes, som om Venstre og Socialdemokraterne nu er blevet så ens partier rent politisk, at man bliver nødt til at diskutere fnidder,

og at man puster fnidderet op til at være en stor principiel diskussion her ved tredjebehandlingen af finansloven. Er det ikke lidt sølle?

Kl. 10:17

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:17

Jesper Petersen (S):

Jeg synes, det er meget relevant, når man har en diskussion om landets økonomiske politik, der både handler om finansloven nu, men jo også om, hvordan tingene i det hele taget skal udvikle sig i Danmark de kommende år, at man så bruger nogle af de lejligheder, vi har, når vi rent faktisk mødes her til en debat i Folketingssalen, til at få taget nogle af de diskussioner. Det er bare så helt utrolig vanskeligt, når man spiller med blind makker, når man selv kan fremsætte forslag til finanslove og vækstplaner og lægge alt frem af regeringens politik, men når det simpelt hen ikke er muligt rigtig at få Venstre til at være med til at spille bold og lægge ærligt frem, hvad det er, de gerne vil. Så kunne vi diskutere det indhold, der er i f.eks. regeringens finanslovsforslag for i år, som er på dagsordenen.

Jeg diskuterer det jo meget gerne med hr. Ole Birk Olesen. Jeg synes, det er fremragende, at vi både får råd til nogle velfærdsforbedringer, holder hånden under beskæftigelsen, så færre bliver arbejdsløse, og hjælper virksomheder til at kunne klare sig bedre. Der er mange gode elementer i det finanslovsforslag, og det er jo sådan noget, man så har råd til, når man fører en økonomisk politik som vores, hvor der ikke er nulvækst.

Kl. 10:18

Formanden:
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:18

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen det er så det, som man gerne vil diskutere fremadrettet: nulvækst. Men når vi kigger bagud, er det jo faktisk næsten nulvækst, som regeringen har i den offentlige udgiftspolitik. Altså, vi har lige fået en økonomisk redegørelse, der siger, at der er en vækst i det offentlige forbrug i 2013 på 0,3 pct. Det er så tæt på nulvækst, at Socialdemokraterne før valget ville have kaldt det en massakre på velfærdsstaten, men det er jo den politik, man fører. Og så for desperat at finde en årsag til, at vælgerne bør stemme på Socialdemokraterne i stedet for på Venstre, vil man ikke diskutere økonomisk politik, men diskuterer i stedet fnidder. Og det er det, jeg spørger om: Er det ikke lidt for sølle?

Kl. 10:19

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:19

Jesper Petersen (S):

Jeg synes da, det er en relevant diskussion, om der i årene fremover er 22 mia. kr. mere eller mindre at gøre godt med i den offentlige sektor end i dag, og om der er råd til, når der bliver flere ældre, når vi skal give bedre behandling på sygehusene, når vi vil have flere unge til at tage en uddannelse og gerne højne kvaliteten af den, så at følge med i den udvikling. Det er det, vi prøver i regeringen med vores politik. Og jeg indrømmer, at det ikke er meget store forskelle i offentlige vækstprocenter, der er tale om, men forskellen er der dog: 22 mia. kr., 33.000 offentligt ansatte og et helt andet syn på, hvordan vi skal drive konkurrenceevne og samfund. Og det synes jeg er en god diskussion at få, men vi kan ikke få nogen at spille bold med. Venstre vil ikke ud med sproget.

Kl. 10:20

Formanden:

Så er det hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 10:20

Mike Legarth (KF):

Nu har vi Konservative jo lavet en finanslovaftale med regeringen og ikke mindst Socialdemokratiet og dermed også ordføreren. Den er ikke nær god nok, men jeg vil ikke bruge debatten i dag til at tale om de ting, vi ikke fik, og de ting, vi godt kunne highlighte som problemstillinger. Jeg vil derimod sige tak for den tidlige julegave, vi fik, da vi konstaterede, at regeringen vil tage til Sverige, det konservativt ledede Sverige, og se på, hvad man har gjort der for at skabe de resultater, som jeg kan forstå regeringen er enig i er skabt, og som man gerne vil opnå. Jeg vil bare gerne fra regeringens side have en bekræftelse på noget: Er det rigtig, at de vigtigste elementer i den vækst og velstand, som man har set i Sverige, og som vi gerne vil kopiere, er et lavere offentligt forbrug end i Danmark og lavere personskatter?

Kl. 10:20

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:20

Jesper Petersen (S):

Jeg vil gerne starte, hvor hr. Mike Legarth også starter, nemlig med en kvittering. Jeg synes, det er godt, at det lod sig gøre at lave den aftale, for landet skulle jo have en finanslov. Trods lange forhandlinger med andre lykkedes det jo ikke med dem, men De Konservative var med til at tage ansvar for det, og det synes jeg er glimrende. Der er mange gode elementer i den, og regeringen er meget tilfreds, og hvis De Konservative også er det, er det fint.

Til diskussionen omkring Sverige vil jeg sige, at jeg synes, der er behov for, at De Konservative læser lidt nærmere på, hvad det egentlig er, der står i Økonomisk Redegørelse om Sverige. For det, man bør udlede af det, der står der, er, at Danmark har været langsommere til at komme tilbage – afhængig af hvornår man opgør det fra. Der er nogle tal, der ser anderledes ud for Danmark i forhold til for Sverige, fordi man i Sverige ikke har haft den oppustede boligboble, som Venstre og Konservative var ansvarlige for i 00'erne, og fordi man i Sverige ikke førte samme uansvarlige finanspolitik i 00'erne, som Venstre og Konservative gjorde. Det er det, der er den primære forklaring. Hvad angår skat på arbejde, har vi ikke noget at skamme os over i Danmark i forhold til Sverige, for der betaler man altså en lavere skat på arbejde.

Kl. 10:22

Formanden:
Hr. Mike Legarth.

Kl. 10:22

Mike Legarth (KF):

Så nu påstår regeringens ordfører, at hele årsagen til, at det er gået så skidt i Danmark og så godt i Sverige, er boligboblen, og at det er boligpriserne i Sverige, der er katalysator for de gode nøgletal, man har der. Undskyld mig, jeg er lige ved at falde ned af stolen. Nu ved jeg jo, at hr. Jesper Petersen er en kyndig mand, og hvem der har fået ham til at sige det, han stod og sagde her på talerstolen, begriber jeg simpelt hen ikke. Det er jo et fuldstændig kendt faktum, at det, der gør, at Sverige er konkurrencedygtigt, er, at man har lavere skatter, man har lavere omkostninger, man kan konkurrere ude på verdensmarkedet, og derfor kan man skabe vækst og beskæftigelse og der-

med et større provenu til statskassen. Jeg håber da, det er det, man vil tage over og kopiere.

Kl. 10:23

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:23

Jesper Petersen (S):

Jeg tror simpelt hen, at man i sin iver for at finde et eller andet sted, hvor borgerlig politik er lykkedes, siger: Vi tager sgu Sverige. For det, hr. Mike Legarth siger, stemmer simpelt hen ikke. Privatforbruget i Danmark står stille, og det er en af vores store udfordringer, og det gør det jo i kraft af, at der var en meget, meget stor boligboble, som bristede, og den stod Venstre og Konservative bag i 00'erne. Derfor er der en anden udvikling i privatforbruget i Sverige, end der er i Danmark. De har lavet en del reformer, det har vi også, og vi er blevet ved med det. Samtidig har Sverige helt umiddelbart haft en fordel af at kunne så at sige devaluere, fordi de har en flydende valuta. Jeg mener ikke, vi har noget at skamme os over, og det, der er vores problem, stammer tilbage fra den tid, hvor hr. Mike Legarths parti var i regering.

Kl. 10:23

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 10:23

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Regeringen har jo i Finansministeriet oprettet et kontor, der skal holde øje med overimplementering. Det er jo en god idé, og så er det spørgsmålet, om det også betyder, at Socialdemokraterne og dermed regeringen vil sikre, at der ikke kommer til at ske overimplementering fremover ved regulering og indførelse af nye regler.

Kl. 10:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:24

Jesper Petersen (S):

Det er jo ambitionen, som ligger i forlængelse af et ønske om at afbureaukratisere og gøre tingene så smart som muligt, at man viser en øget tillid til medarbejderne i den offentlige sektor og til deres faglighed, og at man kan vurdere, om man lykkes med det, man gerne skulle levere til borgerne, og har en ordentlig kvalitet i den service, man skal levere, mere end det er nogle bestemte skemaer, der skal udfyldes.

En del af det arbejde handler så også om overimplementering, sådan at man ikke gør tingene unødigt bureaukratiske for kommuner, regioner og andre. Det er også en af grundene til, at vi valgte den løsning med den ekstra milliard til ældreområdet, som vi gjorde, og som jeg er glad for at Venstre er med til at bakke op om.

Kl. 10:25

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 10:25

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Nu svarer ordføreren, at det er »ambitionen«. Hvis jeg lige skal forstå det helt præcist, må jeg sige, at jeg går ud fra, at kontoret ikke bare er oprettet til så at sige at lave bogholderi over det, men for at holde øje med det og at sikre – når man behandler implementeringen af, kan vi sige EU-regler i dansk lovgivning – at der ik-

ke kommer til at ske den her såkaldte overimplementering. Er det helt præcist sådan, det skal forstås?

Kl. 10:25

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:25

Jesper Petersen (S):

Jeg har ikke for nylig været inde at kigge på formålspræambelen for det kontor, som hr. Erling Bonnesen kender til. Så det vil ikke være det rette sted at tage en lang diskussion om det, men jeg kan sige, at der selvfølgelig er en grund til, at det kontor er oprettet. Det er, fordi man vil undgå overimplementering og holde øje med, at det ikke sker, og se, om der allerede er eksempler.

Kl. 10:26

Formanden:

Flemming Damgaard Larsen, kort bemærkning.

Kl. 10:26

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det. Jeg var noget rystet over den ordførertale, som ordføreren her holdt, hvor det bare var negativitet og angreb uden nogen visioner eller bud på, hvad Socialdemokratiet vil i fremtiden.

Nu har vi fået lavet en finanslov – Socialdemokratiet og de øvrige regeringspartier og Venstre og Konservative – der går i den rigtige retning. Men så er det store spørgsmål: Hvad vil Socialdemokraterne så derefter? Hvad vil man ude i fremtiden, med hensyn til at det vil blive nemmere at lave arbejdspladser i Danmark, nemmere at få vækst i Danmark, lettere at være dansker? Hvad er Socialdemokratiets bud?

Kl. 10:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:26

Jesper Petersen (S):

Nu synes jeg, at noget af det fremgik af talen, og når man kender Venstre, synes jeg egentlig ikke, at der er grund til at være så rystet.

I forhold til fremtiden vil jeg sige, at aftalerne nogle gange bliver lavet med Enhedslisten og andre gange er det f.eks. med Venstre, men der kører jo en linje igennem det hele, der handler om at fremtidssikre grundlaget for at have et godt og solidarisk velfærdssamfund. Og det er vi stolte af at have et og nøglerolle i at have bygget op – det er ikke så meget Venstre. Vi vil gerne sørge for, at det er fremtidssikret, at der er penge til det. Vi vil sørge for, at vi har en ordentlig konkurrenceevne, og der ser vi på nogle punkter nogle fælles ting med Venstre, hvor vi har kunnet finde nogle afgifter, som vi lempe- de. Men vi har ikke den samme idé om konkurrenceevnen, altså at det alene handler om at sænke skatterne og presse lønnen, måske helt ned til 40 kr. i timen. Men vi fremlægger jo hele tiden bud på, hvordan man på en bred måde med uddannelse, infrastruktur og andre omkostninger skaber en bedre konkurrenceevne. Men det kan være, at Venstre også vil være med til det fremover.

Kl. 10:28

Formanden:

Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 10:28

Flemming Damgaard Larsen (V):

Ordføreren kommer ikke med noget konkret, men siger, at det ikke er nok bare at sænke nogle skatter. Men hvad er det så? Altså, hvad er det helt konkret, Socialdemokraterne vil for at skabe vækst i Dan-

mark og give mulighed for, at virksomhederne kan skabe flere arbejdspladser her i Danmark, og at det kan blive lettere at være dansker? Kom med nogle konkrete bud på det.

Kl. 10:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:28

Jesper Petersen (S):

Jamen det gør jeg gerne, og jeg synes egentlig, vores politik er fuld af det. For noget af det, som det jo handler om – ud over selvfølgelig at løn og skat har en betydning – er også, om man har velkvalificeret arbejdskraft. Har man nok af den? Vi sørger for at investere i uddannelse, i efteruddannelse, i forskning – også på det her års finanslov – udvikling af forskellige nye teknologiske muligheder, der også kan blive til forretning for Danmark, og vi investerer massivt i infrastruktur. Det er Venstre ikke så meget for; man vil ikke være med i den her togfond, fordi man åbenbart vil holde hånden over nogle olieselskaber. Men også det at få en massivt bedre infrastruktur er jo til gavn både for den enkelte borger og borgerens mobilitet, muligheden for at komme rundt, men også til gavn for virksomhederne.

Så jeg synes, der er en bred palet af ting, som regeringen gør for at forbedre konkurrenceevnen og sørge for, at vi stadig har et godt velfærdssamfund, og det er jo det, der i bund og grund er vores mål.

Kl. 10:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak for det. Vi går i gang med talerækken lige om lidt.

Vi har lige skiftet heroppe, for der er jo også andre ting, der skal passes her i huset. Jeg kan se, det er lige lidt problematisk med sekunder og minutter, så jeg tror, jeg kommer til at være lidt skarp på, at vi når det, vi skal nå, når vi fortsætter. Der er stadig væk en meget lang talerække, og vi har jo nogle aftaler om, hvor længe vi er på stolen ad gangen.

Den næste taler er fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 10:29

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak for det. Den finanslov, der i dag tredjebehandles, er jo en finanslov, der indeholder en kontanthjælpsreform, og det er en reform, der betyder, at det, der hedder den gensidige forsørgerpligt, udvides til også at gælde mennesker, som bor sammen uden at være gift. Det vil sige, at hvis man bor sammen med et menneske, som er i arbejde, kan man som udgangspunkt ikke få kontanthjælp. Det argument, regeringen har brugt, når de har talt for det her, har været, at man går ind for ligestilling. Problemet er bare, at ægtefæller kan bruge hinandens fradrag og derfor økonomisk set stilles markant bedre end to mennesker, der bor sammen uden at være gift. Ifølge Jyllands-Postens beregninger er det omkring 15.000 kr. efter skat om året, og det er dog alligevel noget, ikke mindst i en familie, hvor økonomien i forvejen er meget stram. Der er med andre ord ikke tale om ligestilling, tværtimod er det altså sådan, at par, der lever sammen uden at være gift, økonomisk set stilles ret meget ringere end par, der lever sammen og er gift. Mener Socialdemokraterne, at det er rimeligt, at mennesker, der lever sammen papirløst, eller hvad sådan noget hedder, skal stilles dårligere økonomisk end mennesker, der lever sammen og er gift? Er det rimeligt?

Kl. 10:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Jesper Petersen (S):

Det er jo den samme diskussion, som fru Johanne Schmidt-Nielsen førte samme sted i går med statsministeren, og det er fair nok, men svaret bliver selvfølgelig det samme. Vi synes, at når man som et gift par har forpligtet sig på hinanden og derfor har en forsørgerpligt for hinanden, skal samme tænkning gælde for dem, der lever sammen på fuldstændig samme måde, for der er jo mange, der vælger ikke at blive gift, men alligevel har den forpligtelse på hinanden. Jeg synes bare også, der er grund til at understrege, at der jo ikke er nogen, der, selv om der er en gensidig forsørgerpligt, i indkomst kan komme under, hvad der svarer til to gange kontanthjælp. Der er klart familier, der vil blive berørt af det her, det er der, men niveauet er altså sådan, at man ikke som par, der må tage ansvar for hinanden, vil kunne komme under, hvad der svarer til to gange kontanthjælp, når det er sådan, man har valgt at leve – gift eller ej.

Kl. 10:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for en kort bemærkning.

Kl. 10:32

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Men jeg vil sige til hr. Jesper Petersen, at der jo netop ikke er tale om samme tænkning, der er jo ikke tale om ligestilling. Statsministeren var i går sådan lidt selvmodsigende, fordi statsministeren på den ene side sagde, at man ønsker ligestilling, men på den anden side indrømmede, at par, der lever sammen uden at være gift, stilles økonomisk ringere end par, der lever sammen, og som er gift, simpelt hen fordi de ikke kan bruge skattefradraget. Så der er ikke tale om samme tænkning, der er ikke tale om ligestilling. Kan man være det bekendt, hører det hjemme i et moderne samfund, at par, der lever sammen uden at være gift, skal stilles økonomisk ringere end par, der er gift? Det synes jeg ikke, det synes Enhedslisten ikke, det underer mig, hvis Socialdemokraterne synes, det er fornuftigt. Vil regeringen være med til at ændre på det her, sådan at vi sikrer en reel ligestilling?

Kl. 10:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 10:33

Jesper Petersen (S):

Jeg ved ikke helt, hvad det konkret er, Enhedslisten foreslår, for man har jo i lang tid åbenbart uden problemer accepteret, at der ikke var en ligestilling den anden vej, altså at vi i disse moderne tider havde en forskelsbehandling til fordel for nogle, der ikke var gift. Så tror jeg også, der er behov for at gå de tal, som fru Johanne Schmidt-Nielsen refererer, efter i sømmene. Man skal jo have en meget, meget lav indkomst, hvis det er muligt, for f.eks. at overføre sit personfradrag til en anden. Så jeg er ikke sikker på, at det i alle tilfældene holder. Jeg synes i bund og grund, at vi ikke føler grund til skam over en kontanthjælpsreform, hvor vi synes, vi giver en bedre hjælp til dem, der er ledige og desværre er havnet på kontanthjælp, end man gjorde før.

Kl. 10:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:34

Torsten Schack Pedersen (V):

Havde ordføreren tale været en historieopgave, tror jeg, at ordføreren var dumpet med et brag. For den falske historiefortælling, som

ordføreren forsøger at komme med, har vi jo hørt gentagne gange. Og den bliver ikke mere rigtig af at blive gentaget, lige så vel som det ikke bliver rigtigt, når transportministeren klandrer VK-regeringen for at have købt IC4-tog. For der skulle man lige en tak længere tilbage i historien. Det var den tidligere socialdemokratiske regering, der købte de tog.

Sådan er det også, når vi skal høre på den her sang om den økonomisk uansvarlige politik i 00'erne. For hvad var virkeligheden? Hvad var budskabet fra Socialdemokratiet og SF i 00'erne? Det var Thors hammer, det var velfærdsmassakre, det var nærmest masseødelæggelsesvåben ud over vores velfærdssamfund. Så kunne vi ikke bare for en gangs skyld få lidt ærlighed fra den socialdemokratiske ordfører i forhold til det, budskabet var i 00'erne fra Socialdemokratiets side? Det var jo: brug flere penge, brug flere penge. Og nu skal vi høre på, at man er åh så ansvarlig. Det er simpelt hen ikke til at holde ud.

I forhold til det mere fremadrettede er det jo væsentligt at vide en ting, når vi nu har fået en skatteminister, der siger, at der ingen skattelettelser er på vej. Jeg skal bare høre, om ordføreren mener, at det er et løfte til SF's bagland, eller det er en trussel mod væksten i Danmark.

Kl. 10:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 10:35

Jesper Petersen (S):

Det er lidt mange ting, hr. Torsten Schack Pedersen gerne vil have svar på i 1 minut.

Omkring fortiden synes jeg, at man først må sige, at der vel kom andre forslag end Venstre og Konservatives i 00'erne, men de var finansierede. Ikke desto mindre var der et ret højt niveau dengang, og så i finanspolitikken. Jeg vil godt sige, at jeg synes, at vi der begge har noget at skulle tænke lidt nærmere over, når tiderne igen bliver meget gode. Hvis det er det, der er ærligheden, så vil jeg gerne sige det. Jeg kunne bare savne, at Venstre havde samme tilgang og ville erkende, at man i virkeligheden førte en dybt uansvarlig finanspolitik; at man opbyggede en kæmpe stor boligboble, der, da den brast, blev ved med at have alvorlige konsekvenser for dansk økonomi; at dansk økonomi ikke var et sted, hvor man var i en god gænge, da vi tog over. Men vi har måttet lave serier af reformer, og vi måtte få styr på tingene, fordi der ikke var styr på dem, da vi tog over. Vi er igen begyndt at få arbejdspladser i stedet for at miste dem, som mens hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister. Det er det, der er tilfældet.

Undskyld, at jeg ikke nåede at svare på det andet, men der er jo et spørgsmål mere.

Kl. 10:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 10:36

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen så kan det jo være, at ordføreren kan komme med en afgørelse i striden mellem erhvervsministeren og finansministeren. For erhvervsministeren turnerer rundt med fortællingen om, at »En Fair Løsning« var fuldt finansieret, hvorimod finansministeren i skriftlige svar jo bekræfter, at »En Fair Løsning« var underfinansieret med et sted mellem 22 og 39 mia. kr. Men det håber jeg så ordføreren kan komme med en afklaring om.

Mit andet spørgsmål er: Når SF's skatteminister siger, at der ikke kommer nye skattelettelser, mener ordføreren så, at det er en mel-

ding, der skal berolige SF's bagland, måske også Socialdemokratiets bagland, eller har det bare til formål at dræbe væksten i Danmark?

Kl. 10:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 10:37

Jesper Petersen (S):

Det er jo sådan en form for stråmand, når man sætter et spørgsmål op på den måde. Hvis man skal forholde sig til det indholdsmæssige – det vil jeg gerne – så er forholdet det, at vi ikke lover folk, at der kommer nye skattelettelser. Man vil hvert år opleve, at der sker noget, også i den kommende tid. Bare til nytår vil nogle af de ændringer omkring skattereformen og vækstplanen blive fremrykket, hvilket gør, at både virksomheder og borgere får lavere skat. Og der er flere ting i vente, som bliver rullet ud i de kommende år. Men vi stiller ikke nye skattelettelser i udsigt. Det er ikke, fordi der overhovedet er noget principielt galt i at få lavere skat på arbejde, for det er jo det, som hele konceptet med skattereformen, vi selv har lagt frem, er, men der skal være styr på tingene og også findes den rette balance, så der også er råd til velfærd. Det er noget, Venstre er mindre bekymrede for, tror jeg, men vi kan ikke få nogen svar.

Kl. 10:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Kl. 10:38

Mads Rørvig (V):

Velfærd eller skattelettelser. Det handler om velfærd eller skattelettelser. Man kan ikke få begge dele. Sådan lød det fra hr. Jesper Petersen, som dengang var SF'er, men også fra hans kolleger fra Socialdemokratiet forud for sidste valg. Næste valg handler om velfærd eller skattelettelser. Så skal jeg bare høre: Handler den her finanslov om velfærd eller skattelettelser?

Kl. 10:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 10:38

Jesper Petersen (S):

Det kan også være, at vi her skal have fat i historien og måske skal lidt længere tilbage. Det, der i hvert fald er fakta om, hvad den nuværende regerings partier lagde frem før valget, var jo faktisk begge dele. Der var både forslag om velfærdsforbedringer og allerede der et forslag om at forhøje beskæftigelsesfradraget betragteligt. Det lå der i det udspil. Det efterprøver jeg meget gerne med den måbende Venstreordfører, men det er jo altså ikke noget nyt, at det bliver foreslået at forhøje beskæftigelsesfradraget. Det er det ikke. Det kan man gå tilbage og tjekke fuldstændig.

Men tingene skal hænge sammen, og vi har villet have råd til på forskellige punkter at lægge nogle omkostninger, give almindelige mennesker noget mere ud af deres arbejdsindsats, men jo stadig væk også sørge for, at der er økonomi til det velfærdssamfund, som vi synes er rigtigt. Det er opbygget i mange tilfælde imod Venstres vilje, det ved jeg godt, men det er det, vores mission er. I år blev det så til, at vi f.eks. kan bruge en milliard kroner mere på ældreområdet og den form for velfærdsmæssige fremskridt. Der er også andre for sundhed og andre ting, som simpelt hen ikke kan lade sig gøre, hvis Venstre skulle få magten og føre en nulvækstpolitik.

Kl. 10:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for den anden korte bemærkning.

- Kl. 10:40
Mads Rørvig (V):
 Det er simpelt hen utroligt at høre på. Ordføreren står jo og benægter, at man tidligere har sagt, at det handler om velfærd eller skattelettelser. Danskerne kan godt huske så langt tilbage, hvor man simpelt hen har fået tudet ørerne fulde af, at det handler om velfærd eller skattelettelser. »En Fair Løsning« var jo et godt eksempel på noget, der ikke hang sammen. Det var jo den nuværende finansminister, der var hovedarkitekten bag det. »En Fair Løsning« indeholdt skattestigninger for 17 mia. kr. – 17 mia. kr. Vil ordføreren benægte, at man før sidste valg turnerede rundt med, at det handler om velfærd eller skattelettelser, og så konstatere, at den her finanslovsaftale indeholder begge dele, og at det faktisk godt kan lade sig gøre at opfylde begge dele.
- Kl. 10:40
Den fg. formand (Karen J. Klint):
 Ordføreren.
- Kl. 10:40
Jesper Petersen (S):
 Ja, det har kunnet lade sig gøre at gøre begge dele, fordi vi har ført den politik, vi har, og fordi vi ikke har den holdning om nulvækst i den offentlige sektor, som Venstre har. Vi kan stadig væk ikke få svar på, hvad det konkret skal gå ud på. Vi ved bare, at det er 22 mia. kr. mindre, som Venstre vil dele ud i skattelettelser, at det er 33.000 færre offentligt ansatte, uden at kunne få noget svar på, hvordan det ligesom skal hænge sammen. Det er ikke nyt, at vi har foreslået forskellige velfærdsforbedringer. Det er ikke nyt, at vi har villet forhøje f.eks. beskæftigelsesfradraget. Det er det simpelt hen ikke, men jeg tager gerne en tur med gamle oplæg og opfrisker gamle minder med hr. Mads Rørvig bagefter, hvis det kan hjælpe på tingene.
- Kl. 10:41
Den fg. formand (Karen J. Klint):
 Fru Louise Schack Elholm til en kort bemærkning.
- Kl. 10:41
Louise Schack Elholm (V):
 Jeg synes sådan set, at det var et meget klart spørgsmål: Indeholder den finanslov, som regeringspartierne – Socialdemokraterne, SF og Radikale Venstre – ikke har kunnet nå til enighed med deres støtteparti om, skattelettelser og/eller velfærdsforbedringer? Lykkes det med den her finanslov, som vi har lavet i fællesskab, både at lave velfærdsforbedringer og at give skattelettelser?
- Kl. 10:42
Den fg. formand (Karen J. Klint):
 Ordføreren.
- Kl. 10:42
Jesper Petersen (S):
 Man kan sige, at den indeholder en fremrykning af nogle skattelettelser, som vi allerede var enige om at gennemføre. Det er åbenlyst, at det gør den: Nogle forskellige afgifter fra vækstplanen, nogle forbedringer for især enlige forsørgere, der kommer til at opleve et kraftigt forøget beskæftigelsesfradrag, men der er også andre, der får gavn af det højere beskæftigelsesfradrag, der er i skattereformen. Det er korrekt, at det bliver fremrykket. Der er ikke nye skattelettelser i den her finanslov, men en fremrykning af nogle, vi i forvejen var enige om. Det er vel, hvad Venstre må kalde en fin, lille fremrykning af en fin, lille plan. Det forstår jeg Venstre synes vækstplanen til over 90 mia. kr. var. De ting er der i den, og på samme tid er der forskellige velfærdsforbedringer. Det synes vi jo er rigtig og god politik. Vi vil også gerne kunne gøre det fremover, i årene, der kommer, så der er råd til det, selv om der bliver flere ældre og flere skal behandles på sygehusene og have en bedre behandling. Derfor fører vi ikke nulvækstpolitik, og det ville være så befriende, hvis Venstre en dag ville fortælle, hvad det går ud på, så vi kan få en reel debat om det.
- Kl. 10:43
Den fg. formand (Karen J. Klint):
 Spørgeren til anden korte bemærkning.
- Kl. 10:43
Louise Schack Elholm (V):
 Jeg er da glad for, at ordføreren indrømmer, at den nye finanslov indeholder både skattelettelser og velfærdsforbedringer. For det kan lade sig gøre, og jeg er da glad for, at man har ændret holdning, efter man er kommet i regering.
 Så vil jeg høre, om ordføreren er enig i finansministerens svar på spørgsmålet, om »Fair Forandring« var voldsomt underfinansieret, altså at der var et gevaldigt hul i den. Det har finansministeren – altså den nuværende finansminister – svaret Folketinget i et svar til Finansudvalget.
- Kl. 10:43
Den fg. formand (Karen J. Klint):
 Ordføreren.
- Kl. 10:43
Jesper Petersen (S):
 Fru Louise Schack Elholm siger tak for en indrømmelse. Jeg ved ikke, altså, alle kan jo læse, hvad der er i den, og vi er da ikke kede af at lægge stemmer til en politik, vi har omkring natur, miljø og grønne investeringer, høje offentlige investeringer, der bringer flere i arbejde, forbedringer på forskellige velfærdsområder. De ting kan lade sig gøre, fordi vi ikke har nulvækst, men Venstre stemmer alligevel for det. Det synes vi da er glimrende. Og når vi har foreslået lavere skat på arbejde – især almindelige menneskers lønindkomst – er det, fordi vi synes, det er en god idé. Det gør vi lidt før, og det er Venstre med på. Det var det, der skulle til. Det har jeg ikke svært ved at indrømme. Jeg synes, det er åbenlyst, og det er vi glade for.
- Kl. 10:44
Den fg. formand (Karen J. Klint):
 Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.
- Kl. 10:44
Peter Skaarup (DF):
 Tak for det. I forbindelse med finansloven bliver der jo altid diskuteret masser af forskellige emner, også i forbindelse med de forlig, der laves på baggrund af det udspil, der kommer fra regeringen. Et af de emner, som Dansk Folkeparti er optaget af, og som vi gerne vil kigge på, er udlændingepolitikken og de udgifter, vi har på det område.
 Vi har jo en regering, der har lempet udlændingepolitikken med det resultat, at antallet af familiesammenføringer er steget, antallet af permanente opholdstilladelser er steget, og antallet af asylansøgere er blevet fordoblet under den her regering. Det afføder en hel del udgifter, som vi nogle gange synes regeringen ikke rigtig gider diskutere.
 Men det er jo klart, at når man kun kan bruge pengene en gang, og hvis man skal afholde mange udgifter til udlændinge, f.eks. de langt flere asylansøgere, der kommer under den her regering, så betyder det også, der skal spares andre steder. Deler hr. Jesper Petersen den interesse for at finde ud af, hvad der er de faktiske omkostninger ved den udlændingepolitik, som regeringen har igangsat, efter at den trådte til her for par år siden?

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 10:45 man meget gerne vil have pustet et eller andet stort tal op, som man så kan anvende i den sammenhæng. Det er ikke regeringens ønske.
Kl. 10:48

Jesper Petersen (S):

Vi har lavet forskellige ændringer i forhold til f.eks. det at kunne få indfødsret og andre ting, som er hr. Peter Skaarup fuldstændig bekendt. Det har vi jo gjort, fordi vi synes, det er nogle mere rimelige regler at have ud fra en politisk betragtning om, hvordan det skal være.

Det handler også om, at det kan komme så vidt, at folk, der har en muslimsk tro, også kan få opholdstilladelse og i sidste ende kan få statsborgerskab i Danmark, og at det ikke er noget, vi vil begynde at diskriminere på baggrund af, sådan som jeg kan forstå det er Dansk Folkepartis nye linje i hele det her spørgsmål. Der har vi jo simpelt hen bare en politisk uenighed. Det er et spørgsmål, som er vurderet på baggrund af en politisk betragtning.

Hvad omkostninger angår, vil man jo bare i den her finanslov kunne se, at når det kommer til asylområdet, har det været muligt at gøre nogle ting på nogle andre måder, hvor vi synes, det er en ordentlig behandling, men hvor en grundig gennemgang af området har vist, at man kan gøre det for færre penge. Og det er jo så en del af den her finanslov.

Kl. 10:45 **Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Jeg går til den sidste spørger i denne runde. Værsgo til fru Jane Heitmann.
Kl. 10:49

Jane Heitmann (V):

Tak for det. Nu har jeg hørt ordføreren gentage, at han gerne vil diskutere den økonomiske politik fremadrettet. Jeg tror faktisk, at vi er rigtig mange her i salen, der gerne vil diskutere Danmarks økonomiske politik fremadrettet. Derfor kunne det også være rigtig rart, hvis man kunne få nogle klare svar fra ordføreren.

Jeg har hørt ordføreren nævne konkurrenceevnen. Jeg har også hørt ordføreren nævne, at man gerne vil have vækstrater som i Sverige. Kunne ordføreren ikke komme med et par konkrete bud på, hvordan Socialdemokratiet vil sikre en styrket konkurrenceevne? Og jeg vil godt lige sige med det samme, at jeg sådan set ikke er interesseret i at høre om hverken Venstres, Dansk Folkepartis eller andre partiers politik. Jeg vil bare godt spørge ordføreren: Hvordan kan vi styrke den danske konkurrenceevne?

Kl. 10:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 10:46 **Den fg. formand** (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 10:49

Peter Skaarup (DF):

Når jeg spørger, er det jo også, fordi den daværende VK-regering og Dansk Folkeparti i 2010 blev enige om, at man meget gerne ville finde ud af, hvad de faktiske omkostninger ved den udlændingepolitik, der bliver ført, egentlig er. Det betød, at man i 2011 fik en del-rapport fra en gruppe, der var blevet nedsat, der viste, at de ikkevestlige indvandrere og deres børn her i landet koster Danmark næsten 15,7 mia. kr. om året i udgifter.

Jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Jesper Petersens begrundelse for, hvorfor man har nedlagt den gruppe, der havde til opgave løbende at kigge på de udgifter, der er ved udlændingepolitikken, for som den her rapport viser, er det jo ikke en ubetydelig udgift. Og den udgift bliver jo større, i og med at regeringen har lempet på udlændingepolitikken, så vi får flere asylsøgere, flere familiesammenførte og flere, der får permanent opholdstilladelse her i landet.

Kl. 10:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 10:48

Jesper Petersen (S):

Som jeg husker den diskussion, er brugen af det beløb, hr. Peter Skaarup nævner, ikke fuldstændig rimelig, sådan som jeg forstod det. Altså, der er forskellige ting, som man simpelt hen ikke tager højde for, når man bruger det beløb, og vi har ikke villet indgå i et arbejde med det.

Altså, på de områder, hvor der er nogle omkostninger, håndterer vi jo dem, og man kan se, at vi har råd til dem, samtidig med at vi forbedrer velfærden på en række punkter, f.eks. ved at vi investerer i at have flere folk i arbejde, som vi gør med den her finanslov.

Der ligger jo ikke et eller andet akut problem, men det er måske en del af Dansk Folkepartis sådan mere valgmæssige profilering, at

Jesper Petersen (S):

Jamen alt, hvad der er indhold af politik, udgiver regeringen jo hyl-demeter af forslag, redegørelser og alt muligt andet om, som vi baserer vores politik på – og lige nu en finanslov, som jeg da håber fru Jane Heitmann har set bare en smule på i forvejen.

Det, jeg synes er frækt, er at stille sig op og begynde at sige, at man savner et klart svar på, hvad regeringens politik er. Prøv at høre, det står i finansloven, det står i alt det, vi lægger frem. Vi fremtids-sikrer velfærdssamfundet, vi laver konkrete forbedringer, vi sørger for, at folk kommer i arbejde, vi har et bredt syn på konkurrenceevne og på at forbedre den hele tiden. Dem, der ikke vil svare på tingene herom, er jo fru Jane Heitmanns parti.

Det er da fra fru Jane Heitmann vi må bede om snart at få nogle klare svar på: Hvad går nulvækst ud på, hvor er det, der kan undværes 33.000 offentligt ansatte, og hvordan finder Venstre præcis de 12 mia. kr. i moderniseringer, som man mener man har?

Der kommer ingen svar. Vi har efterlyst det i over et år. Venstre har selv måttet lave om på, hvad man siger om nulvækst. Først sagde man, at det ingen konsekvenser har overhovedet, og nu indrømmer man, at det fører til færre offentligt ansatte, men man kan ikke komme dybere ned i forklaringerne.

Det giver et debatniveau om den økonomiske politik, der bare ikke rigtig bringer os videre, og det er, fordi Venstre ikke svarer. Jeg vil ligesom lave spejlet og sende spørgsmålet den anden vej. Det er faktisk tilladt for Jane Heitmann at bruge et halvt minut, hvis man kan sige noget i et helt halvt minut om Venstres økonomiske politik.
Kl. 10:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det er der så måske et halvt minut til eller til et andet spørgsmål. Værsgo til spørgeren.

Kl. 10:51

Jane Heitmann (V):

Det er jo altså virkelig en lidt spøjs tilgang, når ordføreren siger, at han mangler klare svar. Altså, vi har sådan set igennem en periode

på 10 år leveret nogle meget, meget klare svar på, hvilken vej Venstre gerne vil trække Danmark.

Hvis man sådan lige skal trække to ting ned fra de hyldemeter, som ordføreren omtalte, kunne man sige, at overskud på betalingsbalancen og på de offentlige finanser er et rigtig godt bud og et rigtig godt svar på, hvad det er, Venstre bl.a. har leveret i de 10 år, hvor vi havde nøglerne til Statsministeriet. Nu, hvor ordføreren selv nævner de her hyldemeter af svar, som ordføreren mener Socialdemokratiet har, på, hvordan man forbedrer dansk konkurrenceevne, kan det da ikke være svært lige at trække et par stykker ned og flashe her i salen, så både vi her i salen og danskerne derude kan blive en lille smule klogere på, hvad det reelt er regeringen vil gøre for at styrke konkurrenceevnen.

Kl. 10:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 10:52

Jesper Petersen (S):

Helt umiddelbart behøver man jo ikke gå længere tilbage end i mandags og se på, hvordan vi har tænkt os at gøre en hel serie ting. Vi vil kigge på 34 forslag om at forbedre vilkårene i fødevarerbranchen. Helt konkret går vi til værks. Det var én plan. Der ligger også for flere andre områder, ligesom der blev lavet en vækstplan i foråret – og den håber jeg Venstre kan huske man indgik i – der også forbedrer konkurrenceevnen på flere måder.

Med hensyn til mit spørgsmål den anden vej henviste fru Jane Heitmann jo til fortiden. Jeg er egentlig mindre interesseret i det end at finde ud af, hvad Venstre gerne vil, og det har vi nu haft en debat om her. Vi har haft en lang ordførertale forud for det og debat med hr. Peter Christensen, og Danmark er ikke blevet klogere på, hvad det er, Venstre egentlig vil. Jeg forstår ikke, hvad det er I skjuler, og hvorfor I ikke vil ud med sproget, men det må vi jo finde ud af en anden gang.

Kl. 10:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi når ikke flere spillere inden for den afsatte tidsramme, så vi går videre i talerækken. Næste ordfører er hr. René Christensen, Dansk Folkeparti. Værsgo til 10 minutters taletid.

Kl. 10:53

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Tak. Finansloven for 2014 har haft et bemærkelsesværdigt forløb. Vi startede jo med at få finanslovsforslaget udleveret, og i dagene op til kunne man høre i pressen, at nu skulle der virkelig ske noget. Vi kunne også få at vide, at der nu kom et markant løft på bl.a. sundhedsområdet og retsområdet. Det var rigtig interessant, og derfor gik Dansk Folkeparti jo ind til de her forhandlinger, der skulle være omkring finansloven, med et åbent sind, og vi syntes, at det var et rigtig spændende finanslovsforslag, der var lagt frem, og vi så faktisk, at der var nogle muligheder i det. Desværre oplevede vi også ret hurtigt, at det var et produkt, der var blevet voldsomt oversolgt. Det er desværre ikke første gang, vi har set, at man fra regeringens side er god til at oversælge sin politik, og det har man sådan set fortsat med med det her.

Det, der så skete, var jo, at vi så også kom til forhandlingerne, og der havde vi jo set, at Venstre, som det også blev sagt her fra talerstolen i dag, jo nærmest ikke nåede at få kaffen i kopperne, før de var gået ud igen. Vi var dog trods alt til forhandlingerne i noget længere tid, og vi kunne også se på finansministeren, da han kom ud efterfølgende og stod foran kameraerne, at han var noget forvirret over, at Dansk Folkeparti ikke havde haft ultimative krav med.

Hvorfor havde vi så ikke det? Det var faktisk, fordi vi gerne ville have været med i en finanslovsaftale omkring finansloven for 2014.

Hvad er det så for en finanslovsaftale, det så er blevet til, som Dansk Folkeparti desværre ikke er en del af? Det er en finanslovsaftale, hvor der er nogle meget positive ting, som er kommet med. Der er kommet det med omkring, at beskæftigelsesfradraget er steget. Det synes vi er virkelig positivt. Vi synes, det er positivt, at det nu faktisk kan betale sig bedre at gå på arbejde, end det før har kunnet, og det hilser vi meget velkommen. En anden ting, som vi synes er utrolig interessant, er det omkring en naturfond. Hvorfor fremhæver vi lige det? Fordi vi synes, at en naturfond måske kan være det, der kan være med til at skabe noget vækst i vores landbrugssektor. Vi mener faktisk, at en naturfond kan være med til at få en harmoni mellem natur, vækst og miljø ude i vores provinser, hvor vi har landbruget. Derfor synes vi også, at en naturfond er utrolig interessant.

Omkring det oversolgte må vi sige, at det, at man havde afsat 1,5 mia. kr. som et løft på sundhedsområdet, jo ikke holdt stik, og det kan vi også se nu, når vi står med finanslovsaftalen i hånden. Det var kun de her knap 500 mio. kr., som der var ekstra i forhold til sundhedsområdet, og ikke 1,5 mia. kr. Vi kunne også se, at de her 200 mio. kr., der var sat af til, at der nu skulle ske noget på politiområdet, også var noget oversolgt, da det er 50 mio. kr. om året, og når vi har set de udfordringer, der er i politiet, er 50 mio. kr. om året jo ikke det, der er behov for, men derimod et markant løft netop på retsområdet.

Det, vi også kan sige, er, at social dumping var Dansk Folkeparti utrolig glade for havde fået et afsnit for sig selv. Vi troede også, at det var noget, regeringen virkelig brændte for. Vi har i hvert fald kunnet høre, at regeringen har brugt rigtig mange kræfter på at kigge på social dumping, tale om social dumping, men hvad er det så, vi står med her i dag? Er det nu et markant redskab til at kæmpe imod social dumping? Det er det bestemt ikke! Det, vi kan se der er kommet ud af det, er, at der er blevet sat 74 mio. kr. af til social dumping. Det er vi sådan set rigtig glade for i Dansk Folkeparti. Men samtidig kan man gå ind og kigge i finansloven – det er jo et digert værk – og se, hvad det så er, SKAT skal spare på bl.a. indsatsen? Det er 75 mio. kr. SKAT, som er en del af det her, skal spare med den ene hånd, mens de får lidt med den anden hånd. Det vil sige, at der reelt ikke er nye penge til social dumping. Og når man taler om social dumping, vil jeg spørge: Hvor er så velfærdsturismen henne? Vi er utrolig kede af, at den her regering og for den sags skyld også Venstre og Konservative ikke fik det her med i den her finanslovsaftale. Det er jo sådan, når de her mennesker kommer op og arbejder i Danmark, kigger de jo ikke meget på deres faktiske timeløn, de kigger på rådighedsbeløbet, ligesom alle andre mennesker gør, og derfor kan en timeløn på 45 kr. være attraktiv, hvis man samtidig får adgang til børnecheck, SU for sine børn og andre velfærdsydelse. Vi havde virkelig håbet på, at regeringen mente noget med, at man ville gøre noget ved social dumping. Det er et af de store problemer, vi står over for, særlig med de kæmpe store anlægsinvesteringer, vi skal i gang med lige om lidt. Der blev Dansk Folkeparti igen skuffet.

Omkring sundhed vil jeg sige, at vi også havde håbet på, at der var kommet et virkelig løft på sundhedsområdet, for det var det, der blev sagt – nemlig 1,5 mia. kr. Det viste der sig så ikke at være. Der er dog kommet noget løft, også på nogle meget positive områder. Der, hvor der dog mangler noget, er på genoptræningsområdet. Det fylder intet i finansloven! Der er blevet lavet en lille aftale, som Dansk Folkeparti også er med i, hvor der bliver sat 10 mio. kr. af om året til det specialiserede område, men det er nu ikke kun det, der får det her til at fungere. Hvad er det så, vi ser ske, når kommunerne får de her meget specialiserede genoptræningsforløb? Så ser vi – og vi har alle sammen set det – nogle unge mennesker, der bliver sendt ud på plejehjemmene til nogle genoptræningsforløb, men som simpelt hen ikke er gode nok. Der havde vi håbet på, at man i den her finans-

lov havde fået kigget på det og fået sat nogle midler af, så vi kunne have understøttet det gode arbejde, som der har været, men som vi desværre kan se mange steder er faldet fra hinanden, fordi kommunerne har hjemtaget de her opgaver.

Kl. 10:59

En anden ting, som vi syntes var meget interessant, var ældremilliarden. Der må vi sige, at da den kom på bordet – også med det forslag, der lå fra Enhedslisten – syntes vi, at finansloven virkelig nu begyndte at være interessant. Hvordan kunne man gøre, så vores ældreområde virkelig kunne opleve et løft ude i kommunerne? Det er jo sådan, at ældreområdet selvfølgelig har måttet stå meget for, fordi det er et af de områder, hvor kommunerne er meget fri. Derfor har man desværre set, at det også er et område, som har bidraget til de økonomiske udfordringer, som kommunerne har haft. Derfor hilste vi meget velkommen, at der nu kom 1 mia. kr. til det område, og håbede også på, at de skulle være øremærkede. Det var også det, Enhedslistens forslag gik ud på, nemlig en øremærkning af pengene til ældreområdet.

Det, vi så kan se det er endt med, er jo også, at man har sagt, at den her milliard skal gå til ældreområdet, men er det en reel øremærkning? Det, man kan se, er, at om 2 år vil forligspartierne så lave en status – ikke en evaluering, men en status – over, hvordan det er gået med den her ældremilliard. Hvis Dansk Folkeparti havde været med, skulle det have været en evaluering, og vi ville sikre os, at den her milliard, der kommer en gang om året, var gået til ældreområdet. Vi tvivler på, at den her milliard nu er øremærket til ældreområdet, og jeg kan da også sige så meget, at vi jo også har talt med finansministeren om det i et samråd, og vi kunne heller ikke der få nogen tydelige svar på, om det her betyder, at ældreområdet nu får en øget ramme på 1 mia. kr., som også skal udmøntes i forhold til de ældre.

Det, vi også havde håbet på, var, at der var kommet en pulje til landdistrikterne og øerne. Det havde vi i hvert fald forlangt, hvis vi skulle have været med. Vi har i vores forslag afsat et lille, beskedent beløb på 200 mio. kr. til at kigge på, hvordan vi kan få vores landdistrikter og øer til at hænge sammen. Hvorfor betyder det så meget for Dansk Folkeparti, og hvorfor betyder det ingenting for regeringen? Den her regering har centraliseret – om nogen – i forhold til de statslige arbejdspladser, der har været ude i vores landdistrikter. Selv jordbrugskommissionerne, som har med landbrugsjord at gøre, ligger i dag i København – den kommune, der har allermindst landbrugsjord. Man skal selvfølgelig administrere det fra København også på det område. Regeringen kan simpelt hen ikke være sin politik bekendt, når man kigger på den måde, man centraliserer de offentlige opgaver på i hovedstaden, København. Man burde have sat en pulje af til at kigge på, hvordan man kan støtte op om de initiativer, der er i vores landdistrikter. Man burde have sat en pulje af til at hjælpe de kommuner, som er så heldige at have nogle smukke øer i deres kommune, men så uheldige at have nogle meget store udfordringer med færgedrift, i forhold til at de øer også skal være beboede. Det burde man have gjort. Og det gælder også i forhold til den politik, man har ført, hvor man har fjernet den ene statslige arbejdsplads efter den anden fra vores yderområder.

Der er en anden ting, som vi også har spurgt ind til, og det er jo ret interessant – også i forhold til den ældremilliard, som nu skal udmøntes – og det er måske derfor, finansministeren ikke kan være så klar i mælet og sige, at der nu kommer 1 mia. kr. til ældreområdet. Det er jo de 12 mia. kr., som man nu vil finde frem til 2020. 2020 er jo blevet sådan et magisk årstal. 2020 kommer nærmest aldrig til at ske, vi har talt om det så længe, og alting skal ske engang i 2020, for det er om lang tid. Men nu står vi altså med en finanslov, der er for 2014. Nu begynder 2020 faktisk at komme tæt på. 2020 er om 6 år, og 12 mia. kr. over 6 år er sådan set 2.000 mio. kr. om året, der skal rationaliseres for. Tro mig, det gør man ikke, uden at det bliver op-

daget, vil jeg sige til finansministeren. Det er der nogle der vil lægge mærke til: Nu skal der til at omrokeres for 2.000 mio. kr. om året. Er det derfor, man ikke vil øremærke den ene milliard til ældreområdet? Er det, fordi kommunerne selvfølgelig skal have lov til – når nu Moderniseringsstyrelsen kommer og siger til kommunerne, at de nu kan bruge noget it, og så kan de gøre det meget bedre og spare 500 mio. kr. – at tage dem fra bloktilskuddet? Kan man så sige: Ja, ja, men nu er bloktilskuddet jo hævet, for nu kommer der jo 1 mia. kr. ekstra ud, når man har lavet de her ansøgninger om at få lov til at bruge dem på ældreområdet? Er det det, vi ser her: at man giver lidt med den ene hånd, og så tager man det med den anden?

Kl. 11:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak for talen. Jeg har 12 stående i talerkø, og det tyder på, at vi kan nå alle – ikke mindst hvis taletiden overholdes. Og den første er hr. Jesper Petersen, værsgo.

Kl. 11:04

Jesper Petersen (S):

Jeg vil gerne tilbage til det, jeg også forsøgte at diskutere lidt med Dansk Folkeparti under debatten, vi havde før, nemlig det, at Dansk Folkeparti ikke rigtig betaler for de forslag, de kommer med. Ved åbningsdebatten var vi en del, der forsøgte at finde ud af, hvordan Dansk Folkeparti vil betale for deres mange ønsker – det handler om den her ældrepolitiske folder, som vi har diskuteret. Vi havde ikke så meget held med det dengang, men nu er der så gået nogle måneder, og jeg vil egentlig gerne høre, om hr. René Christensen og Dansk Folkeparti har haft tid til at regne på de ting, de ikke havde haft tid til at regne på, da vi sås sidst. Det må der være kommet styr på nu.

Så jeg vil egentlig gerne spørge hr. René Christensen: Hvad er det egentlig, forslagene tilsammen koster i Dansk Folkepartis ældrefolder?

Kl. 11:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 11:05

René Christensen (DF):

Man kan blive sådan lidt rystet, for finansordføreren for Socialdemokratiet er jo måske ikke helt klar over, hvad ændringsforslag til en finanslov er, og hvad sådan nogle politiske foldere er. For det er sådan, at Dansk Folkeparti har sendt en del ændringsforslag over, som vi også skal stemme om senere i dag, og de er fuldt finansieret i forhold til det, vi skal snakke om her i dag.

Så er det rigtigt, at vi selvfølgelig har et politisk program, ligesom alle andre har – det har vi da – og vi har haft kæmpestor succes med det. Da vi første gang lancerede, at vi ville lave en ældrecheck, var der rigtig, rigtig mange, der sagde: Ældrecheck – vi skal da ikke have ældrecheck; hvad er det for noget? Og hvad har vi i dag? Der har vi en fantastisk velfungerende ældrecheck, som regeringen også er rigtig glad for. Og derfor vil jeg bare sige, at det at have politiske visioner om, hvad man vil gøre, og fortælle vælgerne, hvad det er, man arbejder for, er jo det, som Dansk Folkeparti bl.a. bruger sine brochurer på. Når vi så laver politik her i Folketinget, når det virkelig gælder, så er det jo, at vi sender vores forslag over, og de er selvfølgelig fuldt finansieret.

Men i forhold til det her med at sige til vælgerne, hvilken vej det er, vi gerne vil gå i Dansk Folkeparti, bruger vi de samme redskaber, som alle andre partier gør.

Kl. 11:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren.

Kl. 11:06

Kl. 11:09

Jesper Petersen (S):

Jamen jeg synes, at det, som det her svar jo bare mest af alt var, var én lang, fantastisk klar indrømmelse af, at der er meget stor forskel på, hvad det er, man går og gør uden for det her hus, hvor man siger alt muligt til folk i forhold til de 9 mia. kr. – det beløb kan jeg så afsløre nu, hvor hr. René Christensen ikke har regnet på det – der er i de forslag, man deler ud derude, og hvad man så gør herinde. Men det er selvfølgelig noget helt andet, når man kommer herind, forstår jeg. Så der er ingen sammenhæng mellem, hvad man går og laver i øvrigt i hverdagen, og hvad man laver, når man driver politik her.

Mener hr. René Christensen ikke, at man har en forpligtelse til at komme med finansieringsforslag, når man deler sådan en folder ud? Eller er vi ovre i ønskebogen med de gule sedler, som jeg godt vil give til hr. René Christensen bagefter – BR-kataloget, hvor man ønsker sig hele det hele, men ikke rigtig vil fortælle, hvem der skal betale?

Kl. 11:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:07

René Christensen (DF):

Det er sådan en mærkelig debat at tage, men jeg vil bare sige i forhold til det, vi har lavet, at jeg synes, det er fantastisk dejligt, at så mange går og kigger i, hvad det er for et politisk program, vi har, og hvor det er, vi gerne vil føre Danmark hen. Da vi i sin tid skrev, at vi gerne ville have en ældrecheck, var der rigtig mange, der grinte af det, og det gjorde ordførerens parti også; det ønskede man sådan set ikke. Hvad var det for noget med en ældrecheck? Men så er vi bare rigtig glade for, at det er lykkedes os at få det på dagsordenen, og nu har vi faktisk en regering og et Socialdemokrati, som synes, at det er rigtig godt med en ældrecheck.

Vi vil faktisk meget gerne have en retning hen imod, at det bliver billigere at køre med bus og tog, særlig for de ældre, som kan have svært ved at komme omkring – det troede jeg faktisk også ordførerens tidligere parti gik meget ind for. Og der skriver vi så i vores materiale, at det faktisk er det, vi arbejder for. Sådan har vi arbejdet hele tiden, og vi er faktisk lykkedes fantastisk godt med det.

Kl. 11:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er fru Zenia Stampe, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 11:08

Zenia Stampe (RV):

I Radikale Venstre plejer vi jo sige, at vi lytter til eksperter, og derfor spidsede jeg virkelig ører, da jeg hørte Dansk Folkepartis ordfører tale om oversalg, at vi er gode til oversælge, for her taler en sand ekspert. Ældrepiecen er jo blevet nævnt, og den vil jeg da gerne gå lidt videre med, for man er ikke så vild med at tale om finansieringen. Men der er blevet regnet lidt på det, og det skulle have vist sig, at det ville koste sådan i omegnen af 9 mia. kr. Så er der noget, jeg godt kunne tænke mig at vide:

I en virkelighed med nulvækst skal de 9 mia. kr. jo findes et eller andet sted, hvor det måske gør lidt ondt. Jeg synes faktisk, vælgerne har mindst lige så meget krav på at vide, hvor pengene skal komme fra, som på at vide, hvad de skal bruges til, i hvert fald hvis man vil kalde sig et ansvarligt parti, så derfor vil jeg gerne stille ordføreren spørgsmålet: Hvor skal de 9 mia. kr. egentlig komme fra? Hvem skal betale prisen?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 11:09

René Christensen (DF):

Jeg synes igen, jeg vil svare, at hvis det eneste, man sådan kan finde i forhold til en finanslovsdebat – vi står her med et finanslovsforslag, som er på over 800 mio. kr., og så bruger man kræfterne på at læse Dansk Folkepartis partiprogram på ældreområdet – så er jeg sådan set lidt smigret over, at det er det, der ligger til grund for det. Det er måske også derfor, man har sat 1 mia. kr. af til at imødekomme nogle af de gode ting, der står i vores programmer, og det er vi selvfølgelig glade for. Så er man allerede godt på vej.

Det, vi så gerne ville have, var egentlig, at man så var sikker på, når man har afsat 1 mia. kr. til at imødekomme det gode program, som Dansk Folkeparti har lagt frem, at det så gik til ældreområdet. Vi lægger ikke skjul på, at Dansk Folkeparti faktisk gerne vil bruge nogle penge på, at vi har en værdig ældrepleje ude i vores kommuner. Det vil vi faktisk gerne, det står vi gerne op og siger åbent. Og der siger vi, at vi gerne vil have det her til at gå i en positiv retning. Det glæder mig, at på tværs af alle partier i regeringen har man brugt meget tid på at læse Dansk Folkepartis program, og derfor har man afsat 1 mia. kr. Det er faktisk en dag, hvor Dansk Folkeparti kan være rigtig stolte.

Kl. 11:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Zenia Stampe for den anden korte bemærkning.

Kl. 11:10

Zenia Stampe (RV):

Jamen det er da det letteste i hele verden at ville stå ved, at man gerne vil give nogen nogle penge eller en gave. Det skal vi alle sammen til lige om lidt, for snart er det juleaften, men det her er jo ikke juleaften. Det er jo ikke en debat om, hvem vi gerne vil give gaver til. Det er en debat om, hvordan vi bruger de penge, vi har. Og så vil jeg gerne stille et spørgsmål til Dansk Folkeparti: Synes Dansk Folkeparti, at ... eller omvendt, jeg vil gerne stille det lidt anderledes, sådan lidt et ja- eller nejsspørgsmål, som journalister jo plejer være gode til. Der er ikke så mange her i dag.

Men kan Dansk Folkeparti give mig ret i, at når man gerne vil give en gave, er man også forpligtet til at fortælle, hvordan man vil betale den gave, og hvor pengene skal komme fra? Er det ikke ordentlig politik, ordentlig og ansvarlig politik?

Kl. 11:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:10

René Christensen (DF):

Svaret er: Ja, det er ordentlig og ansvarlig politik. Jeg kan da godt sige, hvor vi vil finde nogle af pengene. Vi var lidt inde på det før ved nogle af spørgsmålene, og det er bl.a., når det handler om, hvad det er for en indvandringspolitik, vi har. Der har vi jo sagt, at den vil vi gerne have tilbage til normalområdet, som vi havde det før valget. Altså, når vi kan se, at vi nærmer os at bruge 16 mia. kr. om året på ikkevestlige indvandrere – det koster det os – og når vi kan se, at vi har en kriminalrate for somaliere, som er voldsomt høj, i forhold til når vi kigger på andre befolkningsgrupper, så kan vi da se, at der er nogle steder, hvor vi bruger nogle penge, bruger rigtig mange penge.

Det vil vi da gerne have normaliseret, og vi har sagt: Jamen vi har den store udfordring her, hvorfor bliver vi ved med at øge den

udfordring? Der vil vi sådan set gerne bruge pengene på en anden måde. Så det var et af områderne. Men at sige, at et arbejdsprogram er det samme, som at det er det, der kommer i morgen, den får fru Zenia Stampe mig ikke til at hoppe på.

Kl. 11:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Karin Gaardsted for en kort bemærkning.

Kl. 11:11

Karin Gaardsted (S):

Jeg vil godt holde lidt fast i det med tidsperspektivet. Jeg har forstået, at Dansk Folkeparti har afsat 1 mia. kr. til ældre i sit forslag til finanslov for det kommende år. Hvis man nu tager det som udgangspunkt, kan vi så konkludere, at det tager 9 år bare at gennemføre de forslag, som er i den her pjece fra Dansk Folkeparti? Finansministeriet har jo regnet på det ud fra pjecen om de 9 milliarder. Kan ordføreren bekræfte, at det ville tage 9 år at gennemføre de ting, der er nævnt heri?

Kl. 11:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:12

René Christensen (DF):

Ja, en milliard om året i 9 år, det kan jeg godt bekræfte giver 9 milliarder. Det kan jeg godt bekræfte. Det regnestykke er fuldstændig korrekt.

Men jeg må bare sige, at jeg gerne hele tiden vil snakke om vores folder, for jeg synes, det er en fantastisk folder, vi har. Den viser også, at vi gerne vil noget på ældreområdet. Men den her finanslov handler jo faktisk om noget meget mere vigtigt. Det er faktisk den vigtigste lov, vi har, det er faktisk den, vi skal administrere efter i hele 2014, og vi ser, at der ingenting er om genoptræning. De forældre, der står derude med et barn, der er faldet hesten, dem, der står derude med deres børn, som ikke kan få en ordentlig genoptræning, dem, der står derude med deres børn, som bliver sendt på plejehjem i stedet for at få en specialiseret genoptræning, jeg tror faktisk ikke, at de synes, det er særlig morsomt, at der er nogle herinde, der synes, det er rigtig skægt at tale om en folder, som Dansk Folkeparti har lavet. Jeg tror faktisk, at man nu har fundet ud af budskabet. Man har læst en folder, man er ikke enig i indholdet, det vil man gerne drille lidt med. Men finansloven er jo faktisk en meget, meget vigtig lov, med hensyn til hvordan vi skal styre det her samfund. Så kunne vi ikke få nogle spørgsmål, der havde lidt kvalitet?

Kl. 11:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 11:13

Karin Gaardsted (S):

Jamen jeg kan da godt forstå, at ordføreren hidser sig lidt op, men når vi ved, at den folder her bliver delt ud til højre og venstre, så er det rigtig vigtigt for os at få at vide, hvor de penge skal komme fra. Jeg hørte ordføreren før sige, at man godt kunne finde nogle af pengene. Jeg vil gerne have at vide, hvor resten af pengene skal komme fra.

Kl. 11:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

René Christensen (DF):

Jo, men vi kan godt tale om den her folder. Som jeg har sagt, er det jo ikke en folder, hvori vi har sagt, at det her kommer i morgen. Det er den samme folder, som vi i sin tid lavede, og hvori vi skrev, at vi gerne ville have en ældrecheck, og hvor alle spurgte: Hvornår kommer den her ældrecheck? Den kommer aldrig, det ønsker vi ikke. Vi har lykkedes fantastisk godt med vores politik gennem at sætte en dagsorden, der siger, at det vil vi gerne.

Her har vi sat en dagsorden med flere parametre på ældreområdet, bl.a. på transportområdet, hvor vi siger, at der vil vi faktisk gerne have, at transport er gratis for de ældre, og det vil vi gerne arbejde frem imod. Og der har jeg da været glad for at høre, at flere partier også har været fremme med, at offentlig transport skal være billigere. Der sker godt nok det modsatte, men sådan er det jo. Det her er jo nogle politiske ønsker, man arbejder frem imod.

Det, vi så har lavet i forhold til finansloven, er jo, at vi har fremsendt vores ændringsforslag nu, hvor vi ikke er med i aftalen, om, hvad det er, vi gerne vil ud fra den økonomi, der er til stede. Og der siger jeg bare, at den finanslov, vi laver i år, jo er et meget, meget vigtigt redskab i forbindelse med, hvordan vi servicerer borgerne. Det her Folketing er jo faktisk det, der forvalter fællesskabets penge.

Kl. 11:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt for en kort bemærkning.

Kl. 11:15

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Under åbningsdebatten sagde hr. Kristian Thulesen Dahl – og jeg citerer: Vi erkender blankt, at det vil tage en årrække at gennemføre vores samlede politik, og vi skal have stor indflydelse for at kunne gennemføre den. Så det er ikke noget, man bare lige knipser med fingrene og gør. Citat slut.

Dansk Folkeparti fremlægger jo selv forslag til finanslov hvert eneste år, og når man nu har afsat 1 mia. kr. til ældre på det her års finanslov, synes jeg jo egentlig, det må være meget rimeligt at vide, hvornår man egentlig kan have finansiering på plads til alle de ting, man foreslår i sin brochure. Er det om 5, 10 eller 20 år? Jeg synes, det er et meget relevant spørgsmål. Ordføreren står og kalder det en mærkelig debat. Jeg synes, det er en meget relevant debat, for det må da være et krav for alle dem, som stemmer på Dansk Folkeparti – og vi ved jo, at der er rigtig mange ældre iblandt – at de kan se, hvornår det her kan være realiseret, hvis Dansk Folkeparti får de afgørende stemmer.

Kl. 11:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:16

René Christensen (DF):

Nu er det jo skægt, at det er ordføreren for SF, der sådan går meget op i det her. For nu husker jeg jo fra før valget, hvad SF's holdning var til offentlig transport. Og man må bare sige, at SF jo står i en helt anden situation, end Dansk Folkeparti gør. SF sidder jo i regering, Dansk Folkeparti sidder i opposition. Jeg tror sådan set, at vi havde nogle sammenfaldende ønsker vedrørende offentlig transport. Nu kan man jo ikke stille spørgsmål herfra – men det er ikke gået særlig godt for SF, med hensyn til hvordan det skulle gå med offentlig transport. Der vil jeg bare sige, at der har SF nogle gode vennerovre i Dansk Folkeparti, der gerne vil være med til at presse på den dagsorden, altså at det skal være billigere at køre med offentlig transport – i særdeleshed også for de ældre, hvis det er den del af arbejdspro-

grammet, vi taler om; der er jo selvfølgelig flere ting i, det handler ikke kun om offentlig transport.

Kl. 11:19

Kl. 11:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 11:19

Kl. 11:17

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Angreb er jo altid det bedste forsvar. Jeg synes bare ikke, vi får nogen svar. Og jeg synes egentlig, der er noget mærkeligt i, at når Dansk Folkeparti foreslår noget meget konkret, nemlig gratis transport til ældre, ja, så er det visioner, men når S og SF laver »En Fair Løsning«, så er det straks løftebrud. Jeg kan bare ikke forstå, hvordan der kan gælde andre regler for Dansk Folkeparti. Er det ikke meget rimeligt, at Dansk Folkepartis vælgere får indsigt i, hvordan man skaffer finansiering til det her? Og hvornår kan vi forvente, at Dansk Folkeparti så har realiseret sine planer? Det er da et meget rimeligt spørgsmål at få nogle svar på.

Kl. 11:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 11:17

René Christensen (DF):

Det er nemlig den helt rigtige dagsorden at tage fat på, for det er jo der, vi står i dag. Den kontanthjælpsreform, der er lavet, er bestemt ikke en kontanthjælpsreform, der kun har gode ting. Det er også en kontanthjælpsreform, som har nogle store udfordringer. Og ingen tvivl om, at det, folk, der står uden for arbejdsmarkedet, har brug for, er hjælp til at komme tilbage til arbejdsmarkedet. Folk, der ligger ned, som man skubber endnu mere til, får jo ikke rejst sig hurtigere op af den grund. Det, vi kan se nu, er, at vi jo desværre har haft en gruppe, som under højkonjunkturen ikke fik uddannet sig; en gruppe, som faktisk har svaret enhver sit og også betalt deres skat, men som nu står i en situation, hvor de ikke har noget papir på, hvad det er, de kan. Det er utrolig vigtigt, at jobcentre og kommuner har meget fokus på, at vi skal have opkvalificeret den her befolkningsgruppe, som faktisk står uden for arbejdsmarkedet nu, sådan at de kan blive parate til at blive en del af det opsving, som vi håber kommer i forbindelse med de store offentlige investeringer.

Kl. 11:20

René Christensen (DF):

Ja, det er faktisk meget rimeligt. Men det kommer jo an på, hvordan man sælger produktet. Nu talte vi før om at oversælge, og det er sådan, at hvis man læser Dansk Folkepartis program, så vil man se, at der står ikke, at i 2014 vil der være gratis transport for ældre medborgere. Men jeg husker tydeligt en SF-ordfører, der sagde, at det her bliver billigere efter næste valg, og det kunne man *love* vælgerne. Der er altså meget stor forskel på at sige til nogle vælgere, at sådan bliver det, og at sige: Det her vil vi arbejde for. Man skal altså bare holde sig for øje, at der er en meget, meget stor forskel på, hvordan man sælger sit produkt.

Kl. 11:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til kort bemærkning er hr. Per Clausen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 11:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 11:20

Per Clausen (EL):

Men hør nu her, vil jeg sige til hr. René Christensen! Det er i næste måned, at de her mennesker bliver fattige, og hr. René Christensen taler, skal vi bare sige lidt langt ud i tiden igen. Er det igen en 9-årsplan, så folk nu først bliver fattige, og så kan hr. René Christensen og Dansk Folkeparti tilbyde en løsning om 9 år?

Synes hr. René Christensen ikke, at det her er en rigtig, rigtig ubehagelig afsløring af, at Dansk Folkeparti ikke har noget ordentligt socialt sindelag, at man medvirker til at gøre tusindvis af danske familier fattige, tusindvis af danske børn fattige, uden at have et eneste konkret sikkert tilbud til dem, der kan løse deres økonomiske problemer?

Kl. 11:21

Per Clausen (EL):

Jeg tror nok, at hr. René Christensen og Dansk Folkeparti må vænne sig til, at det, man skriver og deler ud, har folk en forventning om at man vil arbejde for at få gennemført inden for de første 2-3 år, så det ikke er en 9-årsplan, man deler ud. Vi er selvfølgelig lidt charmeret af 5-års- og 10-årsplaner, men 9-årsplaner tror jeg er en rigtig dårlig idé.

Jeg synes ikke, vi skal blive ved med at bokse rundt i det her. Hr. René Christensens position er vist nogenlunde klar. Jeg vil tale om noget helt andet. Jeg vil bare stille det spørgsmål til hr. René Christensen, om han har samme opfattelse, som Venstre har, nemlig at når man forringer kontanthjælpen og skaber tusindvis af fattige børn i Danmark, så er det en nødvendig omkostning for at skabe en solid økonomi. Altså, mener hr. René Christensen ligesom Venstre, at den kontanthjælpsreform, man har gennemført, er en kontanthjælpsreform, hvor man skaber flere fattige børn, fordi det er måden at skabe en solid økonomi på? Eller er det sådan, at hr. René Christensen og Dansk Folkeparti faktisk har et bud på, hvordan man skal løse de problemer, som tusindvis af familier kommer til at stå i i de kommende år, når de ikke længere har råd til at leve en anstændig tilværelse?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:21

René Christensen (DF):

Jeg vil bare sige, at Dansk Folkeparti kunne have valgt ikke at gå med i den aftale, det kunne vi have valgt. Vi kunne som Enhedslisten have valgt at stå ude på den anden side og sige: Vi har rene hænder. Hvis vi ikke var gået med, havde den her aftale ikke set ud, som den gør.

Vi anerkender fuldt ud, at den her aftale ikke var et ønskescenarie fra Dansk Folkepartis side. Men det er jo sådan, at når man indgår en aftale, får man flyttet nogle ting, og så må man til sidst gøre regnebrættet op og spørge: Hvad har vi fået flyttet her? Og der må jeg bare sige: I forhold til det oplæg, der kom fra en rød regering, til, hvordan det her skulle se ud, blev vi skræmt fra vid og sans, og derfor gik vi altså ind i det her med fuldstændig åbne øjne og sagde: Hvordan kan vi få flyttet det her i en anden retning?

Det lykkedes vi ikke hundrede procent med, men vi lykkedes faktisk med at få det her flyttet i en positiv retning, sådan at vi også fik mulighed for at hjælpe de her familier. Men ordføreren har fuldstændig ret i, at den her kontanthjælpsreform er en reform, som nog-

le mennesker i det danske samfund kommer til at opleve meget hårdt.

Kl. 11:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 11:22

Rasmus Prehn (S):

Jeg kan næsten forstå på Dansk Folkepartis ordfører, at det med den her folder til de ældre er han ikke så meget for at tale om. Sagen er jo den, at ordføreren har stået her på talerstolen og nærmest indrømmet, at der er en kæmpe stor forskel på, hvad Dansk Folkeparti går ude på gaderne rundt omkring og lover og deler foldere ud om, og hvad de så rent faktisk foreslår herinde.

Ikke desto mindre synes jeg, vi alligevel skal vende tilbage til den her folder. For sagen er jo den, at når man kigger på den og ser alle de her mange løfter, der er, tænker man, at Dansk Folkeparti nærmest må have været nødt til at sætte skriftstørrelsen ned til en ikke særlig ældrevenlig størrelse for at få plads til alle løfterne. Men hvor er det henne i den her folder, at Dansk Folkeparti skriver: Det her er ikke noget, vi vil gøre, det er noget, vi håber på, at vi engang i fremtiden, engang om 20 år, kan få igennem, hvis, såfremt og alt muligt. Hvorhenne i den her folder fremgår det, at det her ikke er noget, Dansk Folkeparti arbejder på her på Christiansborg; det er bare noget, de går og håber på.

Kl. 11:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:23

René Christensen (DF):

Det program arbejder Dansk Folkeparti på Christiansborg på hver eneste dag, og det er faktisk lykkedes for os. Fantastisk! Vi har lige fået at høre af den radikale ordfører, at vi allerede er godt på vej. Vi har også hørt regnestykket fra den socialdemokratiske ordfører med, at nu bliver der afsat 1 milliard. Altså er der 8 år tilbage til at nå målet for, hvad der kan ske af ting på ældreområdet. Det er nu faktisk lykkedes for Dansk Folkeparti med den her folder – som jeg kan forstå et samlet Folketing har læst, og det takker vi meget for – at få sat ældreområdet på dagsordenen. Der bliver faktisk afsat 1 mia. kr. til ældreområdet på den her finanslov. Det takker Dansk Folkeparti for.

Det, vi egentlig gerne ville haft, var, at man havde været helt sikker på det, som Enhedslisten faktisk ønskede, nemlig at det her var øremærket til ældreområdet. Det kunne regeringspartierne så ikke blive helt enige om: at den her ene milliard skulle være øremærket til ældreområdet. Det havde vi gerne set.

Men vi er rigtig glade for, at vi nu har fået sat den dagsorden, at der bliver afsat 1 mia. kr., som forhåbentlig kommer til at gå til ældreområdet.

Kl. 11:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 11:24

Rasmus Prehn (S):

Det er jo simpelt hen sludder og vrøvl, for der er jo ikke nogle af de konkrete forslag her, som Dansk Folkeparti har fremsat i Folketinget. Man har talt en masse, og man taler om at sætte en dagsorden, men hvor er det f.eks. i forhold til kollektiv trafik, man har fremsat et helt konkret forslag om, at det skal være gratis for alle ældre? Hvor er det, I arbejder for det her, hvor på Christiansborg gemmer I

det arbejde? For det er i hvert fald ikke her i salen eller i udvalgene eller i ministerierne.

Kl. 11:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:24

René Christensen (DF):

Jamen der er jo forskellige måder at arbejde med det her på, for man kan nemlig også gøre det, når man er i opposition eller man er støtteparti eller andet, at man jo kan komme med en masse beslutningsforslag. Så kan man lave signalpolitik og også komme i nogle aviser rundt omkring.

Men det er jo sådan, og det ved ordføreren også godt, at når det virkelig gælder det, man vil, så er det jo ikke altid, at det kommer til at foregå lige på de grønne stole her i salen – altså når man arbejder for de ting, man gerne vil fremme. Det er sådan, at Dansk Folkeparti igennem en lang periode – siden vi kom i Folketinget – har arbejdet på at få tingene til at fungere ude i kommunerne, også på ældreområdet, og det er vi faktisk lykkedes med. Og vi er rigtig glade for, at det er lykkedes så godt, at vi nu kan se, at det er en af de markante ting, der også kommer i 2014, altså at det kommer til at fungere bedre på netop ældreområdet.

Kl. 11:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning

Kl. 11:25

Frank Aaen (EL):

Nu har vi hørt en del om løfter, Dansk Folkeparti er kommet med, men som ikke er blevet til noget, og som man heller ikke har fremsat noget forslag om. Vi har hørt om, at man er med til en kontant-hjælpsreform, som man indrømmer giver en masse dårlige resultater ved at gøre folk fattige.

Lad os så tage et tredje emne, hvor Dansk Folkeparti er kommet igennem med sin politik, for det var Dansk Folkeparti, der foreslog, at man skulle halvere dagpengeperioden for arbejdsløse. Det var Dansk Folkeparti, der var med til at få gennemført en reform, der har gjort det meget vanskeligere for dem, der er kommet i arbejde, at genoptjene retten til at få dagpenge, hvis de igen bliver arbejdsløse.

Hvordan har Dansk Folkeparti det med det i dag, hvor vi har set, at 30.000 allerede har mistet deres dagpenget, at i hver eneste måned i det kommende år vil 1.200 arbejdsløse miste deres dagpenget, og at vi samlet set ved udgangen af næste år nærmer os 50.000 mennesker, der har mistet deres ret til dagpenge som arbejdsløse.

Hvordan har Dansk Folkeparti det med det, for der er man jo kommet igennem med sin politik?

Kl. 11:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:26

René Christensen (DF):

Det er fuldstændig korrekt med hensyn til nedsættelsen af dagpengeperioden – der har ordføreren ret. Det, der lå i det, var jo, at da man så på det i sin tid, sagde man, at når man kiggede på de lande, som vi sammenligner os med, så man, at 2 år stadig væk var en periode, der var passende i forhold til de konjunkturer, der var.

Der må vi så sige, at både Dansk Folkeparti og andre partier, som har arbejdet med det her, også har kunnet se, at konjunkturerne jo ikke har ændret sig. Og de tal, der bliver nævnt, er også rigtige – dem kan jeg anerkende – nemlig at der er rigtig mange, som er kommet

på kanten, i forhold til at deres dagpengeperiode udløber. Derfor har vi jo også i fællesskab her i Folketinget fået foretaget nogle justeringer af reglerne. Men lad mig sige: Når vi kommer på den anden side af krisen, mener vi faktisk stadig væk, at 2 år er passende for en dagpengeperiode.

Kl. 11:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg tror lige, at jeg vil orientere om, hvem der er i talerrækken, når vi er færdige med den anden korte bemærkning.

Værsgo til anden korte bemærkning.

Kl. 11:27

Frank Aaen (EL):

Nå, men det har Dansk Folkeparti så også fortrudt, kan jeg forstå. Og det er da meget glimrende, men hvad vil man gøre ved det? For de midlertidige løsninger, som er kommet igennem, og som har hjulpet nogle af dem, der mistede deres dagpenget, er jo sikret gennem en hård indsats fra Enhedslistens side. Det er jo ikke Dansk Folkepartis resultat.

Mener Dansk Folkeparti i dag, at det var en fejl at gennemføre den reform, Dansk Folkeparti selv foreslog, og som har haft så katastrofale følger for så mange mennesker? Jeg mener: Det er da pænt i dansk politik og i politik i almindelighed at indrømme fejl. Var det en fejl af Dansk Folkeparti at foreslå en halvering af dagpengeperioden for de arbejdsløse?

Kl. 11:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:28

René Christensen (DF):

Det var det ikke på det givne tidspunkt, der var det en fornuftig løsning. Desværre må man anerkende, at nogle af dem, som falder ud, når der er gået 2 år – der var jo også nogle, der faldt ud, dengang det var 4 år, og der ville også være nogle, der ville falde ud, hvis det var 6 år – ikke kommer i job. Det er jo det med at have en grænse: Der vil altid være nogle, der ender ude ved grænsen.

Det, jeg tror er rigtig vigtigt at finde ud af, er, hvordan man får hjulpet de her borgere, som står uden beskæftigelse i den periode, de er på dagpenge. Det er jo det, der er interessant, altså hvordan man får kvalificeret de her medarbejdere, så de kan komme ud på arbejdsmarkedet igen og blive selvforsørgende.

Jeg ved godt, at Enhedslisten sådan set har en tanke om, at man skal have noget, der hedder borgerløn, og så skal man egentlig kunne være uden for arbejdsmarkedet i en lang periode. Det ønsker Dansk Folkeparti faktisk ikke; vi ønsker at hjælpe borgerne til at komme tilbage på arbejdsmarkedet og blive selvforsørgende. Det er også det, der er en værdig tilværelse, nemlig det at kunne forsørge sig selv.

Kl. 11:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg vil lige nævne de spørgere, jeg har på listen, og jeg tror, at vi kan nå dem alle sammen. Det er fru Maja Panduro, fru Sofie Carsten Nielsen, fru Lisbeth Bech Poulsen, fru Özlem Sara Cekic, fru Liv Holm Andersen, hr. Finn Sørensen, hr. Mogens Jensen, og nu er der også kommet en mere på, nemlig hr. Christian Juhl. Jeg vil forsøge at sikre, at vi kan nå dem alle sammen. Fru Maja Panduro, værsgo.

Kl. 11:29

Maja Panduro (S):

Tak for det. Vi kan forstå på diskussionen i dag, at Dansk Folkepartis ældrepleje har præcis samme status som et julekatalog. Man har

sat kryds ved alle tingene i hele kataloget uden i øvrigt at gøre sig den umage lige at tjekke, hvad prisen er, eller lægge tallene sammen, og man vil heller ikke her i dag give et tidsperspektiv på, hvornår man så forventer at kunne gennemføre de ting. Fair nok, så lad os prøve noget andet.

Lad os høre, hvad der er vigtigst for Dansk Folkeparti, hvad det så er, man vil kæmpe for at få gennemført først. Er det et bad om dagen, som jo er nævnt her i pjecen, som er vigtigst, eller er det at få hævet ældrechecken? Hvilken af de her to visioner, som Dansk Folkepartis ordfører kalder det, vil man gennemføre først, hvis man igen får afgørende betydning i dansk politik?

Kl. 11:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:30

René Christensen (DF):

Hvad angår det med et bad om dagen, så skriver vi jo ikke her, at alle skal have et bad om dagen, men man skal have krav på, at man, hvis man ønsker at få et bad hver dag, skal have mulighed for det.

Vi synes faktisk, det er fuldstændig fair. Hvis man som ældre medborger kommer i en periode i sit liv, hvor man ikke kan passe sig selv, og hvor man også har svært ved at opretholde sin personlige hygiejne, skal man så ikke have hjælp til det?

Jeg vil gerne spørge en socialdemokratisk ordfører, om hun synes, det er ganske forfærdeligt, at ældre medborgere kan få lov til at sige til deres hjemmehjælper, at de har lyst til at komme i bad, uden at få svaret: Nej, fru Jensen, De kan ikke komme i bad, for det er De ikke visiteret til. Er det, jeg hører fra ordføreren, at det er en katastrofe at have en målsætning om, at det er noget, man har krav på?

Kl. 11:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 11:31

Maja Panduro (S):

Nej, det, man hørte fra ordføreren var et helt klart spørgsmål, nemlig: Hvad er vigtigst for Dansk Folkeparti? Hvad vil man prioritere først? Altså, det er jo den verden, alle vi andre lever i. Nogle gange må man tage et valg – hvis man gerne både vil på sommerferie og vinterferie, men kun har råd til den ene af delene, må man vælge, hvad man helst vil.

Er det så urimeligt at spørge til, hvad Dansk Folkeparti helst vil? Når vi nu kan forstå, at man ikke har nogen som helst forhåbning om nogen sinde at kunne finansiere eller gennemføre alle de ting, man foreslår, kunne vi så dog ikke få at vide, hvad man ønsker at kæmpe for først? Derfor spørger jeg bare igen og håber, at ordføreren ikke denne gang vil give sig til at snakke udenom: Vil man først kæmpe for retten til et bad om dagen, eller vil man først kæmpe for at få forhøjet ældrechecken? Det er et meget, meget simpelt spørgsmål.

Kl. 11:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:32

René Christensen (DF):

En værdig ældrepleje står altid øverst på Dansk Folkepartis liste – ingen tvivl om det. Det kan undre mig, at en socialdemokratisk regering kunne blive så meget uvenner med Enhedslisten om, at man skulle have krav på at få to bade. Tænk, at man kunne blive så uenige med sit støtteparti om det, at man ikke ville have dem med i en finanslov. Det er da rystende, at en rød regering ikke går ind for en

værdig ældrepleje. Og der vil jeg bare sige: Det gør Dansk Folkeparti, og vi gør det fuldstændig åbent, og det tør vi også godt fortælle vælgerne at vi gør, og det prioriterer vi højt.

Kl. 11:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 11:32

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg kan forstå på hr. René Christensen, at det her med at oversælge sin politik kommer an på, hvordan man præsenterer det, så hvis man præsenterer det i en folder, er det ikke rigtige forslag, som man skal tage alvorligt. Det vil jeg gerne have ordførerens kommentarer til.

Så vil jeg gerne høre ordføreren om noget helt konkret ligesom de konkrete forslag, som ikke er visioner og måske er et arbejdsprogram, som står i folderen, men helt konkret står der nemlig også i det her arbejdsprogram, at folkepensionister ikke skal, og nu citerer jeg, straffes for at have sparet op til deres pensionisttilværelse. Det skal også gælde personer på efterløn. Så vil jeg gerne spørge: Hvordan vil Dansk Folkeparti finansiere afskaffelsen af modregningen i folkepension og efterløn af udbetalinger fra egen pension? Det koster ifølge Økonomi- og Indenrigsministeriets beregninger 6,5 mia. kr. Så de 9 mia. kr. kan vi godt lige parkere et øjeblik. Det her er konkret 6,5 mia. kr., og hvordan vil Dansk Folkeparti finansiere det?

Kl. 11:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:34

René Christensen (DF):

Det er sådan, at når vi skriver det, mener vi det faktisk også, for det er jo sådan, at når vi kigger på det at blive pensionist i dag, er formuen trods alt blevet hævet, man kan have lidt mere stående, men det, vi har kunnet se, er, at ældre, der har passet sit – og der er vi altså meget uenige med De Radikale, som siger, at man skal gå i graven med gæld, det gælder om, at man skal være fattig, ellers kan man ikke få noget, når man bliver ældre – skal have en mulighed for at sige: Vi er den generation, der sparer op, vi betaler hvermand sit, og derfor har vi også en smule formue. Det giver os ro i tilværelsen, at vi ikke skylder så meget væk. Vi synes egentlig ikke, at man skal straffes for, at man nu er gået hen og blevet ældre, at man har haft et liv, hvor man har betalt hvermand sit.

Kl. 11:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 11:34

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Hr. René Christensen er ekspert i ikke at svare og citere andre for noget, som de aldrig har sagt. Jeg spurgte hr. René Christensen: Hvordan vil Dansk Folkeparti finansiere det helt konkrete forslag, som Dansk Folkeparti har lagt frem? Det svarede ordføreren ikke på.

Kl. 11:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:35

René Christensen (DF):

Jeg kan i hvert fald sige, at der ligger et forslag, hvis man kommer igennem med det også, og det er jo netop en selskabsskattelettelse på 4 mia. kr. Det er ikke en selskabsskattelettelse, som er vokset i Dansk Folkepartis have. Vi ønskede faktisk ikke, at man skulle bru-

ge så mange penge på at tilgodese meget, meget få virksomheder. Det har også vist sig efterfølgende, når man kigger på, hvad det giver af øget beskæftigelse, hvad det kommer til at gavne velfærdssamfundet, at man har givet de her skattelettelser, at det er meget store beløb, der er givet ud, med meget, meget ringe effekt.

Kl. 11:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Lisbeth Bech Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:35

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det er jo utroligt, at vi ikke kan få svar på nogle af de her spørgsmål hos Dansk Folkeparti, men får at vide at det kun er visioner, hvis vi spørger ind til helt konkrete tiltag. Så jeg bliver bare nødt til at spørge en gang til: Når Dansk Folkeparti har en pjece med meget, meget konkrete forslag, som det åbenbart vil tage 9 år at finansiere, og når vi har en række andre forslag – min kollega var lige inde på det til 6,5 mia. kr. – har Dansk Folkepartis vælgere så ikke ret til at få at vide, hvordan alle de her forslag skal finansieres?

Hr. René Christensen var jo inde på, at vi, da vi var i opposition, havde nogle konkrete forslag. Nu er DF jo i opposition, så har Dansk Folkepartis vælgere ikke ret til at vide helt konkret, hvordan de her ting skal finansieres? Hvor skal pengene tages fra?

Kl. 11:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:36

René Christensen (DF):

Nu er der jo altså forskel på at have nogle valgløfter, hvor man går til valg på noget og siger, hvad det er, man vil gøre efter valget, og at lave en pjece, der viser, hvad det er for et syn, man har på forskellige områder. Vi har jo heldigvis også pjecer, der handler om andre områder end ældreområdet. Vi har faktisk en bred vifte af pjecer, som vi deler ud, og hvor vi siger, hvad det er for en politisk vej, Dansk Folkeparti vil gå, hvis man stemmer på Dansk Folkeparti. Det er det, vi viser her. Og vi mener hvert et ord, der står i vores pjecer.

Så er det da rigtigt, at der er noget i de pjecer, hvor man kan sige, at det her har lange udsigter. Ja, det har det, men vi skriver faktisk også i vores pjecer, at vi ønsker en grænsekontrol. Det kan man jo også se kan have lange udsigter i forhold til det flertal, der er. Men vi skriver det alligevel, for vi mener virkelig, vi har behov for en grænsekontrol.

Vi skriver også, at vi ønsker noget mere politi, og det mener vi faktisk. Og det kan vi også se har nogle lange udsigter med det her flertal. Vi skriver faktisk også, at vi ønsker at mindske indvandringen, fordi det koster os 16 mia. kr. om året at have dem i Danmark. Det har også lange udsigter, men vi skriver det alligevel. Og vi mener det.

Kl. 11:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 11:38

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jamen det er jo rigtig fint, at man mener det, og at man har konkrete forslag. Og en lang række af de forslag er jo også meget sympatiske. Men det er jo sådan, at vi skal finansiere tingene herinde, og senest i forbindelse med finansloven kunne DF jo godt være sprunget til og have sagt: Vi vil faktisk gerne lave noget rigtig politik, hvor der er fundet rigtig finansiering, rigtige penge, 1 mia. kr. ekstra til ældre – som er målrettet ældre. For det er jo manipulerende, når DF's ordfø-

rer står deroppe og siger, at det ikke er målrettet de ældre. Det er det jo netop.

Men da ville DF ikke gå med i en finanslovsaftale, hvor der var rigtige penge på bordet, hvor der var rigtig politik, og hvor tingene hang sammen. Så jeg synes, vi har at gøre med sådan et ønskekatalog, som ikke er finansieret. Og som DF's ordfører siger: Det er bare visioner, vi mener det ikke rigtigt. Men når chancen er der for at lave rigtig politik, springer man ikke til.

Kl. 11:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 11:39

René Christensen (DF):

Jeg er rigtig glad for, at der blev sagt nu her, at den 1 mia. kr., der bliver sat af i 2014, er til ældreområdet. Jeg er glad for, at det endelig blev sagt her i Folketingssalen, for nu kan vi, når vi om 2 år skal kigge tilbage på det her, se, at rammen jo er forøget på ældreområdet. Det er det, vi kan se. Så er rammen forøget på ældreområdet med 1 mia. kr. om året. Det er jo det, vi hører her.

Jeg er rigtig glad for, at det endelig blev sagt i Folketingssalen, for jeg har ikke kunnet få nogen fra regeringspartierne eller fra De Konservative og Venstre til at sige, at det var det, pengene var til. Nu kom det endelig, og jeg takker ordføreren for, at vi endelig fik sat det helt på plads.

Kl. 11:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Den næste for en kort bemærkning er fru Özlem Sara Cekic. Værsgo.

Kl. 11:39

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er meget interessant, at når det er Dansk Folkeparti, der rigtig gerne vil love nogle ting, så er det jo for at sætte nogle dagsordener, men når det er regeringen eller regeringspartierne, der gerne vil nogle ting, så er det løftebrud. Det er meget interessant.

Jeg kunne rigtig godt tænke mig at stille Dansk Folkepartis ordfører et spørgsmål om deres arbejdsprogram. Der siger man jo, at borgere med handicap også efter folkepensionsalderen skal have de samme kompenserende ydelser i forhold til deres handicap. Så kunne jeg rigtig godt tænke mig at høre: Hvor kommer finansieringen fra? Jeg synes jo, det er et helt naturligt og legitimt spørgsmål under en finanslovsforhandling, om man har styr på, hvor pengene kommer fra.

Kl. 11:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 11:40

René Christensen (DF):

Nu er det sådan, at vi faktisk havde sat nogle penge af til sundhedsområdet i forbindelse med det forslag, vi har sendt frem. 1 mia. kr. har vi sat af til området.

Men det, der er interessant i den her debat, er jo, hvad det er, der sker med de her mennesker. Det vil sige, at man i går var syg og dårlig og havde et handicap. Så bliver man 65 år gammel, og så er man ikke mere syg og dårlig og har et handicap på grund af en dato. Der må fru Özlem Sara Cekic da formodentlig, det håber jeg i hvert fald, som socialordfører give Dansk Folkeparti ret i, at her har vi faktisk en udfordring rent lovgivningsmæssigt, nemlig at de her mennesker går fra at have haft brug for hjælp i en lang periode af deres liv til, at de på grund af en fødselsdag så ikke har behov for det mere – siger

lovgivningen. Er fru Özlem Sara Cekic ikke enig i det? Nu må man ikke stille spørgsmål, undskyld.

Kl. 11:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jo, det må man gerne. Fru Özlem Sara Cekic for den anden korte bemærkning.

Kl. 11:41

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg er ikke socialordfører længere, det tror jeg er gået op for alle og enhver i Danmark undtagen ordføreren.

Ordføreren siger, at der jo er blevet sat 1 mia. kr. af. Altså, mine børn har også rigtig mange penge, når de leger, og dem deler de også ud til deres venner og til alle mulige, men det gør jo ikke pengene mere rigtige. Derfor kunne jeg rigtig godt tænke mig at høre: Hvor kommer den ene milliard fra? Det synes jeg er naturligt, når man går rundt og lover alle mulige ting til vores ældre borgere, som har det rigtig svært.

Jeg er fuldstændig enig med ordføreren i, at når man bliver 65 år, bliver man nærmest helbredt for alle sine handicap, og det er da dybt urimeligt. Men jeg kunne godt tænke mig at høre: Hvor kommer finansieringen fra? For hvis man ikke kan fortælle, hvor pengene kommer fra, så vil jeg jo godt gå skridtet videre og sige, at så står man også og lover noget, som ikke er rigtigt, og det synes jeg faktisk ikke er i orden over for ældre borgere.

Kl. 11:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 11:42

René Christensen (DF):

Noget af vores finansiering kommer fra ulandsbistanden, som sænkes til 0,7 pct., som den har været tidligere. Og der vil vi stadig væk ligge utrolig flot på verdensplan, i forhold til hvordan vi hjælper udviklingslandene. Det giver sådan set 2,5 mia. kr. Vi vil også gerne tilbage til, at man får kigget på vores udlændingeområde: Hvordan går det med vores integration? Hvordan går det med det antal, som vi får ind i Danmark? Der ligger faktisk mindst 1 mia. kr. på det område, hvis man får normaliseret det.

Så har vi også kigget på noget så banalt, som hvad det er, staten bruger bare på konsulentbistand. Der har vi jo fået svar, og det er i milliardklassen, som vi bruger til at købe konsulenter for at kunne svare på alle mulige og umulige spørgsmål. Man kunne nemt spare 0,5 mia. kr. på det område. Og sådan kunne jeg faktisk blive ved med at komme med mindre og større beløb til, hvordan man kan finansiere nogle af de her ting. Og den dagsorden er der jo faktisk behov for.

Kl. 11:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er fru Liv Holm Andersen. Værsgo.

Kl. 11:43

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for det. Noget af det, der står i Dansk Folkepartis ældrepjece – nu er det ikke for at blive ved med at tale om den her pjece, men jeg synes faktisk, at det her rent substantielt er ret interessant – har jo været for ukonkret til, at selv Finansministeriet ligesom kunne regne på det; det gælder bl.a. et forslag i forhold til de her minimumsrettigheder på det sociale område. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre ordføreren, om han kan give nogen sådan konkrete bud på, hvordan sådan nogle minimumsrettigheder skulle udmøntes.

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 11:43

Den næste til en kort bemærkning er hr. Finn Sørensen, Enhedslisten – Finn Sørensen! Hr. Finn Sørensen til en kort bemærkning! Lad nu være at få stress. Værsgo til en kort bemærkning.

Kl. 11:46

Kl. 11:43

René Christensen (DF):

Jamen i forhold til sådan en pjece – det er jo sådan et lidt slidt udtryk – kan man spørge: Hvad er det egentlig for et syn, vi har på vores ældre medborgere? Hvad er det for et menneskesyn, vi har i forhold til det? Og der vil jeg bare sige, at vi mener faktisk, at de borgere, som kommer i en alder, hvor de desværre ikke kan klare sig selv, selvfølgelig skal have en værdig alderdom. I forhold til en værdig alderdom er der bl.a. også et minimumskrav om, at man kan have en personlig hygiejne, man føler sig godt tilpas med. Så det er et minimumskrav, som der også var fremlagt her i forbindelse med finansloven, og som en rød regering ikke kunne honorere, for det ville man ikke – man ville da ikke give de ældre krav på to bad om ugen. Selvfølgelig skal de ældre ikke have krav på det, sagde regeringen. Det mener Dansk Folkeparti faktisk ikke. Vi mener faktisk, at ældre har krav på at have en værdig alderdom, også selv om de ikke kan passe sig selv, også i forhold til at have en personlig hygiejne.

Kl. 11:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 11:44

Liv Holm Andersen (RV):

Det er vi jo helt enige i, og vi er også enige i, at ældre selvfølgelig skal have en værdig alderdom. Jeg synes ikke, der kommer så meget konkret, i forhold til hvordan det her skulle udmøntes, og jeg synes også, at der fra ordførerens side har været total mangel på, hvordan de her ting skal finansieres. Derimod har der været en masse opremninger af, hvad der ellers skal finansieres, og der kommer heller ikke rigtig noget tidsperspektiv. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad ordføreren og Dansk Folkeparti i øvrigt som vælgere ville tage mest seriøst: en regering, der rent faktisk finansierer ældreområdet med et løft på 1 mia. kr., eller sådan et stort DF-katalog med en masse fugle på taget, hvor der hverken er prioriteringer eller finansiering eller tidsperspektiv?

Kl. 11:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 11:45

René Christensen (DF):

Jeg vil starte med at rette en misforståelse: Vi er bestemt ikke helt enige. For regeringen – sammen med De Radikale – er jo ikke enige i, at man skal have krav på at have et bad, når man er ældre. Så vi er bestemt ikke enige om, hvad det er for en service, der skal være for de ældre – bestemt ikke enige. Og der vil jeg bare sige, at vi kan ikke forstå, at den her regering ikke ville tage imod det forslag, der lå fra Enhedslisten, om, at de her penge bl.a. skulle bruges til det, at man kunne få en garanti for, at man også kunne have en god personlig hygiejne, hvis man som ældre ønskede det. Vi mener faktisk, at det med minimumsstandarder, også i forhold til den personlige pleje, burde vi også have med på det område, altså i forhold til de ældre.

Kl. 11:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg kan oplyse, at jeg har tre spørgere på listen, og dem når vi inden frokostpausen.

Finn Sørensen (EL):

Tak for at formanden er nådig og ikke straffer mig, fordi jeg ikke er på min plads, ved at fratage mig ordet.

Til ordføreren vil jeg sige, at jeg synes, at ordføreren har fået rigelig med god reklame for ordførerens partis ældrepolitik. Det behøver jeg ikke bidrage til.

Jeg vil gerne stille nogle spørgsmål til kontanthjælpsreformen. Da beskæftigelsesministeren fremlagde kontanthjælpsreformen, sagde Dansk Folkepartis formand, at den var usympatisk. Det var en usympatisk spareøvelse. Ikke desto mindre har Dansk Folkeparti stemt for reformen. Betyder det, at det nu pludselig er sympatisk, at tusindvis af unge mennesker fra 1. januar skal leve for ydelser, der er under den officielle fattigdomsgrænse? Er det nu blevet sympatisk, at en forsørger, der lever sammen med en SU-modtager eller en anden uddannelsesparat, mister 5.900 kr. og fremover skal leve for 8.000 kr. om måneden før skat? Er det sympatisk, at øvrige forsørgere mister 8.200 kr. om måneden og fremover skal leve for 5.700 kr. om måneden før skat? Er det sympatisk, at tusindvis af samlevende kontanthjælpsmodtagere stilles over for valget mellem at miste op til 10.500 kr. om måneden eller at afbryde et forhold og flytte fra hinanden?

Kl. 11:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 11:48

René Christensen (DF):

Som jeg sagde før til en tidligere spørger, så var der jo ting i kontanthjælpsreformen, som vi stadig synes ikke er gode. Vi kan bl.a. tage gensidig forsørgelse. Der mente vi jo faktisk, og det kæmpede vi for, men fik det desværre ikke igennem, at når man nu sidestiller det at bo sammen med at være gift, så har vi sådan set ikke noget imod det. Det synes vi egentlig er fint nok. Man lever sådan set på samme måde, den eneste forskel er, at man ikke er blevet lovformeligt gift. Men når man gør det, så spiller man på hele pladen. Så skal det også omhandle fradraget. Så skulle man nemlig sidestille ens, og det gør man desværre ikke her. Det var en af de ting, som vi i hvert fald kæmpede meget for.

En anden ting, som vi sådan set er glade for, er det med de unge under 30 år, altså at man nu sætter massivt ind i forhold til uddannelse. Før lod man folk være, man lod folk være på kontanthjælp, og så kunne de egentlig passe sig selv. Det værste, man kan gøre ved folk, er sådan set at være ligeglade med dem, være ligeglad med, hvad der sker med deres liv. Det, man gør nu og her omkring uddannelse, er, at man sætter massivt ind og spørger: Hvad er det for nogle udfordringer, du har som ung under 30 år, som ikke er i beskæftigelse og ikke har fået taget en uddannelse?

Så der er altså også ting i det her, som vi synes er rigtig positivt, i forhold til at vende den udvikling, som nogle af de her mennesker står i.

Kl. 11:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 11:49

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg synes, at ordføreren svarer i øst, når jeg spørger i vest. Jeg spurgte, om det var sympatisk med disse drastiske nedsættelser af

unge menneskers indtægtsgrundlag, herunder ikke mindst forsørgeres indtægtsgrundlag, hvilket jo ikke kan undgå at medføre, at vi får mange flere tusinde fattige børn i det her land. Er det sympatisk, når Dansk Folkeparti selv meldte ud, at det var en usympatisk spareøvelse, for alle de her ting lå jo i beskæftigelsesministerens oplæg? Ikke desto mindre har man stemt for det. Hvad er det, der gør, at det pludselig er sympatisk at straffe folk økonomisk?

Så en sidste lille ting, hvis jeg må for formanden: Er det sympatisk, at kontanthjælpsmodtagere kan blive sendt ud i såkaldte nyttejob for en timeløn på 28 kr.? Er det ikke det, vi plejer at kalde social dumping?

Kl. 11:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 11:50

René Christensen (DF):

Med hensyn til nyttejob står der faktisk ikke nogen steder, hvor mange timer de skal være på. (*Tilråb fra salen*). Op til 37, det er nemlig rigtigt. Nogle gange skal man også vise en lille smule tillid herinde. Jeg tror, der er rigtig mange kommuner, hvor man godt kan finde ud af at spørge: Hvordan er det, vi skal servicere de her kontanthjælpsmodtagere? For det er faktisk ikke kun at sige til en kontanthjælpsmodtager, at det her en straf, at du skal have et nyttejob. Der vil være rigtig mange kontanthjælpsmodtagere, som vil tage imod det her og sige: Tak, fordi jeg bliver en del af fællesskabet, tak, fordi jeg også godt kan bidrage til min kommune, selv om jeg ikke er på arbejdsmarkedet. Og så er jeg helt overbevist om, at der er masser af kommuner, der vil lave nyttejob, som ikke er på 37 timer, for jeg er faktisk enig med ordføreren i, at hvis vi oplever, at der er rigtig mange kommuner, der begynder at opfatte de her nyttejob som sådan en billig måde at få udført nogle opgaver på, så har vi i hvert fald en udfordring. Men det følger vi nøje.

Kl. 11:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Hr. Mogens Jensen, en kort bemærkning.

Kl. 11:51

Mogens Jensen (S):

Jeg sidder og tænker lidt over, hvad fru Olsen på 70 år, der måtte sidde og følge med i den her debat, kan få ud af de svar, der kommer her fra Dansk Folkepartis ordfører i dag. Altså, vi får jo at vide, at man vil så meget – bad til de ældre hver dag, gratis transport til de ældre, større ældrecheck – men vi får intet at vide om, hvor pengene skal komme fra, og hvornår det skal gennemføres. Så vidt vi kan forstå på ordføreren, er beskeden til fru Olsen: De kan komme om 5 år, om 10 år, om 20 år, om 30 år eller om 50 år. Det er jo godt at vide for de ældre, at der ingen som helst garanti er for, at tingene bliver gennemført, og at pengene er der, men det er selvfølgelig rart, at Dansk Folkeparti har visionerne.

Jeg vil godt spørge Dansk Folkepartis ordfører: I finansloven for næste år, som er den, vi diskuterer her i dag, er der 1 mia. kr. ekstra til de ældre og til at forbedre ældreplejen – hvorfor stemmer Dansk Folkeparti så ikke for finansloven og det lillebitte skridt og det helt konkrete beløb, der er til de ældre rundtomkring i Danmark?

Kl. 11:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 11:52

René Christensen (DF):

Jeg tror ikke, at hr. Mogens Jensen har fået kigget på, hvad det er, vi skal stemme om her senere på dagen. Der er faktisk et forslag, vi skal stemme om, og det er den her milliard, og jeg vil love, at Dansk Folkeparti kommer til at stemme ja til, at den her milliard kommer ud på ældreområdet. Det kan jeg garantere for. Der bliver trykket på de grønne knapper, når vi øger rammen med 1 mia. kr.

Det, vi egentlig frygter mest med den her milliard, er, om den reelt kommer til at gå til ældreområdet. Jeg spurgte jo også den socialdemokratiske finansordfører, hvordan man vil finde de her 12 mia. kr. over en 6-årig periode, men det kunne jeg ikke rigtig få noget svar på. Vi har også spurgt finansministeren, om han kan give et svar på, hvordan vi lige finder de her 12 mia. kr. over en 6-årig periode, og her kan vi heller ikke få svar. Derfor ville vi gerne have haft, at vi kunne være sikre på, at den her milliard gik til ældreområdet. Der er en enkelt, som i dag ligesom har sagt, at det kommer den til, og det vil jeg da sige at Dansk Folkeparti kommer til at følge meget nøje om den også gør.

Kl. 11:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 11:53

Mogens Jensen (S):

Jeg hører Dansk Folkepartis ordfører stå her og sige, at man vil stemme for finansloven, og det synes jeg da er en positiv udvikling, sådan at de ældre kan få den her ekstra milliard, som regeringen har aftalt. Det synes jeg er et meget positivt tilsagn, men det er måske lidt overraskende. Men må jeg spørge ordføreren, for ordføreren sagde lige før, at vi nu også skal have lidt tillid til dem ude i kommunerne: Skal vi så ikke også have tillid til, at kommunerne godt kan finde ud af at bruge den her milliard kroner på de ældre?

Kl. 11:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 11:53

René Christensen (DF):

Uha, nu er det, man kan blive sådan lidt forvirret, for det er jo også det svar, der kommer fra finansministeren: Nu kommer der en milliard ud, kommunerne skal søge om dem, og så skal de sige, at de skal gå til ældreområdet. Men er det nu sådan en øvelse igen, hvor kommunen får 10 eller 15 mio. kr., og dem putter de ind i den ene ende, og så trækker de 10 eller 15 mio. kr. ud i den anden ende? For så har vi jo ikke fået et løft på ældreområdet. Derfor var det rigtig godt, hvis man havde sat nogle fingeraftryk på her og havde sagt: Det her skal gå til ældreområdet.

Vi frygter, at når Moderniseringsstyrelsen kommer ud til kommunerne med de her 12 mia. kr. eller nogle af de her 12 mia. kr. – vi kan jo heller ikke få at vide, om det hele går til kommunerne, og hvor meget der går til regionerne, og hvor meget der går til staten – bliver man jo nødt til at finde dem på nogle af de områder, man kan finde dem på. Og der ved ordføreren jo godt hvad det er for nogle områder kommunerne kan finde noget på: Det er børneområdet, og det er ældreområdet, for alt det andet er jo lovbundet. Og det er jo desværre det, kommunerne har at arbejde med i dag.

Kl. 11:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så har jeg den sidste spørger i denne runde. Det er hr. Christian Juhl, Enhedslisten, værsgo.

Christian Juhl (EL):

Tak for det. Jeg blev ikke helt klogt på det svar, der blev givet på spørgsmålet om dagpengeforringelser, så jeg er nødt til at prøve på at bede om et uddybende svar. Forstod jeg rigtigt, at ordføreren mente, at regelændringen i 2010, hvor man forringede perioden og gjorde det meget svært at genoptjene dagpengereetten, var en udmærket aftale, og at Dansk Folkeparti ikke har tænkt sig at gøre mere ved det på nuværende tidspunkt, selv om krisen jo er blevet væsentlig dybere siden 2010?

Kl. 11:54

vet et stykke arbejde, der gør, at de her mennesker faktisk også er klar til at komme ud og konkurrere med billig østeuropæisk arbejdskraft. Jeg tror faktisk, det er det, vi skal snakke om, i stedet for at fastholde folk uden for arbejdsmarkedet.

Kl. 11:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er ikke flere indtegnet til korte bemærkninger, så tak til ordføreren.

Jeg vil også gerne kvittere for, at alle har været ret gode til at overholde taletiden i denne runde.

Der er frokostpause nu, og mødet er udsat til kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 11:57).

Kl. 13:00

Kl. 11:55

René Christensen (DF):

Jeg er helt enig i, at på daværende tidspunkt, da man halverede dagpengeperioden, syntes vi, det var en god idé, og som udgangspunkt, når konjunkturerne er der, synes vi stadig væk, det er en god idé at have en dagpengeperiode på 2 år. Det vil jeg gerne sige til spørgeren heroppefra i dag. Det synes vi sådan set stadig væk.

Så er jeg enig med ordføreren i, at de konjunkturer jo ikke er til stede nu. Og det er også derfor, at vi har været med til at stemme for de forbedringer, der er kommet, for at holde hånden under de borgere, der står i den situation, at deres dagpengeperiode udløber nu, for der har jo reelt ikke været et job til dem ude på den anden side.

Kl. 11:55

Forhandling**Formanden:**

Mødet er åbnet igen.

Det er fru Sofie Carsten Nielsen som radikal ordfører, der har ordet nu.

Kl. 13:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til den anden korte bemærkning.

Kl. 11:55

(Ordfører)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg tillader mig at flytte hr. René Christensens papirer fra pulten. Det er helt i orden.

Tak for ordet. Om knap 1 uge er det juleaften. Det er der nogle der går ret meget op i hjemme hos mig. Det er traditionernes fest, hvor mange gør, som de plejer, men der er en ting, der har ændret sig i år, og det handler ikke om risengrød eller Rudolf eller røde huer. Det handler om, at en siddende regering for første gang i 15 år har lavet en finanslovsaftale over midten. Det er jo en tradition, der er brudt. Blokpolitikken er død, og det er jeg glad for. Jeg er også stolt af det, for i Radikale Venstre samarbejder vi med dem, der vil.

Indholdet er jeg også glad for. Finansloven har en stærk social profil, et grønt fokus, mere vækst og en ansvarlig økonomi. Samlet set er det en velafbalanceret finanslovsaftale, hvor vi på en ansvarlig måde udvikler velfærdssamfundet og investerer i vækst og arbejdspladser. Med finanslovsaftalen har regeringen sikret en balanceret vækst i de offentlige udgifter fremadrettet, så vi kan tage hånd om de udfordringer, som vores velfærdssamfund står over for.

Regeringen afsætter 1 mia. kr. årligt, som kan omsættes i flere bade, mere rengøring eller mere tid med de ældre. Midlerne skal anvendes til at løfte ældreplejen der, hvor der er størst behov i den enkelte kommune. Det skal kommunerne og de ældre afgøre, ikke os i Folketinget. Vi prioriterer over ¼ mia. kr. til de socialt udsatte – de mest udsatte danskere. Vi styrker indsatsen for at hjælpe socialt udsatte børn og unge, bl.a. med en forebyggende indsats mod fattigdom. Og vi afsætter penge til nedbringelse af tvang i psykiatrien til en indsats mod vold i familien og til boligbistand til unge. Et initiativ, som jeg er særlig glad for, er oprettelsen af Dansk Center for Partikelterapi i Skejby. Centeret vil styrke indsatsen mod kræft, især hos børn. Samlet set styrker vi indsatsen over for de ældre, vi løfter psykiatrien og kræftbehandlingen, og vi afsætter flere ressourcer til socialt udsatte. Det er jeg stolt af.

Den grønne omstilling har også fået et markant rygstød med finanslovsaftalen. Klimaforandringerne er fortsat en af de største udfordringer, verden står over for. Og vi tror på, at det nytter at gøre noget. Vi tror på, at vores grønne investeringer giver afkast og nye vækstmuligheder. Derfor investerer vi yderligere 200 mio. kr. årligt til bedre ressourceudnyttelse, naturbevarelse, grøn omstilling og udvikling af grønne teknologier. Vi opretter Den Danske Naturfond

Christian Juhl (EL):

Det vil sige, at Dansk Folkeparti synes, at det er o.k. med en 2-årig periode og en 1-årig genoptjeningsperiode, selv om vi nu i mindst 5 år har haft en krise, som banker tusindvis af mennesker ud af dagpengesystemet? Jeg kunne jo også se, at det blev bekræftet af forårets forslag. Vi havde 13 forslag til bl.a. forbedringer af forholdene for de arbejdsløse i foråret, hvor Dansk Folkeparti ikke stemte for et eneste af dem, uanset om vi snakkede genoptjening, uddannelse, dagpengeperiodens længde eller de timer, der tæller. Jeg forstår det ikke.

Hvornår bliver det så galt, at man vil være med til at lave nogle reelle forbedringer for de arbejdsløse?

Kl. 11:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 11:56

René Christensen (DF):

Det, der er udfordringen her, er jo tit og ofte at få gjort dem, der står uden for arbejdsmarkedet, parate til at blive en del af arbejdsmarkedet. Vi må altså erkende i dag, at det at komme på en arbejdsplads og sige, at man har 2 års anciennitet på dagpenge eller på kontanthjælp, ikke er det, der bringer en tilbage på arbejdsmarkedet.

Det, jeg tror er rigtig vigtigt, og det er det, jeg tror bliver lidt interessant med Carsten Koch-udvalget, er, hvordan vi får brugt den her tid i samarbejde med både a-kasserne og jobcentre på at få gjort de her borgere parate til at komme ud at tage kampen om de arbejdspladser, som kommer om lidt. Jeg tror også, at Enhedslisten tror på, at når alle de her store anlægsprojekter kommer i gang lige om lidt – supersygehuse, Femernforbindelsen, infrastrukturprojekter – så kommer der arbejdspladser nu. Der er det altså vigtigt, at man får la-

med en startkapital på næsten 1 mia. kr. Det bliver en ny epoke, når danskerne sammen helt eller delvis kan blive ejere af den danske natur. Vi beholder vores mangfoldige natur, renere vandmiljø, og samtidig reducerer vi udledningen af drivhusgasser på den her måde. Det er jeg også rigtig glad for.

Det er Radikale Venstres holdning, at det skal være mere attraktivt at have et job end at være modtager af offentlige ydelser, især når det foregår passivt. Derfor er det jo godt, at vi får fremrykket skatteaftalen fra 2012. Næste år afsætter vi 1 mia. kr., så alle i arbejde får et større fradrag. Specielt de enlige forsørgere og kontant-hjælpsmodtagerne får et markant fradrag. Det betyder, at det bedre kan betale sig at arbejde, og det bidrager dermed også til et positivt løft i beskæftigelsen. Samtidig fremskynder regeringen afgiftslettelserne for erhvervslivet. De skatte- og afgiftslempelser fra vækstplanen, som vi aftalte i foråret, fremrykkes, så de begynder allerede næste år. Fremrykningen vil forbedre virksomhedernes vilkår og vil bidrage til at understøtte vækst og virksomhedernes muligheder for at skabe nye job. Det er det, Danmark har brug for.

Kl. 13:05

Krisen har gjort mange familier usikre på fremtiden. Det er vigtigt, at vi siger, at nu er optimismen på vej tilbage. Troen på fremgang breder sig. Så man skal fatte mod, for der er lys for enden af tunnellen. Regeringens politik virker. Med de seneste prognoser fra Nationalbanken og regeringen selv ser det ud til, at der er et stemningskifte i dansk økonomi. Der kommer meldinger fra udlandet, som indikerer, at verden omkring os også ser mere positivt på væksten. Det er godt for Danmark. Vi skal ikke nedjustere vækstskønnet for 2013, men derimod opjustere en lille smule. Og for 2014 forventer vi en normalisering af økonomien med tiltagende vækst. Også på arbejdsmarkedet er der lidt mere positive toner. Beskæftigelsen er stigende, ledigheden er lidt faldende. Recessionen ser ud til at være overstået i EU, og de europæiske forbrugere ser lysere på fremtiden. Regeringens finanslov for 2014 bidrager så meget som muligt til denne vending, selvfølgelig uden at vi sætter økonomien over styr. Det er jeg stolt af.

Det har haft høj prioritet for regeringen at holde hånden under beskæftigelsen. Med aftalen investerer vi næsten 10 mia. kr. i velfærd og vækstinitiativer over de næste 4 år. Det er alt sammen inden for en ansvarlig økonomisk ramme, så det offentlige underskud nedbringes, og så Danmark opfylder EU-henstillingen. Regeringens troværdige økonomiske politik har skabt ro, stabilitet om renten, som særlig danske boligejere nyder godt af. Når det gælder omverdens tillid til dansk økonomi, er Danmark fortsat medlem af den eksklusive klub af lande, som har AAA-status. Det er jo altså en status, som har en direkte positiv effekt på helt almindelige husholdningers muligheder for at låne penge og for virksomhedernes muligheder for at investere.

Men vi er ikke færdige med arbejdet. Vi er jo ikke færdige med at skabe resultater, og vi er heller ikke færdige med at reformere Danmark. Vi går et forår i møde med væsentlige reformer. Indsatsen over for den ledige og hans behov er i fokus i den kommende beskæftigelsesreform, og det har vi i Radikale Venstre store forventninger til. En af de kommende udfordringer er også at gøre os alle sammen dygtigere til det, vi laver. Produktivitetskommissionen vil i begyndelsen af foråret afslutte sit arbejde og komme med anbefalinger til, hvad vi skal for at blive et dygtigere Danmark. Det er en reform, der skal bidrage til, at Danmark kan forblive blandt de mest velstående lande i verden, for det er jo en forudsætning for, at vi fortsat kan have et godt velfærdssamfund og et stærkt socialt sikkerhedsnet.

Jeg er rigtig godt tilfreds med, at regeringen tager ansvar, og at vi samarbejder med dem, der vil. Tak for ordet.

Kl. 13:08

Formanden:

Hr. Peter Christensen, den første korte bemærkning.

Kl. 13:08

Peter Christensen (V):

Tak for det. En del af det, som jeg glæder mig over ved finansaftalen, er jo, at vi får fremrykket nogle af det her skatte- og afgiftslettelser, for det er også en lille brik i, at det hele tiden bedre skal kunne betale sig at skabe arbejdspladser og være i beskæftigelse.

Så kom regeringen med en økonomisk redegørelse for en lille uge siden, og det interessante er jo, at man går ind og kigger på Sverige og fra regeringens side aktivt peger på, at væksten er langt højere i Sverige. Man ved fra tidligere, at økonomi- og erhvervsministeren har været ude at pege på, at en af de gode effekter, der kan ses i Sverige, er, at de nemlig har sænket skatterne markant derovre. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre Radikale Venstre: Hvordan kommer vi op på vækstrater a la de svenske, når man nu selv hele tiden refererer til dem? Er det ved at bruge samme værktøj, nemlig skatteværktøjet? Støtter Radikale Venstre, at man gør det? Hvorfor er det ellers, at man skal lære af Sverige?

Kl. 13:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:09

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg er også glad for, at det lykkedes os at indgå en aftale sammen, og jeg er da godt tilfreds med, at vi har fremrykket de skatte- og afgiftslettelser, som vi i forvejen var enige om.

Så spørger hr. Peter Christensen om det med Sverige, og jeg tror, vi kan lære meget af svenskerne, når det gælder produktivitetsforbedringer. Det er jo noget af det, som økonomi- og indenrigsministeren lægger op til i Økonomisk Redegørelse, og de anbefalinger kommer jo samlet her til foråret. Det skal vi da bruge til at se på, hvordan vi kan forbedre produktiviteten både i den offentlige og i den private sektor i Danmark. Vi har jo netop også med fremrykningen aftalt en række skatte- og afgiftslettelser, og dem er jeg rigtig godt tilfreds med, så jeg synes allerede, at vi er inspireret af det svenske. Men jeg tror ikke, man bare kan kopiere modellerne fra det ene land til det andet. Vi har også en anden arbejdsmarkedsmodel.

Kl. 13:10

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 13:10

Peter Christensen (V):

Når vi nu er enige om, at det er godt for dansk økonomi, at vi får sat nogle af de her skatter og afgifter ned, hvad er så grunden til, at Radikale Venstre afviser, at man kan gå længere ad den vej? Jeg taler ikke om, at det skal være i dag eller i morgen, men hvorfor afviser Radikale Venstre yderligere skatte- og afgiftslettelser, når man selv tror på, at det har en effekt?

Kl. 13:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:11

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg har ingen erindring om, at vi har afvist skatte- og afgiftslettelser til evig tid. Men vi har lige aftalt en fremrykning af en skatteaftale, som nu bliver implementeret og går i gang her efter nytår. Det synes

jeg er rigtig godt. Der er jo det med skatte- og afgiftslettelser, at de skal finansieres. Det er rigtig vigtigt for den her regering, at vi ikke bruger penge, som vi ikke har, at vi ikke bruger penge, som vi regner med at kunne finde i effektiviseringer og modernisering, før vi har dem i hånden.

Kl. 13:11

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:11

Frank Aaen (EL):

Fru Sofie Carsten Nielsen sagde to gange, at Radikale Venstre samarbejder med dem, der vil, og det kan jeg jo ikke tage som meget andet end et udsagn om, at Enhedslisten ikke vil samarbejde, og derfor kunne jeg jo godt tænke mig at få at vide, hvad det er, Radikale Venstre mener Enhedslisten ikke kunne samarbejde om. Hvad var det, der var til hinder for, at man havde lavet en aftale med Enhedslisten?

Kl. 13:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:12

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jamen det må hr. Frank Aaen jo selv bedst vide, for det var jo Enhedslisten, der ønskede de her særlige rettigheder skrevet ind i loven. Det var vel der, vi ikke kunne mødes, og Enhedslisten ikke ønskede at indgå et kompromis og slå til i forhold til en, synes jeg, rigtig, rigtig glimrende finanslovsaftale, som ellers også lå klar dér.

Kl. 13:12

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:12

Frank Aaen (EL):

Nu var det jo i realiteten regeringen, der afbrød forhandlingerne, for lige pludselig kom der ikke flere invitationer til forhandlinger. Men jeg er glad for at få bekræftet, at det, der skilte, ikke var pengene – der var 1 mia. kr.; det var udelukkende spørgsmålet om, om de ældre skulle have en rettighed eller de ikke skulle have en rettighed. Det var altså åbenbart afgørende for Radikale Venstre, at de ældre ikke skulle have en rettighed, og derfor afbrød man forhandlingerne; sådan må jeg forstå det.

Så må jeg spørge videre: Er det korrekt, at man, hvis man havde lavet en aftale med Enhedslisten, så havde fjernet besparelser på efteruddannelsen af voksne, sygeplejersker, lærere og pædagoger, og at man f.eks. også havde fjernet besparelser på asylcentrene?

Kl. 13:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:13

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det sidste er jo korrekt, altså at Enhedslisten ikke slog til, selv om de havde forhandlet sig til en fjernelse af de her besparelser, både på asylområdet og på SVU'en. Det er jo fuldstændig korrekt, og det er også gengivet flere gange; der ville Enhedslisten alligevel ikke slå til, til trods for at de her ting var fjernet i det, som Enhedslisten havde fået forhandlet frem.

Kl. 13:14

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 13:14

Ole Birk Olesen (LA):

Fru Sofie Carsten Nielsen taler om væksten i Danmark, og at den er på vej tilbage, og heraf forstår man, at det er vigtigt, at vi har en økonomisk vækst i det her samfund. Det er jo rigtigt, at prognoserne er, at vi igen vil få en større økonomisk vækst, end vi har haft i de senere år. Men det betyder jo ikke, at vi har en stor økonomisk vækst i Danmark. Vi har i de seneste 10-15 år haft en lavere økonomisk vækst end i de fleste andre sammenlignelige lande, og prognoserne peger også på, at vi i de kommende 10-15 år vil have en lavere økonomisk vækst end i de fleste andre sammenlignelige lande. Mener den radikale ordfører, at det er et problem? Og hvad mener Det Radikale Venstre at der skal gøres ved det problem, at Danmark sammenlignet med andre lande har lave væksttal?

Kl. 13:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:14

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det er et problem, hvis der ikke kommer vækst i Danmark, sådan at vi også er i stand til at udvikle vores velfærdssamfund og dermed også finansiere det. Det er jo regeringens plan, at vi skal have en stille, rolig og ret afdæmpet vækst i de offentlige udgifter, fordi det er måden at udvikle vores velfærd i fremtiden på. Det kan vi kun finansiere, hvis vi også har fremtidig vækst. Det er der heldigvis også prognoser der nu tilsiger, og det er jo godt; det er, fordi den politik, vi fører, virker. Ønsker jeg mere vækst? Ja, det kunne jeg godt tænke mig. Sammenlignelige lande er jo et vidt begreb; der er desværre lande i EU, som har langt værre prognoser, end vi har i Danmark, fordi de ikke i samme grad har kunnet rydde op og reformere, som vi har gjort i Danmark.

Kl. 13:15

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:15

Ole Birk Olesen (LA):

Det drejer sig ikke om mange lande i EU. Hvis man ser på OECD's 34 medlemslande, kan man se, at Danmark i de senere år ret konsekvent har ligget i bunden og også vil gøre det i de kommende år, på en femteplads, altså på en femtesidste plads. Og der ville jeg så høre: Mener Det Radikale Venstre, at vi kan komme op på samme vækstrater som andre lande, hvis vi har et skattetryk, der er det markant højeste i verden? Altså, vores skattetryk ligger på omkring 48 pct. af BNP, mens man i de lande med det næsthøjeste skattetryk er helt nede på 45 pct. af BNP; det er faktisk en forholdsvis mærkbar forskel.

Kl. 13:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:16

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg vil gerne have vækst i Danmark; det er regeringens plan, og det er det, vi arbejder for. Der skal igen komme vækst i Danmark, fordi det er til gavn for udviklingen af vores velfærdssamfund, for skabelsen af danske arbejdspladser. Jeg vil ikke have høj vækst på bekostning af udviklingen af vores velfærdssamfund alene; det er en balanceret tilgang, som regeringen har til det her; man kan ikke rive tæppet væk i den ene side for at få det til at gå hurtigere i den anden. Det

er den balancerede tilgang, som regeringen har til det, og det har jeg fuld tillid til.

Kl. 13:17

Formanden:

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 13:17

Mike Legarth (KF):

Jeg bliver bragt en smule tvivl, så nu vil jeg gerne lige høre om Det Radikale Venstres helt præcise ståsted. Vil Det Radikale Venstre være med til i den her valgperiode at sætte en dagsorden om et krav om nye skattelettelser og et mindre offentligt forbrug, sådan at vi får gang i væksten og får forbedret konkurrenceevnen – Det Radikale Venstre peger selv mod Sverige – i forhold til at vi skal have de fordele, det giver? Kan ordføreren give det løfte, at man i den her valgperiode godt vil være med til at sætte den dagsorden?

Kl. 13:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:18

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Hr. Mike Legarth kan være helt tryk ved, at det er Radikale Venstres dagsorden såvel som regeringens – det er den, regeringen har fremlagt – og den siger: Skal vi udvikle vores velfærd, har vi en begrænset, men moderat vækst i det offentlige forbrug, fordi vi gerne vil være med til at udvikle velfærden, og fordi vi mener, at det har vi råd til i de kommende år, for vi har gennemført en række reformer. Vi stopper jo ikke med de reformer. Og jeg håber, at hr. Mike Legarth og hans parti og andre vil være med til at fortsætte med de reformer, der forandrer Danmark, sådan at vi kan udvikle vores velfærd i fremtiden. Det gælder beskæftigelsesområdet og produktivitetssområdet, hvor vi kan lære meget af Sverige.

Kl. 13:18

Formanden:

Hr. Mike Legarth.

Kl. 13:18

Mike Legarth (KF):

Jo, men jeg vil gerne bede om et klart svar: Vil De Radikale være med til at sætte en ny dagsorden om at gennemføre nye skattelettelser, nye reformforslag i den her samling for at nå det, vi gerne vil, nemlig at skaffe nye job, skaffe beskæftigelse? Så det er ikke et spørgsmål om, hvad man vil gøre på den lange bane, men om man vil gøre det her og nu. For jeg er ikke sikker på, at regeringen, og især ikke regeringens parlamentariske grundlag, vil være med til at sætte den dagsorden, så derfor er det vigtigt for mig at vide, hvor vi har Det Radikale Venstre.

Kl. 13:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:19

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jamen det er bestemt ikke for at være polemisk.

I forhold til hr. Mike Legarths spørgsmål: Nej, der er ingen planer om yderligere skatte- og afgiftslettelser for nuværende. Vi har lige gennemført en fremrykning af den skattereform, som vi har forhandlet på plads sammen med bl.a. hr. Mike Legarths parti. Den er jeg rigtig godt tilfreds med. Og hr. Mike Legarth sætter skattelettelser og afgiftslettelser og produktivetsforbedringer og reformer ind i den samme kasse, men det er jo ikke det samme. Der synes jeg, man

må skille tingene ad. Jo, vi skal reformere, for vi skal blive mere produktive i Danmark. Det er derfor, regeringen har nedsat en Produktivitetskommission. Vi gør noget ved sagerne; vi handler på de udfordringer, vi har.

Kl. 13:20

Formanden:

Hr. René Christensen, kort bemærkning.

Kl. 13:20

René Christensen (DF):

Tak, og tak til ordføreren. Nu har vi brugt sådan lidt tid på, da Dansk Folkeparti var på talerstolen omkring det her, at man skal sige, hvad det er, man vil, og der vil jeg egentlig gerne spørge ordføreren om den her modernisering, som man lægger op til på 12 milliarder over en 6-årig periode i det offentlige. Kan ordføreren fra Det Radikale Venstre løfte lidt af sløret for, nu hvor man har fundet ud af, at det er 12 milliarder, man kan rationalisere for, modernisere for i det offentlige, hvad det så er for nogle emner, man vil tage op og også gerne en fordelingsnøgle på, hvor meget der kommer til at ligge i kommunalt regi, i regionerne og i staten?

Kl. 13:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:20

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Hr. René Christensen ved udmærket godt, at regeringen har en ambition om at modernisere for 12 mia. kr. i den offentlige sektor. Det er der efter De Radikales mening to veje til, som er rigtig effektive. Det er afbureaukratisering, altså at afskaffe noget af alt det, som tager tid for især offentligt ansatte medarbejdere. Det er også noget af det, som Produktivitetskommissionen kommer med anbefalinger på. Det andet er brug af ny teknologi, brug af nye redskaber, som gør, at man kan gøre mange, mange ting meget mere effektivt. Det er også et område, hvor regeringen allerede har taget fat på en række områder.

Men der er mere at gøre i de kommende år på de her områder. Vi skal ikke stoppe med at afbureaukratisere eller tage ny teknologi i brug, når det kan gøre det lettere, give bedre service til borgerne og samtidig give mulighed for at udvikle velfærdssamfundet på andre områder ved netop at få nogle midler ud, som geninvesteres i velfærd. Det er jo det, regeringens mål er.

Kl. 13:22

Formanden:

Hr. René Christensen.

Kl. 13:22

René Christensen (DF):

Det er jo ret interessant, fordi her er der jo faktisk sat årstal på. Det er også sådan noget, man bruger meget i politik. Hvornår skal det være indfaset? De her 12 milliarder skal altså være fundet inden udgangen af 2020, en 6-årige periode, og det er jo så de her omtalte 2.000 millioner om året, man nu skal til at effektivisere for derude. Jeg kan forstå, at man mener, at det er lidt robotstøvsugere, det vil i hvert fald være noget af det, altså ny teknologi, og så vil det også være, at der bliver mindre regelsæt. Så vil jeg bare sige, at for nogle af de reformer, der har været her på det sidste om kontanthjælp og andet, er man jo bare endt med at lave endnu mere bureaukrati. Men det, vi kan høre nu, er, at der bliver færre bureaukratiske opgaver for kommuner og regioner i fremtiden.

Kl. 13:22

Kl. 13:26

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:22

Kl. 13:26

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det bør være enhver regerings mål at afskaffe noget bureaukrati. Jeg er fuldstændig på det rene med, at det aldrig er så let, som det er at sige det, men det er det, vi arbejder på og også er i gang med på en række områder. Der er meget mere til ny teknologi end robotstøvsugere. Det tror jeg godt hr. René Christensen, som også gør sig på det kommunale niveau, ved. Men forskellen her er jo, at regeringen ikke har brugt 12 milliarder på noget andet. Regeringen har en målsætning om at modernisere den offentlige sektor for 12 milliarder for at geninvestere 12 milliarder i udviklingen af velfærd. Det er der en år-række til at implementere, og det har jeg sådan set ret god tillid til også kommer til at ske.

Kl. 13:23

Formanden:

Hr. Finn Sørensen, en kort bemærkning.

Kl. 13:23

Finn Sørensen (EL):

Tak. I Berlingske den 7. december 2013 siger ordførerens partiformand, fru Margrethe Vestager, at modstanden mod Enhedslistens forslag om at give hjemmehjælpsmodtagere en rettighed til et minimum af personlig hygiejne var noget, jeg citerer, »stor og principiel«. Man havde nu, og jeg citerer igen, »trukket en streg i sandet«. Økonomi- og indenrigsministeren lægger ikke skjul på, at vi skal have færre, ikke flere velfærdsrettigheder. Hun vil bl.a. have afskaffet de lediges ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse. Hun vil have afskaffet pensionisters rabatter på busbilletter og pas.

Så kommer der nogle spørgsmål: Er det ikke topmålet af arrogance, at en person, der selv har udnyttet sin ret til mange års selvvalgt, gratis universitetsuddannelse, ikke under en arbejdsløs retten til sølle 6 uger? Hvilke andre velfærdsrettigheder vil Radikale Venstre have afskaffet? Vil man f.eks. afskaffe eller begrænse retten til folkepension, der jo åbenbart har den ulempe, at den er begrundet i en bestemt alder? Vil man afskaffe handicappedes ret til gratis hjælpemidler? Vil man afskaffe retten til gratis skolegang, gratis lægehjælp osv.? Det vil jeg gerne have nogle svar på.

Kl. 13:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:25

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det var mange spørgsmål og mange insinuationer, men jeg skal forsøge at give hr. Finn Sørensen de bedste svar, jeg kan.

Min partileder har rejst en debat om, hvorvidt man, når man fylder 65 år, automatisk skal have rabat. For er det i dag en livsbegivenhed, som pludselig gør en til en svagere person, at man er fyldt 65 år? Det mener vi ikke i Radikale Venstre. Vi har så sat nogle ting til debat, såsom netop det, at man får rabat på sit buskort.

6 ugers selvvalgt uddannelse – og det håber jeg at vi kommer til at se på i beskæftigelsesreformen i løbet foråret – handler ikke om at fratage nogle mennesker nogle muligheder; det handler om, at folk skal have de rette muligheder. Hvad er det, den enkelte har behov for for at komme tilbage på arbejdsmarkedet i stedet for at få stukket den samme standard ud?

Det er sådan set det, der er ambitionen for Radikale Venstre.

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Finn Sørensen (EL):

Jeg må bede ordføreren læse det interview. Så vil man kunne se, at det handler om at afskaffe rettigheder. Det er jo også det, der bliver sagt. Det er *retten* til selvvalgt uddannelse, man vil afskaffe for de ledige. Jeg vil gerne citere:

»Den automatik, der er i en række ydelser, bare fordi man bliver ældre, er et kontroversielt eksempel på, at man er gået for langt.«

Og så fortsætter citatet dernedad.

Det er da ikke underligt, at man på baggrund af sådan en udtalelse spørger: Hvilke andre rettigheder vil Radikale Venstre have afskaffet? Jeg synes, det er rimeligt, at vælgerne får besked på det, når man kommer med en så kontroversiel udmelding. Det er bekymrende, at statsministeren og finansministeren ikke siger fra. Det er jo et generalangreb på alt, hvad arbejderbevægelsen har stået for indtil nu. Men i det mindste må ordføreren da kunne fortælle vælgerne, hvad det er for rettigheder, man derudover vil have afskaffet.

Kl. 13:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:27

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg synes, at det er forstemmende, at det ikke er muligt at starte en debat her i Folketinget og i Danmark helt generelt om, hvad for nogle automatikker der skal sætte ind, fordi man fylder 65 år. Det er det, Radikale Venstre har ønsket her, og jeg kan berolige hr. Finn Sørensen med, at vi ikke har nogen som helst planer om at afskaffe folkepensionen.

Det, som er interessant, og det synes jeg egentlig burde være en dagsorden også for venstrefløjten, er, hvad det er, der gør, at ældre, som har meget store opsparinger og store lønninger, automatisk skal have rabat. Det synes jeg faktisk er en debat, som vi burde kunne føre i Danmark uden at skulle håne hinanden.

Kl. 13:28

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 13:28

Louise Schack Elholm (V):

Tak. I går stod Socialdemokraternes beskæftigelsesordfører på talerstolen og fortalte om, at man ville igangsætte en undersøgelse af dagpengereglerne. Og sådan lidt nærmere adspurgt sagde ordføreren, at nu havde man skaffet de arbejdspladser, man kunne, og derfor skulle man nu se på dagpengereglerne.

Så nu vil jeg høre, om Det Radikale Venstre er enige med Socialdemokraterne i, at man ikke kan skaffe flere arbejdspladser i Danmark. Altså, skal vi fuldstændig give op på den del? Giver regeringen og De Radikale helt op i forhold til at skabe flere arbejdspladser? For vi mener i Venstre, at det er vigtigt at skabe flere arbejdspladser.

Kl. 13:28

Formanden:

Ordføreren.

- Kl. 13:28
- Sofie Carsten Nielsen (RV):**
Det er en meget interessant formulering, som fru Louise Schack Elholm kommer med, men jeg var faktisk i Folketingssalen i går, da Socialdemokraternes ordfører var på talerstolen. Jeg mindes ikke, at der blev sagt, at nu skulle vi ikke skaffe flere arbejdspladser, og at det var der ikke behov for. Selvfølgelig er der behov for altid at arbejde for, at der bliver skabt flere arbejdspladser i Danmark. Derfor er jeg også rigtig glad for den vækstplan, som vi har vedtaget bl.a. i samarbejde med fru Louise Schack Elholms parti, og den handler netop om, at der skal skabes flere private arbejdspladser i Danmark. Jeg er også rigtig glad for, at vi har rekordhøje offentlige investeringer, for de er netop med til at skabe arbejdspladser her og nu, hvor krisen har været hård ved Danmark. Jeg er sådan set rigtig glad for begge dele. Så vi kommer til at blive ved med at skubbe på, for at der bliver skabt arbejdspladser i Danmark.
- Kl. 13:29
- Formanden:**
Fru Louise Schack Elholm.
- Kl. 13:29
- Louise Schack Elholm (V):**
Det glæder mig da, at De Radikale ikke deler bekymringen over, om man kan skaffe arbejdspladser i Danmark.
Så vil jeg prøve at høre den radikale ordfører om, hvilke reformer det så er, Det Radikale Venstre har i tankerne, vi skal i gang med for at skabe de her arbejdspladser. For det virker jo ikke, som om alle er helt enige om, at der skal flere reformer til. Så hvad er det præcist for nogle reformer, som Det Radikale Venstre har i tankerne? Er der nogle nye, vi ikke har hørt om?
- Kl. 13:30
- Formanden:**
Ordføreren.
- Kl. 13:30
- Sofie Carsten Nielsen (RV):**
Som jeg lige nævnte for fru Louise Schack Elholm, er jeg rigtig glad for den vækstplan, som netop for 90 mia. kr. skal være med til at skubbe på, for at der bliver skabt flere private arbejdspladser i Danmark. Den bliver implementeret nu. Det kommer også til at tage lidt tid, før det hele er ude at rulle. Ligesom at vi – og det er ikke for at være polemisk, at jeg gentager det, men jeg tror bare, at fru Louise Schack Elholm egentlig stillede det samme spørgsmål – gerne vil stille med både større offentlige investeringer for at skabe flere arbejdspladser og have vækstplanen for at skabe flere arbejdspladser. Det er vi glade for. Det kommer vi til at fortsætte med.
- Kl. 13:30
- Formanden:**
Hr. Jakob Engel-Schmidt, en kort bemærkning.
- Kl. 13:31
- Jakob Engel-Schmidt (V):**
Tak for det. Nu håber jeg på ordførerens tilgivelse, da jeg simpelt hen ikke kan lade være med at fortsætte i det spor, som min ærede kollega startede lige før. Det Radikale Venstre er jo kendt som et parti, der historisk ikke har været bange for at sige deres mening og tilkendegive deres holdning, hvad angår reformer. Og når man ser på regeringsgrundlaget – og jeg er selvfølgelig klar over, at papir er taknemmeligt – er det jo ikke, fordi det skorter på initiativer og store reformer, der kan sikre vores konkurrenceevne. Da jeg ved, at ordføreren tilhører det, man kalder den kreative klasse, kan jeg jo ikke lade være med at spørge, hvad man forestiller sig fremtidige økonomi-
- ske reformer skal indeholde for at styrke vores konkurrenceevne og sikre nye arbejdspladser.
- Kl. 13:31
- Formanden:**
Ordføreren.
- Kl. 13:31
- Sofie Carsten Nielsen (RV):**
Det sidste er så spændende. Så kunne jeg tænke mig at høre hr. Jakob Engel-Schmidt, hvilken klasse han tilhører. Men lad os tage det efterfølgende, for det er vist en lidt forældet debat.
Men regeringen har en beskæftigelsesreform på dagsordenen, en produktivitetsreform. Der kommer nemlig til at ligge anbefalinger fra det udvalg til en reform af hele beskæftigelsesindsatsen, som regeringen har nedsat – fra den Produktivitetskommission, som regeringen har nedsat, af de indsatser, som regeringen i de 2 år, den har været i gang, har sat i gang netop for at reformere Danmark og udvikle velfærden. Det kommer vi til at levere på, ligesom vi har leveret resultat på resultat på resultat af de ting, vi har sat i gang.
- Kl. 13:32
- Formanden:**
Hr. Jakob Engel-Schmidt.
- Kl. 13:32
- Jakob Engel-Schmidt (V):**
Ja, jeg må jo konstatere, at jeg nok ikke bliver meget klogere. Jeg er jo selv i stand til at læse regeringsgrundlaget og er udmærket klar over det, som fru Sofie Carsten Nielsen gjorde mig opmærksom på her.
Men så vil jeg bare vende opmærksomheden mod et andet element. Jeg har jo kunnet læse i dagspressen flere steder, at Det Radikale Venstre er et parti, der vil differentiere i forskellige ydelser og overførsler til danskere afhængigt af deres indkomstforhold og deres formue. Jeg vil bare lige sikre mig og bede om en bekræftelse på, at gør man det, så skal de mennesker, der i fremtiden ikke får adgang til diverse overførsler og tilskud, selvfølgelig kompenseres via skattelettelser.
- Kl. 13:33
- Formanden:**
Ordføreren.
- Kl. 13:33
- Sofie Carsten Nielsen (RV):**
Jeg beklager at måtte meddele, at jeg bliver nødt til at bede hr. Jakob Engel-Schmidt blive mere konkret. Hvor er det, hr. Jakob Engel-Schmidt mener at Radikale Venstre vil differentiere? Og hvor vil hr. Jakob Engel-Schmidt så spørge til det tilsvarende på skattelettelser?
- Kl. 13:33
- Formanden:**
Hr. Jacob Jensen, den sidste korte bemærkning.
- Kl. 13:33
- Jacob Jensen (V):**
Det var jo et spændende og, kan man måske sige, også dramatisk forløb, der var i særdeleshed lige op til afslutningen af finanslovsforhandlingerne. Jeg kan forstå, at der ligesom var to muligheder: Der var en skitse, som man havde lagt frem, som man ikke kunne få Enhedslisten til at bide på, og så var der så den aftale, som de borgerlige partier eller Venstre og Konservative indgik med regeringen – som jeg gerne vil kvittere for. Jeg vil godt spørge den radikale ordfører: Hvis det stod til De Radikale, hvilken af de to skitser var så at foretrække? Kunne man have fået Enhedslisten til at bide på den

skitse, der lå, havde det så været at foretrække set med radikale øjne – og dermed de elementer, man gerne havde set gennemført? Eller er det den aftale, man nu indgår, man egentlig ville foretrække af de to muligheder?

Kl. 13:34

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:34

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Et trickspørgsmål! Tak til hr. Jacob Jensen. Hr. Jacob Jensen kan være rolig ved, at jeg ville have været glad for begge aftaler, for vi samarbejder til begge sider, og det gælder om at få de bedste aftaler frem. Det er klart, at når vi søgte at få aftaler bredt, når vi søgte andre veje, så var det jo, fordi vi ikke kunne komme videre i de forhandlinger, vi havde med Enhedslisten. Jeg havde også være glad for den aftale, der lå klar der, ligesom jeg er glad for, at vi fik en aftale med V og K.

Jeg er endda rigtig stolt af, at vi har brudt blokpolitikken for første gang i 15 år, at det kan lade sig gøre at vise, at der er parlamentarisme i Danmark, at vi kan få det til at fungere, også selv om man er i opposition. Det synes jeg faktisk er rigtig positivt.

Kl. 13:35

Formanden:
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:35

Jacob Jensen (V):

Nu ved jeg, at ordføreren generelt er et glad menneske, så det synes jeg er fint. Uanset hvad der var sket, ville hun være glad, så det er jo godt.

Men jeg vil bare spørge til det indholdsmæssige – uanset parlamentarisme og alle andre fine ord. Når det handler om det indholdsmæssige i de to skitser, der lå, skal jeg så forstå det sådan, at De Radikale faktisk havde foretrukket den skitse, som man så i 11. eller 12. time ikke kunne få Enhedslisten til at bide på, at det var de elementer, man havde foretrukket, men da det ikke kunne lade sig gøre, måtte man gribe til alternativet og få en knap så god aftale, om end en aftale med V og K? Var det sådan, jeg skulle forstå svaret?

Kl. 13:35

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:35

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Nej, sådan skal hr. Jacob Jensen ikke forstå svaret, for jeg har ikke siddet og gjort det op med point til hver aftale, sådan er jeg ikke indrettet. Jeg er egentlig rigtig godt tilfreds med de resultater, vi kan skabe, og jeg er glad for, at vi fik en bred aftale. Jeg er også rigtig glad for, at vi fremrykker – og det er jo en aftale, vi allerede havde lavet – skatte- og afgiftslettelser, som vi allerede var blevet enige om. Det er jeg godt tilfreds med, så får vi sat gang i det hurtigt. Der havde været andre ting i aftalen med Enhedslisten, som jeg også ser fordele i, og sådan går det nok o-p op, mon ikke?

Kl. 13:36

Formanden:
Tak til den radikale ordfører. Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen som SF's ordfører.

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Politik er sjældent kedelig eller, for den sags skyld, forudsigelig og det har de sidste uger og måneder i dansk politik heller ikke været. Forudsigelig kan man heller ikke klandre Venstres politiske linje for at være. Oppositionens leder pendler som bekendt mellem et højt-svævende liv på 1. klasse og korte visitter i dansk politik, og når han viser sig på den danske politiske scene, skifter han holdninger og standpunkter, som vi andre skifter tøj.

Da vi stod her ved første behandling af regeringens udspil til en finanslov, havde jeg helt ærligt ikke forestillet mig, at man ville sige ja til de mange røde og grønne initiativer, der kom med undervejs i forhandlingerne, at Venstre skulle sige ja til en vækst i det offentlige forbrug til næste år frem for den nulvækst, som partiet ellers ønsker for Danmark, en finanslov, som betyder flere og ikke færre offentligt ansatte til at styrke velfærden, og at man på den måde skulle rykke til venstre.

Men jeg hilser selvfølgelig venstredrejningen velkommen, for det betyder nemlig, at vi nu får sat flere penge af til de ældre, de socialt udsatte børn og unge, sundhedsområdet og miljøet, selv om det da er ærgerligt, at nogle af fremskridtene for et bedre organiseret arbejdsmarked faldt bort, da Enhedslisten sagde nej til regeringens tilbud. For Venstre slog endnu engang fast, at man kun er et arbejderparti, når der skal holdes skåltaler. Man fejede nemlig de fleste af regeringens tiltag for et mere organiseret arbejdsmarked af bordet, og nu kan vi sågar høre partiets chefstrateg, hr. Claus Hjort Frederiksen, sige koldt og kynisk, at en timeløn på 40 kr. da bare er super, ligesom man stjeler i forhold til transportbranchen og nægter at være med til at give højere bøder for cabotagekørsel.

Jeg mener nu alligevel, at vi kan præsentere en ikke blot god, men rigtig god finanslovsaftale – en aftale, hvor de ældre borgere har fået en helt central plads. For lad mig sige det klart: De ældre fortjener en værdig alderdom, hvor der er tid, omsorg og pleje til dem, der har brug for det. Erna på 87 år, der har arbejdet, siden hun var 16 år, skal have mulighed for at kunne komme i bad; og Ole på 75 år, der ligeledes har et langt arbejdsliv bag sig, fortjener at bo i et rent hjem og få støvsuget, selv om han ikke længere kan svinge støvsugeren på grund af slidgigten.

I SF mener vi, at selv om man har nået en alder, hvor man har brug for en hjælpende hånd, skal der fortsat tages udgangspunkt i individuelle ønsker og behov. Derfor skal vi heller ikke på Christiansborg diktere, hvor mange bade om ugen, hvor mange ture i naturen, hvor mange kram eller hvor mange hyggesnakke den enkelte ældre skal have.

I Københavns Kommune har SF's sundhedsborgmester, Ninna Thomsen, netop gjort det muligt for de ældre at være med til at fastlægge, hvordan tiden, der er afsat til hjemmepleje, bruges bedst muligt til glæde for både borgere og ansatte. Det handler om medbestemmelse og tillid – noget, vi skal have mere af, ikke mindre.

Med finansloven for 2014 sikrer vi 1 mia. kr. til forbedringer for de ældre. Den enkelte kommune skal selv afgøre, hvordan pengene bedst bruges på de ældre til at skabe forbedringer, men pengene skal bruges på de ældre, det er en forudsætning.

Da vi stod her i salen for et par måneder siden til åbningsdebatten, talte Dansk Folkeparti om de ældre, og her legede hr. Kristian Thulesen Dahl julemanden, der havde meldt sin tidlige ankomst og uddelte fantasillioner til daglige bade, gratis kollektiv transport og enestuer. Det er alle sammen gode intentioner, som de fleste af os kan være enige i, men vi må bare konstatere, at hr. Kristian Thulesen Dahl regnede i Anders And-penge eller BR-penge, som vi hørte fra min kollega tidligere. For vi fik ikke svar på, hvor pengene skulle komme fra, hverken den dag eller efterfølgende, og vi venter stadig.

Kl. 13:36

Nu ligger der så en aftale for næste år med 1 mia. kr. ekstra til de ældre, og det er mange penge. Det er penge til forbedringer, fuldt finansieret. Det paradoksale er jo så, at selv om nogle af fremskridtene for et bedre organiseret arbejdsmarked faldt bort, kunne vi ikke få en aftale på plads, men derfor er det jo rigtig rart, at Venstre har foretaget en venstredrejning og nu vil lægge stemmer til et gevaldigt løft af velfærden i Danmark.

Der skal jo som bekendt et flertal til, for at tingene på papiret kan blive til virkelighed. Derfor er det også glædeligt, at Venstre og De Konservative har valgt at støtte regeringens finanslov. Det er tydeligt, at vi nu bl.a. kan styrke indsatsen for børn og unge i udsatte familier. Amalie, hvis mor er på kontanthjælp og hvis far er alkoholiker, har betydeligt dårligere chancer for at få det liv, hun drømmer om, end Ida, der er født af en mor med fast arbejde og en far, der er direktør og har uddannelse og en tung lønningspose i bagagen. Tværtimod er risikoen for, at Amalie selv ender som alkoholiker, betydeligt højere.

Folk vil aldrig være født lige, men vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at skabe lige muligheder for alle, så også Amalie får gode muligheder for at få det liv, hun drømmer om. Uligheden bliver nemlig skabt, allerede inden pigerne bliver taget op i deres mors favn for første gang, og derfor er jeg rigtig glad for, at vi med finansloven for 2014 sætter særligt ind over for de børn, der er bagud på point fra starten. Det gør vi ved at bruge 280 mio. kr. over de næste år, fordi vi skal sørge for, at de forældre, der har det sværest, bliver klædt ekstra godt på til at hjælpe deres børn. Vi sætter særligt uddannet personale ind i børnehaver og vuggestuer, som kan træde til, hvis et barn går for lud og koldt vand, eller hvis en far eller en mor i familien har brug for en ekstra hånd til at lægge flasken fra sig for bestandig.

Vi skal hjælpe sårbare børn, fordi det er vores pligt som samfund, og fordi det er torskedumt at lade være. Ved at sætte ind så tidligt som muligt hjælper vi de udsatte til et bedre liv og forhindrer senere og dyrere løsninger, hvis vi først griber ind, når det for alvor er gået galt. Det er hele grundtanken for det danske velfærdssamfund.

Kl. 13:42

Med finanslovsaftalen sætter vi også penge af til en af SF's vigtigste mærkesager, nemlig psykiatrien. Bent, som lider af en svær depression, har samme krav på hjælp som Britta, der har brækket et ben. Sådan har det ikke altid været, men det skal vi have lavet om på. Vi har, siden vi kom i regering, været med til at sikre forbedringer for psykiatrien i alle større økonomiske aftaler. Finansloven for 2014 er endnu en i rækken.

Med finansloven følger vi bl.a. op på tidligere aftaler, som sikrer en gradvis indførelse af en udredningsgaranti. Det betyder på helt almindeligt dansk, at et menneske med en psykisk sygdom kan få en diagnose inden for 1 måned, ligesom mennesker med en fysisk sygdom har krav på det i dag. Vi sikrer en halvering i brugen af tvang inden for psykiatrien og sætter også penge af til at ændre på pladsforholdene på de psykiatriske afdelinger. Endelig følger vi op på nogle af de anbefalinger, som Psykiatriudvalget kom med, bl.a. hurtigere hjælp til dem, der bliver syge, og større inddragelse af pårørende. En mor, en moster eller en god ven kan nemlig gøre forskellen på, om en behandling lykkes eller ej. Det ved de fleste, der har været igennem et langt sygdomsforløb, og det skal vi bruge meget mere.

Med finansloven giver vi også hele sundhedsområdet et løft, bl.a. fordi vi mener, at det er uretfærdigt, at bankdirektøren lever 10 år længere end den ufaglærte håndværker, der reparerer stormskaderne på hans hus. Det sundhedspolitiske udspil, der blev fremlagt i foråret, vil øge ligheden i sundhed, styrke indsatsen på kræftområdet og sikre mere forebyggelse, bl.a. for at sikre færre genindlæggelser blandt nyfødte og for at styrke både alkoholbehandlingen og hjælpen til ryggestop. Finansloven sætter penge af til alle disse tiltag.

Finansloven byder ikke kun på røde resultater. Med finansloven skaber vi også grønne forandringer. Den grønne omstilling af Danmark er et kardinalpunkt for SF. Vi skal fremtidssikre vores miljø, forebygge klimaproblemer, og vi skal udnytte og udbygge Danmarks konkurrencefordele, når det handler om grøn eksport. I denne finanslov hjælper vi omstillingen på vej. Vi sikrer bl.a. penge til at fremme grøn teknologi og til økologi, og til at vi kan blive bedre til at genbruge vores affald og udnytte ressourcerne bedst muligt. Endelig tager vi et afgørende skridt for at sikre naturen. Med en naturfond bliver det fra næste år muligt at opkøbe landbrugsjord og bruge dem til naturarealer. Så bevarer vi et frodigt planteliv og et rigt dyreliv og får meget bedre vandmiljø.

Ud over de røde og grønne prioriteringer, jeg har nævnt, er der også to andre ting, jeg gerne vil fremhæve. For det første beskatter vi fra næste år udvindingen af nordsøolien mere rimeligt og sikrer 28 mia. kr. til den kollektive trafik i de kommende år. Det er penge, der vil sikre ikke bare en rejsetid på 1 time mellem de store byer, men også forbedringer på togstrækninger overalt i landet. Det er en mere fair betaling af nordsøolien, og den kommer til at gavne alle danskere og miljøet. For det andet får vi med den reform af erhvervsuddannelserne, der forhandles om i øjeblikket, forbedret og forenklet erhvervsuddannelserne. Flere unge skal vælge uddannelserne til, og færre skal falde fra undervejs, og det skal de, fordi vi har brug for flere faglærte i fremtiden – elektrikere, tømrere og social- og sundhedshjælpere, der kan tage over, når store generationer går på pension. Det er faglært, uddannet arbejdskraft, der er klædt på til fremtidens job.

Alt i alt har vi lavet en aftale med røde og grønne forbedringer – et flot resultat, når man holder sig for øje, at vi stadig kæmper med efterdønninger af krisen og har skullet samle regningen op efter de borgerliges politik i 00'erne. Men jeg vil gerne kvittere for Venstres stemmer med tak og et enkelt spørgsmål: Når nu Venstre siger ja til en finanslov med vækst i det offentlige forbrug og flere offentligt ansatte, er det så udtryk for en ny linje eller blot et holdningsudsving fra partiet, som de færreste efterhånden ved hvor man har? Jeg spørger af ren nysgerrighed – en nysgerrighed, jeg nok deler med mange. Venstre har haft svært ved at give klare svar på, hvem der skal holde for, når der skal skæres ned i det offentlige, fordi man den ene dag freder de syge og den næste dag siger, at alt er i spil, eller også hævder man, at man da bare kan rundbarbere udviklingsbistanden, mens man vel og mærke selv flyver jorden rundt på første klasse.

Kl. 13:46

Formanden:

Der er foreløbig fire, der har korte bemærkninger. Fru Louise Schack Elholm først.

Kl. 13:47

Louise Schack Elholm (V):

Det lyder jo interessant. Det kan godt undre en, at hver gang et af regeringspartierne er på talerstolen, handler det næsten først og fremmest om at svine Venstre til. Vi har vist os som et ansvarligt oppositionsparti, der faktisk er villig til at indgå aftaler, i modsætning til den tidligere opposition. Det synes jeg sådan set godt man kunne tage hatten af for.

Jeg vil bare høre SF's ordfører, om man er glad for den finanslovsaftale, der ligger; den daværende skatteminister sagde jo ved indgåelsen af finanslovsaftalen, at man sådan set gerne havde set, at den var indgået med Enhedslisten. Er ordføreren venlig at gøre rede for, hvad det er for nogle områder, man er ked af røg ud af finanslovsaftalen, i forhold til den aftale, man kunne have fået med Enhedslisten? For der var jo selvfølgelig en pris for, at vi ville gå med.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:47

Jeg kan også forstå, at SF's ordfører måske er en smule politisk frustreret, og derfor vil jeg ligesom min kollega spørge, denne gang lidt mere direkte til SF's ordfører: Hvis SF's ordfører var i den magtfulde position selv at kunne vælge, havde man så foretrukket den finanslovsaftale, der er indgået med os, eller havde man kigget til Enhedslistens side?

Kl. 13:50

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg vil gerne gentage det og sige tak for, at vi kunne lave en finanslov sammen. Men jeg regner da ikke med, at det betyder, at vi ikke skal stikke lidt til hinanden der, hvor vi er uenige. Det synes jeg heller ikke jeg mærker modstand imod.

Men i forhold til finansloven: Jeg er rigtig, rigtig glad for den finanslov. Jeg synes, det er en fremragende finanslov, og den kunne være blevet endnu mere fremragende, hvis Venstre havde levet op til det image, som Venstre gerne vil have, som Danmarks arbejderparti, så man havde været med til at sikre id-kort på byggepladserne og man havde været med til at sikre fradrag for fagforeningskontingent osv.

Det er nogle af de helt konkrete ting, der ville have gjort det meget bedre for danske lønmodtagere og have skabt et meget mere velorganiseret dansk arbejdsmarked. Så det er jeg rigtig ked af ikke kom med. Jeg synes, det ville have klædt Venstre at sige, at det er noget, der er brug for. Vi har nogle udfordringer, og på den her måde kan vi tage hånd om dem. Men de røg desværre af bordet.

Kl. 13:48

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 13:48

Louise Schack Elholm (V):

Men det er da rigtigt, at Venstre ikke er positiv over for systemforslag. Venstre vil gerne skabe arbejdspladser. Det handler om at få flere arbejdspladser til Danmark, og det er jo det, som det hele går ud på. Det var jo også derfor, vi lagde meget vægt på en fremrykning af skattelettelserne. Så derfor synes jeg, at i hvert fald den del er positivt.

Så vil jeg høre ordføreren, om ikke ordføreren kan forklare, hvorfor det var, at man ikke kunne nå til enighed med Enhedslisten.

Kl. 13:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:49

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg tror, at folk på nogle af de arbejdspladser, hvor der er folk, der arbejder til en meget, meget lav løn, hvor der foregår social dumping, altså på alle de steder, hvor man er udfordret af, at vi er et globaliseret samfund på godt og ondt, gerne ville have haft id-kort på byggepladserne. Jeg tror gerne, de ville have haft et fradrag for deres fagforeningskontingent, og jeg tror ikke, at de ville synes, at der er tale om et systemforslag.

Kl. 13:49

Formanden:

Hr. Jakob Engel-Schmidt for en kort bemærkning.

Kl. 13:49

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det. Jeg synes, at det er lidt trist og egentlig er vrøvlet, at SF's ordfører er så gnaven på talerstolen, når nu vi har indgået en så lykkelig finanslovsaftale. Det har jeg jo ikke prøvet før herinde, og derfor er jeg jo glad for at være med til den lidt utraditionelle politiske alliance, der har vist sig mellem regeringen og os.

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:50

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg ville gerne have haft, at vi havde lavet en aftale med Enhedslisten. Det ville jeg gerne. Men landet skal have en finanslov, og på et tidspunkt er man i overtid, og så må man sige, at vi lægger det frem, der er på bordet, åbent og ærligt, så vi kan se, hvad det er, der er på spil. Over 11 milliarder ekstra, nogle fantastiske kæmpe fremskridt på arbejdsmarkedsområdet og så en række af de ting, der jo også er kommet med i aftalen med Venstre, og jeg vil gerne kvittere for, at Venstre og Konservative har lavet den her aftale. Det synes jeg er rigtig fint, men jeg tror ikke, at der er nogle, der gør hinanden tjenester herinde i det her Folketing, så jeg tror ikke, at det for mine grønne øjnes skyld eller for SF's skyld, at Venstre har indgået den her aftale.

Så jeg tror bare, at vi skal kvittere og sige, at det er en rigtig, rigtig fin aftale, som kunne have været endnu mere fantastisk, hvis Venstre havde kunnet være et rigtigt arbejderparti og sikret nogle af de her fremskridt på det danske arbejdsmarked.

Kl. 13:51

Formanden:

Hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 13:51

Jakob Engel-Schmidt (V):

Jamen så vil jeg da forsøge at være en politisk gentleman hernede fra bagerste række og sondere terrænet forud for næste års finanslovsforhandlinger. Står vi i den for SF ulykkelige situation, at det ikke er muligt at lave en finanslovsaftale med Enhedslisten, kan det jo være, at vi får lov at komme på banen, og for at blive i ordførerens eget fodboldsprog, er jeg er lidt interesseret i at vide, hvor langt SF er interesseret i at spille skattebolden ned ad banen. Hvor langt er man villige til at gå med skattelettelser og afgiftsnedsættelser for erhvervslivet for næste år at kunne indgå en finanslovsaftale med os, såfremt det bliver aktuelt?

Kl. 13:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:52

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg må sige, at hr. Jakob Engel-Schmidt fuldt ud lever op til ordsproget om at have rettidig omhu. Vi har lige lavet en finanslov nu, og jeg synes, at i den relativt korte tid, jeg har været i Folketinget, har jeg i hvert fald lært en ting, og det er, at tingene kan ændre sig utrolig hurtigt, og at man ikke kan forudse fremtiden. Men jeg vil ikke afvise noget som helst. Hvis finansloven er god, og det er det afgørende, hvis der er klare røde og grønne fodaftryk i den, så skal jeg ikke afvise noget som helst. Det er klart, at jeg tilhører et parti, der ligger til venstre i den regeringskoalition, der er, og vil gerne samarbejde med Enhedslisten, men det vigtigste er politikken.

Kl. 13:52

Kl. 13:55

Formanden:

Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:52

Jacob Jensen (V):

Jamen så vil jeg tage fat i det sidste, ordføreren siger, nemlig at det vigtigste er politikken. Og i forlængelse af det, min kollega lige har spurgt om, kan jeg jo så bare spørge, for man kender jo skitsen, den blev offentliggjort af regeringens ministre, umiddelbart før man så ikke kunne få Enhedslisten til at skrive under på den stiplede linje: Hvis det stod til SF og vi kigger på det politiske indhold, hvilken af de to aftaler ville så være at foretrække – den aftale, der lå klar til Enhedslisten, eller den aftale, som V og K lavede sammen med regering? Hvilken af de to muligheder så SF helst blev gennemført?

Kl. 13:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:53

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Som jeg har sagt det et par gange, synes jeg, at vi kunne have nået syvmileskridt videre på arbejdsmarkedsområdet, hvis vi havde fået nogle af de tiltag. Vi er pressede af globaliseringen – vi får også en masse fordele ud af det – og vi har brug for at have et mere velorganiseret arbejdsmarked. Jeg synes bare, det er rigtig ærgerligt, at Venstre ikke ville være med til nogle af de ting, der kunne have sikret os mod social dumping og mod det stigende pres, vi ser på mange danske arbejdspladser.

Så jeg synes, det er rigtig ærgerligt, at Venstre ikke sagde: Vi vil gerne lave finanslov, og vi synes faktisk, at det her er så vigtigt for danske lønmodtagere, at den del af det tager vi selvfølgelig også gerne med.

Kl. 13:54

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:54

Jacob Jensen (V):

Nu er det jo ikke os, der sidder i regering for nuværende. Det er jo regeringen, herunder SF. Så det er derfor, jeg blot spørger om, hvad SF's position er. Når man havde muligheden for at indgå en aftale med Enhedslisten med den skitse, der lå, er det så det, der ville have været at foretrække ud fra SF's synspunkt, eller synes man trods alt, at den aftale, man har indgået sammen med Venstre og Konservativene, indholdsmæssigt er bedre end det, man kunne få sammen med Enhedslisten?

Kl. 13:54

Formanden:

Værsgo.

Kl. 13:54

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det troede jeg bare at jeg svarede på. Jeg synes, det er rigtig ærgerligt, at de par milliarder, vi kunne have brugt på i højere grad at fremtidssikre det danske arbejdsmarked, røg ud. Så derfor siger jeg: Hvis det kunne have endt på en anden måde, ville jeg rigtig gerne have lavet en finanslovsaftale med Enhedslisten. Men landet skal have en finanslov, og det er derfor, jeg siger, at så er jeg også rigtig glad for det alternativ, som vi endte med at kunne lave med andre.

Formanden:

Fru Jane Heitmann for en kort bemærkning.

Kl. 13:55

Jane Heitmann (V):

Tak for det. Jeg hørte SF's ordfører spørge, om der er initiativer, som er udtryk for en ny linje i Venstre. Jeg hørte også ordføreren nævne, at man fra SF's side ønsker øget lighed i sundhed. Og nu kunne jeg godt tænke mig at spørge ind til SF's nye linje. I 2010 kom der et udspil fra S og SF, og jeg citerer bare sådan frit fra leveren: Snigende brugerbetaling er en tikkende bombe under den fri og lige adgang til sundhed. Det sagde man dengang. Men når man fra SF's side vælger at øge brugerbetalingen i sundhedsvæsenet med 2 mia. kr. – det er bl.a. i forhold til tilskuddet til ældres håndkøbsmedicin, og man har også fjernet tilskuddet til tandrensning og til høreapparater – vil jeg bare have lov til at spørge: Er det udtryk for SF's nye linje, og er det noget, vi kan forvente os mere af i fremtiden?

Kl. 13:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:56

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg tror ikke, at der er nogen herinde, der påstår, at vi ikke har brugerbetaling i det danske sundhedsvæsen. Så skulle vi jo f.eks. kunne gå gratis til tandlægen osv. osv. Men for SF er der nogle områder, hvor vi siger: Der skal være fri og lige adgang. Det gælder f.eks. at kunne komme på hospitalet, hvis man har en alvorlig sygdom.

Men jeg vil gerne tage de to eksempler, som fru Jane Heitmann kom med. Til det ene om tandrensning siger vi: Nej, vi synes faktisk, at det er lidt underligt, at mennesker, som ikke har nogen problemer med deres tænder, skal have tilskud til flere tandrensninger pr. år, når vi kan se, at der er en gruppe mennesker i det her land, som har store og alvorlige problemer med deres tænder. Det er tit udsatte grupper, så derfor vil vi gerne give dem en ekstra hånd og økonomisk hjælp, men til gengæld er det sådan for folk, som det passer fint at få tandrensning én gang om året, at det er det tilskud, de får. Og hvis jeg må sige noget igen, vil jeg gerne sige noget om høreapparater.

Kl. 13:57

Formanden:

Fru Jane Heitmann.

Kl. 13:57

Jane Heitmann (V):

Det, som ordføreren siger, er – undskyld mig – næsten komisk, altså at man gerne vil hjælpe de udsatte grupper lige præcis på tandrensningsområdet, for det, man jo har gjort, er, at man har hævet prisen for de unge med 185 pct. og det betyder, at unge studerende kommer til at betale 185 pct. mere for at gå til tandlægen og få en tandrensning. Så jeg synes faktisk, det lyder lidt komisk, når ordføreren står her og taler om gerne at ville hjælpe de udsatte grupper.

Men nu spurgte jeg jo bare sådan i al fredsommelighed, om ordføreren ikke kunne løfte sløret for, om det er en ny linje fra SF's side, at man hæver brugerbetalingen med 2 mia. kr., og om vi kan forvente os mere af den slags i fremtiden. Det må være nemt at svare på.

Kl. 13:58

Formanden:

Ordføreren.

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Nej, for når vi f.eks. taler om tandrensning, er det dem, der har det allermindste økonomiske råderum, der får mere hjælp fremover. Det er også dem, der tit har meget, meget store udgifter til paradentosebehandling, til tandrensning og til alt muligt andet, fordi de har rigtig dårlige tænder. Der har vi lavet en prioritering og sagt: De skal have mere hjælp.

I forhold til høreapparater udviklede det sig jo nærmest til en farce i forhold til private producenter, og det var også derfor, at Venstre gik så meget i brechen for at beskytte høreapparatproducenterne. Vi lavede systemet om, fordi det simpelt hen var blevet for kommercielt, det var blevet alt for indbringende, i forhold til hvad ideen bag tilskuddet var. Da lavede vi det om, og vi synes, det blev lavet om til en meget bedre måde at give tilskud til hørehæmmede på.

Kl. 13:58

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:59

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kan godt forstå, hvis det er lidt vanskeligt for SF's ordfører, også i forhold til det spørgsmål, der lige kom fra min kollega fru Jane Heitmann. Det, der er virkeligheden, er, at man i SF siger én ting: lavere brugerbetaling, mindre brugerbetaling – og så gør man det modsatte og hæver brugerbetalingen. Det er virkeligheden.

Det bringer mig så over til, hvordan SF's ordfører må have det med, at vi nu står med en finanslovsaftale, der fremrykker de skatte- og afgiftslettelser, som vi tidligere aftalte med vækstplanen, for vi havde jo et beslutningsforslag om præcis det for en god måneds tid siden. Og for at genopfriske SF's ordførers hukommelse skal jeg citere, hvad SF's ordfører sagde:

»Med det forslag, Venstre nu har fremsat i salen, vil de ændre på det, der er lagt frem i vækstplanen, og fremrykke nogle af de skatte- og afgiftslettelser, der er aftalt, fra 2015 til 2014. Det vil ikke alene være virkningsløst at foretage sådan en fremrykning, men også ændre i den balance mellem fornuftige rammer for virksomhederne og en stærk offentlig velfærd, som er så afgørende.«

Og videre:

»Det fremsatte beslutningsforslag vil ændre i det og give en skæv balance, og derfor kan SF ikke støtte det.«

Hvordan har SF's ordfører det så med at skulle støtte en finanslov, som indeholder præcis det, som vi i Venstre foreslog med beslutningsforslaget i starten af november?

Kl. 14:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:00

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det er jo også derfor, at jeg tidligere sagde til hr. Torsten Schack Pedersens kollega, at jeg syntes, det var rigtig ærgerligt, at Venstre ikke ville bære nogen af de tiltag, der ville have forbedret forholdene for danske lønmodtagere, ind i den finanslov, som vi endte med at lave. Det syntes jeg ville have været bedre brug af pengene end at fremrykke nogle skatte- og afgiftslettelser.

Når det så er sagt, er det en aftale, der allerede er lavet, og hvis prisen for Venstre er at fremrykke nogle afgifts- og skattelettelser, som allerede er blevet besluttet, et år, så synes jeg, det er til at bære, for at landet får en finanslov og endda en, der er så mange andre gode tiltag i. Der er så også nogle af de ting, som ordføreren prøver at prakke mig på, som jeg er rigtig glad for. Jeg synes, det øgede fra-

drag til enlige forsørgere og beskæftigelsesfradraget er rigtig gode ting, så det er sådan lidt en blandet pose bolsjer. Men at fremrykke noget et enkelt år for at få en finanslov i hus, som har røde og grønne aftryk for milliarder, synes jeg er fint.

Kl. 14:01

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:01

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror, man må kvittere for partistyringen i SF, for netop da aftalen var indgået, var der jo mange kritiske røster. Der var så et internt møde, og lige pludselig var man rigtig begejstret. Og det er jo præcis det samme, vi ser her med ordføreren: Da vi diskuterede fremrykningen af lettelserne i november, var de skadelige, det var ikke bare sådan en lille ubetydelig ting, det var ikke bare sådan et eller andet lille hjørne, nej, SF mente, at det var dybt bekymrende. Nu kan vi så forstå, at når vi laver en aftale om det, var det ikke så galt alligevel.

Kan ordføreren ikke godt se, at det ikke virker særlig sammenhængende, og det er alene, fordi SF ikke tør fremstille sig selv som taber i forhold til de meldinger, der har været?

Kl. 14:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:02

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Nej, jeg sagde, da beslutningsforslaget kom op i salen, at jeg syntes, vi kunne bruge pengene bedre, for det kostede nogle penge at fremrykke de skatte- og afgiftslettelser. Jeg syntes, man kunne bruge pengene bedre.

Jeg synes også i dag, at det, at vi hypotetisk set kunne have fået en finanslov, som kunne have styrket det danske arbejdsmarked og de danske lønmodtageres retsstilling og de trusler, der er i forhold til social dumping, havde været bedre at bruge pengene på end at fremrykke det et enkelt år. Men når spørgsmålet er, om vi skal have en finanslov eller ej, og Venstre siger, at det her er deres pris, er det trods alt stadig væk i småtingsafdelingen for at få en finanslov på plads, som indebærer så mange gode ting.

Kl. 14:02

Formanden:

Hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:02

Flemming Damgaard Larsen (V):

Da vi havde den socialdemokratiske ordfører på talerstolen som repræsentant for et af de andre regeringspartier, var det helt umuligt at få den socialdemokratiske ordfører til at fortælle, hvad Socialdemokraterne som regeringsparti ville gøre for at skabe vækst, arbejdspladser og gode vilkår for den danske befolkning i fremtiden. Det var helt umuligt! Derfor vil jeg godt rette spørgsmålet til en anden ordfører for et regeringsparti: Hvad vil SF gøre, for at der i fremtiden bliver skabt vækst, flere arbejdspladser, og at det bliver nemmere at være dansker?

Kl. 14:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:03

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det sidste, altså at det skal være nemmere at være dansker, er lidt stort. Men i forhold til hvad vi skal leve af i fremtiden, hvad vi skal

gøre for at skabe bæredygtig vækst og arbejdspladser, som også er der i fremtiden, tror jeg, vi bliver nødt til at dreje på rigtig mange forskellige knapper. Jeg synes ikke, at vi har nok fokus på iværksæteri og innovation i det her land, for det er faktisk noget, som jeg interesserer mig rigtig meget for, selv om mange tror, man ikke kan det, når man er SF'er – men sådan er det. Vi har også en række styrkepositioner, som vi hele tiden skal udbygge, og det er i forhold til grøn teknologi, vandteknologi, hvor vi sælger teknologiløsninger i form af velfærdsteknologi til bl.a. Kina. De har en aldrende befolkning i Japan, og der kan vi bidrage med de teknologier. Derudover kommer vi også til at mangle i titusindvis af håndværkere – håndværkere, som jo skal være med til at sætte de vindmøller op, som der er nogle designere og ingeniører, der er med til at lave, og det er jo derfor, vi er i gang med en meget, meget ambitiøs reform af hele erhvervsuddannelsessektoren.

Kl. 14:04

Formanden:

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 14:04

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nogle af de ting, som ordføreren her har nævnt, kan være meget fornuftige, men kan jeg og vi regne med, at det også bliver regeringens politik på de områder der, så vi kan få skabt de flere arbejdspladser i Danmark, for det er der i høj grad brug for?

Kl. 14:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:04

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg er helt enig i, at vi har behov for flere arbejdspladser i Danmark. Det starter jo tidligt, det starter med, at vi også får nogle meget dygtige børn og unge, og det er jo baggrunden for folkeskolereformen, det er baggrunden for erhvervsuddannelserne, for der er for mange børn og unge, som ikke lærer nok i dag, og som får det rigtig svært i fremtiden. Det starter dér. Men det starter jo også med, at vi ser på, hvor vi kan blive endnu bedre til det, vi er gode til i dag. Så det vil jeg i hvert fald gerne holdes op på vi gør endnu mere ud af i fremtiden.

Kl. 14:05

Formanden:

Den sidste korte bemærkning, jeg har noteret, er fra hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 14:05

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Jeg har lyttet med stor interesse til ordførerens udlægning af processen bag hele indgåelsen af finanslovsaftalen, og jeg kan forstå på ordføreren, at ordføreren ikke er specielt glad for den finanslov, som vi har til afstemning senere i dag. Man så gerne, at der kom en finanslov med Enhedslisten. Og som historielærer synes jeg, det er meget, meget spændende: Mener ordføreren, at det, at der kom en finanslovsaftale med Venstre, skyldes en finansminister og dermed regering, der ikke kunne finde ud af at levere varen, eller er begrundelsen for, at der blev indgået en finanslovsaftale med Venstre, at der var et støtteparti, som stillede nogle i regeringens øjne fuldstændig urimelige krav?

Kl. 14:06

Formanden:

Ordføreren.

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg tror, det er en blanding af flere ting, og jeg vil gerne understrege, at når jeg gerne havde set nogle af de ting på arbejdsmarkedsområdet indført, er det, fordi jeg synes, det er en meget alvorlig situation, og jeg tror, at Venstre kunne have hjulpet de danske lønmodtagere rigtig meget ved at have bibeholdt de ting.

Men i forhold til processen – og nu er processnak jo lidt kedeligt nogle gange – handlede det både om, at vi var grundlæggende uenige med Enhedslisten i nogle af de ting, de ville have skrevet ind i serviceloven, men jeg tror helt ærligt også, det handlede om, at det var en Venstreformand, som havde nogle sager, som jeg ikke vil gå ind på nu, men som han gerne ville væk fra og så komme ind i det politiske maskinrum igen, og han var derfor villig til at gå på kompromis med nulvækst og nedskæringer og privatiseringer for at lave en finanslov, som lå meget tæt på det, vi gerne ville.

Kl. 14:07

Formanden:

Peter Juel Jensen.

Kl. 14:07

Peter Juel Jensen (V):

Tak. En blanding af begge dele – det vil så sige, at ordføreren ikke afviser, at regeringen ikke kunne finde ud af at bevæge sig, og at der var de der interne stridigheder i regeringen om, hvad det var for en finanslov, man ville have ud af det. Jeg tror jo netop, at Venstre har hjulpet danskerne, det danske arbejdsmarked og den danske befolkning utrolig meget ved at sikre en finanslov, hvor vi laver nogle skattelettelser, og hvor vi skærer nogle afgifter væk. Det tror jeg er med til at styrke Danmark og danskerne.

Men jeg er da glad for, at ordføreren ikke totalt afviser, at det var regeringens manglende forhandlingsvilje, der var skyld i, at regeringen gav danskerne en bedre finanslov og dermed indgik en finanslovsaftale med Venstre.

Kl. 14:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:07

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Ah, nu er hr. Peter Juel Jensen vist en smule manipulerende. Det, jeg sagde, var, at det var en blanding. Vi kom til et punkt, hvor der var blevet givet en masse ting til Enhedslisten – en masse gode ting, jeg vil ikke beklage mig over de ting, der blev lagt på bordet – men til sidst stod man meget stejlt over for hinanden. Så jeg er ikke uenig i den strategi, der blev lagt. Jeg giver ikke finansministeren skylden. Jeg synes, at der blandt de ting, der blev lagt på bordet, som man jo skal i et forhandlingsrum, var rigtig mange gode ting, men når man så ikke kan komme videre, må man gå en anden vej. Derfor er det en blanding af det, at man ikke kunne nå længere med Enhedslisten, og at der var en Venstreformand, som gerne ville ud af den situation, han havde sat sig selv i.

Kl. 14:08

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Så er det hr. Frank Aaen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 14:08

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Den her debat er jo både om hele finansloven og om de stillede ændringsforslag og afstemningerne om ændringsforslagene.

Lad mig starte med ændringsforslagene. Vi stemmer for de ting, vi selv fik ind i finanslovsforhandlingerne, herunder flere penge til ældrepleje, 1 mia. kr., og flere penge til stofindtagelsesrum, fixerum, der sparer narkomaners liv. Vi stemmer imod en lang række forslag fra Liberal Alliance og Dansk Folkeparti, der går ud på, for Liberal Alliances vedkommende, at spare 11 mia. kr. på velfærden, og fra både Dansk Folkeparti og Liberal Alliance, der vil spare 2 ½ mia. kr. på hjælpen til verdens fattigste. Der er enkelte forslag fra Liberal Alliance og Dansk Folkeparti, vi godt kunne have støttet, men på grund af den asociale finansiering, som vi er lodret imod, vil vi i de tilfælde undlade at stemme.

Om finansloven generelt den indledende bemærkning, at det ikke er den finanslov, Danmark har brug for. Vi står med en fortsat høj arbejdsløshed, og hver måned mister arbejdsløse deres forsørgelse, mister retten til dagpenge, titusinder mister deres ret til dagpenge, ved at man fratager dem deres sygedagpenge, ved at folk ikke har fået deres såkaldte ressourceforløb, der skulle erstatte muligheden for førtidspension, og fra nytår vil tusinder af unge arbejdsløse blive ramt af kontanthjælpsreformen i en grad, så de mister muligheden for at betale husleje. De bliver husvilde.

I kommunerne skæres der fortsat ned, og derfor er det vores opfattelse, at der er brug for at gøre meget mere for beskæftigelsen, for klimaet og for velfærden, end der gøres med denne finanslov. Det er en skam, at det ikke sker.

Enhedslisten og regeringen forhandlede i mange uger, men til sidst traf regeringen det valg at lave en aftale med Venstre i stedet for med Enhedslisten. Til det sidste var der kompromisforslag i spil, også kompromisforslag fra Enhedslisten, tilmed også et par enkelte forslag fra regeringen til sidst, men de sidste forslag kom vi aldrig til forhandling om. Regeringen svarede ikke på vores udspil, afbrød i realiteten forhandlingerne med Enhedslisten og lavede aftalen med Venstre, en aftale, som De Konservative senere tilsluttede sig.

Vi er ærgerlige over, at det endte sådan. Efter den debat om skyld, der har været i offentligheden, vil jeg sige, at som alt andet herinde på stedet er der tale om politik. Regeringen traf et politisk valg, endte med at vælge skattelettelser og mindre velfærd frem for en aftale med Enhedslisten, der kunne give beskæftigelse og mere velfærd. Det er jo sådan set et politisk valg, som alle meget enkelt kan tage stilling til. Man behøver ikke så mange falbelader for at kunne tage stilling til det.

Den afgørende diskussion kom til at stå om velfærdsrettigheder. Fra starten havde vi gjort det klart, at der skulle være en tydelig forbedring i velfærden, ikke mindst på baggrund af de nedskæringer, der er sket. Det kunne ske ved at øge antallet af ansatte inden for velfærden eller ved at lave lovfæstede rettigheder på velfærdsområdet. Regeringen afviste vores forslag om at genoprette mange af de stillinger, der er blevet nedlagt i de sidste år inden for velfærden. Vi kom med forskellige forslag til rettigheder for dem, der har brug for hjælp. De blev også afvist. Og når diskussionen endte med retten til bad, gik diskussionen ikke for eller imod bad, men for eller imod rettigheder. Vi mener, der er brug for at lave flere rettigheder til dem, som har brug for at få hjælp, f.eks. på ældreområdet. Det er jo ikke nogen pligt til at gå i bad, eller hvilken ydelse det nu måtte være en ret til, men en rettighed, som de ældre kunne henholde sig til over for en kommune, der måtte ønske at skære ned.

Vi tror, at spørgsmålet om velfærdsrettighederne bliver et væsentligt tema i den kommende diskussion om udvikling af velfærden, sådan at den udvikling ikke bare domineres af Djøf-økonomer, politikeres vilkårlige valg, og regeringens økonomiske diktater, men bliver et spørgsmål om, hvordan vi mener, at mennesker skal behandles, og hvad det er, vi mener, vi kan regne med, når vi har brug for offentlig service.

Vi har jo efterfølgende kunnet læse, at det heller ikke for den radikale regeringspartner var det et tilfældigt emne. Det var ikke til-

fældigt for De Radikale, at forhandlingerne faldt på Enhedslistens krav om rettigheder. Som fru Margrethe Vestager, eller rettere sagt økonomi- og indenrigsministeren, har sagt, så var det stort og principielt, at det netop ikke skulle være en rettighed, som de ældre fik. Universelle rettigheder, som jo ellers er rygraden i vores velfærds-samfund, blev altså undsagt, bl.a. i en artikel, jeg omtalte før, i Berlingske.

Kl. 14:13

Så er alternativet altså fattighjælp, der jo først gives, når folk er helt ude over kanten. Det er en prøvet model, som er blevet afvist og blevet erstattet med universelle rettigheder, altså rettigheder, man har. Og det har tidligere tiders radikale jo selv været med til at indføre, men nu undsiger man dem.

Også når det kommer til at lovgive om, at skattekroner ikke skal bruges til at dumpe arbejdstagers rettigheder og lønninger, var der håndfastheden til forskel mellem regeringen og Enhedslisten. Også i det spørgsmål ligger der jo et politisk valg: Vil man med lov sikre, at alle kommuner og regioner – ligesom staten – kræver, at kontrakter og ordrer skal udføres på danske løn- og arbejdsvilkår, eller vil man bruge mindre håndfaste midler, som ikke nødvendigvis virker? Det er igen et spørgsmål om rettigheder.

Den her beskrivelse af forløbet er ikke et spørgsmål om skyld og placering af skyld, men en illustration af, hvor regeringen traf nogle politiske valg, som vi er uenige i, på samme måde som regeringen traf det politiske valg, at vi ikke kunne diskutere dagpengeområdet trods mange tusinde arbejdsløse, der mister deres ret til dagpenge og kommer ud i store sociale problemer.

Vi beklager regeringens politiske valg af hensyn til de mange mennesker, der ikke får den hjælp, de har brug for, selv om vi altså som sagt glæder os over og vil stemme for en del af det, der blev lagt frem, nemlig flere penge til ældreområdet, flere penge til psykiatri og flere penge til kræftbehandling, dvs. de velfærdsforbedringer, som har overlevet regeringens valg af Venstre som partner. Og vi er da lidt tilfredse med, at det lykkedes at sætte ældreområdet så højt på den politiske dagsordenen, selv om hverken regeringen eller højrefløjen havde prioriteret det før forhandlingerne.

Der var ting på bordet, som i sidste ende blev fravalgt af regeringen. Det gælder den grønne investeringsfond, der kunne have løftet den private beskæftigelse markant og sikret en bedre klimainsats; det gælder en styrket indsats mod social dumping; det gælder i forhold til unge, der trues af at blive hjemløse, og det gælder genindførelse af fuldt skattefradrag for fagforeningskontingent. Disse emner, der faldt bort, vil vi til enhver tid gerne diskutere og gennemføre med regeringen, og den aftale, der ligger med V og K, er jo ikke nogen hindring for at tage de her ting og emner op igen. Vi håber, at regeringen vil følge op på det, der i denne omgang ikke blev til noget, desværre.

Vi har også en lang række andre temaer, vi gerne vil drøfte med regeringen i løbet af foråret. Der er ved at udvikle sig en social katastrofe; selv om regeringen mener, det går bedre med økonomien, er der enormt mange sociale ulykker i gang og under udvikling. Jeg nævnte det i indledningen: Titusinder mister deres ret til dagpenge, og mange af dem mister al forsørgelse. Kontanthjælpsreformen træder i kraft, og jeg tror, mange af forligspartierne her i Folketinget bliver forskrækket, når de ser følgerne af den reform, de har gennemført, altså hvem det er, der rammes, hvor mange der rammes, og hvor hårdt de rammes.

Der er familier, der tvinges til at flytte fra hinanden, unge, der tvinges på gaden, mange tusinde syge, der mister deres dagpenge, selv om de ikke er raske eller kommet i revalidering. Og der er tusinder, der ikke får førtidspension, men heller ikke har fået anden mulighed for stabil forsørgelse. Det er en social katastrofe, der er under udvikling, og vi håber, at regeringen vil være med til at se på disse

problemer, der rammer enkeltpersoner, der rammer familier, men som også er et stort og voksende samfundsproblem.

Forløbet omkring finansloven var ikke opløftende, men vi har i Enhedslisten en meget enkel måde at arbejde på, en meget enkel tilgang til politik: Selv om vi den ene dag ikke får gennemført det, som vi gerne ville have gennemført, prøver vi igen dagen efter. Sådan er det også med den her finanslov. Sådan er det efter den her finanslov, sådan er det allerede i dag, sådan er det i morgen. Finansloven vedtages i morgen efter planen. Vi kommer til at stemme imod den finanslov, men regeringen – og det hører finansministeren forhåbentlig – kan bare ringe, hvis den er indstillet på at gennemføre nogle af de ting, Danmark har brug for, men som ikke kom igennem med den her finanslov.

Kl. 14:18

Formanden:

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 14:18

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det. Sidste gang jeg havde fornøjelsen af ordføreren, var vi enige om, at den socialistiske revolution var aflyst. Det skal vi ikke snakke om i dag. Derimod kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Frank Aaen, om han ikke er skuffet, skuffet over regeringen, føler sig brændt af, er lige der, hvor man overvejer, om det ikke var mere værd at, og nu siger jeg vælte, men det er vi selvfølgelig ikke ude i, men har hr. Frank Aaen stadig væk tillid til regeringen som det parlamentariske grundlag, han er, og er hr. Frank Aaen ikke gennemført en skuffet mand over regeringens opførsel?

Kl. 14:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:19

Frank Aaen (EL):

Vi har lige så meget tillid til regeringen i dag, som vi havde i går. Den er ikke altid ret stor, sådan er det. Vi tager altid stilling til det, regeringen kommer med, ud fra det synspunkt, at det er indholdet, og ikke om vi synes om en minister, eller om vi synes om regeringen som helhed eller ikke gør det. Sådan er vores tilgang til politik. Det er den stadig væk, og derfor sluttede jeg også min ordførertale med at sige, at hvis regeringen har lyst til f.eks. at indføre fuldt fradrag for fagforeningskontingent på mandag, så stemmer vi for det. Der er ingen tvivl om det. Kommer de med et dårligt forslag på et andet område, stemmer vi imod det. Så enkelt er det.

Kl. 14:20

Formanden:

Hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 14:20

Jakob Engel-Schmidt (V):

Det glæder mig da, at der sådan er kontinuerligt farvesyn i Enhedslisten, men jeg tror, at de der farvebriller findes der kun ét par af, og de bliver delt ud til den ordfører, der nu er i spil den pågældende dag. Når jeg spørger hr. Frank Aaen, skyldes det jo, at hr. Frank Aaen har en lang politisk karriere på den yderste venstrefløj, hvor det at tage ansvar for politiske beslutninger jo ikke har ligget så ligefor, hvorfor det også må være en helt ny situation for hr. Frank Aaen at være så tæt på magten, og derfor tænker jeg bare: Føler Enhedslisten med hr. Frank Aaen, at man har fået den nødvendige indflydelse på dansk politik i de 2 ½ år, der er gået, siden regeringen skiftede farve fra blå til rød?

Kl. 14:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:20

Frank Aaen (EL):

Vi har 12 mandater, og dem prøver vi at få al den indflydelse med, som det kan lade sig gøre, og det har vi fået i nogle tilfælde. I andre tilfælde har Venstre været alt for interesseret i at lave en aftale til, at regeringen kunne holde sig væk. Det var beklageligt, at regeringen valgte skattelettelse i stedet for velfærd, men regeringen syntes åbenbart, det var bedre at lave aftalen med Venstre. Man kan så undre sig over, at Venstre gik på kompromis med sine egne principper, men det var nok for at hjælpe formanden for Venstre op af GGGI-sumpen, hvilket vi beklager skete, for det er jo så et af udkommerne af aftalen.

Kl. 14:21

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:21

Torsten Schack Pedersen (V):

Mens ordføreren talte, skulle jeg lige finde en sangtekst frem; den er fra 1993 og af en dansk gruppe, der hedder Danser med Dreng, det er en sang, hvor det hedder: »Hvor længe vil du ydmyge dig; hvor længe vil du trædes på endnu; hvor længe kan du blive ved, før det slår dit hjerte helt itu«, og jeg kunne blive ved med meget mere. Og jeg tænker bare på den sang, når jeg hører hr. Frank Aaen stå og tale. Jo, man vil så gerne; det bliver så ikke rigtig til noget, men hvad er konsekvensen af det? Hvornår får Enhedslisten nok? vil jeg spørge hr. Frank Aaen.

Kl. 14:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:22

Frank Aaen (EL):

Vi får nok, den dag vi kan tvinge regeringen til at føre en mere fornuftig politik; det er jo sådan set det, det går ud på, det er det, hele vores politiske virke går ud på; det er også at sige til den danske fagbevægelse, til miljøorganisationerne, til alle mulige andre folkelige bevægelser: Kom nu og skub på, for at vi får Danmark i den rigtige retning, kom nu og skub regeringen. Det lykkedes jo faktisk sidste år på dagpengeområdet, hvor der dog kom en lille nødløsning igennem, på trods af regeringen, kan vi vist roligt sige, på trods af højrefløjen kom der en vis form for forsørgelse til dem, der mistede deres dagpengeret, eller i hvert fald til nogle af dem. Det er bare med at skubbe på, det er Enhedslistens tilgang til det, og det er det stadig væk. Og synes man, jeg ser særlig ydmyg ud, og synes man, jeg ser særlig nedtrådt ud? Nej, for vi slås, det er politik, og det bliver vi ved med.

Kl. 14:22

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:22

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen der har nok været flere sager, hvor det billede, man er blevet efterladt med, når det gælder Enhedslistens humør, godt kan tages som udtryk for, at Enhedslisten har følt sig en lille smule ydmyget, tror jeg. Men jeg fik jo sådan set ikke rigtig noget svar på, hvor Enhedslistens grænse går. Hvor langt må regeringen efter Enhedslistens opfattelse bevæge sig over mod en mere fornuftig politik sammen

med Venstre og Konservative, uden at Enhedslisten trækker en streg i sandet? Altså, det er lidt svært at finde ud af, hvad konsekvensen er, når Enhedslisten kravler meget, meget højt op i træet, og der så alligevel ikke sker noget.

Kl. 14:23

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:23

Frank Aaen (EL):

Vi kravlede ikke højt op i noget træ; vi kom med utallige gode forslag, som regeringen burde have tilsluttet sig. Jeg ved ikke, om det er hr. Torsten Schack Pedersens ønske, at det, vi skal gøre, er at arbejde på hurtigt at få udskrevet et valg. Jeg ved ikke, om det var derfor, Venstres formand, hr. Lars Løkke Rasmussen, kom ind i salen; var det, fordi han håbede på, at det var det, der var svaret? Måske kan Venstres formand komme op på talerstolen og fortælle lidt om sine visioner. Og hvis det skulle ske, vil jeg bare sige til hr. Torsten Schack Pedersen: Vi arbejder da ikke bare for, at der udskrives et valg, for at få en ny statsminister; vi arbejder for at få en ny politik, og det er det, vi prøver at presse regeringen til; det har vi gjort i forhandlingerne her i efteråret, og det gør vi også efter nytår.

Kl. 14:24

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det hr. Ole Birk Olesen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 14:24

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Et finanslovsforslag skal ligesom alle andre lovforslag bedømmes på, om det gør Danmark til et bedre land at leve i, eller om det gør Danmark til et dårligere land at leve i. Stærke kræfter i politik går i medierne og vil gerne have finanslovsforslaget til at være en brik i noget andet end det, nemlig i partiernes kamp om at opnå regeringsmagten for regeringsmagtens egen skyld. Og hele det taktiske spil, der følger i hælene på de bestræbelser, deltager vi ikke i. Vi fastholder, at det politiske indhold er det væsentligste.

Når vi kigger på dette finanslovsforslag med de tilhørende ændringsforslag, konstaterer vi, at fokus fortsat ikke er på de udfordringer for Danmark, som vi i Liberal Alliance synes er de væsentligste. Vi ønsker at genskabe et Danmark, hvor det kan betale sig at arbejde, og et Danmark, hvor det kan betale sig at investere i nye virksomheder og ny produktion. Vi ønsker at genskabe et Danmark, hvor der er frihed til at leve, som man vil. Vi ønsker at genskabe et Danmark, hvor der er mulighed for, at alle kan udfolde deres talenter, og vi ønsker at fastholde et Danmark, hvor der er overskud til at tage sig af dem, der ikke kan klare sig selv. Dette finanslovsforslag bidrager ikke til det. Det gør tværtimod de udfordringer, vi står over for, større.

Danmark er udfordret af, at Folketinget bruger alt for mange penge. Det forhindrer, at vi kan lette skattebyrden for arbejdende danskere og for de virksomheder, som danskerne arbejder hos, eller som de ejer. Danmark har verdens største forbrug af penge i den offentlige sektor, og for at finansiere det opkræver skiftende regeringer i Danmark verdens højeste skatter hos lønmodtagere og virksomheder. Det går ud over lysten til at arbejde, og det går ud over lysten til at investere i nye virksomheder og i ny produktion. Derfor rasler Danmark ned ad velstandsranllisterne i verden. For et halvt århundrede siden var vi blandt verdens fem rigeste lande. I årtierne derefter fordoblede Folketinget skattetrykket, og resultatet er, at vi nu er røget ned på en 14. plads på velstandsranllisten med retning endnu længere nedad.

De høje skatter går også ud over danskernes frihed til at leve deres liv, som de helst vil. Det koster at leve, og jo flere penge skatten tager, desto mindre frihed er der. Piet Hein skrev:

For hver ting, man skal ha lov for, for hver mønt til skattens sum knappes af det alburum, livet i os har behov for.

Liberal Alliance ønsker lavere skatter i Danmark. Vi vil hellere sænke skatten end at bruge endnu flere penge i den offentlige sektor. Det er en politisk prioritering, som vi foretager, fordi man hverken kan bruge den samme million eller den samme milliard to gange. Man må vælge. Vil man opkræve 1 mia. kr. mindre i skat, kan man ikke bruge den milliard i det offentlige.

Regeringen prioriterer ikke på samme måde. Den vil hellere bruge flere penge i det offentlige end at lette skatten for lønmodtagere og virksomheder. Vi kan gøre så meget godt med en masse ekstra penge, siger regeringen. Jo, jo, men det kan skatteyderne altså også. Jeg er faktisk helt overbevist om, at den almindelige dansker ved mere om, hvordan 1.000 kr. kan forbedre hans eller hendes liv, end finansministeren ved, hvordan hvert enkelt liv forbedres med 1.000 kr. Derfor prioriterer vi at lette skatten frem for at øge forbruget af penge i den offentlige sektor.

Det troede vi at vi var enige med vores borgerlige kampfæller i Venstre om. Vi har alle hørt Venstre tale højt og længe om et udgiftsstop i den offentlige sektor, fordi Venstre ligesom Liberal Alliance hellere vil bruge pengene på at lette skatten. Men i forhandlingerne om denne finanslov har Venstre aftalt med regeringen at støtte finanslovsforslaget, selv om det ifølge regeringen vil føre til en meget stor forøgelse af det offentlige forbrug på 1½ pct. i 2014. Venstre, som siger, at partiet går ind for et udgiftsstop, har altså aftalt en udgiftsvækst på 1½ pct. Hvis den offentlige sektor i de kommende 10 år vokser med 1½ pct. om året, vil den offentlige sektor i 2023 være 80 mia. kr. dyrere end i 2013. Så bliver det svært at lette skatten, sådan som Venstre siger at Venstre gerne vil.

Kl. 14:29

Men Venstre vil ikke fortsætte med at bruge flere penge, når Venstre kommer i regering, lyder svaret. O.k., men hvorfor laver Venstre så aftaler om at bruge så mange flere penge, mens Venstre er i opposition? Bør et parti ikke have den samme politik, uanset om partiet er i regering eller i opposition? Den politik, som er forkert, når man er i regering, bliver vel ikke rigtig, når man er i opposition.

Finanslovsaftalen mellem regeringen og Venstre, som Det Konservative Folkeparti har tilsluttet sig, betyder, at aftalepartierne ikke kan støtte Liberal Alliances ændringsforslag til finansloven. Derfor vil der ikke være flertal for Liberal Alliances forslag om at tage det første skridt i retning af at indføre et reelt bundfradrag for alle i arbejde på 7.000 kr. om måneden. Liberal Alliance ønsker, at indkomstkatten på de første 7.000 kr. af månedslønnen skal være på 0 kr. Vi siger: Ingen skal forsørge det offentlige, før man har tjent penge nok til at forsørge sig selv. Det synes vi er både rimeligt og fornuftigt.

Vi har økonomiministerens ord for, at Liberal Alliances forslag ville føre til, at et meget stort antal danskere kom ud af den gruppe, for hvem det ikke kan betale sig at arbejde. Når regeringens skattereform er fuldt indfaset, vil 250.000 danskere stadig ifølge økonomiministeren have en svag økonomisk tilskyndelse til at arbejde. Liberal Alliances forslag om ikke at beskatte de første 7.000 kr. af månedslønnen ville ifølge økonomiministeren gøre, at det for 157.000 af de 250.000 danskere igen ville kunne betale sig at arbejde. Det er både fornuftigt og retfærdigt, men regeringen og Venstre og Konservative har indgået aftale om, at vi ikke skal gå i den retning i 2014. Regeringen og Venstre og Konservative vil stemme imod.

Samme aftale forhindrer også, at vi kan tage det første skridt mod en afskaffelse af topskatten, som Liberal Alliance også har stillet ændringsforslag om. Topskatten finansierer ifølge Skatteministeriet kun 0,7 pct. af de samlede offentlige udgifter, og det er endda ifølge

mange økonomer højt sat. Samtidig ved vi, at topskatten til gengæld hindrer en positiv udvikling i hele samfundsøkonomien, fordi den ødelægger lysten til at arbejde mere, lysten til at uddanne sig, lysten til at transportere sig flere kilometer til et bedre lønnet job og meget andet godt. Det går vi glip af på grund af topskatten, men regeringen og Venstre og Konservative har indgået aftale om, at vi ikke skal gøre noget ved topskatten i 2014.

Liberal Alliance har også stillet ændringsforslag til finansloven om at beskytte boligejerne mod stigninger i grundskylden i 2014. Boligejerne har i de kommende år udsigt til at betale hovedparten af regningen for regeringens merforbrug i det offentlige. Regeringen vil øge det offentlige forbrug med 20 mia. kr. frem mod 2020. Boligejerne skal i samme periode betale 14 mia. kr. mere i grundskyld. Det bliver dyrt. Familier vil få problemer med at betale deres regninger, når regeringens budgetterede grundskyldsstigninger slår igenem. Pensionister, som troede, at de havde sikret sig ved at betale deres huslån tilbage i de aktive år på arbejdsmarkedet, vil komme til at sande, at de alligevel ikke har råd til at blive boende i deres hus, fordi grundskyldsstigningerne vil presse dem ud.

Desværre har regeringen og Venstre og Konservative også indgået aftale om, at der ikke skal gøres noget ved grundskyldsstigningerne i 2014. I stedet er man gået den stik modsatte vej og har med finanslovsaftalen lovet at bære regeringens forslag om, at den fejlagtige og i mange tilfælde alt for høje ejendomsvurdering fra 2011 skal fortsætte, gennem Folketinget. Venstres formand, hr. Lars Løkke Rasmussen, udtalte, inden han selv indgik aftale om ikke at stemme imod, at det var en ringe, ringe, ringe aftale om ejendomsbeskatningen. Konservatives Brian Mikkelsen kaldte det et slag i ansigtet på boligejerne og en katastrofe for boligmarkedet. Men med finanslovsaftalen sørger både Venstre og Konservative alligevel for, at denne ejendomsvurdering, som i 41 pct. af tilfældene er for høj, bliver videreført i de kommende år.

Vi synes, at Venstre har solgt sine egne og De Konservatives mandater for billigt ved at indgå denne finanslovsaftale med regeringen. Vi anerkender det gode formål, det er at holde Enhedslisten så langt væk fra dansk økonomi som muligt, men vi mener ikke, at den finanslovsaftale, som Venstre har indgået med regeringen, trækker Danmark i den rigtige retning, når den markant øger det offentlige forbrug i en tid, hvor pengene i stedet burde bruges på at styrke skatteyderne og den private sektor ved at lette skatten. Derfor vil Liberal Alliance stemme imod finansloven.

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Så er der en stribe korte bemærkninger.
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:34

Jesper Petersen (S):

Vi har tidligere i dag diskuteret ældrepolitik, og det fylder også en del i det finanslovsforslag, regeringen har lagt frem, og som vi nu får vedtaget. Det er også noget, som Liberal Alliance har ment noget om på forskellige tidspunkter, og jeg vil egentlig gerne høre noget om, hvor mange bade ordføreren mener ældre borgere har krav på om ugen.

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 14:34

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg mener, at folk har krav på at kunne komme i bad en gang om dagen, hvis de har lyst til det. Og hvis man ikke selv kan komme i bad, altså hvis man har brug for hjælp til at komme i bad, må man

tilstræbe, at der er en service over for folk, altså en hjemmehjælp fra det offentlige f.eks., som kan sikre, at den ældre kan komme i bad en gang om dagen. Det må være målet. Jeg har ikke nogen præcise planer om, hvordan vi skal nå derhen, men det må være målet.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:35

Jesper Petersen (S):

Det er udmærket, der er en vis konsistens. Jeg har ført hørt hr. Anders Samuelsen sige, at det simpelt hen må være det antal bade, man har lyst til at få, når man er en ældre borger. Det har jeg såmænd sympati for. Men på et tidspunkt når vi frem til nogle spørgsmål om økonomi i den offentlige sektor, som så kan være lidt vanskelige for Liberal Alliance at håndtere. Kan vi få hr. Ole Birk Olesen til at nå helt derhen, at det måske ikke bare er en gang om dagen, som han sagde før, men simpelt hen et ubegrænset selvvalgt antal bade efter eget ønske?

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 14:36

Ole Birk Olesen (LA):

Nej, det tror jeg ikke jeg vil sige. Der er også nogle krav, som er så vilde, at dem ville man ikke opfylde. Hvis f.eks. en ældre havde en eller anden mærkelig lyst til at gå i bad tre gange om dagen, så mener jeg trods alt ikke, at det offentlige skal finansiere hjælp til det. Men vi andre – de fleste af os andre i hvert fald, og jeg tror også, det gælder hr. Jesper Petersen – går i bad en gang om dagen, og det synes jeg sådan set også ældre skal have mulighed for, hvis de ikke selv kan.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 14:36

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Ved åbningsdebatten var det en smule uklart, om det var Liberal Alliances politik at indføre brugerbetaling på uddannelse. Nu kan jeg så forstå, at det er Liberal Alliances politik, at der skal indføres et eller andet ubegrænset antal bade eller et bad om dagen til ældre borgere. Er det fortsat Liberal Alliances politik, at der skal indføres brugerbetaling på uddannelse, eller hvem afgør det i Liberal Alliance?

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 14:37

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg synes sådan set ikke, der var nogen usikkerhed på åbningsdagen. Der står intet sted i vores økonomiske planer, at vi ønsker at spare på uddannelserne ved at indføre brugerbetaling. Vi ønsker ikke at indføre brugerbetaling, vi har ingen planer om det. Den usikkerhed, der eventuelt var på åbningsdagen, var bare, at hr. Simon Emil Ammitzbøll åbent og ærligt sagde, at man gerne nedsætter en undersøgelsesgruppe eller en kommission eller lignende til at undersøge brugerbetaling bredt i det danske samfund – men uden at vi af den grund har et ønske om, at der skal være brugerbetaling i uddannelsesvæsenet.

- Kl. 14:38 Kl. 14:40
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Fru Sofie Carsten Nielsen.
- Kl. 14:38 Kl. 14:40
- Sofie Carsten Nielsen (RV):**
Okay, det var blot for at komme frem til, om det kunne være det, der skulle finansiere muligheden for at få et bad om dagen. Men det er det ikke. Så derfor vil jeg gerne spørge hr. Ole Birk Olesen, hvordan Liberal Alliance vil finansiere den her mulighed for at få f.eks. et bad om dagen.
- Kl. 14:38 Kl. 14:41
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Ordføreren.
- Ole Birk Olesen (LA):**
Jeg synes jo egentlig, jeg sagde til hr. Jesper Petersen, at det ikke er noget, vi har et meget konkret forslag om for øjeblikket. Det kan godt være, at vi skal til at sætte os ned og prøve at se, om vi kan strikke et konkret forslag sammen. Så det, jeg bare sagde, var en ambition eller en vision om, at det må være sådan, at ældre kan komme i bad, lige så ofte som vi andre ønsker at komme i bad, også hvis de skal have hjælp til det. Men som sagt: Vi har ikke sat milliarderne af til det. Vi ved ikke, hvor mange milliarder det vil koste, og vi ved ikke, hvad den rigtige model vil være for at implementere det.
- Kl. 14:38 Kl. 14:41
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Fru Lisbeth Bech Poulsen.
- Kl. 14:38 Kl. 14:41
- Lisbeth Bech Poulsen (SF):**
Jeg vil køre lidt videre i det med de her bade, og hvordan man kan finansiere det. For Liberal Alliance er jo altid meget optaget af, at pengene skal passe og finansieringen skal være på plads. Så hvis man nu tænker sig, at alle ældre, som bliver visiteret til det, gerne vil have et bad om dagen og også får tilkendt det, og vi samtidig kan se på vores finansieringsforslag, at det at komme op på to ugentlige bade koster 1 mia. kr., så kunne man jo måske få sådan et cirkaoverslag på det, hvis man satte sig ned og regnede på det. Men når man samtidig vil skære 75 mia. kr. i velfærden, og i finanslovsforslaget til næste år godt 11 mia. kr., så bliver det jo svært. Så kan ordføreren ikke komme det lidt nærmere, hvor man vil finde de her penge?
- Kl. 14:39 Kl. 14:42
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Ordføreren.
- Kl. 14:39 Kl. 14:42
- Ole Birk Olesen (LA):**
Jeg tror ikke, regnestykket kan laves så simpelt, for det er jo ikke sådan, at alle ældre har et ønske om at komme i bad en gang om dagen. Nu talte jeg om vores indstilling herinde, og vi er jo lidt yngre end de fleste ældre. Vi er vokset op i en tid, hvor det var naturligt at gå i bad hver dag, mens mange ældre er vokset op i en tid, hvor det at gå i bad hver dag ikke var så naturligt. Så det er ikke alle ældre, der har et ønske om det, og det er jo ikke sådan, at vi vil presse bade ned over hovedet på ældre mennesker, der i et helt liv har levet med at bade to gange om ugen eller en gang om ugen. Det vil vi absolut ikke. Så derfor er det ikke så ligetil at sige, hvor meget det vil koste.
- Kl. 14:39 Kl. 14:42
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Fru Lisbeth Bech Poulsen.
- Kl. 14:39 Kl. 14:42
- Lisbeth Bech Poulsen (SF):**
Nej, men det ville jo koste nogle penge, det håber jeg er ordføreren enig i – og så kan det være, at hr. Lars Løkke Rasmussen kan tale lidt lavere, så vi to kan tale sammen her. Det ville koste nogle penge, det er jeg sikker på at ordføreren vil anerkende. Og hvis man vil spare godt 11 mia. kr. på sit finanslovsforslag og ikke har anvist penge til det, så hænger det jo ikke så godt sammen.
- Men jeg vil gerne spørge ordføreren personligt – det håber jeg er okay, selv om ordføreren jo er ordfører for sit parti også: Mener ordføreren grundlæggende, at man selv skal betale for sin ældrepleje, herunder bade, eller skal det være det offentlige til alle, der måtte have lyst til og behov for det?
- Kl. 14:41 Kl. 14:41
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Ordføreren.
- Kl. 14:41 Kl. 14:41
- Ole Birk Olesen (LA):**
Liberal Alliance mener ikke, at vi skal tage pleje fra ældre, der har behov for ældrepleje. Det gør vi absolut ikke. Og modsat tanker, der har været, tror jeg også hos SF og De Radikale, om, at hvis ældre har en bestemt indkomst, skal de fratages retten til pleje og hjemmehjælp osv., så deler vi ikke de tanker. For vi mener, at det danske samfund i forvejen er skruet sammen på en måde, så det stort set ikke kan betale sig at spare op til egen alderdom, fordi man så mister en masse ydelser og oven i også skal betale skat. Og hvis man fjerner endnu flere ydelser fra velhavende ældre, kan det endnu mindre betale sig at spare op til egen alderdom.
- Kl. 14:41 Kl. 14:41
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Fru Trine Bramsen.
- Kl. 14:41 Kl. 14:41
- Trine Bramsen (S):**
Nu har ordføreren jo løftet lidt af sløret for Liberal Alliances ældrepolitik. Det gør mig egentlig lidt nysgerrig, for det er jo ikke meget, man hører om den i det daglige. Derfor vil jeg gerne spørge ordføreren, om han kan bekræfte, at Liberal Alliances ældrepolitik baserer sig på plejehjemmet Lotte, som fru Thyra Frank har stået i spidsen for.
- Kl. 14:42 Kl. 14:42
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Ordføreren.
- Kl. 14:42 Kl. 14:42
- Ole Birk Olesen (LA):**
Ja, Liberal Alliances ældrepolitik er da bestemt inspireret af plejehjemmet Lotte, som fru Thyra Frank så fint har stået i spidsen for, og som rigtig mange ældre mennesker gerne vil være ældre på. Det synes vi da er en god model til inspiration, i forhold til hvordan man også i den offentlige sektor på offentlige plejehjem – for Lotte er jo et privat plejehjem, som ganske vist er finansieret af det offentlige – kan indrette sig på måder, der er mere hensigtsmæssige. F.eks. lykkedes det jo fru Thyra Frank, mens hun var plejehjemsleder, at få de ansattes sygefravær på Lotte meget betragteligt ned. Og det er da noget, som man kan lære af på offentlige plejehjem.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Fru Trine Bramsen.

Kl. 14:43 hed, som skulle efterleves ude i kommunerne. Jeg og Liberal Alliance går ind for kommunalt selvstyre, og vi har den målsætning, som jeg har sagt tidligere, at de ældre skal kunne komme i bad, når de har lyst til det. Det kan godt forenes. Altså, man kan godt som parti både føre en politik på Christiansborg og en politik i kommunerne, hvor folk er blevet valgt, som gør, at man arbejder på, at de ældre skal have ret til at komme i bad, når de har lyst til det.

Kl. 14:46

Trine Bramsen (S):

Grunden til, at jeg spørger, er, at hr. Anders Samuelsen i DR 2 Debatten sagde – jeg citerer: Jeg baserer vores ældrepolitik på den virkelighed, som Thyra Frank har stået i spidsen for.

Jeg vil gerne høre lidt mere om, hvad ordføreren mener den her ældrepolitik går ud på. For en ting er jo, at man kan få sygefraværet ned blandt de ansatte, men den anden ting er, hvad ældrepolitikken baseret på fru Thyra Franks plejehjem går ud på, og hvordan skal den finansieres?

Kl. 14:43

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 14:43

Ole Birk Olesen (LA):

En af tingene, en meget væsentlig ting, er jo, at man kan få bedre ældrepleje uden at bruge flere penge. Det, der skete, da fru Thyra Frank kom til, var jo, at hun fik sygefraværet på Lotte meget betragteligt ned. Og de sparede midler, som ellers skulle have været brugt på vikarer, blev bl.a. brugt på, at de ansatte tog med de ældre på ferierejser i både ind- og udland. Det havde man penge til, fordi man fik sygefraværet ned. Det er da et fint eksempel på, at man kan gøre tingene bedre med de samme penge.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Fru Zenia Stampe.

Kl. 14:44

Zenia Stampe (RV):

Jo, men altså, man ved jo ikke, om man skal grine eller græde. Liberal Alliances ordfører lægger ud med en harmdirrende tale, der handler om, at vi andre er så gode til at bruge penge, og at vi kan gøre så meget godt for flere penge. Men man kan jo sige, at det gode ved os sådan set er, at vi indrømmer, at nogle ting koster penge. For jeg må sige, at der er større syndere – synes jeg – og det er dem, der påstår, at man kan gøre så meget godt *uden* penge.

Derfor vil jeg også gerne tilbage til det her ældrepolitiske løfte. Først vil jeg gerne spørge: Jeg troede egentlig ikke, at det var Liberal Alliances politik at udlove eller at stille minimumsrettigheder i ud-sigt, for det er vel sådan, man skal forstå hr. Anders Samuelsen kommentarer – og det er også det, jeg hører fra ordføreren her i dag? Man ønsker det faktisk som en minimumsrettighed lidt i forlængelse af det, Enhedslisten også har gjort sig til talsmænd for, nemlig en minimumsrettighed til et bad om dagen, hvis det er det, man har lyst til som ældre. Det er rigtigt forstået?

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 14:45

Ole Birk Olesen (LA):

Først vil jeg helt generelt sige, at hvis man ikke ved, om man skal grine eller græde, synes jeg, man skal grine. Det er det sjoveste. (*Munterhed*).

Angående minimumsrettigheder ville jeg ikke formulere det så bastant, og jeg er sådan set enig med regeringen i afvisningen af Enhedslisten, som havde kravet om, at det skulle være sådan en rettig-

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Fru Zenia Stampe.

Kl. 14:46

Zenia Stampe (RV):

Ja, det kan man jo sige, men altså hvis man gerne ikke bare vil have en målsætning, men rent faktisk også vil realisere den målsætning, er det som regel en rigtig god idé at finde ud af, hvor pengene til at realisere den målsætning så skal komme fra. Det kunne jeg godt tænke mig at få at vide. Jeg kunne egentlig også godt tænke mig – og jeg tror, der er andre, der sikkert kan følge op på det spørgsmål – at stille det samme spørgsmål, som jeg stillede til Dansk Folkeparti, nemlig om Liberal Alliances ordfører ikke er enig med mig i, at det er ordentlig politik, at man, når man lover gaver, også fortæller, hvor pengene kommer fra. Er det ikke ordentlig politik? Er det ikke at være ansvarlig og troværdig? Kan ordføreren bekræfte det?

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 14:46

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg synes sådan set, at fru Zenia Stampe skal lægge mærke til, at jeg taler om det kommunale selvstyre. Det er jo i kommunerne, ældreplejen ligger. Det er der, man opkræver penge til ældreplejen; det er der, man allokerer penge til ældreplejen. Liberale Alliance er også et kommunalt parti. Og jeg håber, at Liberal Alliances byrådsmedlemmer arbejder for, at der er en god ældrepleje i deres kommune. Det er ikke nødvendigvis sådan, at hvis et parti har et ønske om, at der skal føres en bestemt politik i kommunerne, så skal der følge penge med herinde fra Christiansborg. Det er ikke nødvendigvis sådan.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 14:47

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Nu ved jeg jo, at Liberal Alliance er enormt optaget af minusvækst i den offentlige sektor, og derfor synes jeg faktisk, at det kunne være rart at vide – nu har vi snakket rigtig meget om ældres bad – om man vil fritage ældreplejen for minusvækst. Kan vi få et svar på det?

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 14:47

Ole Birk Olesen (LA):

Liberal Alliance mener, at der bredt hen over den offentlige sektor kan gennemføres effektivitetsforbedringer, og det gælder også i ældreplejen. Produktivitetskommissionen har anslået, at der er et effektiviseringspotentiale i ældreplejen på godt 10 pct. – 10 pct. eller lidt derover, jeg husker det ikke helt præcist, men jeg mener, det var godt 10 pct. Det er regeringens egen produktivitetskommission, som siger det. Altså, regeringen nedsætter en kommission med eksperter,

og de eksperter vurderer så, at der i ældreplejen er et effektiviseringspotential på 10 pct. Det betyder, at tingene godt kan gøres billigere, uden at gøres dårligere, fordi man gør tingene bedre, klogere, med ny teknik osv. osv. Det synes vi at man skal gøre, også i ældreplejen.

Men vi har samtidig sagt, at af de midler, vi vil spare ved effektiviseringer i den offentlige sektor, skal godt 11 mia. kr. afsættes til især ældrepleje og sundhed, som følge af at der kommer flere ældre i fremtiden.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 14:49

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes faktisk ikke, det gav et helt klart svar. Og ude i byen hører man jo tit om, at Liberal Alliance i hvert fald kan effektivisere sig til hvad som helst. Men når jeg spørger, er det faktisk, fordi man den 6. november 2013 udsendte en pressemeddelelse, hvor der stod: »Der kan spares rigtig mange steder i kommunerne, men der må under ingen omstændigheder skæres på hjælpen til ældre og svage borgere.«

Så jeg spørger igen: Er det Liberal Alliances politik at fritage ældreplejen for årlige besparelser på 1,5 pct., som man jo ellers vil skære af alt muligt andet i det offentlige?

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 14:49

Ole Birk Olesen (LA):

Der er ikke noget modsætningsforhold mellem det at mene, at der kan effektiviseres, og det at mene, at der ikke må skæres i hjælpen. Hjælpen må der ikke skæres i. Liberal Alliance mener ikke, at ældre borgere, der har brug for hjælp, skal have beskåret deres hjælp. Men samtidig mener Liberal Alliance, at man godt kan levere den samme hjælp for færre penge ved at drive ældreplejen mere effektivt. Der er vi jo blevet inspireret af regeringens egen produktivitetskommission, og det er lidt svært altid at skulle stå her og forsvare de eksperter, som regeringen har udpeget til at sige nogle ting, mens regeringen selv sidder dernede og lader, som om den ikke læser sine egne publikationer.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Fru Lone Loklindt.

Kl. 14:50

Lone Loklindt (RV):

Jamen det er jo interessant at høre, hvordan man kan få det samme for mindre. Jeg er med på, at man kan effektivisere meget, men det er jo også interessant at høre, at Liberal Alliance mener, at man i plejesektoren skal gøre, som man gør på fru Thyra Franks plejehjem på Frederiksberg, som jeg i øvrigt anerkender rigtig meget; der har der været lagt et rigtig flot stykke arbejde for dagen. Men der er det jo interessant at se, at der har man haft et budget, der var 20 pct. over budgettet for kommunens øvrige plejehjem. Er det så det, der skal til, for at sikre den pleje, der skal til for at være på Liberal Alliances plejeniveau?

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 14:51

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg kender ikke, må jeg sige, tallene for, hvor mange penge Lotte har fået i forhold til de kommunale plejehjem i Frederiksberg Kommune. Men man må også sige, at der også er nogle ting, der er blevet gennemført på Lotte for de penge, altså, man havde pengene, og derfor kunne man gøre det for de ældre. Men om man på alle kommunale plejehjem ville sætte penge af til det på samme niveau, er ikke sikkert.

Altså: Det er ikke sikkert. Vi siger bare, at det, man kan lave det, er, at da fru Thyra Frank kom til, havde man jo også de penge, som man havde, da fru Thyra Frank var der, altså før fru Thyra Frank kom til, og det, hun viste, var, at man med den samme bunke penge kunne gøre tingene betydelig bedre, så de ældre fik en bedre pleje. Og det synes vi burde tjene til inspiration for alle, både offentlige institutioner og private virksomheder.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Fru Lone Loklindt.

Kl. 14:52

Lone Loklindt (RV):

Nu kender jeg jo lidt til Frederiksberg, da jeg selv er borger derude, og det kan man jo være stolt af eller ej, men jeg vil bare sige, at man i Frederiksberg Kommune i 2012 brugte 61.369 kr. pr. ældre borger og landsgennemsnittet i virkeligheden kun er 53.568 kr. Det er altså godt at være ældre på Frederiksberg. Men derudover brugte Plejehjemmet Lotte altså 20 pct. mere end det, der blev brugt på det kommunale budget. Så er det jo virkelig spændende, at Liberal Alliance vil have en plejesektor, der svarer til Plejehjemmet Lottes serviceniveau. Kan det blive bekræftet her, at vi skal op i 20 pct. over det, der i forvejen er et højt gennemsnit?

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 14:53

Ole Birk Olesen (LA):

Nej, det kan jeg ikke bekræfte. Det, jeg kan bekræfte, er, at vi synes, den bevægelse, der fandt sted på Lotte, da man fik en ny plejehjemsleder, bør alle plejehjem og alle offentlige institutioner i det hele taget lade sig inspirere af. Det kan godt være, at det tal var forholdsvis højt, men det ændrer ikke på, at inden fru Thyra Frank kom til, blev pengene ikke benyttet så godt, som de blev benyttet, da fru Thyra Frank var kommet til. Og det er bare det, vi siger: Man kan godt gøre tingene bedre for de samme penge.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 14:53

Finn Sørensen (EL):

Tak. Først vil jeg lige bede ordføreren forklare, hvorfor det skulle være i modstrid med det kommunale selvstyre at give borgerne nogle velfærdsrettigheder. Serviceloven rummer i forvejen en stribe rimelig klare konkrete rettigheder, uden at der er nogen, der har brokket sig over, at det skulle gå ud over det kommunale selvstyre. Hvorfor skulle det så betyde en begrænsning af det kommunale selvstyre at give borgerne rettigheder? Det vil jeg gerne høre.

Derudover glæder jeg mig jo meget over ordførerens varme holdninger med hensyn til at i hvert fald sikre rammerne for, at de ældre kan få mindst et bad om dagen, hvis de har behov for det. Det er no-

genlunde nemt at sige, hvad det koster – det koster nok i omegnen af 3 mia. kr. Vi har jo sammen med regeringen lavet nogle grundige regnestykker over, hvad det vil koste at sikre ret til to bade om ugen; det koster nemlig den milliard, og så er der taget højde for, at nogle får det i forvejen, så vi skal nok derop omkring.

Så spørger jeg bare, hvordan ordføreren vil gennemføre den fine hensigt – løfte, tør man næsten kalde det – i betragtning af at ordførerens parti vil fjerne 40.000 offentligt ansatte inden for den næste halve snes år.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 14:55

Ole Birk Olesen (LA):

Hr. Finn Sørensen siger, at den kommunale servicelov i dag ikke indskrænker det kommunale selvstyre, men det gør den da. Man kan jo mene, at den skal gøre det alligevel, men der kan da ikke sættes spørgsmålstegn ved, at serviceloven indskrænker det kommunale selvstyre. Den fortæller jo kommunerne, hvordan de skal servicere borgerne i nogle gange lidt voldsomme detaljer, så det indskrænker det kommunale selvstyre. Og hvis man putter endnu mere ind i den servicelov, indskrænker man det kommunale selvstyre endnu mere. Og det var det, som Enhedslisten var ude i under finanslovsforhandlingerne, og det er vi sådan set imod.

Vi er imod, at det kommunale selvstyre indskrænkes yderligere; vi vil tværtimod udvide det. Vi synes godt, der i Danmark kan være plads til, at kommunerne er mere forskellige, end de er i dag, at de prioriterer forskelligt, og at det så er op til kommunens vælgere at afgøre, hvilke politikere der skal have lov til at lede kommunen.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 14:56

Finn Sørensen (EL):

Det er jo en besynderlig modstilling af tingene, for formålet med serviceloven er jo at definere, hvad kommunernes opgaver er. Sådan er det her samfund nu engang indrettet, altså at fællesskabet skaffer nogle midler til kommunerne, og at fællesskabet, der så er udmøntet i de her 179 personer, der sidder herinde og skal varetage den del af pengene, kommunerne får herfra, så udmåler, hvad det er for nogle opgaver. Så det er sådan set bare at vejlede kommunerne. Og hvad er formålet med en rettighed? Det er at sikre, at der er en bund, at der er en grænse for, hvor ringe servicen kan blive. Det burde jo ikke være i modstrid med kommunalt selvstyre. Det blev en debat.

Jeg skal lige have svaret på det andet spørgsmål: Hvordan vil ordføreren indfri sit smukke løfte om at sikre de ældre mulighed for et bad om ugen? Vi taler ikke om tvangsbad, det gør Enhedslisten heller ikke, men hvordan vil man sikre muligheden, når man samtidig vil skære antallet af offentligt ansatte ned med 40.000?

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 14:57

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg har jo tidligere talt om, at det primært er noget, der foregår i kommunerne. Hvis jeg sad ude i en kommune, ville jeg tage et vue over kommunens budgetter, og så ville jeg se, om der er lidt mange kommunikationsmedarbejdere i den her kommune, om der er lidt meget sygefravær blandt lærerne, om der er lidt mange øvdage i dag-

institutionerne, om der er lidt mange mærkelige projekter, som man skal have finansieret. Alt muligt kan man kigge på. Når man har kigget på det og er nået frem til, at der bruges for mange penge i kommunen, kan man jo afsætte nogle af kronerne til, at de ældre får et bad oftere, end de gør i dag.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det hr. Lars Dohn.

Kl. 14:57

Lars Dohn (EL):

Ordføreren var inde på, at skat er af det onde, og ordføreren havde endda et citat af Piet Hein, som skulle være af samme mening. Det, der får mig til at spørge, er, at der jo er en sammenhæng, for lykke-niveauet i lande med en høj grad af velfærd er højere. Det er endda anerkendt af professor Bent Greve, som siger, at det, der er sammenfaldende for de lande, hvor menneskerne er mest lykkelige, er, at man har en høj grad af velfærd, som det f.eks. er tilfældet i de skandinaviske lande. Så derfor vil jeg spørge: Ønsker Liberal Alliance ikke, at befolkningen skal være lykkelig?

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 14:58

Ole Birk Olesen (LA):

Jo, det gør vi bestemt, men jeg mener bare, at hr. Lars Dohn læser statistikkerne forkert. Jeg tror, at statistikkerne skal læses på den måde, at i samfund, hvor der er stor tillid mellem mennesker, er der en høj grad af lykke, som også andre lykkeforskere har påpeget. Hvis man stoler på hinanden og ikke er så bange for sine medborgere og ikke frygter kriminalitet så meget, er der en høj grad af lykke. Samtidig er det sådan, at i de samfund, hvor der er en høj grad af tillid til hinanden, er der også en større lyst til at dele sin indkomst, som opkræves via skat, med ens medborgere. Så det er selve tilliden til hinanden, der forårsager lykkefølelsen, men tilliden forårsager så også en lyst til at dele med hinanden. Man kan godt se, at der er et fælles udgangspunkt, men det er ikke sådan, at det med at opkræve skat og omfordele er det, der fører til lykkefølelsen. Der er et fælles udgangspunkt for de to ting.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det hr. Lars Dohn.

Kl. 14:59

Lars Dohn (EL):

Jo, men det er da underligt, at netop i de lande, som har udviklet velfærdssystemer, Canada, Schweiz, Østrig, Holland, de skandinaviske lande – vi er faktisk røget ned på en femte-, sjetteplads – er der en høj grad af lykke. Det har jo noget at gøre med, at man ofrer til fællesskabet, og at man ikke siger, at enhver er sin egen lykkes smed.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:00

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg er da glad for at høre, at hr. Lars Dohn mener, at Schweiz og Canada er udviklede velfærdssamfund. Jeg kan oplyse, at jeg tror, at Schweiz har et skattetryk på lige godt 30 pct. af BNP. I Danmark er vi på 48 pct. af BNP. Så det vil sige, at man altså ifølge Enhedslisten kan have et udviklet velfærdssamfund, hvor man tager sig af de sva-

ge, med et schweizisk skattetryk på godt 30 pct. af BNP. Det her giver jo helt nye vinger til Liberal Alliances skattepolitik.

Kl. 15:02

Kl. 15:00 (Ordfører)

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 15:00

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak. Jeg bliver altså bare nødt til at spørge lidt mere til det plejehjem Lotte. Kan ordføreren bekræfte, at det er 25 år siden, at fru Thyra Frank blev ansat på plejehjemmet Lotte? Det vil altså sige, at ordføreren står og refererer tal, der er 25 år gamle. 1988 er mig bekendt 25 år siden. Kunne man forestille sig, at ordføreren kunne komme med tal for lavt sygefravær på andre private plejecentre?

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:01

Ole Birk Olesen (LA):

Det kan jeg simpelt hen ikke. Jeg kender ikke sygefraværet på andre private plejecentre. Jeg har hørt om Lottes eksempel, fordi jeg har en partifælle, som har været leder af Lotte, og fordi Lotte er det mest kendte plejehjem overhovedet i Danmark, men jeg har simpelt hen ikke statistik for andre private plejehjem i hovedet.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 15:01

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Så bliver jeg nødt til at bede Liberal Alliance om at blive lidt mere præcis. Var de det, kunne ordføreren jo også fortælle, at plejehjemmet Lotte er ved at blive afviklet, og at beboerne flytter fuldstændig ud, fordi det bliver lukket helt ned den 1. januar, og så kommer der et nyt center et andet sted. Men kunne Liberal Alliance ikke i stedet for at skønmale en fortælling, der simpelt hen er for gammel, være mere aktuel i debatten i dagens Danmark i 2013?

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:02

Ole Birk Olesen (LA):

Det var sådan set andre, der spurgte ind til Lotte, det var sådan set ikke mig selv, der tog det op. Men jeg svarer gerne på spørgsmål, der kommer.

Jeg ved da også, at man i Venstre sætter stor pris på Lotte og fru Thyra Frank. Man har jo givet fru Thyra Frank Venstres frihedspris et år for hendes måde at lede Lotte på, og det må jo være, fordi også Venstre føler, at man kan lade sig inspirere af fru Thyra Franks ledelse af Lotte.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Mike Legarth for De Konservative.

(Ordfører)
Mike Legarth (KF):

Tak, fru formand. Danmark har ikke råd til flere finanslovsaftaler med Enhedslisten. Det var det udgangspunkt, vi gik ind til de afsluttende forhandlinger om finansloven med. Jeg vil gerne være helt ærlig: Vi fik ikke alt det, vi gerne ville have, men vi fik en lang række indrømmelser, som trækker Danmark og dansk konkurrenceevne et lille skridt i den rigtige retning. Fremrykningen af vækstaftalen er godt for Danmark, vi giver en tiltrængt og ønsket håndsrækning til de mange små og mellemstore virksomheder, der dagligt kæmper for, at vi alle sammen får noget at stå op efter om morgenen. Aftalen betyder også, at 2,7 millioner danskere i arbejde får et højere beskæftigelsesfradrag, og at særlig enlige forsørgere får en ekstra tilskyndelse til at komme i arbejde, og det er vi glade for. Sidst, men ikke mindst, indeholder aftalen et øget fokus på de ældre socialt udsatte, og dem afsætter vi midler til. Derudover afsætter vi næsten 1 mia. kr. til en dansk naturfond, som længe har været et ønske fra Det Konservative Folkeparti.

Derfor er finansloven, især når man kigger på alternativet, et skridt i den rigtige retning. Men det er dog langtfra godt nok. Derfor var det også en tidlig julegave, da jeg i sidste uge i Økonomisk Redegørelse kunne læse, at regeringen varsler nye studieture til det konservative ledede Sverige. Økonomi- og indenrigsministeren uddybede siden hen i Børsen – og jeg citerer: Hvis Danmark skal opnå samme vækstrater som Sverige, kræver det endnu flere reformer og hårdere politiske valg. Citatet lyder videre: National stolthed skal ikke stille sig hindrende i vejen for at kunne lære noget af svenskerne, hvis de faktisk har fat i noget.

Det er jeg helt enig med økonomi- og indenrigsministeren i – især hvis det ikke er systembolaget, hun taler om.

Derfor ser jeg frem til et konstruktivt 2014, hvor der diskuteres konservative mærkesager, en udvidet boligjobordning med et højere beløb, end vi kender det i dag, og som også omfatter sommerhuse ala i det konservative Sverige, et begrænset offentligt forbrug, som det er kendt i det konservative Sverige, markant lavere skattetryk, som det er kendt i det konservative Sverige, markant lavere personskatter, som man kender det i det konservative ledede Sverige, og mere privat konkurrence og udlicitering, også som man kender det i Sverige.

Så regeringen har set rigtigt, vi velkommer den studietur og håber, at mest muligt af de ting bliver implementeret herhjemme, og vi vil til enhver tid gerne medvirke.

Jeg kunne egentlig blive ved med endnu flere ting, og jeg uddyber dem selvfølgelig gerne, både i dag og også senere, men jeg vil nøjes med at kvittere for en fornuftig finanslovsaftale, der er et lille skridt på vejen til, at vi gør det lettere at stifte og drive virksomhed i Danmark, at de daglige byrder for familierne mindskes, og at vi sikrer et grønnere og et stærkere værdifællesskab i Danmark. Tak.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er nogle stykker, der har bedt om korte bemærkninger. Først fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 15:06

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Af hr. Mike Legarths partis 2020-plan, den konservative 2020-plan, fremgår det, at man vil spare de her 22 mia. kr. i 2020 ved at indføre nulvækst i den offentlige sektor. Så jeg skal bare have bekræftet: Vil Det Konservative Folkeparti fortsat spare 22 mia. kr. i den offentlige sektor ved at indføre nulvækst?

- Kl. 15:06 Kl. 15:09
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Ordføreren.
- Kl. 15:06
- Mike Legarth (KF):**
Det vil Det Konservative Folkeparti. Man er så selvfølgelig nødt til at nå at få det implementeret, inden det fulde beløb kan slå igennem på bundlinjen, og nu har vi jo lavet en finanslov her og når ikke at få det med i 2014. Det vil så gøre, at det manglende beløb skal findes i statslige besparelser, men det er stadig væk vores målsætning, at vi skal holde fast i nulvæksten.
- Kl. 15:07
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Fru Sofie Carsten Nielsen.
- Kl. 15:07
- Sofie Carsten Nielsen (RV):**
Tak for det klare og ærlige svar. Betyder det så, at hr. Mike Legarth og hans parti nu vil revidere den konservative 2020-plan, sådan at man kan finde de manglende 3 mia. kr.?
- Kl. 15:07
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Ordføreren.
- Kl. 15:07
- Mike Legarth (KF):**
Ja, altså, jeg har jo her sagt, at vi så vil finde det, der mangler, fordi vi ikke kan gennemføre det fra 2014, via statslige besparelser svarende til det beløb, og vi håber og tror, indtil det modsatte er bevist, at vi så kan gøre det fra 2015. Måtte det modsatte være gældende, vil vi finde alternativ finansiering i forhold til de penge, vi bruger. Det vil jo samtidig gøre, at vi så kan gennemføre det, vi vil bruge penge til, f.eks. at fjerne topskatten, fjerne arveafgiften, fastfryse grundskylden, sænke selskabsskatten til 15 pct. – sådan bare for lige at nævne fire konge-, ærkekonservative mærkesager. Kan vi få flertal til at gennemføre dem, mangler vi jo pengene, og så skal vi selvfølgelig have regnestykket til at gå op. Vi har altid finansiering til det, vi foreslår at få gennemført.
- Kl. 15:08
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Hr. René Christensen.
- Kl. 15:08
- René Christensen (DF):**
Tak. Det, jeg gerne vil spørge ordføreren om, er ejendomsvurderingerne. Det er jo også en del af den her finanslov, som der, som det rigtigt er blevet sagt, også er nogle gode ting i. Hr. Brian Mikkelsen var jo, da der var forhandlinger om de her ejendomsskatter, netop ude at sige, at det var hamrende uretfærdigt over for landets boligejere, et slag i ansigtet på landets boligejere, en katastrofe for boligmarkedet.
- Jeg vil gerne om den aftale, der er lavet nu, hvor man sænker det med nogle få procent i forhold til ejendomsvurderingerne, og så kan man først få sin klageret tilbage i 2016, høre, om det var det bedste opnåelige, man kunne få i forhold til det her, eller om det var en aftale, man syntes var en god aftale.
- Kl. 15:09
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Ordføreren.
- Mike Legarth (KF):**
Jamen det er fuldstændig en misforståelse. Vi har ikke indgået nogen aftale om det overhovedet. Vi har ingen som helst aktier i det forslag, der kommer fra regeringen. Vi er lodret imod det. Vi har her sagt, at vi vil fremsætte et beslutningsforslag igen – og det vil man se at vi gør – fordi vi er lodrette modstandere af det.
- Det, det handler om, er, at vi ikke stemmer imod et forslag, som dog går i den rigtige retning. Det er langt fra tilfredsstillende med de 5 pct. i forhold til grundskyldsskatteforløbet, langt fra tilfredsstillende, men det er dog bedre end i dag. Derfor har vi i forbindelse med det kompromis, der måtte indgås om aftalen her, sagt, at vi ikke vil spærre for den lille forbedring, at vi stemmer gult til den. Men vi har ingen aktier i det, og man vil se, Folketinget vil se, Danmark vil se, at vi efter den 1. januar fremsætter et nyt beslutningsforslag, hvor vi klart og tydeligt helt præcist tilkendegiver, at vi synes, at grundskylden skal fastfryses. Den automatiske mekanisme til 7 pct. skal afskaffes, så snart der er 90 mandater bag det. Mere kan man ikke tage de gule stemmer til indtægt for.
- Kl. 15:10
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Fru Lisbeth Bech Poulsen. Undskyld, der er en bemærkning mere fra hr. René Christensen. Undskyld.
- Kl. 15:10
- René Christensen (DF):**
Tak for det, formand. Der er trods alt to spørgsmål endnu, selv om det går hurtigt.
- Det er rigtig dejligt at høre, for jeg kan jo høre, at nogle af de takter, som der kommer fra ordføreren, lyder rigtig godt. Det vil vi gerne tilkendegive at vi også synes. Men en gul stemme her er jo en hverken for eller imod-stemme. Og det er jo trods alt det, det her også handler om i Folketinget, at vi giver vores mening til kende, med hensyn til om vi synes, at de sager, der kommer frem i Folketingssalen, er gode eller dårlige. Men det, jeg kan høre at ordføreren siger, er, at man faktisk godt på grund af de andre ting, man fik – fremrykning af skattelettelser og andet – kan leve med, at den her klageret først kommer til at virke fra 2016, med det flertal, der er i Folketingssalen i dag.
- Kl. 15:10
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Ordføreren.
- Kl. 15:10
- Mike Legarth (KF):**
Nej, det kan man ikke, for vi har ikke nogen aktier i den aftale. Vi er ikke for den, vi har ikke været en del af den, vi er ikke involveret i den, vi har ikke forhandlet om den. Vi har ikke noget med den at gøre. Vi er imod den. Men som en del af kompromiset i den her aftale, stemmer vi gult til den. Det er jo, fordi der er et lille fremskridt i den i forhold til det, vi gerne vil opnå. Det må stå soleklart for enhver.
- Hvis et flertal her i Folketingssalen sagde, at man ville sænke topskatten til det halve af, hvad den er i dag, så ville vi også stemme for det, selv om det ikke er godt nok, fordi den skal helt væk. Sådan skal man forstå det med de gule.
- Kl. 15:11
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 15:11

Kl. 15:14

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg synes, det her er meget interessant, for tidligere sagde Venstre, at med en finanslov, hvor der er en moderat vækst i det offentlige forbrug, og som er den finanslov, vi har lagt frem, og som er den, som Venstre og Konservative er med i, så skulle der først være nulvækst fra det tidspunkt, hvor man måtte overtage regeringsmagten. Men nu siger hr. Mike Legarth, at der skal findes 22 mia. kr., og så kan det jo ikke længere klares med nulvækst; så må det være minusvækst. Så Det Konservative Folkepartis politik er nu, at der skal være minusvækst. Er det korrekt forstået?

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:12

Mike Legarth (KF):

Altså, hvorfor skal vi føre debatter på det her niveau? Det er jo fuldstændig håbløst. Hvad tror ordføreren at seere og lyttere vil sige til det der? Det er fuldstændig vanvittigt. Jeg har lige fuldstændig kryptisk sagt, at det jo er et faktum, at vi nu har lavet en aftale for 2014, hvor der ikke er nulvækst, altså må vi pille det element ud og finde de penge andre steder, hvis vi skal bruge 22 mia. kr., sådan som vi gerne vil. Og så rejser den ellers så gode ordfører sig op og siger: Nu mener Det Konservative Folkeparti, at vi skal have minusvækst. Nej, det har vi aldrig sagt, og det har vi aldrig ment. Vi mener, at vi skal have nulvækst, og det mener vi også i fremtiden.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 15:12

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Der er jo ingen grund til at hidse sig op, bare fordi man åbenbart er uenig med ens fremtidige regeringspartner. Jeg siger bare, at Venstre helt klart har sagt: Nu har vi lavet en finanslov, hvor der er en moderat vækst i det offentlige forbrug, og ergo kan der først komme nulvækst fra det tidspunkt, hvor vi måtte overtage regeringsmagten. Hr. Mike Legarth siger så: De penge må findes et andet sted. Og så spørger jeg bare: Hvor skal de findes henne, hvor skal de tages henne? Eller er det sådan, at så vil der være minusvækst, for at man kan komme op på det beløb på 22 mia. kr.?

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:13

Mike Legarth (KF):

Det korte svar er – og jeg sagde jo, at man skulle finde dem på det statslige budget: Hvor fandt regeringen den her gang det beløb, de 2,5 mia. kr., man har brugt til at dele ud i finanslovsforhandlingerne? Det gjorde man fra forskellige reserver. Der er ingen besparelser i de penge, vi bruger i den her finanslov. Det er uforbrugte midler og reserver, og det er, fordi man ikke brugte de penge, man troede man skulle bruge. Og der kom 2,5 mia. kr. på bordet på den måde. Og det er én måde at gøre det på. Men det er jo en kendt sag, at vi Konservative mener, at vi kan produktivitetsforbedre, vi kan få mere for pengene, vi kan gå længere på litten og levere den samme service for færre penge, og det vil være den første vej, jeg vil pege på.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:14

Ole Birk Olesen (LA):

Hvis man skal forstå hr. Mike Legarths parallel mellem det, at man stemmer gult til et forslag om at videreføre ejendomsvurderingen fra 2011, og det, hr. Mike Legarth sagde om en halvering af topskatten, skal det så forstås på den måde, at hvis topskatten foreslås halveret, vil De Konservative stemme gult til det, altså hverken for eller imod? For ellers forstår jeg ikke rigtig den parallel, der skulle være mellem de to ting.

Når hr. Mike Legarth siger, at man ikke er en del af nogen aftale om at fortsætte ejendomsvurderingen, så er man dog alligevel, må jeg pointere, en del af en finanslovsaftale, hvor der udtrykkeligt i teksten står, at De Konservative forpligter sig til ikke at stemme imod forlængelsen af ejendomsvurderingen, så der ikke er flertal imod det i Folketingssalen. Altså, De Konservative har da aftalt, at de vil sørge for, at det her ryger igennem Folketingssalen og bliver vedtaget. Det er da et faktum.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:15

Mike Legarth (KF):

Det, der er et faktum, er, at vi stemmer gult. Det, der er et andet faktum, er, at vi ikke er for det. Vi har fremsat vores eget beslutningsforslag, og det ved ordføreren jo godt. Vi har jo været imod den model. Den her er en lille forbedring af det eksisterende niveau. Det er derfor, vi stemmer gult. Vi synes ikke, det er godt nok, til at vi kan stemme for – det er sådan, det skal forstås.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:15

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg forstår ingenting. Hvis det er en forbedring af det eksisterende, hvorfor stemmer man så ikke for? Det gør vi andre da. Hvis der er noget, der forbedrer det eksisterende, så stemmer vi for. Så pointen er vel, at det ikke er en forbedring af det eksisterende, altså at fortsætte med en fejlagtig ejendomsvurdering fra 2011.

Nå, jeg vil gerne høre: Hvad har De Konservative fået ud af at deltage i den her finanslovsaftale? Hvad i finanslovsaftalen er et resultat af, at De Konservative har stået foran en glasdør i Finansministeriet og smilet ud til kameraerne?

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:15

Mike Legarth (KF):

Ville det offentlige forbrug have været blevet større, hvis vi havde sagt nej til den her aftale – ja eller nej, spørger jeg hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det hr. Lars Dohn.

- Lars Dohn (EL):**
Ordføreren er rigtig glad for boligjobordningen. Og jeg kan da godt forstå, at De Konservative er glad for, at man har fået gennemført en ordning, der favoriserer boligejerne. Jeg kan også godt forstå, at lejerne ikke er så glade, fordi de jo reelt ikke er omfattet af ordningen. Ordføreren var også glad for, at sommerhuse nu også er omfattet. Det drejer sig også om fradrag for istandsættelse af sommerhuse i f.eks. Saint Tropez.
Hvordan vil ordføreren forklare det rimelige i – f.eks. i forhold til lejerne – at man kan få fradrag for at sætte arbejde i gang i Saint Tropez?
- Kl. 15:16 litet, og hvor det også er en realitet, at der bliver flere og flere ældre. Det er jo det, der giver os alle hovedpine, altså hvordan i alverden det skal hænge sammen, og især hvis man samtidig har en ambition om nulvækst. Det indebærer jo så netop, at man kan få det offentlige til at løbe længere på literen, som også var en formulering, som jeg hørte at den konservative ordfører brugte. Jeg kunne så bare godt tænke mig at spørge om noget, når det gælder ældreområdet, som uden tvivl er den største udfordring for os, fordi det er dér, udgiftspresset bliver massivt, og hvor der også er brug for en ordentlig satsning, og når det gælder de ekstra penge, man får brug for dér, hvis man vil fastholde serviceniveauet, i lyset af at der bliver flere ældre. Er det nogle penge, der skal findes, ved at man skal løbe længere på literen på ældreområdet? Eller er det nogle penge, der skal findes ved, at man skal løbe længere på literen sådan generelt på andre områder eller ved at skære ned på andre områder? Hvordan vil man finansiere det øgede økonomiske pres i lyset af demografien?
- Kl. 15:19
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Ordføreren.
- Kl. 15:16
- Mike Legarth (KF):**
Det her handler ikke om, hvad der bliver sat i værk i udlandet. Det her handler om, at vi får gang i hjulene i de små virksomheder, i håndværksvirksomhederne – det er det, det handler om. Der vil vi meget gerne gøre det lidt mere attraktivt at drive en lille virksomhed. På den her måde får vi gang i hjulene, får sat gang i økonomien, gang i væksten, i troen på fremtiden. Så vi synes, det er et rigtig godt element, som vi håber flest mulige borgere vil kunne gøre brug af. Og det med sommerhusene er jo kun et lille element i boligjobordningen.
- Kl. 15:17
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Hr. Lars Dohn.
- Kl. 15:16
- Lars Dohn (EL):**
Har jeg ikke ret i, at det faktisk er muligt at få fradrag for danske sommerhusejere i Saint Tropez for håndværksarbejde udført f.eks. af franske håndværkere og ikke danske håndværkere? Er det ikke muligt med statsstøtte at få det gjort gennem den her boligjobordning?
- Kl. 15:17
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Ordføreren.
- Kl. 15:17
- Mike Legarth (KF):**
Det er formentlig muligt, men det er jo ikke det, det handler om. Altså, man kan jo godt lede efter nålen i høstakken og den lille mikroprocent. Altså det, det handler om her, er, at vi forbedrer vilkårene for små virksomheder i Danmark, især håndværksvirksomheder og servicevirksomheder. Nu bliver det attraktivt at få søsat nogle af de vedligeholdelsesprojekter osv., som der er behov for i forhold til huse og ejendomme, plus alle de andre ting, der er omfattet af boligjobordningen. Det her er først og fremmest et tiltag, der skal gøre det lidt nemmere at være familie og lidt nemmere at være hr. og fru Danmark.
- Kl. 15:18
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Fru Zenia Stampe.
- Kl. 15:18
- Zenia Stampe (RV):**
Jeg kan jo forstå på ordføreren, at ambitionen er at have lige så god service og velfærd, men i en situation, hvor nulvækst altså er en rea-
- Kl. 15:19
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Ordføreren.
- Kl. 15:19
- Mike Legarth (KF):**
Den demografiske udfordring er jo beregnet til 11,3 mia. kr. Samtidig med det har vi gennemført en besparelse på 12 mia. kr., som skal komme af en modernisering af den offentlige sektor, og det ville jo så kunne finansiere det merforbrug, der kommer dér. Generelt vil en produktivitetsforbedring hvor som helst i den kommunale sektor og i det kommunale selvstyre jo kunne bruges til en omprioritering af midlerne. Men her var der i hvert fald en anvisning og et svar på spørgsmålet.
- Kl. 15:20
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Fru Zenia Stampe.
- Kl. 15:20
- Zenia Stampe (RV):**
Jeg håber søreme, at ordføreren vil uddybe det svar, for det er at slippe meget nemt om ved et meget, meget svært og alvorligt og seriøst spørgsmål, som jeg synes alle fortjener svar på, altså at sige, at man vil finansiere det gennem en modernisering. Kunne jeg så ikke godt bare få tre, fire, fem konkrete eksempler på, hvad den modernisering indebærer?
- Kl. 15:20
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Ordføreren.
- Kl. 15:20
- Mike Legarth (KF):**
Jeg ved ikke, om fru Zenia Stampe ikke har læst regeringsgrundlaget, sit eget regeringsgrundlag, for der står der, at man vil finde 12 mia. kr. ved at modernisere den offentlige sektor. Og dem kunne man jo bruge til at dække det i forhold til den demografiske udfordring, som er på 11,3 mia. kr. Det er da udenadslære for hvem som helst. Altså, de penge man finder, de nye midler, der bliver til rådighed, skal jo bruges til et eller andet. Så her er det korte svar, at sådan kunne man gøre det.
- Kl. 15:20
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Fru Trine Bramsen.

- Kl. 15:20 melighed uden at være afhængige af at skulle betale for det. Men her og nu er der ingen planer om det i Det Konservative Folkeparti.
Kl. 15:22
- Trine Bramsen (S):**
Nu håber jeg ikke, at ordføreren også bliver vrissen på mig, når jeg stiller det her spørgsmål, for jeg gør det, fordi jeg oprigtigt interesserer mig for den konservative politik og gerne vil vide, hvad den går ud på. Derfor vil jeg gerne høre ordføreren, om Det Konservative Folkeparti går ind for mere brugerbetaling – det er det, jeg har hørt i den offentlige debat at flere af ordførerens kolleger har været ude at sige – og om det så er for at muliggøre den nulvækst i den offentlige velfærd, som De Konservative sammen med Venstre er tilhænger af.
Kl. 15:21
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Ordføreren.
Kl. 15:21
- Mike Legarth (KF):**
Jeg er nødt til at bede om at få spørgsmålet igen.
Kl. 15:21
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Fru Trine Bramsen.
Kl. 15:21
- Trine Bramsen (S):**
Når De Konservative går ind for mere brugerbetaling, er det så for at muliggøre nulvækst i den offentlige sektor, som Konservative sammen med Venstre går ind for?
Kl. 15:21
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Ordføreren.
Kl. 15:21
- Mike Legarth (KF):**
Jeg ved ikke, hvad det er for en brugerbetaling, ordføreren henviser til. Altså, vi har netop udgivet en 2020-plan for, hvordan vi finder penge til alle de initiativer og tiltag, vi gerne vil søsætte. Deri er intet om brugerbetaling – intet.
Kl. 15:21
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Fru Trine Bramsen.
Kl. 15:22
- Trine Bramsen (S):**
Så kan ordføreren fuldstændig afvise, at der på nogen som helst områder i den offentlige sektor vil forekomme brugerbetaling, set med konservative briller?
Kl. 15:22
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Ordføreren.
Kl. 15:22
- Mike Legarth (KF):**
Det er jo fuldstændig umuligt at spå om fremtiden. Vi siger bare, at der lige nu ikke er nogen konservativ dagsorden om, at der skal indføres brugerbetaling. Dermed ikke være sagt, at der efter en overvejelse om, hvordan man finansierer hele vores samfund, ikke vil vise sig at være nogle nye måder at gøre det på. Det vil jeg da slet ikke afvise. Det kan da være en begavet måde, ligesom vi nogle steder har set, at man bruger brugerbetaling på veje, især i udlandet. Det kan da være, at man kan finde en løsning på det herhjemme, hvis der er en alternativ rute, som kan bruges, så folk altså er sikret fremkom-
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.
Kl. 15:22
- Pernille Rosenkrantz-Theil (S):**
Det her med brugerbetaling er jo ret afgørende for Danmarks fremtid, og hvad det er for et samfund, der skal være, og hvordan vi indretter os. Jeg vil erindre om, at i Venstre vedtog en enig folketingsgruppe at nedsætte en kommission, som skulle kigge på brugerbetaling på uddannelse. Konkret skulle kommissionen kigge på brugerbetaling som – og nu citerer jeg – »incitament til at ændre de studerendes adfærd i retning af valg af uddannelser med bedre jobperspektiv«.
Er Det Konservative Folkeparti og ordføreren enig i, at der er behov for sådan en kommission?
Kl. 15:23
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Ordføreren.
Kl. 15:23
- Mike Legarth (KF):**
Jeg synes altid, det er en god idé, at man foretager nogle undersøgelser, nogle analyser og får nogle redegørelser, som vi f.eks. lige har set det med Produktivitetskommissionen, der har vist, at den måde, man uddanner på i Danmark, ikke er særlig hensigtsmæssig, fordi vi uddanner en masse mennesker, der ikke står til at få job. Og der peger man på, at der måske skulle gives en lavere SU til nogle uddannelser for at fremme, at folk uddanner sig i den rette rigtige retning, sådan at de er sikret job, når de er færdige.
Men det er jo overvejelser. Det er noget, man kan se på. Vi har i Det Konservative Folkeparti ikke forholdt os konkret til noget af det, men vi er konstant i en udviklingsfase og er åbne for at se på, hvilke muligheder der er, hvis de samlet set er til fordel for familien Danmark. Men her og nu har vi altså ikke nogen planer om de ting, der her bliver bragt frem.
Kl. 15:24
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.
Kl. 15:24
- Pernille Rosenkrantz-Theil (S):**
Jamen deler Det Konservative Folkeparti den grundholdning, at studerende bliver mere målrettede af, at der bliver brugerbetaling i uddannelsessystemet? Det synes jeg jo er et principielt spørgsmål. Det handler ikke om, hvad der skal ske i morgen eller i overmorgen, eller hvad vi gør til næste år. Det handler om, hvad der er Det Konservative Folkepartis opfattelse af uddannelsessystemet. Der er jo andre samfund i verden, England f.eks., hvor man har indført brugerbetaling på uddannelse, og der er i øvrigt også lavet grundige afrapporteringer om, hvorvidt det virker eller ikke virker. Det, man har fået ud af det i England, er, at den sociale slagside på uddannelse er blevet væsentlig større end tidligere. Det er jo egentlig ikke specielt overraskende. Ikke desto mindre er det den vej, man har valgt i England.
Er det den vej, vi skal gå? Bliver de studerende mere målrettede af det? Hvad er gevinsten ved det? Altså, det er jo tydeligt i England, hvad ulempen er, men opfatter Det Konservative Folkeparti det sådan, at der også kunne være en fordel ved det?

Kl. 15:25

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:25

Mike Legarth (KF):

Vi har ikke nogen dagsorden om det. Det er jo en opfundet problemstilling, havde jeg nær sagt, til debatten her, som man skal forholde sig til. Der er jo ikke sat den dagsorden, så det har vi ikke nogen planer om.

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 15:25

Jesper Petersen (S):

Det synes jeg er interessant. Altså, tidligere har andre konservative jo ment, at det var på tide at tage lidt mere fat på det her emne, brugerbetaling, at man skulle analysere det og måske indføre det af den grund, at det skulle kunne få nogle til at være hurtigere til at uddanne sig. Måske skulle man også skære i SU'en – det var nogle af de tanker, vi hørte i går fra Produktivitetskommissionen. Hvordan ser De Konservative på det? Har man stadig væk det synspunkt, at man skal have en prioriteringskommission, som partiet før har foreslået, og i den forbindelse undersøge mulighederne for brugerbetaling?

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:26

Mike Legarth (KF):

Vi synes, det er en god idé at se på den måde, vi har finansieret vores velfærdssamfund på, ved at man altså totalt set kaster det hele op i luften og lader det lande i det puslespil, som et flertal her i Folketing synes er rigtigt. Det vil da være en god måde at udvikle vores velfærdssamfund på, for der er jo stopklodser og barrierer og nogle ting, der ikke virker fornuftigt. Men den sådan skjulte dagsorden om, at Det Konservative Folkeparti nu vil til at indføre brugerbetaling, findes ikke. Det er spin.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 15:26

Jesper Petersen (S):

Jeg synes ikke nødvendigvis hr. Mike Legarth bør være så bange for det. Altså, Venstre har jo åbnet for det, når det handler om sundhedsområdet. Og jeg synes også, at jeg mindes, at De Konservative har gjort det før, men der kan jo være bevægelser, der gør, at man ikke mener det samme mere.

Men det var fru Vivi Kier, jeg henviste til i det, jeg sagde før, idet hun jo siger, at folk måske vil være mere fokuserede og ihærdige, når de har lagt penge for at tage en uddannelse. Er det et synspunkt, som hr. Mike Legarth er uenig i, eller er det tanker, som Det Konservative Folkeparti arbejder med?

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Mike Legarth (KF):

Jeg ved ikke, om det er et udtryk for, hvordan hr. Jesper Petersen selv tænker, og om det er sit eget synspunkt, han her giver udtryk for og gerne vil overbevise mig om at jeg skal tilslutte mig. Jeg synes jo, at det system, vi har nu, er aldeles udmærket. Så synes jeg, at det er fint i fremtiden at kigge på, om der er andre måder at finansiere vores velfærdssamfund totalt set på. Men som sagt, her og nu har vi ingen dagsorden om det, som hr. Jesper Petersen antyder.

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Fru Lone Loklindt.

Kl. 15:27

Lone Loklindt (RV):

Det med brugerbetaling er jo lidt interessant, for først var ordføreren meget afvisende, og nu er man bagefter sådan lidt mere: Ja, det kan da godt være. Altså, noget af det, som jeg har fået ud af De Konservatives 2020-plan, er jo, at det er noget med at nedsætte en prioriteringskommission. Den skal, som der står, »gennemgå de offentlige budgetter med en tættekam« og eksempelvis give bud på mere brugerbetaling. Så det er jo noget, man sådan i Det Konservative Folkeparti arbejder med som en mulighed.

Så vil jeg gerne spørge: Hvor meget forestiller man sig så skal dækkes ind af yderligere brugerbetaling i vores velfærdssamfund?

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:28

Mike Legarth (KF):

Jeg synes, jeg helt klart har sagt – og det er egentlig også det, fru Lone Loklindt helt korrekt læser op – hvad målsætningen er. Det er at få undersøgt, om det med fordel kan indføres og i givet fald hvor og hvordan osv. Men tingene skal i givet fald ses i en helhed, fordi vi i Det Konservative Folkeparti synes, at det samlede skattetryk er for højt. Det skal være lavere. Vi synes også, at personskatterne og selskabsskatterne er for høje. Vi synes, der er for mange stopklodser og barrierer, og det er det første hensyn, der skal tages. Når man så går ned igennem de forskellige politikområder, skal man da have åbne øjne og tage imod ekspertudsagn, ekspertanbefalinger og så vurdere politisk, om det er noget, man kan gøre anvendelse af.

Hvis man var fuldstændig forstokket og overhovedet ikke ønskede nogen form for ændringer, men bare fastholdt det, man kendte, så kom vi jo ingen vegne. Vi har som sagt ikke her og nu nogen dagsorden om det, men derfor er vi selvfølgelig konstant i et udviklingsperspektiv, hvor vi er nødt til at sikre, at vi kan bevare den velfærd og den velstandsstat, vi jo er. Vi må ikke tørre kilderne ud.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Fru Lone Loklindt.

Kl. 15:29

Lone Loklindt (RV):

Nu er jeg med på, at der kan være sket ting siden august, hvor det her citat er fra. Da hed det i planen, at kommissionen skulle bestå af politikere fra kommuner og regioner osv. og have som mål at anvise besparelser for minimum 4,7 mia. kr. om året frem mod 2020. Det vil sige, at man skal finde 4,7 mia. kr. Der står så endda, at pengene skal gå ubeskåret til at øge forskningsaktiviteterne, så de kommer op på i alt 1,25 pct. – for nu bare at lette hukommelsen lidt.

Men det, jeg godt kunne tænke mig at vide, er: Forestiller man sig så, at brugerbetalingen meget nemt kunne komme til at ske på uddannelsesområdet?

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:30

Mike Legarth (KF):

Nej, det har vi ingen tanker om. Det, vi har tanker om, er at gennem- analysere, hvordan vi bruger pengene. Derfor hedder det en udgifts- kommission/prioriteringskommission, og de penge, man finder ved at anvende de penge, man bruger, smartere, altså at man kan få mere for pengene, vil vi så bruge til forskning. Det har ikke noget som helst med brugerbetaling at gøre. Men som sagt er der et udviklings- og visionsprojekt, hvor man kigger på og får nogle ekspertudsagn, men der er ikke nogen dagsorden om det.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Jens Joel.

Kl. 15:30

Jens Joel (S):

Den konservative ordfører må meget undskylde, hvis vi sådan roder rundt i det her, men det er jo ikke frit opfundet. Og undskyld, at jeg igen lige holder fast i det med brugerbetalingen, som jeg kan forstå at man ingen aktuelle planer har om. Ikke desto mindre er der jo på jeres egen hjemmeside en opfordring og et spørgsmål skrevet af je- res partiformand, som lyder: »Vil S brugerbetaling, når det gæl- der?«.

Altså, der bliver fyret helt op under kedlerne, og man siger, at det er os, der ikke vil ud af hullerne. Der er det bare, jeg siger uden at skulle ryge nogen ud af hullerne, at så kunne vi da godt tænke os at få en indikation af, hvad det er, I tænker om den brugerbetaling. Når der her bliver nævnt op til 500 kr. for lægebehandling og andre ting, er det jo nogle gode forslag at få diskuteret. Men hr. Mike Legarth kan da ikke undre sig over, at vi tager fat i det, når vi bliver direkte opfordret og det er os, der bliver betragtet som nogle kyllinger. Det er jo jer, der ikke vil sige, hvad I mener.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:31

Mike Legarth (KF):

Tak for de gode hensigter og den velmente appel, som det jo formentlig er. Det, vi altid har sagt helt overordnet, er jo, at vi gerne vil sænke skatterne for danskerne. Kan man gøre det i sammenhæng med, at man omfinansierer den måde, vi driver vores velfærdssam- fund på, sådan at folk får et betydelig større beløb til rådighed efter at have betalt skat, så kan det da godt være, at der kan findes en mo- del, hvor man anvender brugerbetaling på noget af det.

Men samlet set må brugerbetalingen og den nuværende skat jo ikke stige, så skattetrykket må under ingen omstændigheder overstige det, og derfor er man nødt til at se tingene i en helhed. Vi skal se på, hvordan hele velfærdssamfundet finansieres, og samtidig se på, hvad der er tilbage i lommen hos danskeren. Hvis der skal indføres nogen form for brugerbetaling, skal det samlet set være en gevinst for danskerne efter skat.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Jens Joel.

Jens Joel (S):

Okay, så man skal ikke lægge for meget i, at hr. Mike Legarth for nogle år siden sagde til 180 grader, at De Konservative under alle omstændigheder var tilhængere af brugerbetaling. Under alle om- stændigheder var man det i nogle bestemte situationer, og hvis det lige passede, og hvis man kunne sætte nogle skatter ned tilsvarende og sådan noget.

Men hvis vi ikke kan komme tættere på, hvor det er, så kunne jeg måske godt tænke mig bare at spørge hr. Mike Legarth om det her engelske eksempel. Altså, her indførte man brugerbetaling på nogle uddannelser, og man oplevede, at hver 11. studerende så ikke søgte ind; der var simpelt hen et fald. Er det en succeshistorie eller ej? Man må vel kunne svare på, om man synes, at det kørte for dem i England.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:33

Mike Legarth (KF):

Jeg synes, hr. Jens Joel skal tage til England og debattere det der med englænderne. Jeg synes, at det er et helt fremragende system, vi har. Det fungerer, og det har vi ingen planer om at ændre på.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det hr. Troels Ravn.

Kl. 15:33

Troels Ravn (S):

Tak. Vi bliver lige nødt til at tage en tur mere omkring den her bru- gerbetaling. Ordføreren har jo også i dag henvist til tv-seerne, der derhjemme i stuerne måske følger debatten her. Fortjener de her see- re ikke et klart svar? Ordføreren har jo tidligere udtalt, at vi bliver nødt til at betale for ting, som vi tidligere har opfattet som gratis, og der er mit spørgsmål bare helt enkelt: Hvad skal det koste at gå til læge?

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:34

Mike Legarth (KF):

Det skal ikke koste noget at gå til læge. Jeg opererer ikke med, at der skal indføres brugerbetaling. Jeg vil så starte med at sige til hr. Jens Joels bemærkning fra tidligere, at det citat fra 180 grader kan jeg ik- ke nikke genkendende til. Jeg har aldrig hørt om det. Jeg kan heller ikke nikke genkendende til det halvdårlige citat, hr. Troels Ravn kom med her. Der er nødt til at være en lidt bedre kildeangivelse, hvis man skal bruge det der mod mig.

Men nu fortæller jeg, hvad Det Konservative Folkeparti er opta- get af, og hvad det er for en politik, vi gerne vil finde 90 mandater til at gennemføre. Det er at lette skatten på arbejde. Det skal kunne be- tale sig at arbejde, det skal bedre kunne betale sig, end det kan i dag. Vi er nødt til at gøre det lettere og nemmere at drive virksomhed. Vi er nødt til at fjerne de stopklodser, de barrierer, der er, sådan at vi kan komme ud på verdensmarkedet og producere og sælge vores ser- viceydelser. Så ansætter vi flere, så tjener virksomhederne mere, så tjener de ansatte mere, og så kommer der et større provenu i stats- kassen, og når vi er der, kan vi begynde at fordele de penge, men det må være den rigtige rækkefølge.

Kl. 15:35

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Troels Ravn.

Kl. 15:35

Troels Ravn (S):

De tv-seere, der følger debatten, må ligesom jeg efterhånden være noget forvirret over det her. Ordføreren siger flere gange, at det skal være lidt nemmere at være familie, at det skal være lidt nemmere at være menneske her i samfundet. Betyder det så, at det bliver nemmere, hvis man skal betale 300-500 kr. årligt for at gå til læge? Det er uklart. Hr. Lars Barfoed siger, at man vil have brugerbetaling på lægebesøg. Det er sagt i et interview i Jyllands-Posten her i juni måned. Fru Vivi Kier siger, at man er åben over for brugerbetaling på uddannelse. Hr. Mike Legarth siger nu, at man ikke har aktuelle planer om det. Undsiger ordføreren hermed ikke også sin partiformand?

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:36

Mike Legarth (KF):

Nej det gør jeg ikke, tværtimod, og jeg undsiger heller ikke min ordførerkollega. Først vil jeg sige, at det her er helt ubegribeligt for mig på samme måde, som jeg var uforstående over for det, fru Lisbeth Bech Poulsen sagde. Lige efter at jeg har sagt, at jeg ikke har nogen planer om at indføre brugerbetaling på lægebesøg, så rejser hr. Troels Ravn sig op og læser op af det præfabrikerede spørgsmål fra pressetjenesten. Det kan vi jo høre og se.

I øvrigt er det mest groteske og grinagtige, at det var det, rød blok konstant generede Venstre med, da vi sad i regering. Hver eneste gang, der blev sagt noget, beskyldte rød blok Venstres ordførere for at stille præfabrikerede spørgsmål fra pressetjenesten, og det er nøjagtig det, hr. Troels Ravn er i gang med nu. Det tager jeg gerne et væddemål om, men det kan vi gøre bagefter. Men det første, hr. Troels Ravn førte frem, var i hvert fald en direkte løgn, nemlig at jeg skulle have sagt, at det skulle koste mellem 300 og 500 kr. at gå til læge. Jeg har jo lige sagt, at det ikke skulle koste noget.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 15:37

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Ja, man fristes jo næsten til at sige: Undskyld, vi spørger. Undskyld, vi spørger, men vi er altså bare en lille smule forvirrede, for vi kan finde citater, hvor der i hvert fald er noget, der lyder af brugerbetaling. Det kan godt være, at hr. Mike Legarth er meget utilfreds med hr. Troels Ravns kildeangivelser. Men fru Vivi Kier har altså sagt, at folk vil være mere fokuserede og ihærdige, når de har lagt penge for at tage en uddannelse. Nu er jeg jo dansklærer, og det der med mesterfortolkninger har jeg altid fået at vide at man skal afholde sig fra – altså, at der kun er én forståelse af noget – men jeg forstår det her som brugerbetaling. Og derfor kunne jeg da godt tænke mig at vide: Har der overhovedet ikke været nogen debat i Det Konservative Folkeparti om brugerbetaling? Hvorfor går fru Vivi Kier ud og siger sådan? Undskyld, vi er en lille smule forvirrede, men det ser bare rigtig, rigtig mærkeligt ud, at der er en masse citater, og så står hr. Mike Legarth og siger noget helt andet på talerstolen.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Mike Legarth (KF):

Nej, det gør jeg ikke. Nu kan jeg så lige svare på det, jeg ikke nåede at svare på før til hr. Troels Ravn, hvor der blev refereret til hr. Lars Barfoed. Det er revet ud af en sammenhæng. Hr. Lars Barfoed har, på samme måde som jeg siger, sagt, at hvis man i en helhedsløsning – og der skal vi se en model for det først – kan lette skatten og samtidig indføre brugerbetaling, men med netto flere penge i hænderne til borgerne, så vil vi ikke udelukke det; så kan det da være en mulighed. Men det er jo netop den overvejelse, den analyse, den rapport, der skal laves for den model først, inden vi sætter den dagsorden om det. For det har vi i dag ingen planer om. Men vi har selvfølgelig en plan om at undersøge det og finde ud af, hvad der er op og ned på det. Og det er det samme, fru Vivi Kier har givet udtryk for. Man kan da ikke, som jeg sagde, lukke øjnene, stikke fingrene i ørerne og forstokket sige, at vi ikke vil være med til at kigge på og ændre noget som helst. Selvfølgelig skal vi i åbenhed lure på, om der kan gøres ting bedre, end vi gør i dag. Men vi har ingen planer om at ændre på brugerbetaling på uddannelsesområdet.

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 15:39

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det er jo meget interessant, at man gerne vil have en analyse, men man har ikke planer om at ændre noget. Jeg har svært ved at forstå det her som andet end en snak om brugerbetaling.

Men her til sidst: Nu er der jo forskellige taxametre på de forskellige uddannelser – f.eks. koster det omkring 96.000 kr. at blive ingeniør. Jeg skal bare høre: Kan den konservative ordfører så fuldstændig afvise, at danske studerende skal betale noget som helst mere – de skal ikke betale noget af taxameteret, de skal ikke af med noget af deres SU, de skal ikke betale for andre ting? Det kunne jeg da godt tænke mig klart svar på.

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:39

Mike Legarth (KF):

Ja, det er den opfattelse, jeg har – at det skal de ikke.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det fru Sara Olsvig fra IA.

Kl. 15:40

(Ordfører)

Sara Olsvig (IA):

2013 har i sandhed været et turbulent år i Grønland. Den politiske scene har sydet og boblet. Uran må nok siges at have fyldt mest i efterårets politiske debat, mens det var valget til Inatsisartut og kommunerne, som udgjorde billedet i foråret.

Den danske presse har igen i år ikke været sen til at dække alt, der kan kravle og gå af råstofhistorier, suverænitets spørgsmål og den store arktiske kamp om opmærksomhed. Heldigvis har der dog været nogen fokus på det grønlandske retsvæsen; et tiltrængt fokus, som har sat ord på den skævhed, der hersker i rigsfællesskabet som retssamfund. Med opmærksomheden fulgte en øremærket ekstrabevilling på finansloven på 20 mio. kr. til bekæmpelse af de enorme sagsbunker på 8.000 sager i de grønlandske retter. Det påskønner vi na-

turligvis, for det var tiltrængt. Vi ønsker, at Grønland skal være et stærkt retssamfund. Vi kan ikke leve med, at der skal gå år efter år, før såvel kriminalretlige som civilretlige sager behandles. Vi kan ikke leve med, at retsfølelsen lider et knæk for rigtig mange af vores borgere.

Lige så tilfredse vi er med ekstrabevillingen til bunkebekæmpelse, som det hedder, lige så meget vil vi opfordre til, at der fra statens og Folketingets side også afses tid, ressourcer og midler til et generelt løft af retsvæsenet. Den igangsatte retskredsreform er et skridt i den rigtige retning. Der skal styr på dommeruddannelsen, der skal være et klart skel mellem landsforsvarordning og domstolene, og det skal sikres, at retsvæsenet langsigtet har den nødvendige kapacitet, som det behøver.

Meget af dette afspejles desværre ikke i den finanslov, der i dag vedtages. Først og fremmest handler det om, at grønlandske borgere med ro i sindet skal kunne gå til retterne og vide, at deres sag varetages. Men det handler også om, at vores retssystem kan bære de aktiviteter, der i stigende grad sker i Grønland i disse år. Råstofelskaber, store som små, skal kunne vide, at de opererer i et moderne og stærkt retssamfund, som har overskud til de sager, der kan opstå med den udvikling, vi alle ønsker for landet.

Et af de mest akutte problemer, vi formodentlig vil se som en naturlig konsekvens af den bunkebekæmpelse, der nu iværksættes i retsvæsenet, er det øgede antal kriminalretlige sager, som afgøres og dermed fører til flere indsatte ved anstalterne. I den forbindelse ville vi fra Inuit Ataqatigiit meget gerne have set, at den midlertidige anstalt i Kangerlussuaq fik forlænget sin levetid, så der var plads i anstalterne til nye dømtede, og så f.eks. anstalten i Nuuk kunne opsigte de pladser, man nu lejer sig til i en dyr industrihal. Vi vil derfor opfordre til, at der i 2015 bevilges ekstra midler til at holde den midlertidige anstalt åben i nogle år endnu.

Jeg ser frem til, at vi fortsat her i Folketinget i samarbejde med Inatsisartut politisk udfører det store fodarbejde, der skal til for at sikre et retsvæsen og en kriminalforsorg i Grønland, som er af samme standard som det danske, sådan som vi i betænkningen til selvstyreloven har aftalt det skal være.

Hernede i Danmark har der for nylig lydt jubelråb nogle helt særlige steder rundt omkring i landet. De mange sociale projekter under de grønlandske huse og Koføedskolerne har endelig fået sikret deres midler i en årrække. Det er en stor sten, som er løftet fra disse projekters skuldre, at de nu ikke år for år skal være usikre på, om de har midler efter den 1. januar til at fortsætte det vigtige arbejde, de laver. Hundrevis af grønlændere i Danmark har disse steder som hverdagens trykke holdepunkt. Jeg ønsker værestederne, socialrådgivningskontorerne, medarbejderne, de frivillige og brugerne tillykke med den nye tryghed og ser frem til et fortsat godt samarbejde med aktørerne og socialministeren om dette helt essentielle område for Inuit Ataqatigiit.

I foråret sendte de fire grønlandske huse et bekvæmsbrev til Naalakkersuisut, hvori de berettede om et øget antal grønlændere, som flytter til Danmark. Hjemme i Grønland ser vi på vores statistikker, hvordan flere og flere forlader vores land. Det er en kedelig udvikling, som vi må og skal gøre noget ved. På Inatsisartutsamlingens sidste dag var jeg forespørgt på en forespørgselsdebat om netop denne fraflytning og det stigende antal socialt udsatte grønlændere i Danmark. Der er ikke tvivl om, at vi alle i Grønland føler et stort ansvar for at arbejde med denne problematik. Det handler helt grundlæggende om at skabe et samfund, som har kapaciteten til at tage sig af sine borgere, som kan give befolkningen den tryghed og den varme, den behøver, og hvor der er job og mere lige muligheder. Det handler også om at skabe et samfund, hvor der er plads til alle uanset etnisk, kulturel, religiøs eller sproglig baggrund. Og så handler det om at skabe en mobilitet mellem Grønland og Danmark, så de, der vil flytte hjem, kan komme til det.

I sidste uge var jeg sammen med mine færøske kolleger til møde hos ministeren for nordisk samarbejde. Her drøftede vi grænsehindre, som bestemt også eksisterer internt i rigsfællesskabet. Sammen vil vi nordatlantiske medlemmer nu fremlægge et beslutningsforslag om en indsats mod grænsehindre inden for rigsfællesskabet. Jeg håber, at de resterende folketingspartier vil tage godt imod dette forslag.

Kl. 15:45

En af de hindringer, der eksisterer mellem Grønland og Danmark, er den sproglige barriere, der er imellem rigtig mange af vores borgere. Jeg er glad for, at det store efterslæb i forhold til at få overført lovarbejde gældende for Grønland til grønlandsk, er indhentet. Men lovarbejde er ikke det eneste, der er relevant for grønlandsktalande borgerne at kunne følge med i. Hvad med alle de parlamentariske spørgsmål, der stilles med relevans for Grønland? Hvad med de debatter, vi har her i salen om Grønland og Arktis? Jeg tvivler på, at der her i salen tænkes særlig meget over den store gruppe af borgere i Grønland, der sprogligt er afskåret fra at kunne følge med i eksempelvis den debat, vi har her i dag. Denne barriere gør vores system noget udemokratisk. Jeg vil gerne invitere den danske regering og Folketinget til at være fælles om at se på, hvordan vi kan skabe bedre muligheder for bedre at formidle det grønlandsrelevante arbejde til grønlandssprogede borgere. F.eks. mener jeg, det er helt essentielt, at borgere skal kunne henvende sig til Folketinget på grønlandsk. Der skal være nogle helt fastlagte procedurer, som sikrer, at vi ikke afskærer en stor del af den grønlandske befolkning fra at kommunikere med dette parlament.

Arktis forandrer sig; det er der ingen tvivl om. Derfor har det for Inuit Ataqatigiit også været vigtigt at sikre os, at de mange gode intentioner om et aktivt forsvar i Nordatlanten også afspejles i denne finanslov. Vi er glade for at kunne konstatere, at der ikke spares på det arktiske, men vi vil også gerne påpege, at de øgede aktiviteter også kræver øgede midler. Vi ser frem til at arbejde videre med vores forslag, som blev vedtaget i Inatsisartut, om, at Naalakkersuisut sammen med den danske regering skal afdække muligheden for en øget grønlandsk deltagelse i det maritime og landbaserede beredskab langs Grønlands kyster. Vi er overbevist om, at der i de grønlandske lokalsamfund vil være vilje til at bidrage, hvor man kan. Sikkerheden og muligheden for at færdes trygt i vores farvande er grundlæggende for en ansvarlig udvikling af vores land, og i den henseende er vi fra Inuit Ataqatigiits side glade for de midler, der med forsvarsforliget er afsat til de kommende års analyser og forsøg på forsvarsområdet.

I Arktis findes også et universitetssamarbejde, som gennem en årrække har været støttet af Danmark. Det er det såkaldte University of the Arctic. Desværre er støtten til UArctic med denne finanslov halveret i 2 år, for så igen at være på 3 mio. kr. i 2015. En sikring af støtten til UArctic efter 2015 er det næste, vi bør tage fat på, så rigsfællesskabets forskningsinstitutioner fortsat kan deltage i dette værdifulde samarbejde.

Samfundsvidenskabelig forskning, fokus på den historie, vi har tilfælles og hver for sig, en øget forståelse af, hvad det er for et fællesskab, vi har eller ikke har imellem os, er grundlæggende emner, som ikke må drukne i debatten om uran, råstoffer og sejlruiter. Vi er i vores tre lande – Grønland, Færøerne og Danmark – forbundne på kryds og tværs, og vores folk har hver især glæder og sorger med i rygsækken fra den tid, vi har tilbragt sammen. I dag sidder vi stadig tilbage med levn fra en tid, hvor der uhensigtsmæssigt blev skelnet mellem vores lande.

I denne uge skulle vi her i Folketinget have anden- og tredjebehandlet lovforslaget om de såkaldte juridisk faderløse. Lovændringen sikrer denne gruppe af mennesker den grundlæggende ret til en far, en ret, de lovgivningsmæssigt indtil videre ikke har haft. Et enigt Inatsisartut vedtog under efterårssamlingen et ændringsforslag, som

indebærer en form for kompensation til de juridisk faderløse, hvis far er afdøet ved døden, og hvor dødsboet er opgjort. Lovudkastet indeholder nemlig en ny forskelsbehandling, som afskærer denne gruppe af juridisk faderløse fra arv. Sagen er et af eksemplerne på det forsoningsarbejde, vi hver dag bedriver; ligestilling af børns retsstilling, så der ikke længere diskrimineres over for borgere, som bor i Grønland.

Familieretten generelt skal også opdateres, og der skal arbejdes med de spørgsmål, der af forskellige grunde ligger og gnaver under overfladen i forholdet mellem vores lande. Det kræver indsats fra begge sider, og det kræver, at vi alle vil det ligeværdige fællesskab, selvstyreloven foreskriver. Rigsfællesskabet er så meget mere end overvågning af territorium, afklaring af kompetencerne på det udenrigspolitiske, sikkerhedspolitiske og forsvarspolitiske område; rigsfællesskabet er også mennesker og følelser og til tider svære opgør med det, der har været, og det, vi hver især gerne ser komme.

Med disse mange ord vil jeg hermed meddele Inuit Ataqatigiits støtte til finansloven. Jeg håber, at regeringen ved næste års finanslovsproces vil være lidt mere indbydende over for os nordatlantiske partier. Tag en kop kaffe med os, og inddrag os fra starten, det gælder også i de mange forlig, der forhandles på plads her i Folketinget. Vi sidder udenfor, når man her sidder og laver aftaler om f.eks. forsvaret, kriminalforsorgen og satspuljen. Inddrag os, og lad vores stemme blive hørt fra starten. Det ville være et fremskridt for de demokratiske processer i rigsfællesskabet. Vi har faktisk noget at bidrage med.

Til sidst vil jeg overbringe en lille hilsen fra min kollega, fru Doris Jakobsen fra Siumut, som desværre på grund af sygdom ikke kunne rejse hertil i dag. Hun har bedt mig sige, at Siumut har sendt deres bemærkninger til finansministeren, og hun er meget ked af, at hun ikke kunne være her. Jeg ønsker alle en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Ujanaq.

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er en enkelt kort bemærkning. Hr. Finn Sørensen.

Kl. 15:51

Finn Sørensen (EL):

Jeg vil bare gerne takke ordføreren for en meget stærk tale og for nogle klare forslag eller ønsker, hvad vi nu skal kalde det, om, hvordan man gerne ser at vi her i Folketinget er mere lydige over for de ønsker og input til debatterne, som det grønlandske folk jo kan give. Og det mener jeg vi alle sammen skal lytte meget til.

Så vil jeg gerne spørge ordføreren om to ting. Det ene er: Hvordan synes ordføreren at forløbet har været omkring finanslovsforhandlingerne i år? Jeg erindrer, at ordføreren var ude ligesom at løfte overlæben lidt og true med, at man måske kunne finde på at stemme imod finansloven. Det er forholdsvist usædvanligt i rigsfællesskabets historie. Hvad var baggrunden for det, og hvordan synes ordføreren det gik?

Det andet er mere specifikt i forhold til anstalterne på Grønland. Ser ordføreren lidt mere håb forude, i forhold til at vi får nogle ordentlige vilkår – eller undskyld, at man får nogle ordentlige vilkår deroppe? Men det er jo et fælles ansvar, og derfor kom jeg til at sige vi.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 15:52

Sara Olsvig (IA):

Tak. Altså, Inuit Ataqatigiit sendte i september måned et brev til finansministeren og statsministeren og meddelte, at vi ikke på det foreliggende grundlag kunne støtte finansloven. Der var en række punkter, faktisk fem punkter, hvor vi syntes at det ikke fremgik klart af det udkast, der lå, og de tal, vi kunne se, om der var taget højde for f.eks. nogle af de ting, vi har kæmpet for i rigtig lang tid. De vigtigste emner var selvfølgelig bl.a. retsvæsenet, hvor vi altså har den her sagsbunke med 8.000 sager, som ligger og venter på at blive behandlet. Det tager mange år, før særlig civilretlige sager bliver taget op, og der er generelt et rigtig stort pres på det grønlandske retsvæsen, som er meget, meget uhensigtsmæssigt, særlig i den tid, vi er i, hvor udviklingen går så hurtigt, som den gør.

Et andet punkt har været kriminalforsorgen, hvor der trods alt sker nogle ting, men der følger ikke rigtig midler med. Der er kun afsat midler til at have en midlertidig anstalt åben indtil september 2014, og det vurderer vi ikke er nok til at kunne løfte mange af de problematikker, der er på kriminalforsorgens område. Om forsvaret har vi stillet en masse spørgsmål. Vi har kunnet se, når vi kommer dybere ned i tallene, at der ikke var sparet på det arktiske, men f.eks. Arktisk Kommando, som har en bevilling, som er det samme i mange år frem, får jo altså flere og flere opgaver, og derfor bør bevillingen også følge med på det område.

Men samlet set har vi vurderet, at der var så tilpas mange af de punkter, vi har kæmpet for, der blev imødekommet, at vi nu kan støtte finansloven.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 15:53

Finn Sørensen (EL):

Så vil jeg ønske tillykke med processen og sige, at det er godt at se, at det kan nytte noget ligesom at træde i karakter.

Så vil jeg endnu en gang takke for talen. Jeg synes, det er en af de klareste politiske taler og indlæg, vi har fået. Uden på nogen måde at forklejnede andre vil jeg sige, er det er opløftende med sådan en direkte tale, så tak for det.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 15:54

Sara Olsvig (IA):

Selv tak.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

På baggrund af forhandlingernes forløb indtil nu vurderer jeg, at vi ikke har middagspausen, før vi går i gang med afstemningen.

Men først giver jeg ordet til finansministeren.

Kl. 15:54

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak for det, og tak til ordførerne, og tak til Folketinget for årets debat, eller hvad vi indtil videre har haft af debat om finansloven for 2014.

Inden jeg kommenterer ordførernes indlæg, vil jeg indlede med at opsummere den aktuelle økonomiske situation og skitsere den ansvarlige og balancerede vej i den økonomiske politik, som regeringen jo har videreført med finansloven for 2014.

Det aktuelle konjunkturbillede viser, at genopretningen af dansk økonomi har fået lidt mere fart på i løbet af 2013. Der er fortsat tale om en moderat vækst i det danske BNP, som ventes at blive på 0,4 pct. i 2013, men den fremgang, vi kan konstatere, bliver mere og mere tydelig. De senere år har både danske virksomheder og husholdninger været meget tilbageholdende, men stemningen i dansk økonomi er ved at skifte fra krise til forsigtig optimisme. I de kommende år ventes fremgangen desuden at gå hurtigere, i takt med at euroområdet samlet set bevæger sig fremad igen. Samtidig er opsvinget efterhånden ganske robust i andre dele af verdensøkonomien, herunder hos store aftagere af dansk eksport som f.eks. USA og Storbritannien.

Regeringen understøtter den udvikling ved at føre en økonomisk politik, der bidrager til at øge BNP-væksten i 2014, og holder hånden under beskæftigelsen. Samtidig ligger den økonomiske politik inden for de finanspolitiske rammer af budgetloven og EU's finanspagt. Dermed fastholder vi troværdigheden ved den økonomiske politik, og vi fastholder tilliden til dansk økonomi, og det bidrager til et fortsat lavt renteniveau.

Dansk økonomi viser tegn på fremgang i anden halvdel af 2013, og fremgangen ventes at fortsætte med en vækst i BNP på 1,6 pct. i 2014 og 1,9 pct. i 2015. Beskæftigelsen har været stigende i de seneste kvartaler, og væksten i BNP ventes at være stærk nok til at kunne trække en yderligere fremgang. Der ventes en stigning i den samlede beskæftigelse på 8.000 personer i år og 13.000 personer i 2014. Ved udgangen af 2015 ventes bruttoledigheden at være nede på 135.000 personer, og det svarer omtrent til niveauet i 2006, altså før krisens udbrud i 2008. Vækstudsigterne er selvfølgelig fortsat præget af en vis usikkerhed, og den er primært knyttet til udviklingen i euroområdet, hvor fremgangen jo stadig væk er skrøbelig. Men samlet set viser dansk økonomi forårstegn, også her for jul.

Regeringens politik understøtter den positive udvikling, ved at vi sikrer bedre betingelser for vækst, bedre betingelser for beskæftigelse i den private sektor, og ved at vi fører en ansvarlig økonomisk politik. Det er fortsat en hovedprioritet for regeringen, at vi sikrer sunde offentlige finanser, og at vi samtidig understøtter vækst og arbejdspladser. Allerede i 2012 øgede regeringen jo de offentlige investeringer til det højeste niveau i 30 år, og regeringens samlede økonomiske politik siden 2012 understøtter den økonomiske aktivitet i 2014 med knap ½ pct. af BNP. I 2014 bidrager den planlagte finanspolitik til aktiviteten gennem offentlige investeringer i stat, kommuner og regioner, og det sker bl.a. gennem projekteringen af en ny Storstrømsbro, investeringer i nye supersygehuse i hele landet samt investeringer i at skabe bedre fysiske rammer i kommunerne. Samtidig har regeringen jo med finanslovsaftalen for 2014 igangsat investeringer til et løft af de fysiske rammer for psykiatrien og i et nyt dansk center for partikelterapi, som skal styrke kræftbehandlingen. Dermed skønnes udgifterne til de offentlige investeringer at udgøre ca. 44 mia. kr. i 2014, og det er et meget højt niveau historisk set.

I foråret 2013 stod regeringen i spidsen for aftaler om »Vækstplan DK«, der indeholder initiativer for mere end 90 mia. kr. frem mod 2020, som skal sikre stærkere virksomheder og flere private arbejdspladser i Danmark. Som en del af finanslovsaftalen for 2014 sker der en yderligere forbedring af virksomhedernes vilkår allerede i 2014. Det sker jo, fordi vi fremrykker skatte- og afgiftslempelser for ca. 0,8 mia. kr. fra »Vækstplan DK«. Dermed bliver det endnu mere attraktivt at skabe arbejdspladser i Danmark. Finanslovsaftalen indeholder også en fremrykning af de forøgelser af beskæftigelsesfradraget, som blev aftalt med skattereformen i 2012. Samtidig øges fradraget for modregning i kontanthjælpen ved deltidsarbejde, så kontanthjælpsmodtagere får mere ud af at arbejde. Samlet set bidrager regeringens økonomiske politik til at løfte den private beskæftigelse med ca. 13.500 personer i 2014 i forhold til en situation, hvor der havde været ført neutral finanspolitik.

Kl. 15:59

Regeringens understøttelse af vækst og beskæftigelse sker inden for rammerne af en økonomisk politik, der lever op til de finanspolitiske rammer, som følger af budgetloven og vores EU-henstilling. De offentlige underskud i 2013-2015 skønnes at holde sig under 3 pct. af BNP, som er grænsen, og dermed er der udsigt til, at finanspolitikken opfylder hovedkravet i Danmarks EU-henstilling. Endelig er der med finanslovsaftalen for 2014 en overensstemmelse med de festsatte udgiftslofter for stat, kommuner og regioner. Samlet set er den ansvarlige linje i finanspolitikken med til at sikre det nødvendige fundament, der gør, at Danmark kan komme ud af det økonomiske stormvejr, som den internationale krise har medført.

Aftalen er som bekendt indgået med Venstre og Konservative, og det er sket med initiativer, som bl.a. løfter velfærdsområdet med 5 mia. kr. over de næste 4 år og sikrer stærkere virksomheder i Danmark. Derudover er der indgået fire delaftaler om bl.a. en udmøntning af forskningsreserven i 2014, en ny kemikalieindsats i årene 2014-2017 og en udmøntning af satspuljen for 2014. Det er jo delaftaler, som er indgået med et bredt flertal blandt Folketingets partier, og regeringen vil selvfølgelig gerne kvittere for, at flere partier også i den her sammenhæng er med til at tage ansvar for vores samfund.

Det er næppe overraskende for nogen, at regeringens udgangspunkt for de centrale finanslovsforhandlinger var at forsøge at indgå en aftale med Enhedslisten. Regeringen gjorde en stor indsats for at nå til enighed med Enhedslisten, og regeringen gav Enhedslisten markante indrømmelser i løbet af forhandlingerne. Enhedslisten valgte at takke nej, men Danmark skal jo have en finanslov, og regeringen er en mindretalsregering, der skal finde flertal for sin politik. Det flertal må nødvendigvis findes med de partier, som tager et politisk ansvar og dermed jo også får indflydelse. Sådan har regeringen ageret siden 2011.

Med finanslovsaftalen har regeringen fortsat sin kurs med at føre en ansvarlig og balanceret økonomisk politik, som skaber rum til at udvikle den fælles velfærd. Det er en god finanslovsaftale, hvor regeringen er kommet i mål med de prioriteter, vi fremlagde med finanslovsforslaget i august. Med aftalen forbedres velfærden for dem af vores ældre, som har mest brug for det. Det er de ældre, der har brug for omsorg, pleje og respekt for at få hverdagen til at hænge sammen. Vi afsætter 1 mia. kr. ekstra til ældrepleje hvert år. Det er en ny, og det er en permanent ældremillion til kommunerne. Den enkelte kommune kan efter konkrete forhold og behov selv bestemme, hvordan den vil bruge de ekstra penge på ældreområdet til f.eks. rengøring, bade eller gåture. Men regeringen vil kræve dokumentation for, at pengene bliver brugt som aftalt, så der er sikkerhed for, at pengene når ud til de ældre.

Aftalen betyder også en styrkelse af sundhedsområdet med fokus på sundheden for børn og de udsatte grupper i samfundet. Med finanslovsaftalen forbedrer vi behandlingsmulighederne for bl.a. kræftramte børn ved at støtte opførelsen af et nyt center for partikelterapi i Danmark. Samtidig er vi enige om, at brugen af tvang i psykiatrien skal nedbringes med 50 pct. frem mod 2020, og det er en målsætning, der er finansieret med aftalen.

Med aftalen fortsætter vi den grønne omstilling. Regeringen ønsker at bevare en natur med et rigt dyre- og planteliv til de kommende generationer, og vi afsætter i alt 800 mio. kr. til at fremme grøn teknologi og grønne arbejdspladser. Desuden opretter vi en naturfond med en kapital på 875 mio. kr. Det er en fond, der skal opkøbe landbrugsjord til naturformål.

Regeringens indsats mod social dumping bliver også videreført og finansieret med aftalen. Gennem de seneste 2 år har regeringen jo sat ind med skærpede sanktioner, øget kontrol på arbejdspladserne og et styrket samarbejde mellem politi, SKAT og Arbejdstilsynet. Det er et arbejde, der virker, og vi er meget tilfredse med, at arbejdet mod social dumping fortsætter i 2014.

Kl. 16:04

Som led i aftalen fremrykkes jo også de erhvervsrettede skatte- og afgiftslettelser, som blev gennemført med »Vækstplan DK« i foråret. Det er tiltag, som der allerede i foråret 2013 var enighed om, og som jo forbedrer virksomhedernes rammevilkår. Med finanslovsaftalen gælder forbedringerne nu allerede fra 1. januar 2014, og det er regeringen godt tilfreds med. I forbindelse med skatteaftalen i 2012 øgede vi det almindelige beskæftigelsesfradrag, og med finanslovsaftalen fremrykkes det øgede fradrag, så virkningen kommer tidligere, og det vil komme alle danske lønmodtagere til gode.

Desuden fremrykker vi det ekstra beskæftigelsesfradrag for enlige forsørgere i job, og enlige mødre og fædre kan dermed modtage det ekstra fradrag i hele 2014. Ingen af de nævnte skattelettelser er nye. Det nye er alene, at forbedringerne træder hurtigere i kraft.

Finanslovsaftalen omfatter nye initiativer for i alt 3,3 mia. kr. i 2014, og finanslovsaftalen for 2014 indeholder også finansierings-elementer på i alt 3,3 mia. kr. i 2014. Endvidere er der gennemført fuldt finansierede delaftaler for 1,3 mia. kr. i 2014. Den samlede finansiering på 4,6 mia. kr. sikrer, at finanslovsaftalerne for 2014 gennemføres inden for rammerne af budgetloven og udgiftslofterne.

Med finansloven for 2014 har regeringen sikret en økonomisk politik, som er baseret på et grundlæggende princip om vækst og balance. Der iværksættes væsentlige initiativer til udvikling af vores fælles velfærd på en lang række centrale politiske områder, og de forbedringer sker inden for rammerne af en ansvarlig økonomisk politik. Regeringens økonomiske politik er samtidig lagt an på en reformdagsorden, der skaber grobund for en solid udvikling i velstand og velfærd i de kommende år. Det spor vil regeringen fortsætte ad også i det kommende år. Regeringen vil bl.a. præsentere forslag til reform af en aktiv beskæftigelsesindsats samt initiativer, der kan skabe øget vækst i Danmark. Samtidig vil regeringen fastholde sit fokus på at styrke rammerne om velfærdssamfundet frem mod 2020, og det sker, både ved at regeringen vil prioritere en balanceret vækst i det offentlige forbrug, og ved at regeringen vil igangsætte initiativer, der kan frigøre midler gennem modernisering af den offentlige sektor. Regeringens tiltag med finansloven for 2014 kombineret med fremadrettede reformer udgør en sund og solid løsning for dansk økonomi.

Det var ordene om regeringen, om aftalen. Nu vil jeg bruge lidt tid på at kommentere ordførernes forskellige indlæg i den debat, vi indtil videre har haft i dag.

Første vil jeg gerne helt generelt takke for en udmærket og – det tror jeg også man må sige – helt ualmindelig fredelig og udramatisk debat om næste års finanslov. Det skal ikke lægges ordførerne og Folketingets medlemmer til last, at vi her i dag ganske vist har diskuteret en række forskellige uenigheder, men også har haft en diskussion, der afspejler, at det for første gang i mange, mange år er lykkedes at indgå en meget bred aftale om finansloven, og at vi, for så vidt angår indholdet, også har indgået en aftale, der i vidt omfang indeholder elementer, som også Enhedslisten, der jo står uden for aftalen, har lagt vægt på i forhandlingsforløbet. Det er grundlæggende positivt, og det er jo en udvikling, som helt enkelt skyldes, at regeringens økonomiske politik formår at balancere mellem forskellige hensyn på en måde, der både er bundansvarlig og ambitiøs med hensyn til en lang række forskellige samfundsudfordringer.

Men der er naturligvis uenigheder. Det er der i dagens debat, det var der i forbindelse med årets finanslovsforhandlinger, og det er der ikke mindst angående Danmarks økonomiske fremtid. De gennemgående træk ved de uenigheder er jo på tværs af en lang række konkrete temaer ganske konstante.

Lad mig starte med Enhedslisten, og lad mig takke for en meget lang og ganske intensiv proces. Efter 33 forhandlingsmøder lærer man jo hinanden ganske godt at kende, og det er der ikke noget dårligt ved. Det blev ikke til nogen finanslovsaftale i år, og jeg skal ikke

gå i dybden med selve processen bag det resultat. Jeg skal bare for mit vedkommende helt åbent stå ved, at en af grundene jo naturligvis er, at regeringen og dermed naturligvis også mit eget parti, Socialdemokratiet, står langt fra Enhedslisten i sit grundlæggende syn på den økonomiske politik. Vores ideal er et velfærdssamfund, der udvikler sig og forandrer sig på en måde, som sikrer lighed, tryghed, social retfærdighed og grøn omstilling, samtidig med at vi sikrer, at der er styr på de offentlige budgetter, at vi sikrer vækst, jobskabelse og konkurrenceevne i den private del af økonomien.

Enhedslisten har andre idealer, som man bedst selv kan redegøre for. Men de uenigheder skal og bør ikke være en hindring for, at der kan samarbejdes om konkrete resultater på de punkter, hvor holdningerne kan mødes. Her er en anden lære af finanslovsprocessen vel også den enkle, at en ganske lang række af de sager, vi kan samles om, f.eks. en styrkelse af forudsætningerne for den danske arbejdsmarkedsmodel i form af bedre fradrag for faglige kontingenter, kun kan gennemføres, hvis vi samarbejder og går på kompromis. For et er sikkert: Den type forslag, den type mærkesager kan ikke gennemføres med andre partier i Folketinget.

Kl. 16:10

Dernæst er der Venstre og Det Konservative Folkeparti, som jo til sidst var parate til at indgå en aftale med regeringen. Det blev en god aftale med fokus på netop vækst og balance, som regeringen oprindeligt spillede ud med. Det er jeg naturligvis glad for, og det gælder for så vidt også de indrømmelser, Venstre og Konservative krævede og fik. For der var jo tale om en fremrykning af initiativer, regeringen selv har aftalt og ønsket gennemført. Først i forhandlingsforløbet blev de krav betegnet som en oven i købet ultimativ entrébillet til videre drøftelser og flere indrømmelser. Men entrébilletten endte jo som et turkort til hele finansloven og dermed også rammerne om den økonomiske politik i 2014. Det skete uden nulvækst, det skete f.eks. med et løft af ældreplejen, en fortsat finansiering af indsatsen mod social dumping, en naturfond, et løft af den grønne omstilling, bedre psykiatri, bedre kræftbehandling og bedre hjælp til udsatte børn og unge. Det glæder jeg mig over, og igen skal jeg ikke gå i detaljer med den proces, der førte frem til aftalen. Jeg skal bare stille konstatere, at det nok var nyttigt for alle parter, at den kunne indgås, uden at det på nogen måder var nødvendigt at konkretisere Venstres egen økonomiske politik.

Så er der Dansk Folkeparti, som i mine øjne måske leverede den mest bemærkelsesværdige præstation i dagens debat. Vi fik fra Dansk Folkepartis ordfører en længere, synes jeg, forvirret gennemgang af nogle af nøgletallene i finansloven, der jo havde til formål at udstille såkaldte oversalg af de forbedringer, der helt dokumenterbart rent faktisk gennemføres med finansloven. Det blev så efterfulgt af en længere gennemgang af de elementer i finanslovsaftalen, som Dansk Folkeparti glæder sig over. Det var faktisk mange. Jeg hørte glæde udtrykt over 1 mia. kr. mere til ældreplejen, over fremrykkede lempelser til erhvervslivet, over fremrykkede lempelser af skatten på arbejde til almindelige lønmodtagere, over flere penge til bekæmpelse af social dumping – flere end Dansk Folkeparti på noget tidspunkt har krævet eller forhandlet på plads med en borgerlig regering – og over en naturfond på op mod 1 mia. kr. Det var en meget lang remse.

Måske på grund af taletidsbegrænsningen glemte Dansk Folkepartis ordfører at nævne andre ting, som også må glæde Dansk Folkeparti, f.eks. bedre psykiatri, bedre kræftbehandling, en stærkere socialpolitik og en letbane i Odense.

Endelig var der så et tredje element i ordførerens tale, som handlede om ting, Dansk Folkeparti gerne vil bruge flere penge på, mange flere penge, og gøre endnu bedre. Det er forslag, som jo desværre fik en meget hård medfart under afviklingen af de efterfølgende spørgsmål, under hvis besvarelse Dansk Folkepartis ordfører var ude af stand til at give bare antydningen af konkrete svar på, hvordan de mange løfter skal finansieres.

Det fører mig frem til at slutte mit indledende indlæg med to konklusioner om de for mig at se mest markante træk ved den debat, vi har haft i dag.

For det første kan det vel konkluderes, at den politiske succes, Dansk Folkeparti har oplevet de seneste år, hviler på en markant sikkerhedsafstand til både de økonomiske og parlamentariske realiteter og vel også til realiteterne i den fremtid, der tegner sig, hvis Dansk Folkeparti kommer i mål med partiets første og vigtigste mærkesag, nemlig at man sikrer Venstres formand, hr. Lars Løkke Rasmussen, statsministerposten og serveretten til at konkretisere og gennemføre sit politiske program. Sandheden er vel ganske enkelt, at den finanslovsaftale, Dansk Folkeparti nu har stillet sig uden for, målt i forhold til de mærkesager, man angiveligt går ind for, formentlig er bedre end noget resultat, man vil kunne forhandle sig frem til, hvis regeringsmagten skifter. Det burde da give stof til eftertanke hos både Dansk Folkeparti og hos de danskere, der indtil videre støtter Dansk Folkeparti.

For det andet kan det konkluderes, at billedet af den borgerlige oppositions samlede økonomiske politik, altså alternativet til den linje, der i øjeblikket rent faktisk begynder at give resultater, efter finanslovsforløbet måske står mere flimrende end nogen sinde tidligere.

Kl. 16:14

Netop på det punkt må man jo sige, at bidraget fra Liberal Alliances ordfører, som det også er tilfældet i mange andre sammenhænge, i dag fungerer som en form for krydderi, der fremhæver de indtryk, der i øvrigt står tilbage efter endnu en dag i selskab med de politikere, der samlet set står for et borgerligt alternativ til den nuværende regering og dens økonomiske politik.

Liberal Alliance har jo ligesom Dansk Folkeparti valgt at stå uden for årets finanslovsaftale, men det er jo sket af de stik modsatte årsager. Her er synspunktet jo, at stort set alle de elementer i aftalen, som Dansk Folkepartis ordfører trods alt glæder sig over, netop er de ting, der har fået Liberal Alliance til at holde sig langt væk fra aftalen. Alle de ting, Dansk Folkeparti adværer skarpt imod fra talerstolen, herunder effektivisering af den offentlige sektor, er netop de ting, Liberal Alliance med stor kraft kræver leveret af en ny borgerlig regering. Endelig er der alle de ting, som Liberal Alliance arbejder for at forhindre, og som Dansk Folkeparti arbejder for at fremme, herunder en række forslag, som kun kan gennemføres, hvis man samlet set hæver de offentlige udgifter. Dem vil Liberal Alliance under ingen omstændigheder acceptere.

Samlet set er konklusionen vel, at oppositionen står uden et realistisk alternativ til regeringens økonomiske politik. Det er en situation, som der med rette vil blive langt større fokus på frem mod næste folketingsvalg. Det er en situation, som ville udgøre et reelt problem for Danmark og dansk økonomi, hvis ikke muligheden for at videreføre den nuværende kurs og høste dens resultater stod åben. Men det gør den heldigvis, og finanslovsaftalen for 2014 er et godt næste skridt på den vej.

Kl. 16:16

Formanden:

Så er der syv korte bemærkninger anmeldt. Først hr. Peter Christensen.

Kl. 16:17

Peter Christensen (V):

Tak til finansministeren. Finansministeren fastslår, at regeringen helst havde set en aftale med Enhedslisten, og glæder sig så i øvrigt over en aftale med Venstre og De Konservative og dermed over de skattelettelser, vi fik aftalt. Men det, der så stod helt uklart for mig, var, hvorfor finansministeren helst havde set en aftale med Enhedslisten.

Kl. 16:17

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:17

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen det synes jeg er helt enkelt. Det er, fordi der var elementer i den aftale, vi var villige til at indgå med Enhedslisten, som jeg personligt og mit parti lægger meget stor vægt på, ikke mindst det her forhold med at give folk, som melder sig ind i en fagforening, og som i øvrigt har et arbejde, et styrket fradrag. For når de gør det, får de lidt mere til sig selv, og det styrker det forhold, at vi har et velorganiseret arbejdsmarked. Det havde jeg gerne set gennemført, og det kunne man så ikke med Venstre. Men derudover har vi jo lavet en fremragende aftale, synes jeg, der som gennemgået indeholder alt det, regeringen oprindeligt ville tilbage i august og en fremrykning af nogle skattelettelser, både for lønmodtagere og virksomheder, som vi er enige i, og som vi allerede har aftalt tidligere, og som nu træder i kraft før den oprindelige aftale; så det er ganske udmærket.

Kl. 16:18

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 16:18

Peter Christensen (V):

Svaret undrer mig lidt, al den stund jeg aldrig har diskuteret fagforeningsfradrag med regeringen – det har jeg ikke. Så den debat genkender jeg ikke. Men det kunne jo være, at det sådan set er, fordi regeringen kun havde det på bordet, da de forhandlede med Enhedslisten; jeg har i hvert fald ikke været med til at diskutere det. Men summen er egentlig, og det er det, jeg vil spørge til, om det er en bedre finanslovsaftale, der ligger nu, end den, man havde på bordet sammen med Enhedslisten.

Kl. 16:19

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:19

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er en glimrende aftale. Hvis det er et oplæg til at diskutere fagforeningskontingent for Venstre, må vi jo se på sagen i det nye år. Jeg noterede mig, at min forgænger så sent som i forgårs, tror jeg, vendte sig skarpt imod det forslag i en af landets aviser. Men det kan man jo tage en intern debat om i Venstre, og så er vi fuldstændig klar til en frisk drøftelse i det nye år, så man også kan finde på en sympatisk finansiering.

Kl. 16:19

Formanden:

Hr. René Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:19

René Christensen (DF):

Tak til ministeren for redegørelsen. Det, jeg gerne vil spørge ind til, er om social dumping. Det er der blevet talt rigtig meget om, og jeg prøvede også at komme ind på det i min ordførertale. Jeg vil egentlig gerne spørge ministeren om, hvor meget man egentlig tilfører det her, for ministeren siger jo også, at nu giver man det virkelig en skalle, altså et meget, meget stort beløb.

Hvis man nu kigger på SKAT, for SKAT er faktisk en del af det her, så må man da sige, at regeringen er lykkedes med det. For når vi kigger på 2011-tallet og kigger frem til nu i forhold til den finanslov, der ligger, ser vi, at man har beskåret SKAT med ca. 1.000 årsværk.

Bare fra indeværende finansår til det kommende finansår vil man skære 530 årsværk. Bare på indsatsen vil man faktisk beskære nøjagtigt det samme beløb, som man vil sætte af mod social dumping.

Kan ministeren ikke se – også da jeg talte om det her med at oversælge – at her siger man, at her sætter man med den ene hånd et meget, meget stort beløb af netop for at øge indsatsen, samtidig med at man med den anden hånd skærer meget, meget kraftigt? 1.000 medarbejdere har man skåret væk i SKAT, og bare i det finanslovsforslag, der ligger nu, er det 530 medarbejdere, og en stor del af besparelsen ligger netop på indsatsen.

Kl. 16:20

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:20

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det synes jeg er et glimrende eksempel på den lidt forvirrede gennemgang, jeg refererede til. Altså, jeg tror ikke, at jeg har talt om at give den en skalle i nogen sammenhæng. Vi har styrket indsatsen i forhold til at bekæmpe social dumping og finansieret den styrkelse, og det videreføres i øvrigt med den aftale, der er lavet, mærkværdigvis uden Dansk Folkeparti, eftersom der jo er tale om en styrkelse, man angiveligt går ind for, og som man ikke selv var i stand til at få gennemført, da man havde muligheden som støtteparti for en borgerlig regering. Og det forhold, at der effektiviserer til SKAT som sådan, ikke mindst fordi man digitaliserer, er jo en ganske udmærket ting, som ikke stiller sig hindrende i vejen for, at man har finansieret sådan en styrkelse og også gennemført den i praksis, hvilket jeg i øvrigt tror, at der er en betydelig anerkendelse af blandt de organisationer, som går op i det her spørgsmål.

Kl. 16:21

Formanden:

Hr. René Christensen.

Kl. 16:21

René Christensen (DF):

Jeg er ked af, hvis ministeren er forvirret. Det er jo anden gang. Ministeren var også forvirret, da vi havde været til vores første finanslovsforhandlinger, og hvor vi ikke havde ultimative krav med. Det skal jeg undskyldte over for ministeren.

Men sagt til ministeren: Kære minister, det er jo sådan, at der bliver sparet specifikt på netop indsatsen. Ministeren er vel også enig i, at SKAT er en del af indsatsen også i forbindelse med social dumping. Det håber vi da i hvert fald meget ministeren lægger op til, nemlig at det også bliver en del af SKATs opgave at være ude og kigge på de arbejdspladser og andre steder.

Så spørgsmålet til ministeren er: Er ministeren ikke enig i, at i det finanslovsforslag, der bliver godkendt her i dag, ligger en besparelse i forhold til indsatsen mod social dumping?

Kl. 16:22

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:22

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Der er en fortsat finansiering af en styrket indsats, som jo er særlig derved, at man samarbejder mellem SKAT, politiet og Arbejdstilsynet, hvilket er en klog måde at gøre det på. Det er sådan noget, der er sket efter regeringsskiftet, og ikke dengang Dansk Folkeparti havde indflydelse på, hvad der foregik, i langt højere grad end i dag. Det synes jeg er godt. Og jeg er forvirret, det må jeg ærligt tilstå – sådan kan man jo opleve det i nogle af livets sammenhænge – over, at

Dansk Folkeparti står uden for det her i stedet for at være med. Det var det, jeg prøvede at gøre gældende.

Kl. 16:22

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 16:22

Frank Aaen (EL):

Tak. Jeg har redegjort for, hvordan vi så på forløbet og resultatet af finanslovsforhandlingerne, så jeg har bare den ene bemærkning, at det jo ikke var økonomi, der skilte regeringen og Enhedslisten; pengene var jo afsat til ældreområdet. Det var den holdningsmæssige tilgang, i forhold til om der skulle sikres rettigheder for de ældre, ikke nødvendigvis i forhold til bad, men rettigheder, eller der ikke skulle. Det var der, vandene skilte, og det er vi sådan set kede af, og det vil vi arbejde videre med, for vi tror, det er en vigtig del af den kommende udvikling af velfærdssamfundet, altså at vi i højere grad giver mennesker nogle rettigheder, som ikke bare kan spares væk.

Men det spørgsmål, jeg har, handler om, at vi kan se, at 30.000 arbejdsløse mennesker har mistet deres ret til dagpenge, og vi kan se, at i de kommende år er der 1.200, der vil miste deres ret til dagpenge hver eneste måned. Vi begynder i virkeligheden at nærme os et meget stort antal titusinder, som står uden dagpenge. Mener regeringen ikke, det er et problem, vi er nødt til at tage op i det kommende år, så folk ikke bare på den måde dratter ud og mister deres forsørgelse?

Kl. 16:24

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:24

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Tak for et, synes jeg, egentlig meget forsonende indlæg fra hr. Frank Aaen, det vil jeg da gerne kvittere for; det kan jeg kun have respekt for, altså at det er sådan, man griber sagen an efter det forløb, vi har haft. Jeg håber, man kan samarbejde om nye ting med Enhedslisten i det kommende år.

I forhold til dagpengene er der sket det, at vi haft et meget langt forløb om den nye kortere dagpengeperiode, vi har fået i Danmark. Og det, vi har gjort, i øvrigt sammen med Enhedslisten, er jo at indfase den langt langsommere, end der oprindeligt var lagt op til, og stillet en ny ydelse til rådighed for et antal af de mennesker, der ellers ville stå uden forsørgelse eller være henvist til kontanthjælp. Det mener jeg er en løsning, som dækker en række af de indvendinger, der har været, i forhold til at alt for mange mennesker på én gang stod over for at skulle ind på et arbejdsmarked, de i alt for lang tid havde været uden for.

Kl. 16:24

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:25

Frank Aaen (EL):

Vi er selvfølgelig tilfredse med, at det er lykkedes – jeg kan vel godt tillade mig at sige – at presse regeringen til at lave nogle midlertidige løsninger for nogle af de mennesker, der falder ud af dagpengesystemet. Men det ændrer jo ikke ved, at der er titusinder, der bliver ved med at falde ud af dagpengesystemet, og en meget stor andel af dem står uden forsørgelse, fordi de heller ikke er omfattet af de midlertidige ordninger. Og selv om man kan sige, at der sker en vis stigning i beskæftigelsen – det håber vi alle sammen er rigtigt; nu må vi se, om det bliver sådan, men vi håber, det er rigtigt – så vil proble-

met med folk, der mister deres forsørgelse og deres dagpengere, al- ligevel være så stort og voksende, at vi mener, der er brug for at tage nogle nye initiativer.

Kl. 16:25

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:25

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det overrasker mig for så vidt ikke, at Enhedslisten mener det. Jeg tror i øvrigt, Enhedslisten har den holdning, at vi som sådan burde have et helt andet dagpengesystem end det, vi har i dag, og vel også et helt andet dagpengesystem end det, vi havde, før det blev reformeret. Men det grundlæggende for regeringen er jo at få håndteret, at det dagpengesystem, vi har fået, bliver indfaset ordentligt, og så jo i øvrigt, at vi løser det problem, som er primært for de mennesker, det drejer sig om, nemlig om de kan finde sig et job. Der er jeg da glad for en anerkendelse, også fra Enhedslisten, og til trods for hvad der er sagt og ment af negative ting fra – havde jeg nær sagt – alle andre steder i den her Folketingssal end lige regeringsbænkene, så er der faktisk fremgang i vores økonomi og også i vores beskæftigelse, jo ikke mindst på grund af den politik, vi har ført. Det glæder mig.

Kl. 16:26

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 16:26

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg vil gerne prøve at blive klogere på, hvordan regeringen går ind til sådan nogle forhandlinger, som en finanslovsforhandling er, for jeg synes, der kommer lidt miksede budskaber fra regeringen. På den ene side roser man altid sig selv for at indgå brede aftaler. Det har man også gjort i det her tilfælde, og finansministeren har også her netop i sin tale fortalt, hvor fint det var, at der var tale om en finanslovsaftale hen over midten. Og man har pralet af, at det er første gang, det er sket i dansk politik, siden vistnok den nuværende formand for Folketinget var finansminister og indgik en aftale med De Konservative om en finanslov.

Men på den anden side siger finansministeren så også – og regeringens hele ageren tyder på, at det er sådan, man har det – at det bedste og det, man allerhelst vil, er at indgå en aftale kun med Enhedslisten, at det er det, der er målsætningen. Så er det bare, jeg undrer mig lidt. Altså, det, man roser sig selv for, at man indgår brede aftaler, er det bare noget, man gør, fordi man ikke kan få Enhedslisten med, eller er det faktisk, fordi man synes, det er bedre end at indgå aftaler med Enhedslisten?

Kl. 16:27

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:27

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg forstår godt, hvorfor det for et parti og en politiker placeret på den absolute yderfløj til højre i dansk politik kan være svært at forstå, hvad det er, vi ønsker fra vores position i dansk politik, og altså gør det, vi gør. Men det er jo i virkeligheden ganske enkelt. Vi har det sådan, at de politiske synspunkter, vi står for som regering, kan vi bedst få gennemført, hvis vi er i stand til at samarbejde til alle sider – både med Enhedslisten, som jo udgør det parlamentariske grundlag for, at vi overhovedet kan have en socialdemokratisk ledet regering i Danmark, og som jo er et parti, som har holdninger, der gør, at der er nogle af de ting, vi også går ind for, som vi kun kan få

gennemført med Enhedslisten og ikke med andre partier i Folketinget, men jo også gerne, meget gerne, meget ofte med andre med brede aftaler, som jo selvfølgelig har det særlig attraktive ved sig, at de ofte holder i meget lang tid. Det har vi jo gjort til praksis de sidste 2½ år. Der er blevet lavet flere brede aftaler, end man har set i lang tid i dansk politik, og det er da en god ting.

Kl. 16:28

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:28

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen jeg synes sådan set ikke, det var svar på det, der var spørgsmålet, nemlig hvorfor man går ud og roser sig selv for at indgå brede aftaler, og hvorfor man siger, at det er ekstra fint, samtidig med at man i udgangspunktet egentlig ikke ønsker at indgå en bred aftale, men hellere vil lave det med Enhedslisten, for det giver man jo også udtryk for. Man kan jo ikke både på den ene side have det synspunkt, at det bedste er at indgå en bred aftale, og på den anden side have det synspunkt, at det bedste er, at man først forsøger at lave en smal aftale med Enhedslisten. En af delene må jo være det rigtige.

Kl. 16:29

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:29

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, men for os, der ikke er placeret langt ude på fløjene og heller ikke har noget ønske om nogen sinde at bevæge os derud – særlig da ikke efter at have iagttaget, hvad der foregår på dem – er det sådan, at man faktisk godt kan have det synspunkt, at man kan samarbejde til flere sider for at nå flere forskellige mål og lykkes med det. Og det er vel det, der er ved at ske med den her regering, og det glæder jeg mig over, og det vil jeg have lov til.

Kl. 16:29

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 16:29

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Finansministeren har jo oprettet et kontor i Finansministeriet til at holde øje med overimplementering. Det er jo en god idé, og det er sådan set godt. Så er spørgsmålet: Betyder det så, at finansministeren vil sikre, at der ikke for fremtiden sker overimplementering, når man skal implementere nye EU-regler i Danmark?

Kl. 16:30

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:30

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror nu, at det pågældende kontor også laver andre ting, det håber jeg da at de gør. Men det er jo rigtig nok, at det da er relevant at diskutere, hvordan vi implementerer EU-lovgivning, og at vi ikke gør det på en måde, der i unødigt grad skader det, vi i øvrigt forsøger at fremme med vores politik, herunder vækst og konkurrenceevne og jobskabelse. Det synes jeg er helt relevant, og det er korrekt, at det beskæftiger vi os med.

Kl. 16:30

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen.

- Kl. 16:30 **Erling Bonnesen (V):**
Jamen jeg synes da, det er fint, at man starter med at holde øje med det og noterer, hvad der sker, men der må også ligesom være sådan en politisk hensigt med det. En ting er jo ligesom at holde bogholde-ri med det og notere, hvad der sker, men der må også ligge en poli-tisk holdning til det, og det er sådan set det, jeg efterlyser et svar på. Så vil finansministeren sikre, at der ikke for fremtiden sker overim-plementering, når der skal implementeres EU-regler i Danmark? El-ler er det sådan bare lidt slingrekurs?
- Kl. 16:30 **Formanden:**
Finansministeren.
- Kl. 16:30 **Finansministeren (Bjarne Corydon):**
Nej, det er såmænd bare almindelig sund fornuft, og det kan man jo aldrig få for meget af. Altså, vi holder øje med, at vi gør de her ting så fornuftigt, at det ikke bliver implementeret på en måde, der skader nogle af de andre mål, vi går efter. Og hvis der efter spørgerens op-fattelse er et problem i Danmark med, at vi har overimplementeret en lang række EU-direktiver, må det vel fortrinsvis være sket i den periode, hvor Venstre havde regeringsmagten. Jeg skal så ikke kun-ne sige, om det er Venstres opfattelse.
- Kl. 16:31 **Formanden:**
Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning. Hr. Finn Sørensen er her måske ikke? – Næh, så er der ikke nogen kort bemærkning til hr. Finn Sørensen. Så er det hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.
- Kl. 16:31 **Kristian Jensen (V):**
Jeg vil gerne tilbage til der, hvor hr. Ole Birk Olesen var. For man behøver sådan set ikke at være ude på fløjene i dansk politik, men bare være til stede i Folketingssalen for godt at kunne undre sig over, at regeringen foretrækker både en aftale med Enhedslisten og en bred aftale. Altså, man kan jo ikke sige, at man vil både det ene og helst det andet.
Derfor er spørgsmålet egentlig: Hvad er det, regeringen helst vil? Var det, som vi har hørt en række ministre, den nuværende udenrigs-minister m.fl., sige, at man helst ville en aftale med Enhedslisten? Eller vil man det, som finansministeren siger nu, at man egentlig helst vil det, det heldigvis landede med, og som jeg er glad for, nem-lig en aftale med Venstre?
- Kl. 16:32 **Formanden:**
Finansministeren.
- Kl. 16:32 **Finansministeren (Bjarne Corydon):**
Jo, men jeg synes sådan set, det er udmærket og interessant at få det rejst, for det er jo rigtigt, at man åbenbart ikke behøver at være me-get langt ude på yderfløjene for at have hang til blokpolitik. Altså, det har spørgerens parti jo også udvist en betydelig trang til i de 10 år, man havde regeringsmagten, og hvor man hverken indgik brede aftaler eller gjorde noget forsøg af nævneværdig karakter på at få det til at ske.
Vi mener det, vi har sagt hele vejen igennem: Vi havde foretruk-ket en aftale med Enhedslisten. Vi arbejdede ret hårdt på at få sådan en, det kunne ikke lade sig gøre, og så fik vi en aftale med Venstre og Konservative. Det er en fremragende aftale – en fremragende af-
- Kl. 16:30 tale. Den indeholder alene elementer, jeg går ind for, og det er jo rig-tig godt, når man kan få sin politik gennemført.
- Kl. 16:33 **Formanden:**
Hr. Kristian Jensen.
- Kl. 16:33 **Kristian Jensen (V):**
Se, vi snakker om det her samarbejde, og finansministeren afsluttede sin besvarelse ud fra den præmis, at samarbejdet er bedre nu end tid-ligere, og jeg vil sige, at det nok også skyldes, at Socialdemokratiets kurs er anderledes end tidligere. Altså, hvor man før valget var imod budgetloven, hvor man før valget var imod skattelettelser, og hvor man før valget var imod en offentlig vækst, der var lavere end 1,4 pct., ja, så er man nu tilhænger af det. Og det er jeg jo glad for. Men den bekymring, finansministeren har for fremtiden, tyder den på, at Socialdemokratiet så vil skifte tilbage til den kurs, man havde før valget? Eller vil man i opposition holde sig på den kurs, man har nu, og dermed lægge op til et samarbejde?
- Kl. 16:33 **Formanden:**
Finansministeren.
- Kl. 16:33 **Finansministeren (Bjarne Corydon):**
Jeg tror, at det af mange, mange årsager er bedst, at Socialdemokra-tiet ikke skifter tilbage til opposition. Jeg tror, at hele grundlaget for, at vi har en fornuftig økonomisk politik i Danmark og i øvrigt kan indgå de her mange brede aftaler, som vi jo bevisligt har indgået ef-ter regeringsskiftet, i høj grad er noget, der hviler på, at Socialdemo-kratiet har ansvaret for at lede regeringsarbejdet. Det gør vi så, og det gør vi gerne meget længe.
- Kl. 16:34 **Formanden:**
Fru Johanne Schmidt-Nielsen, kort bemærkning.
- Kl. 16:34 **Johanne Schmidt-Nielsen (EL):**
Tak for det. Der er jo i år mere end 30.000 mennesker, som er faldet ud af dagpengesystemet. Det synes vi i Enhedslisten jo er meget al-vorligt, og desværre ser det ud til, at der også næste år vil være man-ge tusinde mennesker, som falder ud af systemet.
Jeg vil gerne spørge finansministeren, om det er regeringens holdning, at de problemer, vi ser på det her område, alene handler om indfasning af de dagpengeforringelser, som højrefløjen gennem-førte, eller om vi har et mere grundlæggende og permanent problem med vores dagpengesystem.
- Kl. 16:34 **Formanden:**
Finansministeren.
- Kl. 16:35 **Finansministeren (Bjarne Corydon):**
Det synes jeg er et udmærket og nuanceret spørgsmål at rejse. Der har været store problemer med indfasningen, og det skyldes jo selv-følgelig ikke mindst den indfasning, som kommer meget hurtigt midt i en økonomisk krise, hvor mange tusinde mennesker på en gang skal ind på et arbejdsmarked, de alt for længe har stået uden for, i en situation, hvor der er lavvækst og jobkrise. Det skaber udfordringer. Dem har vi forsøgt at adressere, og det har vi gjort i fællesskab.
Så har vi fra regeringens side samtidig lagt op til, at vi faktisk kan diskutere, hvordan vi vil indrette vores dagpengesystem for

fremtiden – for der er jo en bred diskussion om, hvordan vi skal gøre med hensyn til vores dagpengesystem, og der er mange ønsker og krav til det, det er mange problemstillinger, der rejses i den sammenhæng – og det ønsker vi at gøre på baggrund af en ordentlig udredning og inden for en økonomisk ramme, der er den samme, som vi har i dag, eftersom vi finder det fornuftigt og ansvarligt. Det har vi berammet til at kunne ske i forlængelse af det arbejde, der er sket i forhold til at udrede rammerne for at lave en bedre og aktiv beskæftigelsesindsats, og det vil man formentlig kunne gøre i 2015.

Kl. 16:36

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 16:36

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg synes jo, det er godt, at regeringen ikke siger: Det vil vi slet ikke tale om. Men at regeringen har nedsat et udvalg, som skal se på det her, er da bedre end ingenting. Men jeg tænker nu alligevel, at både finansministeren og regeringen må have en holdning til vores dagpengesystem.

Altså: Tror finansministeren, sådan kunne jeg måske spørge, at de problemer, vi har med vores dagpengesystem, alene skyldes indfasning? Eller er de mere grundlæggende og permanente? Altså, jeg tænker, at regeringen må have en holdning, en idé om det her spørgsmål; det er vel ikke bare et udvalg, som sådan skal komme frem til regeringens politik på det område. Hvad tror og hvad mener regeringen og finansministeren?

Kl. 16:36

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:36

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror bestemt, at vi har haft en problemstilling med indfasning, som har været det helt overordnede primære ved det, vi har diskuteret i så lang tid. Men det ændrer jo ikke på, at hele diskussionen om vores dagpengesystem er langt bredere end det her spørgsmål om, at for mange mennesker desværre er faldet ud af systemet samtidig og på et tidspunkt, hvor de har fået et problem med det.

Der har været en lang diskussion om vores dagpengesystem i Danmark, også langt længere end i de seneste 2 år, i forhold til hvordan det i virkeligheden er indrettet, når man ser på, hvordan vores arbejdsmarked udvikler sig. Det må man jo tage stilling til om man eventuelt kan lave om inden for den samme økonomiske ramme på baggrund af et sagligt grundlag. Det synes jeg er en helt ordentlig måde at håndtere det på.

Kl. 16:37

Formanden:

Hr. Jakob Engel-Schmidt for en kort bemærkning.

Kl. 16:37

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det. Jeg er jo selvfølgelig så ny herinde, at det godt kan være, at jeg ikke helt har forstået finansministerens udtalelser, men så kan det være, at jeg kan blive klogere. Under alle omstændigheder er der jo grund til at rose finansministeren for være et smidigt dyr i den politiske underskov i forhold til at indgå en fin finanslovsaftale med os og De Konservative efter at have forsøgt sig med Enhedslisten. Men jeg er også nødt til at spørge: Når det nu er sådan, at finansministeren siger, at han egentlig helst ville have indgået en finanslovsaftale med Enhedslisten, hvordan hænger det så sammen med, at han samtidig siger, at han gerne vil have brede forlig?

Kl. 16:38

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:38

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er meget, meget enkelt. Det hænger sammen med, at jeg går utrolig meget op i indhold og holdninger, og at jeg faktisk i al beskedenhed synes, at det er lykkedes rigtig godt at komme igennem med en masse indhold og en masse substans og en lang række ret markante holdninger, som mange havde spået, at vi på intet tidspunkt kunne sætte igennem i praktisk politik. Det har vi kunnet, både ved forlig med Enhedslisten, senest jo om en togfond til 28½ mia. kr., som Venstre af uforklarlige årsager ikke ville være med til at gennemføre, men jo også ved en lang række brede aftaler, som jeg synes er gode, og som vi jo ikke havde i samme omfang før regeringsskiftet.

Så vi er som regering i stand til begge dele, og det tror jeg begynder at give nogle resultater. Det tillader jeg mig bare at glæde mig over, og det har jeg som sagt ikke tænkt mig at holde op med.

Kl. 16:39

Formanden:

Hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 16:39

Jakob Engel-Schmidt (V):

Nu er jeg naturligvis ikke finansminister og har ikke de regneark til rådighed, finansministeren har, men jeg synes da, at det er sjovt, at man nævner Togfonden DK. Man kan vist nærmest sige, at der er hul i oliefinansieringen, når det kommer til den. Men tilbage til substansen. Finansministeren kan jo indskrive sig som en historisk minister ved at indføre en ny doktrin, Corydondoktrinen, hvor han i fremtiden ligestiller Venstre og Enhedslisten, hvis han virkelig har det ønske om at sikre indhold i stedet for at pleje sit parlamentariske grundlag.

Kl. 16:39

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:39

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen jeg klarer mig fint uden doktriner. De har ofte ført folk helt på afveje. Jeg synes bare, at det, der konkret er gennemført, er jeg glad for, og jeg tror også, at man, når man ser tilbage på det efter en år-række, vil mene, at det har styrket både vores økonomi og vores samfund som sådan. Og så synes jeg ikke, der er noget sjovt ved Togfonden DK, medmindre man da glæder sig over det markante løft, der bliver foretaget, af vores kollektive trafik i Danmark. Det undrer jeg mig over at Venstre ikke har været med til at tage ansvar for.

Kl. 16:40

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:40

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg hæfter mig også ved finansministerens plukken i argumenterne. Brede aftaler er gode aftaler, lyder det, men man havde helst set det med Enhedslisten. Hvis finansministeren havde landet en aftale med Enhedslisten, hvad ville han så have kaldt det? Havde det været godt, eller hvad? For det virker lidt, som om vi genoptager diskussionen om det her med, hvad der er nødvendigt. Altså, finansministe-

ren har jo talt om nødvendighedens politik, og det virker også, som om finansministeren sådan bruger den nødvendige argumentation, afhængigt af hvem det er, han indgår aftale med, og ikke i forhold til, hvad det politiske indhold er.

Kl. 16:40

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:40

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Hvis jeg havde indgået en aftale med Enhedslisten, ville min kommentar til den aftale jo afhænge af indholdet af den aftale. Det må jo være sådan, det skal være, det må være holdningerne, der er det afgørende. Man ville jo ikke have kunnet kalde en aftale med Enhedslisten for bred, for det ville den ikke have været. Men den kunne da have været god, hvis indholdet havde været rigtigt. Det er vel meget enkelt.

Altså, de spørgsmål, man åbenbart har forberedt, i forhold til det her med, hvad man ønsker – bredde eller ikke bredde – må jo hvile på en eller anden tvangstanke tilbage fra VKO-tiden om, at én bestemt måde at samarbejde på i Folketinget, alene med ét parti, er at foretrække frem for alt andet uanset indholdet. Der står jeg et andet sted, og dér står regeringen et andet sted, og der bliver vi stående.

Kl. 16:41

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:41

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror, finansministeren må have haft noget i ørerne under debatten. For gentagne gange har vi hørt regeringspartiernes ordførere, særlig SF's ordfører, sige, at man hellere ville have lavet en aftale med Enhedslisten, at det havde været meget bedre, hvis det var det, man havde fået, men landet skulle jo have en finanslov, og så var det nødvendigt, at man lavede en aftale med Venstre, kan vi så forstå. Altså, når det var hjerteblod, særlig for SF, at man skulle have lavet aftalen med Enhedslisten, virker det lidt påfaldende, at finansministeren så bryster sig af, at det bliver en bred aftale.

Kl. 16:42

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:42

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, men nu ved jeg jo godt, at Venstre bestemt er ikke enig med min kollega i regeringen fra SF. Men man kunne måske anerkende, at SF jo har en lang række markante holdninger, som de ønsker fremmet i dansk politik, og som de jo har den klare analyse af at de kun kan fremme sammen med Enhedslisten. Derfor er det heller ikke så sært, at SF's ordfører markerer, at de holdninger, de mærkesager, ærgrer man sig over at man ikke kunne få gennemført, fordi der var nej fra Enhedslisten. Det er da noget, der er fuldstændig regulært og holdningsmæssigt, i stedet for at det handler om spil og spin.

Kl. 16:42

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 16:42

Louise Schack Elholm (V):

Jamen det pudsige er jo, at finansministeren siger, at han ønsker en bred aftale, men samtidig ønsker finansministeren en aftale med Enhedslisten. I det ordvalg lægger finansministeren jo ikke vægt på

indholdet af aftalen, men på, hvem aftalen er indgået sammen med, og det virker ganske inkonsistent, at man både ønsker en bred aftale, men samtidig også en aftale med et venstrefløjsparti. Det kan jo ikke være begge dele, og derfor må finansministeren jo vælge. Hvad er det, finansministeren ønsker, hvis man skal se bort fra indholdet? Er det så en bred aftale, eller er det en snæver aftale med ens parlamentariske grundlag?

Kl. 16:43

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:43

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg synes, det hele afslørede sig i den sidste sætning, altså det der med, at hvis man skal se bort fra indholdet. Det er de ubetinget langt bedre til i Venstre, end man er i regeringspartierne. Det gør vi ikke på noget tidspunkt; vi ser ikke bort fra indholdet; det må være det afgørende. Vi arbejdede i meget lang tid på at få en aftale med Enhedslisten med et bestemt indhold, som vi var interesserede i. Det kunne vi ikke få. Så fik vi en aftale med Venstre, med et indhold, som på ethvert punkt svarer til vores egen politik, og som på intet punkt svarer til, at der sættes nye elementer, som kommer fra Venstres politik, ind i aftalen. Derfor er aftalen god, og så er den oven i købet bred.

Kl. 16:44

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 16:44

Louise Schack Elholm (V):

Men det er bare pudsigt, for finansministeren brugte jo ikke den argumentation tidligere. Men lad os så holde fast i det her; hvis det er, at man nu skal følge den linje, som finansministeren lige har lagt, så betyder det jo, at det ikke er det samme indhold, der er i den aftale, som finansministeren ville have indgået med Enhedslisten, som i den aftale, finansministeren har indgået med os. Betyder det så, at finansministeren som sådan politisk er mere enig med Venstre, end finansministeren er med Enhedslisten?

Kl. 16:44

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:44

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, heldigvis står vi jo i regeringspartierne midt imellem de to yderpunkter, og der står vi rigtig godt. Generelt tror jeg, at de mange forberedte spørgsmål om det her med de to muligheder – og det brede og det smalle – tyder på, at man i partiet Venstre trænger til et grundkursus i afvæjning for blokpolitik, som vi jo er nogle stykker der meget gerne stiller os til rådighed for, hvis vi kan finde en ledig stund i den nye sæson.

Kl. 16:45

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt for en kort bemærkning.

Kl. 16:45

Hans Christian Schmidt (V):

Tak for det. Jamen jeg vil jo så gerne prøve at forstå finansministeren, og jeg kan forstå på finansministeren, at man skal leve forlæns og det handler om at være glad og somme tider stolt. Så vil jeg bare spørge, om jeg så har forstået finansministeren rigtigt, nemlig at finansministeren i grunden ville have været glad, hvis man havde la-

vet et forlig med Enhedslisten, men finansministeren er stolt over, at det blev med Venstre og Konservative, og deraf skal man forstå, at ministeren er glad for, at det ikke blev til noget med Enhedslisten. For hvis det er sådan, man skal forstå det, så tror jeg, at jeg forstod det.

Kl. 16:45

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:45

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Der tror jeg så at man er dumpet i forståelse en gang til, fordi det er indholdet, det kommer an på. Det, jeg er glad for, er indholdet i den aftale, vi har lavet. Jeg synes, at det er rigtig godt. Jeg hæfter mig ved, at der ikke er et eneste element, ikke en krone på en finanslov til mange, mange hundrede millioner kroner, der er hentet fra et katalog af Venstrepolitik, som regeringen ikke allerede i forvejen er enig i, allerede i forvejen har aftalt at vi skal gennemføre i Danmark. Det er da meget godt forhandlet, synes jeg.

Kl. 16:46

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 16:46

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg bed mærke i, at finansministeren på et tidligere tidspunkt sagde, at finansministeren var forvirret. Så vil jeg bare sige til finansministeren, at så skulle finansministeren prøve at bytte plads og komme herved og høre på sine egne svar. Altså, så kommer forvirringen først rigtigt. Så jeg vil sikkert bare konkludere, at så opgiver jeg. Men jeg vil da selvfølgelig gerne, om ministeren kunne bekræfte det, jeg sagde, for jeg kan ikke få andet resultat ud af det – ellers er det jo, at man siger, at man smykker sig med lånte fjer, og det gør finansministeren vel ikke.

Kl. 16:46

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:46

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Med al respekt vil jeg sige, at jeg ikke kan forestille mig noget punkt i tilværelsen, hvor jeg ønsker mig at bytte plads med hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 16:47

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 16:47

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, og jeg vil prøve noget meget ambitiøst, jeg ved godt, og det her kan være svært for finansministeren, men alligevel. For jeg vil faktisk bare stille et spørgsmål af ren og skær nysgerrighed, så det er ikke for at lægge op til noget polemik eller drilleri eller sådan noget, altså bare et svar rent på spørgsmålet. Jeg ved, at det er uvant for finansministeren, men lad os prøve.

Det handler om ældreområdet og den milliard kroner. Det, jeg er dybt optaget af og Dansk Folkeparti er dybt optaget af, er jo, om den milliard er udtryk for det, der står, nemlig et varigt løft af ældreområdet. Derfor har vi også tidligere diskuteret det på et samråd i Folketinget, og jeg skal bede finansministeren forholde sig til:

Kan kommuner, der modtager penge fra den her pulje, samtidig skære ned på ældreområdet, så der ikke netto bliver tilført flere pen-

ge i det omfang, den milliard er udtryk for, men at der bliver tilført færre penge til området, eller er kommunerne forpligtet til, at den del, de får af puljen, skal ekstra tilføres ældreområdet, og at man ikke samtidig kan spare pengene et andet sted på ældreområdet? Hvordan skal det helt præcis forstås?

Kl. 16:48

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:48

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er jo en ganske stram model, der er lagt op til, tror jeg i virkeligheden også. Det kan vi måske gå lidt dybere ind i på et senere tidspunkt i sammenligning med lignende øvelser, Dansk Folkeparti har stået bag tidligere. Det er jo en model, hvor den enkelte kommune for at få pengene, skal indgive en ansøgning om, hvilken del af ældre servicen man ønsker at løfte, og på den måde skal binde sig til, at der faktisk sker et løft, også målt i forhold til den kvalitet, man leverer allerede i udgangspunktet. Så er det ovenikøbet sådan, at man konstaterer, at det ikke bliver til virkelighed, tager man pengene igen. Så det må da siges at være en ganske stram model.

Kl. 16:48

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 16:48

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, og det betyder så, at de 12 mia. kr., som finansministeren ønsker den offentlige sektor skal spare frem til 2020 – eller effektivisere, hvordan man nu vil benævne det – så ikke kan ramme ældreområdet, samtidig med at man får penge fra den her pulje. Altså, man kan ikke ude i kommunen sige, at nu sparer vi x antal millioner på ét område af ældreområdet, samtidig med at vi så får penge fra ældre puljen til ældreområdet, så vi netto ikke har tilført området flere penge. Det er bare for at forstå det rigtigt, fordi jeg tror, at lige præcis her er der rigtig mange, der sidder ude i den kommunale verden og tænker på, hvordan man i virkeligheden kan få penge fra den her pulje uden nødvendigvis reelt at tilføre ældreområdet flere penge, og derfor er jeg jo enig med finansministeren i, at det skal styres meget stramt.

Kl. 16:49

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:49

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu skal det jo ikke være forbudt at gøre tingene billigere, hvis de samtidig er på et kvalitetsniveau, som er, som det skal være, måske oven i købet et højere kvalitetsniveau. Det her med de 12 mia. kr. handler jo ikke om at ramme nogen. Det handler om at gøre tingene mere effektivt, og det, kommunerne vil blive målt på, det, de vil blive tildelt pengene i overensstemmelse med, er en konkret tilkendegivelse om, hvordan de ønsker at løfte serviceniveauet. Og gennemfører de det ikke, så forsvinder pengene igen.

Kl. 16:49

Formanden:

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:49

Kl. 16:52

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg skal lige finde et citat, for det er jo lidt vigtigt at gøre det præcist. I medierne kunne man den 31. oktober læse finansministeren citeret for, og nu kommer det lynhurtigt:

»Kædeansvar synes vi ikke umiddelbart er foreneligt – hverken med EU-retten eller andre hensyn til vores økonomi og konkurrenceevne«.

Det fik finansministeren, efter min mening med rette, en masse tæsk for, ikke mindst fra fagbevægelsen og fra partifæller. Jeg vil gerne spørge finansministeren: Fastholder han de synspunkter, han er citeret for her – det var Ekstra Bladets udgave? Og er det derfor, der ikke står noget om arbejdsklausuler og kædeansvar i offentlige udbud i den finanslovsaftale, man har indgået med V og K?

Kl. 16:50

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:51

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror, jeg fik sagt ret tydeligt, at det, der handler om EU-retten, ikke var præcist, og det skal jeg gerne medgive. Det er jo sådan, at vores holdning er, at det her med kædeansvar må man beslutte lokalt om man ønsker at operere med. I øvrigt – det kan være, jeg husker forkert på det punkt – tror jeg, at det er det samme synspunkt, man har ytret fra LO, som jo er en organisation, der måske ikke burde ligge hr. Finn Sørensen hjerte så forfærdelig fjernt. Altså, man ønsker, at det her skal være et anliggende, der afgøres lokalt.

Det her med arbejdsklausuler m.m. diskuterede vi jo med Enhedslisten i finanslovsforhandlingsforløbet om man skulle gøre noget i forhold til, og der skete så det, at Enhedslisten ikke ønskede at indgå en aftale. Og så blev det, man havde diskuteret, selvfølgelig heller ikke gennemført.

Kl. 16:51

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:51

Finn Sørensen (EL):

Her kommer jeg jo nok til at korrekse finansministeren, for det er jo en kendsgerning, at vi afholdt et møde i Beskæftigelsesministeriet, efter at finansministeren havde indledt forhandlinger med Venstre, og at vi på dette møde blev præsenteret for et udkast til en tekst, som vi ikke sagde nej til, men som vi lovede at gå hjem og overveje, og som vi også afsendte et kompromisforslag til. Vi hørte så bare aldrig noget fra finansministeren. Det er lige for at sætte det forløb på plads.

Men finansministeren havde to udtalelser. Hvis finansministeren trak i land i forhold til den om EU-retten, hvordan kan det så være, at vi på det møde, jeg lige har omtalt, blev præsenteret for, at der alligevel var et problem med EU-retten? Og så forholdt finansministeren sig jo ikke til argumentet om konkurrenceevnen. Så jeg vil gerne have, at finansministeren svarer helt konkret på: Fastholder finansministeren det synspunkt, han er citeret for, og er det derfor, der ikke står noget om arbejdsklausuler og kædeansvar i den finanslovsaftale, man har indgået med V og K, eller af hvilken anden grund er det?

Kl. 16:52

Formanden:

Finansministeren.

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Der står ikke noget om kædeansvar, fordi vi finder, det er et lokalt anliggende. Der står ikke noget om arbejdsklausuler, fordi Enhedslisten ikke ønskede at indgå en finanslovsaftale med regeringen. Så enkelt er det. Enhedslisten har jo selv gjort gældende, at man den her gang valgte at stå fast og derfor sagde nej. Og når man siger nej, kommer de ting, man har forhandlet sig hen til, jo ikke igennem. Sådan er det.

Kl. 16:53

Formanden:

Den sidste, jeg har noteret til en kort bemærkning, er fru Tina Nedergaard.

Kl. 16:53

Tina Nedergaard (V):

Tak for det. Jeg er også en lille smule forvirret over, om regeringen og finansministeren foretrækker at samarbejde med den ene eller den anden, men det er sådan set ikke mit ærinde. Mit ærinde er ren nysgerrighed. Vi er jo i Venstre glade for, at regeringen har valgt at samarbejde med Venstre og De Konservative om finansloven, men jeg undrer mig bare over, hvorfor regeringen ikke benytter den her meget kærkomne lejlighed, når man årligt laver finanslov, til at indfri nogle af alle de brudte, ufinansierede valgløfter, for det kunne man jo gøre så let som ingenting med Enhedslisten i år og næste år. Og man kunne have gjort det i de foregående 2 år. Så det er en chance, regeringen forpasser, til at indfri valgløfter.

Kl. 16:54

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:54

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg mener ikke, regeringen har forpasset nogen chance. Regeringen har forhandlet meget langt, meget grundigt, meget intensivt og meget trættende for at få gennemført så meget af sin politik som muligt og er lykkedes med det, er lykkedes i vidt omfang.

Altså, fru Tina Nedergaard kommer jo fra et parti med en lang række holdninger, som man ganske vist ikke altid ønsker at konkretisere, og i hele det bagkatalog af holdninger er der jo ikke et eneste element, som vi ikke allerede i forvejen havde erklæret os enig i og aftalt med Venstre at gennemføre. Så man er kommet ind i den her aftale uden en krone, og det er da ganske udmærket set fra mit synspunkt. Og hvis det også er godt set fra Venstres synspunkt, er alle jo glade, og så bliver det formentlig snart jul.

Kl. 16:54

Formanden:

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 16:54

Tina Nedergaard (V):

Tak. Der var også en vis julestemning, da der blev uddelt gaver i form af valgløfter forud for valget i 2011.

Men jeg er nu alligevel ret optaget af det. Hvad er det, der gør, at regeringen undlader at lave en aftale med Enhedslisten om f.eks. at sende nogle af de mange milliarder kroner af sted til uddannelsessektoren – hvilket finansministerens parti jo gik til valg på, nemlig at man ville tilbagerulle hele genopretningspakken og de besparelser, som den daværende regering havde lagt på uddannelsesområdet? Dem kunne man rulle tilbage med Enhedslisten. I stedet for vælger man, og det er vi enige i i Venstre, at begrænse forbruget bl.a. i uddannelsessektoren.

Men man kunne have valgt at gøre det med Enhedslisten, man kunne have valgt at sende milliarder af kroner ud i den offentlige sektor. Hvorfor fravælger regeringen det, når regeringen gik til valg på det?

Kl. 16:55

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 16:55

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Altså, nu bruger vi faktisk endda rigtig, rigtig mange penge på uddannelse i Danmark under den her regerings ledelse, og oven i købet er det lykkedes at gøre det med Venstres stemmer i ganske vidt omfang. Vi aftalte så sent som sidste forår at give 1 mia. kr. mere til voksen- og efteruddannelse, og vi har lige lavet en finanslovsaftale med massivt høje investeringer i uddannelse i Danmark. Og det glæder jeg mig over, det er fint, at man kan gøre det med Venstre.

Kl. 16:56

Formanden:

Så siger jeg tak til finansministeren. Jeg har ikke indtryk af, at nogen vil have en anden runde, men jeg har forstået, at hr. Lars Løkke Rasmussen gerne vil have ordet som privatist. Værsgo.

Kl. 16:56

(Privatist)

Lars Løkke Rasmussen (V):

Tak for det. Det er selvfølgelig måske lidt ekstraordinært at tage ordet her som privatist, men det er jo egentlig også en lidt ekstraordinær situation. For jeg er ikke i stand til at erindre mig noget nyere historisk fortilfælde, hvor regeringen som nu får vedtaget sin finanslov uden opbakning fra sit eget parlamentariske grundlag. Det må regeringen selv tænke videre over, men det dækker jo så over den positive effekt, at vi altså for første gang siden valget nu har en finanslovsaftale mellem bl.a. mit parti og regeringen. Det er jeg glad for, for derved har vi jo fået brudt det, der ellers har været et sæsonmønster, siden regeringen kom til, nemlig at regeringen om foråret har taget et par skridt i den rigtige retning sammen med os for så om efteråret at tage et halvt skridt tilbage med Enhedslisten og sætte skatter og afgifter op igen.

På trods af det er det jo så lykkedes at lave en række gode aftaler over tid, og Venstre har bidraget i alle aftaler, der har peget i den rigtige retning, og som i øvrigt alle sammen er aftaler, der bygger entydigt oven på den hjørnesteen i den økonomiske politik, som vi lagde før valget: efterlønsreformen, dagpengereformen, alt det, regeringen var imod og ville fjerne øjeblikkelig efter valget. Hver gang har vores bidrag været, at skridtene i den rigtige retning blev lidt større, og når der lejlighedsvis blev taget et skridt i den forkerte retning, blev det lidt kortere. Derfor har vi været med i skattereformen, i førtidspensionsreformen, i fleksjobreformen, i kontanthjælpsreformen, i SU-reformen, i energireformen og i vækstpakken, hvor vi bl.a. har givet erhvervsskattelettelser.

Når jeg så tager ordet her i dag, er det jo, fordi det er en spændende debat at lytte til, men i nogen grad også en debat, der har peget bagud. Der har også været peget nogle fingre ad hinanden, og sådan er det jo tit her i Folketingssalen. Desværre har debatten om, hvor vi hver især gerne vil hen med Danmark, måske været lidt fraværende. Derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til ganske kort at sige, at sådan som jeg ser det, står Danmark over for tre helt afgørende udfordringer, som vi skal løse politisk, uanset hvem der har det øjeblikkelige regeringsansvar, hvis vi fortsat skal opretholde et højt velfærdsniveau i Danmark.

Skatten er for høj, og når skatten er for høj, bliver barrieren for at gå fra passiv forsørgelse til job nærmest uoverstigelig for de ledige,

og det fører til, at alt for mange danskere ufrivilligt er parkeret uden for fællesskabet i stedet for at være en aktiv del af det. Vi har aktuelt i Danmark på den skæve side af 800.000 voksne i den erhvervsaktive alder, som er på offentlig forsørgelse. Det er ikke folkepensionisterne, det er ikke de studerende, men det er alle de andre. Hvis man bare kunne sætte en svensk standard, ville det tal falde til omkring en halv million; så ville det ikke være hver femte voksen, som var parkeret uden for fællesskabet, så ville det kun være hver sjette.

Derfor skal vi have langt flere danskere flyttet fra passiv forsørgelse til aktiv selvforsørgelse, og løsningen er at sikre, dels at det bedre kan betale sig at arbejde, også for folk med små indkomster, dels at der er arbejde at få. Det er de kommende års helt afgørende udfordring i dansk politik, fordi det på samme tid forbedrer dansk økonomi, sikrer, at vi har råd til at fremtidssikre velfærden, som vi jo grundlæggende alle holder af, og skaber et langt mere tilfredsstillende liv for de danskere, som pludselig bliver en del af fællesskabet.

I mine øjne, i Venstres øjne er disse udfordringer så presserende, at det haster med at løse dem. Vi har jo allerede taget de første skridt. Vi har taget dem sammen med regeringen. De er taget i forlængelse af de skridt, der blev taget under min egen regering. Mange af de skridt var den nuværende regering imod at tage, men man er jo blevet stående lige der i vores fodspor og har taget det til sig og kan glæde sig over, at en af hovedgrundene til, at dansk økonomi er relativt robust, er, at de reformer, man gik til valg på at fjerne, står der endnu. Det vil jeg gerne kvittere for, altså både at reformerne står der endnu, og at vi sammen i forsigtighed har bevæget os længere frem.

Kl. 17:01

Men jeg vil også samtidig gerne benytte lejligheden til at sige helt klart til finansministeren og dermed også til regeringspartierne, at hvis regeringen er indstillet på at fortsætte i det spor i det nye år, som er lige rundt om hjørnet, ja, så er jeg og Venstre klar til at tage et fortsat medansvar for at få flere danskere flyttet fra ledighed til arbejde. Det er regeringens valg. Jeg ved godt, at en regering skal glæde sig over det, der er fyldt i glasset, havde jeg nær sagt, og at en opposition skal påpege det, der mangler, men vi er nødt til at blive enige om en ting, som jeg synes har været fraværende i debatten her i dag, og det er, om glasset grundlæggende er fuldt, eller om Danmark fortsat er udfordret.

Jeg lytter desværre til en regering, som begynder at sende selvtilfredse signaler om, at nu har man gjort det, der skal gøres, og at nu skal tiden bare gå. Der er f.eks. ikke noget strukturelt problem med, at det ikke kan betale sig at arbejde, for når den skattereform, vi har lavet, er fuldt indfaset i 2023, så er allehånde problemer løst. Det er ikke min analyse af Danmark. Vi har brug for at tage flere skridt. Venstre er klar. Det er sådan set bare regeringens valg. Så kan vi starte først i det nye år, både med erhvervsskolereformen, på beskæftigelsesområdet, med at følge op på Produktivitetskommissionens arbejde og i øvrigt med at lave flere målrettede skatte- og afgiftslettelser, der har det sigte, at det bedre kan betale sig at arbejde, at det bedre kan betale sig at drive virksomhed i Danmark.

Jeg håber da, at regeringen sender et signal om, at den er klar lidt tidligere, end den gjorde her. For om end jeg synes, det er meget effektivt, at vi kunne klare det, regeringen ikke kunne klare med sit eget parlamentariske grundlag på 33 møder, på 7 timer, så vil det da unægtelig være sådan, at jo før vi kommer i gang, jo bedre aftaler kan vi lave.

Kl. 17:03

Formanden:

Det er sådan efter de regler, der er udsendt, at der er mulighed for tre korte bemærkninger til privatistindlæg, og de tre første, der noterede sig, var Jesper Petersen, Pernille Rosenkrantz-Theil og Frank Aaen, og de får ordet i nævnte rækkefølge. Først hr. Jesper Petersen.

Kl. 17:03

Jesper Petersen (S):

Der er kun tre spørgsmål, så man skal virkelig ikke spille tiden. Jeg tror, det er 768 dage siden, der sidst var mulighed for at spørge hr. Lars Løkke Rasmussen om noget på Folketingets talerstol. Jeg synes, det er godt, at han har bevæget sig derop. Det er også godt, at Venstre og Konservative har været med til at lave en finanslov og tage ansvar for næste år. Det vil jeg godt kvittere for.

Noget af det, der indgår i finansloven, er jo en styrket indsats over for social dumping. Det mener vi er et alvorligt problem i Danmark. Vi har gjort en del for gøre noget ved det og gør mere med den her finanslov. Men ad nogle omgange har man kunnet blive i tvivl om, hvorvidt Venstre egentlig mener, at det er et problem. I sin regeringsperiode var det ikke noget, man gjorde noget ved. Venstre har her fremsat beslutningsforslag om at fjerne konfliktretten, sådan at man på den måde ville ramme lønmodtagerne. Og i går ville hr. Claus Hjort Frederiksen så ikke udtale sig om, hvorvidt en timeløn på 40 kr. er rimelig eller ej. Og det er det, der er mit spørgsmål: Mener Venstre og hr. Lars Løkke Rasmussen, at en timeløn på 40 kr. i Danmark er en rimelig løn?

Kl. 17:04

Formanden:

Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 17:04

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg anerkender fuldt ud, at der er en udfordring i forhold til social dumping. Det er også derfor, at den tidligere regering tog en række skridt, som denne regering, bl.a. med den aftale, vi selv har indgået med regeringen, bygger videre på med hensyn til kontroller og andet.

Jeg tror, at hvis vi for alvor skal adressere det problem, er vi nødt til at forstå et af de paradokser, der er i Danmark, nemlig at vi på en og samme tid, siden finanskrisen ramte os, har haft et stigende antal fuldt arbejdsmarkedsparede kontanthjælpsmodtagere, som går ledige rundt, samtidig med at vi kan se en nogenlunde tilsvarende stigning i antallet af østarbejdere i Danmark, der udfører arbejde, som ikke i hvert fald umiddelbart kalder på de voldsomme uddannelsesmæssige kvalifikationer. Man kan stille sig selv det spørgsmål: Hvorfor tager vi ikke selv det arbejde, der er til rådighed?

Jeg tror, at man må finde svaret flere steder. Et af stederne er selvfølgelig præcis det her med at føre en ordentlig kontrol af, at man overholder overenskomster og andet, noget andet er at få løst op for det dilemma, at det for mange mennesker ikke betale sig at tage arbejde til lave indkomster. Det kan man så grine ad og lave sjov med, men det er bare et faktum. Regeringens egne tal siger, at det for i omegnen af en kvart million danskere ikke er forbundet med nogen nævneværdig indkomst at tage et arbejde.

Det er derfor, at en af vejene til at dæmme op for det her uden at lukke Danmark af og miste fordelene ved det åbne indre marked er at få gjort det mere attraktivt for folk med små indkomster at arbejde. Det er bl.a. derfor, vi har foreslået et moderne kontanthjælpsloft og at investere provenuet målrettet i skattelettelser i bunden af indkomstskalaen.

Kl. 17:06

Formanden:

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 17:06

Jesper Petersen (S):

Med den talelyst, der går ud over 1 minut, forstår jeg egentlig ikke, hvorfor hr. Lars Løkke Rasmussen så sjældent kommer på talerstol-

len. Det kunne være udmærket at føre en debat lidt oftere. Men der blev ikke rigtig svaret på spørgsmålet. Jeg spurgte i forbindelse med den konkrete udtalelse om, hvorvidt 40 kr. i timen er en rimelig løn, som hr. Claus Hjort Frederiksen, en vel betydelig partifælle for hr. Lars Løkke Rasmussen, var ude med i går. Det, man møder, når man diskuterer det her med Venstre, er, at Venstre ikke for alvor vil forholde sig til de konkrete forslag, man faktisk kommer med, der vil være skadelige for danske lønmodtagers muligheder for at opretholde en ordentlig løn. Nu er forslaget 40 kr., og det er åbenbart accepteret af Venstre, at det er en ordentlig løn i Danmark – eller hvad?

Kl. 17:07

Formanden:

Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 17:07

Lars Løkke Rasmussen (V):

Venstre har ikke noget forslag om en lovbestemt mindsteløn, og hvis vi havde, så ville den aldrig nogen sinde blive på 40 kr. Det ved hr. Jesper Petersen også udmærket godt, og det eksemplificerer sådan set også det, der fik mig op på talerstolen, nemlig at den her debat oven på en bred aftale, som burde have det perspektiv: Hvad er Danmarks udfordringer, og hvordan tager vi det næste skridt?, nu bliver forplumret i almindeligt drilleri. Hvad er Socialdemokratiets – det er det parti, hr. Jesper Petersen i øjeblikket repræsenterer, har jeg forstået – forslag til en lovbestemt mindsteløn? Har Socialdemokratiet et forslag om en lovbestemt mindsteløn?

Kl. 17:08

Formanden:

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil for en kort bemærkning.

Kl. 17:08

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Jeg skal stille et simpelt spørgsmål, som ikke blev stillet i forbindelse med et meget langt pressemøde for et stykke tid siden. Jeg skal spørge hr. Lars Løkke Rasmussen, om hr. Lars Løkke Rasmussen er enig i, at Danmark skal have en multolerance over for brud på antikorrupsionsreglerne i Udenrigsministeriet.

Kl. 17:08

Lars Løkke Rasmussen (V):

Ja, det synes jeg bestemt. Og hvis det så er det vigtigste spørgsmål, der kommer fra den kant til den her debat i dag, er det jo i sig selv tankevækkende. Jeg havde jo forberedt mig på, at det var noget med førsteklassebilletter – men det bliver måske det opfølgende spørgsmål. Til det vil jeg så sige, at det synes jeg heller ikke man skal flyve på, hvad jeg så i øvrigt også har beklaget, og jeg har af samme grund lavet om på de rejseregler, som regeringen selv havde draget omsorg for at vedtage, og som muliggjorde det her – med fru Pernille Rosenkrantz-Theils ord – fraseri, endda på et tidspunkt, hvor jeg ikke selv var engageret i den pågældende organisation.

Kl. 17:08

Formanden:

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 17:09

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Nu er det jo sådan, at hvis man læser antikorrupsionsreglerne for Udenrigsministeriet, kan man se, at der som et af eksemplerne på, hvad man opfatter som misbrug af offentlige midler, står, at det er, hvis familiemedlemmer får betalt deres rejser af de offentlige midler, som organisationen er i besiddelse af. Så når jeg beder hr. Lars Løkke Rasmussen bekræfte, at han støtter multolerancen i forbindelse med antikorrupsionsreglerne, er det selvfølgelig, fordi der er noget

dokumentation, vi stadig væk ikke har fået fremlagt, men som offentligheden har kendskab til eksisterer. Det drejer sig om de e-mails, hvori der foreligger en dokumentation eller måske netop det modsatte af, hvorvidt det har været med eller uden intention, at hr. Lars Løkke Rasmussens datter har fået betalt sin flybillet.

Derfor vil jeg gerne spørge: Når der nu i antikorrupsionsreglerne står, at man har pligt til at oplyse det, hvis man har kendskab til, at der kan være sket brud på de her regler, er det så ikke i offentlighedens interesse at få kendskab til de e-mails? Jeg har også tidligere hørt hr. Lars Løkke Rasmussen sige, at han kun var interesseret i fuld åbenhed. Står hr. Lars Løkke Rasmussen ved det, og betyder det så i øvrigt, at de e-mails kan blive fremlagt for offentligheden?

Kl. 17:10

Formanden:

Ja tak! Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 17:10

Lars Løkke Rasmussen (V):

Tusind tak for spørgsmålet. Jeg har svaret på alle de spørgsmål, der knytter sig til det – helt ærligt!

Men det taler næsten for sig selv og for fru Pernille Rosenkrantz-Theils aktivistiske fortid, dengang hun slap voldsaktivister – var det ikke sådan, det var? – ind i Folketinget. Den fornægter sig jo ikke. Altså, når jeg tog ordet her til aften, var det for at kvittere over for finansministeren for et meget effektivt politisk forløb, der førte frem til, at vi lavede en politisk aftale, og for at prøve at pege på nogle problemer, Danmark står over for. Og jeg tror ikke, at det største problem, Danmark står over for, er, at min datter har ledsaget mig på en tur, som jeg i øvrigt selv har betalt. Det tror jeg ikke. Jeg tror heller ikke, at Danmarks største problemer knytter sig til, hvordan ministrene rejser, og under hvilke omstændigheder der er ægtefæller med, eller andet.

Jeg tror, vi står med et sæt mere grundlæggende problemer, bl.a. det problem, at vi så sent som i går (*Formanden: Ja tak!*) på ny fik en verdensrekord i skattetryk – det skal vi have gjort noget ved – og det problem, at vi sammenlignet med svenskerne har omkring 300.000 flere i den erhvervsaktive alder i Danmark, som er frosset uden for fællesskabet. Men det interesserer åbenbart ikke fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 17:11

Formanden:

Så er det hr. Frank Aaen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 17:11

Frank Aaen (EL):

Nu har vi jo diskuteret finanslov hele dagen og gjort det grundigt, så jeg vil prøve at lægge en lidt anderledes vinkel. To gange har Venstre med meget kort varsel været med til at lave nogle store aftaler med regeringen. Først var der skatteaftalen, hvor regeringen fravalgte Enhedslisten og på meget kort tid lavede en aftale med Venstre. Herefter var der finanslovsaftalen, hvor regeringen fravalgte Enhedslisten og tilvalgte Venstre, som på meget kort tid kunne lave en aftale. Når det kunne ske på så kort tid, var det jo, fordi Venstre både omkring skatteaftalen og omkring finansloven accepterede stort set regeringens udspil og fik stort set ingenting igennem, som regeringen ikke kunne lide. Derfor tænkte jeg på, hvad det er for en gevinst, Venstre har fået, og jeg har gået og tænkt på, om det var den største gevinst for Venstres formand muligvis at blive hjulpet op af hængeskøjlen i Rio og komme ind og lave en aftale, selv om man ikke fik ret meget for det. Og var den største gevinst, Venstre fik her med finansloven, i virkeligheden ikke, at Venstres formand blev hjulpet op af den sump, han sad i, der hed GGGI – en sump, som gjorde, at positionslederen stort set var handlingslammet? Er det ikke en kor-

rekt beskrivelse, og sender Venstres formand ikke nogen takkebreve til regeringen for de to gange at blive hjulpet ud af en meget dårlig situation?

Kl. 17:13

Formanden:

Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 17:13

Lars Løkke Rasmussen (V):

Hvis det er hr. Frank Aaens udlægning, er det jo hr. Frank Aaens udlægning. Det, der drev os til at lave en skatteaftale, var jo, at vi fik reelle skattelettelser af den type, som regeringen, før den blev regering, vedvarende kaldte ufinansierede skattelettelser. Vi fik for milliarder af ufinansierede skattelettelser. Efter tilbageløb, dynamiske effekter og alt det, man ikke kunne regne med; dengang vi andre lavede skattereformer, blev vi hånet ud. Det har vi dels fået knæsat, og det bliver rigtig, rigtig godt, når vi kommer i regering igen og kan holde den nuværende finansminister, som så til den tid ikke længere er finansminister, og den nuværende statsminister, som så til den tid ikke længere er statsminister, op på, at sådan er det altså ny gængs regnemetode i Finansministeriet. Det bliver jo en ren fest. Det fik vi, og det fik vi i et større omfang end det, regeringen selv havde lagt op til. Der kom flere skattelettelser.

Omkring finanslovsaftalen vil jeg sige, at vi med vilje har sat vores krav til årets finanslovsaftale på en sådan måde, at det blev svært for regeringen at lave en aftale med os. For når finansministeren siger, at der ikke er Venstreelementer i det, er det jo en lille omgåelse af sandheden. For de elementer er jo fremrykningen af forårets vækstafale, hvor Venstres tilstedeværelse også gjorde den aftale større. Bl.a. var der jo ikke forlængede kredittider i vækstpakken i regeringens eget udspil. Det fik vi så forhandlet ind i foråret, og det har vi så trukket frem nu. Det samme gælder nogle af de personskattelettelser, der først skulle falde i 2015, de falder nu i 2014. Samlet set betyder det, at danskerne får 2,2 mia. kr. i skattelettelser næste år, som de ellers ikke ville få.

Derudover fik vi så fornøjelsen af, at hr. Frank Aaen ikke deltog. Og det er ikke, fordi hr. Frank Aaen ikke må deltage, men det er, fordi den politik, han bringer med sig, er forkert.

Kl. 17:14

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 17:14

Frank Aaen (EL):

Jo, det er rigtigt, at man fik fremrykket nogle besparelser for virksomheders emballageudgifter, som gør, at de bruger mere emballage, og man fik skåret i uddannelserne. Det har jeg forstået, man har fået lavet nogle ting. Men det er jo småtterier, vil jeg sige til hr. Lars Løkke Rasmussen, det er jo småtterier. Ellers kunne man nok heller ikke klare det på 7 timer. Både omkring skatteaftalen og omkring finansloven var det stort set regeringens udspil, Venstre hjalp med at gennemføre. Det er derfor, jeg spørger, om den største gevinst for Venstre ikke var de her to forløb, nemlig at man først kom op af en hængeskøjle og derefter kom op af GGGI-sumpen.

Kl. 17:15

Formanden:

Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 17:15

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg er lidt skuffet over, at fantasien ikke rækker til andet end at gentage spørgsmålet, som jeg allerede har svaret på. Det, vi fik ud af

det, var, at nogle skridt i den rigtige retning blev lidt større, end de ellers ville være blevet, og at regeringen blev holdt væk fra at tage nogle skridt i den forkerte retning sammen med Enhedslisten. Det er sådan, det er. Jeg sagde allerede på valgnatten, at vi ønsker at være en konsekvent og konstruktiv opposition. Vi ønsker ikke at kopiere den sure måde, Socialdemokratiet og SF var opposition på, hvor de dårligt kunne lokkes ind i forhandlingslokalerne, og hvor de var imod alting. Vi ønsker at overtage ansvaret for at drive Danmark, og ja, vi har da større ambitioner end dem, vi har indfriet sammen med den her regering, det har vi da. Men vi ønsker da at bruge tiden, indtil hr. Frank Aaen får bekvemmet sig sammen til at rive det parlamentariske tæppe væk under regeringen, hvad han jo ikke kan tage sig sammen til, eller indtil valgperioden udløber. Vi ønsker da at bruge den tid til at berede vejen for, at vi kan overtage Danmark i den bedst mulige form. Til det hører da at holde Enhedslisten uden for indflydelse og søge indflydelse. Sådan er det. God jul! (*Munterhed*).

Kl. 17:16

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og derfor er forhandlingen sluttet.

Før vi begynder afstemningen, holder vi en kort pause på 7 minutter – til kl. 17:24.

Mødet er udsat. (Kl. 17:17).

Kl. 17:24

Afstemning**Formanden:**

Så genoptages mødet.

Debatten er afsluttet, og vi går til afstemning om ændringsforslagene til forslaget til finanslov.

Det vil være en god idé, hvis medlemmerne indtager deres pladser.

Til § 6. Udenrigsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 419 af DF og LA, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 19 (DF og LA), imod stemte 54 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 32 (V og KF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 3-10 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 7. Finansministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 11-32 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 8. Erhvervs- og Vækstministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 33-41, 438, 42, 439, 43-51, 440 og 52-56 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 9. Skatteministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 57-59 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 420 af LA. Der kan stemmes. Jeg slutter afstemningen.

For stemte 6 (LA og 1 KF), imod stemte 55 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 44 (V, DF og KF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Til § 10. Økonomi- og Indenrigsministeriet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 421 af LA. Der kan stemmes. Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 69 (S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 31 (V og KF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 441 og 442 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 11. Justitsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 61-66 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 12. Forsvarsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 67-84 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 14. Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 85 og 86, 443-448, 87-89, 449, 90 og 91 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 15. Social-, Børne- og Integrationsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 92-118 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 119 af finansministeren, og der kan stemmes.

Jeg slutter afstemningen.

Ændringsforslaget er enstemmigt vedtaget med 105 stemmer.

[For stemte (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 120-133 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 16. Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 134-138 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 139 af finansministeren.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 60 (S, RV, SF, EL og LA), imod stemte 45 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 140-146 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 17. Beskæftigelsesministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 147-163, 450, 165, 451, 167-211 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 19. Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 212-242, 452 og 453, 245-248 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 20. Undervisningsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 249-266 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 267 af finansministeren.

Jeg slutter afstemningen.

Ændringsforslaget er enstemmigt vedtaget med 103 stemmer.

[For stemte 103 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 268-272 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 273 af finansministeren.

Jeg slutter afstemningen.

Ændringsforslaget er enstemmigt vedtaget med 105 stemmer.

[For stemte 105 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 274-276 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 277 af finansministeren, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

Ændringsforslaget er enstemmigt vedtaget med 104 stemmer.

[For stemte 104 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 278-297 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 21. Kulturministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 298-329 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 422 af LA, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 19 (DF og LA), imod stemte 78 (V, S, RV, SF og KF), hverken for eller imod stemte 8 (EL).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 330-338 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 22. Ministeriet for Ligestilling og Kirke.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 339 og 340 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 23. Miljøministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 341-353 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 24. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 354-362 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 28. Transportministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 363-379 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 29. Klima-, Energi- og Bygningsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 380-383, 454 og 384-394 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 35. Generelle reserver.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 395-402, 455 og 403-408 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 423 af LA.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 100 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes herefter om ændringsforslag nr. 424 af LA.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 98 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes derefter om ændringsforslag nr. 425 af DF.
Jeg slutter afstemningen.

Kl. 17:34

For stemte 14 (DF), imod stemte 83 (V, S, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 8 (EL).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 426 af DF.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 14 (DF), imod stemte 82 (V, S, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 7 (EL).

Ændringsforslaget er forkastet.

(Der lyder julemusik fra et sted i salen).

Hvad foregår her? (*Munterhed*).

Der stemmes om ændringsforslag nr. 427 af DF.
Jeg venter et øjeblik med at slutte afstemningen, men det gør ikke noget, at man er ved tasterne hele tiden.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 14 (DF), imod stemte 82 (V, S, RV, SF, EL og LA), hverken for eller imod stemte 5 (KF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 428 af DF.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 14 (DF), imod stemte 83 (V, S, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 8 (EL).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes derefter om ændringsforslag nr. 429 af DF.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 14 (DF), imod stemte 78 (V, S, RV, SF og LA), hverken for eller imod stemte 13 (EL og KF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 430 af DF.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 14 (DF), imod stemte 91 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes derefter om ændringsforslag nr. 431 af DF.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 19 (DF og LA), imod stemte 76 (V, S, RV, SF og KF), hverken for eller imod stemte 8 (EL).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes herefter om ændringsforslag nr. 432 af DF.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 19 (DF og LA), imod stemte 86 (V, S, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 409 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 433 af DF.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 14 (DF), imod stemte 60 (S, RV, SF, EL og LA), hverken for eller imod stemte 31 (V og KF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 410 og 411 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 37. Renter.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 456-468 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 38. Skatter og afgifter.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 434 af LA.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 100 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 469 af finansministeren.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 97 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Kl. 17:39

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 470 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 435 af DF.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 14 (DF), imod stemte 91 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 471-474 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 475 af finansministeren.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 97 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag 476 og 477 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 436 af LA.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 100 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 478 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 437 af LA, og det kan vi gøre nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 100 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 479 og 480 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 481 af finansministeren, og det kan vi gøre nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 96 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 482-488 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 40. Genudlån m.v.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 489 og 490, 418, 491-498 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 41. Beholdningsbevægelser m.v.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 499-504 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 42. Afdrag på statsgælden (netto).

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 505-507 af finansministeren?

De er vedtaget.

Herefter er afstemningen om ændringsforslagene slut.

Jeg foreslår, at behandlingen af finanslovsforslaget standses, og at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette forslag som vedtaget.

Det er vedtaget.

Sagens behandling er herefter stillet i bero.

Kl. 17:43

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 19. december 2013, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 17:44).